
MEMORIU DE PREZENTARE

Conform Anexei Nr. 5.E la Legea 292/2018

I. Denumirea proiectului:

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRĞHIȘ
JUDEȚUL SIBIU”

II. Titular:

PRIMARIA BÂRĞHIȘ

Adresa: Strada Principala, nr. 199, loc. Bârğhiș, com. Bârğhiș, jud. Sibiu

Telefon: 0269/ 517.101

Fax: 0269/ 517.106

E-mail: primariabirghis@yahoo.com

III. Descrierea caracteristicilor fizice ale întregului proiect:

a) un rezumat al proiectului;

În cadrul investiției „EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRĞHIȘ JUDEȚUL SIBIU”, se propune realizarea unei rețele de canalizare menajera, racorduri de canalizare menajera, statii de pompare ape uzate menajere, conducta de refulare ape uzate, in localitățile Vecerd si Zlagna din comuna Bârğhiș, jud. Sibiu. Totodată și reabilitarea stațiilor de pompare apă uzată menajeră si montarea unei camera grătar in amonte pentru fiecare stație de pompare din localitatea Bârğhiș

Lucrările propuse de canalizare menajera se vor realiza pe teritoriul administrativ al comunei Bârğhiș, respectiv localitățile Bârğhiș, Vecerd si Zlagna.

Reteaua de canalizare menajera

Rețeaua de canalizare menajera va fi formata din tuburi PVC SN8 Dn 250 mm, conducte de racord din PVC Dn 160 mm si conducte de refulare don PIED PE100 PN10/17 Dn 63/90/160 mm, **cu lungimea totala de 12.290,0 ml,**

Apele uzate menajere sunt evacuate necorespunzător, poluând în acest fel stratul freatic prin infiltrații de ape uzate în sol, fiind necesar realizarea unui colector de canalizare menajera pentru fiecare localitate, cu stații de pompare apa uzata care vor pompa prin conductele de refulare din PEID, apa uzata menajera in rețeaua de canalizarea menajera existenta din localitatea Bârğhiș.

Pe traseul conductelor de canalizare se vor instala **111 cămine de vizitare**, amplasate la o distanta maxima de 50-60 m, alcătuite din tuburi de beton Dn 800 mm.

Pentru transferul apelor uzate in rețeaua de canalizare menajera din localitatea Bârğhiș este necesar realizarea a 2 stații de pompare ape uzate complet echipata.

Pentru transferul apelor uzate in stația de epurare apa uzate menajeră existenta in localitatea Bârğhiș este necesar reabilitarea a 3 stații de pompare apa uzata din localitatea Bârğhiș.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Scopul investiției urmărește asigurarea unei rețele de canalizare menajera, prin realizarea următoarelor lucrări specifice:

- ✓ realizare colector de canalizare menajera;
- ✓ realizare stație de pompare ape uzate și a conductelor de refulare;
- ✓ asigurarea gradului de conectare de 100% a populației privind cuplarea la rețeaua de canalizare menajera;
- ✓ creșterea gradului de acoperire cu servicii de colectare a apelor uzate, conform Articolului 3 al Directivei 91/271/CEE;
- ✓ realizarea unui impact pozitiv asupra mediului uman, asupra stării de sănătate a populației, cât și asupra mediului fizic, asupra regimului de calitate al apelor subterane, al solului și subsolului.

b) justificarea necesității proiectului;

În prezent în localitățile Vecerd și Zlagna nu există rețea de canalizare menajeră, iar în localitatea Bârghiș stațiile de pompare apă uzată menajeră sunt complet nefuncționale. Populația, agenții economici și obiectivele social-culturale nu beneficiază de un sistem de colectare a apelor uzate menajere.

Apele uzate menajere sunt evacuate și stocate în haznale și bazine de stocare vidanjabile, multe improvizate și ne-etanșe, poluând în acest fel stratul freatic prin infiltrații de ape uzate în sol.

Astfel, s-a propus realizarea unei rețele de canalizare menajeră, racorduri de canalizare menajera, stații de pompare ape uzate menajere, conductă de refulare ape uzate, pentru fiecare localitate din proiect. Totodată și reabilitarea stațiilor de pompare apă uzată menajeră și montarea unei camera gratar in amonte pentru fiecare statie de pompare din localitatea Bârghiș.

Zona studiată, se afla amplasată în intravilanul și extravilanul localităților Bârghiș, Vecerd și Zlagna, com. Bârghiș, jud. Sibiu.

Suprafețele de teren pe care se va dezvolta obiectivul de investiții aparține domeniului public al comunei Bârghiș, jud Sibiu.

Terenul pe care se vor amplasa toate lucrările propuse în prezența documentație, face parte din suprafața administrată a Primăriei Bârghiș, și va fi pus la dispoziție de către aceasta, la începerea lucrărilor.

c) valoarea investiției;

- **11.271.002,73 lei fără TVA;**

d) perioada de implementare propusă;

- **24 luni (inclusiv obținerea autorizației de construire, organizarea procedurilor de achiziții publice lucrări de construcție și organizarea șantierului);**

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

- e) planșe reprezentând limitele amplasamentului proiectului, inclusiv orice suprafață de teren solicitată pentru a fi folosită temporar (planuri de situație și amplasamente);

Nr. crt.	Denumire planșa	Numar planșa	Scara
Planuri generale			
1	Plan de încadrare în zona canalizare menajera	C 01.	%
2	Schemă generală Vecerd rețea canalizare menajeră	C.02	1:2 000
3	Plan de situație plan nr.1 rețea canalizare menajera loc. Vecerd	C.03	1:1 000
4	Plan de situație plan nr.2 rețea canalizare menajera loc. Vecerd	C.04	1:1 000
5	Plan de situație plan nr.3 rețea canalizare menajera loc. Vecerd	C.05	1:1 000
6	Plan de situație plan nr.4 rețea canalizare menajera loc. Vecerd	C.06	1:1 000
7	Plan de situație plan nr.5 rețea canalizare menajera loc. Vecerd	C.07	1:1 000
8	Schemă generală Zlagna rețea canalizare menajeră	C.08	1:2 000
9	Plan de situație plan nr.1 rețea canalizare menajera loc. Zlagna	C.09	1:1 000
10	Plan de situație plan nr.2 rețea canalizare menajera loc. Zlagna	C.10	1:1 000
11	Plan de situație plan nr.3 rețea canalizare menajera loc. Zlagna	C.11	1:1 000
12	Plan de situație plan nr.4 rețea canalizare menajera loc. Zlagna	C.12	1:1 000
13	Plan de situație plan nr.5 rețea canalizare menajera loc. Zlagna	C.13	1:1 000
14	Plan de situație plan nr.6 rețea canalizare menajera loc. Zlagna	C.14	1:1 000
15	Plan de situație plan nr.7 rețea canalizare menajera loc. Zlagna	C.15	1:1 000
16	Plan de situație plan nr.8 rețea canalizare menajera loc. Zlagna	C.16	1:1 000
17	Schemă generală Bârghiș rețea canalizare menajeră	C.17	1:2 500
18	Plan de situație plan nr.3 amplasament SPAU 1 loc. Bârghiș	C.18	1:500
19	Plan de situație plan nr.6 amplasament SPAU 2 loc. Bârghiș	C.19	1:500
20	Plan de situație plan nr.7 amplasament SPAU 3 loc. Bârghiș	C.20	1:500
21	Plan de situație plan nr.8 refulare SPAU 3 loc. Bârghiș	C.21	1:500

- f) o descriere a caracteristicilor fizice ale întregului proiect, formele fizice ale proiectului (planuri, clădiri, alte structuri, materiale de construcție și altele).

Se prezintă elementele specifice caracteristice proiectului propus:

- f1) Profilul și capacitățile de producție;

Lucrările se încadrează în CAEN 3700 – Colectarea și epurarea apelor uzate.

Obiectul de investiții propus nu va genera activități de producție, ci are ca scop de colectare a apelor uzate menajere.

f2) Descrierea instalației și a fluxurilor tehnologice existente pe amplasament (după caz);

Conform HGR 766/1997 – pentru aprobarea unor regulamente privind calitatea în construcții (Anexa 3 – Regulament privind stabilirea categoriei de importanță a construcțiilor): **categoria de importanță a lucrărilor este C.**

Soluțiile tehnice adoptate în prezenta documentație au ca scop:

- colectarea apelor uzate din localitățile Vecerd și Zlagna;
- racordarea unui număr de cca. **239 de gospodării și instituții**, prin care vor fi deserviți direct **cei 312 de locuitori** (populație estimată la nivelul anului 2021);
- transferul apelor uzate colectate în localitățile Bârghiș, Vecerd și Zlagna prin pompare către stația de epurare apă uzată din localitatea Bârghiș.
- creșterea calității vieții pe termen mediu, iar pe termen lung creșterea atractivității zonei pentru noi investiții private;
- obținerea unui impact pozitiv asupra populației și asupra mediului.

Obiectele principale ale investiției sunt:

OBIECTUL 1 - REȚEA DE CANALIZARE MENAJERĂ

OBIECTUL 2 - RACORDURI INDIVIDUALE LA REȚEAUA DE CANALIZARE MENAJERĂ

OBIECTUL 3 - STAȚII DE POMPARE APĂ UZATĂ

OBIECTUL 4 - CONDUCTE DE REFULARE APĂ UZATĂ

OBIECTUL 1 - REȚEA DE CANALIZARE MENAJERĂ

Rețeaua de canalizare propusă în localitățile Vecerd și Zlagna este de tip ramificat, formată din colectoare principale ce transportă debitul de apă uzată către stațiile de pompare și colectoare secundare ce preiau fracțiuni din debitul uzat și îl transportă în colectorul principal sau în alte colectoare secundare. Rețeaua va funcționa în sistem separativ.

În localitățile Vecerd și Zlagna se propune realizarea unei rețele de canalizare menajere din **tuburi PVC SN8 Dn 250 mm cu o lungimea de 4.875,0 m.**

Traseul rețelei a fost stabilit astfel încât să fie asigurată posibilitatea de racordare pentru toate gospodăriile din localitate.

Condițiile topografice locale, impun dirijarea apelor uzate în cele mai joase - stațiile de pompare ape uzate vor asigura transferul apelor uzate colectate din localitățile menționate către stația de epurare apă uzată din localitatea Bârghiș.

Pe traseul rețelei de canalizare propuse este necesară montarea a **111 cămine de vizitare**. Acestea vor fi realizate din **elemente circulare de beton cu diametrul interior Dn 800 mm** conform STAS 2448-82 și vor fi prevăzute cu piese tronconice și capace carosabile.

Traseul colectoarelor a fost ales astfel încât să respecte următoarele condiții:

- să treacă cât mai aproape de consumatori, pe partea cu cele mai multe puncte de consum;
- să rezulte un număr cât mai redus de intersecții cu drumuri, zone inundabile;

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

- să asigure, pe cât posibil, curgerea gravitațională a efluentului uzat spre punctele de descărcare;
- să se creeze posibilitatea de preluare de către colectorul principal, a debitelor uzate transportate de colectoarele secundare.

Tot la stabilirea traseului rețelei de canalizare s-au avut în vedere următoarele criterii:

- desfășurarea tramei stradale;
- asigurarea capacității de transport a rețelei de canalizare;
- configurația terenului, de adâncimea de îngheț, sarcinile care acționează asupra colectorului și de punctul de racord;
- asigurarea pantelor astfel încât viteza în conductă să împiedice depunerea de materiilor solide pe radier, diminuând astfel costurile ulterioare de întreținere ale canalelor;
- transportul și evacuarea apelor de canalizare fără să se producă efecte dăunătoare asupra mediului înconjurător, riscuri pentru sănătatea publică sau riscuri pentru personalul care lucrează.

Pentru rețeaua de canalizare s-a urmărit pe cât posibil curgerea gravitațională datorită următoarelor avantaje asociate acestei soluții :

- siguranță maximă în exploatare;
- costuri de exploatare mai reduse decât cele ale sistemelor speciale de evacuare;
- evacuarea directă, fără timpi de staționare.

În zonele unde nu s-a putut asigura curgerea gravitațională a apei menajere, s-a recurs la soluția construirii de stații de pompare apă uzată.

Pozarea colectoarelor se va face cu respectarea adâncimii de îngheț conform STAS 6054-77.

Fundul tranșeei va respecta panta minimă de 1‰ impusă de NP133-2022.

Realizarea contactului între baza tubului și patul de fundare se face pe o suprafață corespunzătoare unui unghi la centru de minim 90°.

Pentru curgerea gravitațională s-a căutat realizarea unei pante cât mai apropiate de panta terenului, această soluție fiind cea mai avantajoasă din punct de vedere tehnico-economic, obținându-se un minim de lucrări de terasamente și utilizându-se în mod optim diferența de nivel de care se dispune.

Panta canalului s-a ales astfel încât la debite minime să obțină viteza de autocurățire de 0,7 m/s, iar la debite maxime să nu se depășească viteza maximă admisă de 3 m/s, conform NP133-2022.

Pozarea conductelor se va face pe un pat din nisip de 15 cm grosime. Se va da o atenție deosebită umpluturii și compactării manuale a tranșeei în dreptul conductei și 15 cm deasupra ei.

Dimensionarea conductelor de canalizare s-a făcut în funcție de debitul transportat, condiționând un grad maxim de umplere a conductei de 0,6 pentru conducte cu Dn < 300 mm cf. NP133-2022.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Debitul uzat total ce trece prin secțiunea de capăt a unui tronson este suma debitelor uzate aferente tuturor tronsoanelor din amonte.

Diametrul colectorului s-a determinat în funcție de debitul uzat total și panta de curgere a colectorului.

Formula de calcul pentru determinarea diametrului este:

$$Q = A \cdot k \cdot R^{2/3} \cdot I^{1/2}, \text{ în care:}$$

- Q = debitul de calcul al tronsonului [m³/s];
- A = aria secțiunii de curgere [m²];
- k = coeficient adimensional cu valoare k = 90 pentru canale din tuburi de PVC;
- R = raza hidraulică a secțiunii de curgere [m];
- I = panta radierului canalului.

Apele uzate care se evacuează în rețeaua de canalizare menajera proiectată nu trebuie să conțină:

- materii în suspensie în cantități și dimensiuni care pot constitui un factor activ de erodare a canalelor, care pot provoca depuneri sau care pot stânjeni curgerea normală, cum sunt: materialele care, la vitezele realizate în colectoarele de canalizare corespunzătoare debitelor minime de calcul ale acestora, pot genera depuneri;
- diferitele substanțe care se pot solidifica și astfel pot obtura secțiunea canalelor;
- corpurile solide, plutitoare sau antrenate, care nu trec prin grătarul cu spațiu liber de 20 mm între bare, iar în cazul fibrelor și firelor textile ori al materialelor similare - pene, fire de păr de animale - care nu trec prin sita cu latura fantei de 2 mm;
- suspensiile dure și abrazive ca pulberile metalice și granulele de roci, precum și altele asemenea, care prin antrenare pot provoca erodarea canalelor;
- păcura, uleiul, grăsimile sau alte materiale care prin formă, cantitate sau aderență pot conduce la crearea de zone de acumulări de depuneri pe pereții canalului colector;
- substanțele care, singure sau în amestec cu alte substanțe conținute în apa din rețeaua de canalizare, coagulează, existând riscul depunerii lor pe pereții canalelor, sau conduc la apariția de substanțe agresive noi;
- substanțe cu agresivitate chimică asupra materialelor din care este realizată rețeaua de canalizare și echipamentele și conductele din stația de epurare a apelor uzate;
- substanțe de orice natură, care, plutitoare sau dizolvate, în stare coloidală sau de suspensie, pot stânjeni exploatarea normală a canalului și stației de epurare a apelor uzate sau care împreună cu aerul pot forma amestecuri explozive, cum sunt: benzina, benzenul, eterii, cloroformul, acetilena, sulfura de carbon, solvenți, dicloretilena și alte hidrocarburi clorurate, apa sau nămolul din generatoarele de acetilenă;
- substanțe toxice sau nocive care, singure sau în amestec cu apa din canalizare, pot pune în pericol personalul de exploatare a rețelei de canalizare și a stației de epurare;
- substanțe cu grad ridicat de pericolozitate, cum sunt:
 - metalele grele și compușii lor;
 - compușii organici halogenați;
 - compușii organici cu fosfor sau cu staniu;

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

- agenții de protecție a plantelor, pesticidele - fungicide, erbicide, insecticide, algicide și substanțele chimice folosite pentru conservarea materialului lemnos, a pieilor sau a materialelor textile;
- substanțele chimice toxice, carcinogene, mutagene sau teratogene, ca: acrilonitril, hidrocarburi policiclice aromatice, ca benzpiren, benzantracen și altele asemenea;
- substanțele radioactive, inclusiv reziduurile;
- substanțe care, singure sau în amestec cu apa din canalizare, pot degaja mirosuri ce contribuie la poluarea mediului;
- substanțe colorante ale căror cantitate și natură, chiar în condițiile diluării realizate în rețeaua de canalizare și în stația de epurare, determină prin descărcarea lor o dată cu apele uzate modificarea culorii apei receptorului natural;
- substanțe inhibitoare ale procesului biologic de epurare a apelor uzate sau de tratare a nămolului;

Tipul rețelei

Stabilirea tipului rețelei s-a făcut din două considerente:

- din punctul de vedere al modului de colectare pentru diferite categorii de ape uzate, rețeaua de canalizare proiectată va lucra în sistem separativ și va colecta apele uzate menajere. Comparativ cu sistemul de colectare unitar sau mixt, sistemul separativ prezintă un cost mai redus al cheltuielilor de exploatare – epurare și condiții hidraulice de funcționare bune pentru rețeaua de ape uzate;
- din punctul de vedere al modului de alcătuire a rețelei de canalizare, rețeaua proiectată va fi realizată din canale închise (colectoare), cu secțiuni circulară, prevăzută cu cămine vizitabile intercalate pe colectoare, distanța maximă între două cămine succesive fiind de 60 m.

Traseul rețelei

Stabilirea traseului rețelei de canalizare propuse s-a făcut luând în considerare următoarele:

- planurile topografice cu indicarea cotelor de nivel în punctele caracteristice;
- condițiile geotehnice, cu indicarea condițiilor de fundare, existența apei subterane;
- posibilitatea preluării debitelor de apă uzată de la toți consumatorii de apă din zona deservită;
- asigurarea curgerii gravitaționale a apei uzate;
- amplasarea în afara zonei carosabile sau a zonei de protecție pe drumurile cu circulație rutieră intensă pentru a proteja conducta de efectele defavorabile produse de tasări și vibrații, și pentru a facilita accesul pentru intervenții la rețeaua de canalizare.

Aliniamentul și poziționarea verticală a conductelor

Săpăturile necesare sunt propuse a se realiza atât mecanizat, cât și manual funcție de situația concretă din zona și se vor executa obligatoriu cu sprijiniri. În timpul executării lucrărilor se vor lua măsuri pentru securitatea și stabilitatea construcțiilor din zonă, a instalațiilor subterane întâlnite, de protecție a pietonilor și vehiculelor care circula în zonă.

În zonele cu apă subterană se vor executa epuismențe.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Adâncimea de pozare s-a stabilit pe considerente tehnico-economice (asigurarea pantei longitudinale minime, costuri reduse) avându-se în vedere protecția contra înghețului și a degradărilor ce pot apare ca urmare a solicitărilor mecanice.

Pozarea conductelor din PVC se va face pe un pat de 15 cm grosime din nisip sau alt material cu granulația de maxim 7 mm. Se va da o atenție deosebită umpluturii și compactării manuale a tranșeei în dreptul conductei și 15 cm deasupra ei, utilizându-se ca material de umplutura nisip sau alt material cu granulația maxim 7 mm care să nu conțină elemente contondente. Cu excepția zonelor carosabile unde va fi necesară realizarea unei umpluturi de balast sau balast optimal de cca. 60 cm sub sistemul rutier, materialul rezultat din săpătură poate fi utilizat la reumplerea tranșeeilor.

La definitivarea amplasării canalului colector se vor avea în vedere prevederile STAS 8591 – 97 privind rețelele edilitare subterane.

În zonele în care conductele se vor intersecta cu alte rețele, menționate de posesorii de utilități pe planul coordonator, săpăturile vor fi executate manual.

Materialul conductelor

Pentru realizarea rețelei de canalizare se vor folosi tuburi circulare din PVC SN8 cu lungimi fixe între 1,0 și 6,0 m prevăzute cu mufă și garnitură de cauciuc.

Conducte din PVC (Policlorură de vinil neplastifiată) tip greu vor fi neplastifiate, iar raportul maxim al dimensiunii standard (SDR) al conductelor PVC nu va fi mai mare de 35. Dacă vor fi necesare curburi, se vor utiliza coturi prefabricate, cu razele dorite. Nu este permisă realizarea la cald a curburilor pe șantier. Toate îmbinările vor fi uscate cu mufe și inele de cauciuc aprobate.

Cămine de vizitare

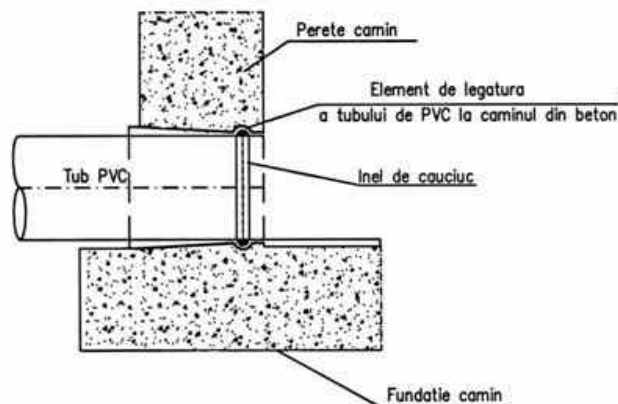
Căminele de vizitare sunt construcții accesorii ale rețelei de canalizare care permit accesul la canale în scopul controlării și întreținerii stării acestora, respectiv pentru curățirea canalelor și evacuarea depunerilor sau pentru controlul calitativ și cantitativ al apelor.

Conform STAS 2448-82, la rețelele de canalizare cu canale nevizitabile, căminele de vizitare se amplasează în punctele caracteristice și anume:

- în aliniamente, la distanțe de max. 60 m;
- în punctele de schimbare a diametrelor;
- în punctele de schimbare a pantelor;
- în punctele de schimbare a direcției;
- în punctele de descărcare în alte canale colectoare.

Căminele de vizitare, de intersecție și de schimbare de direcție se vor executa conform SR EN 1917:2003/AC 2008. Racordarea tubului PVC la căminul de vizitare din beton se face numai prin intermediul unei piese de trecere din PVC înglobate la turnare, care să asigure o etanșeitate corespunzătoare.

Suprafața exterioară a “piesei de acces la cămin” (sablată exterior) face priză cu betonul, iar între suprafețele interioare ale piesei și tubului, etanșeitatea se asigură cu inel de cauciuc. Piesa de trecere asigură o deviație de 3° de la ax. La montare, capătul interior al piesei trebuie să fie în același plan cu peretele interior al căminului, iar depășirea să fie permisă doar la capătul exterior.

Etapele de realizare a căminelor de vizitare din tuburi de beton Dn 800 mm sunt următoarele:

- montare element de bază Dn 800 mm cu radier pe un strat de beton de egalizare C8/10 de 5 cm grosime, turnat pe suport de balast în grosime de 15 cm; se pot utiliza elemente de bază cu înălțimi de 50, 75 sau 100 cm;
- montarea elementelor circulare de înălțare (elemente drepte Dn 800 mm cu lungimi variabile) peste elementul de bază și etanșarea rosturilor dintre elementele prefabricate cu mortar de ciment hidrofug sau garnituri;
- montarea elementului de reducere 800x625mm (con de reducere) peste elementele drepte și etanșarea rosturilor dintre elementele prefabricate cu mortar de ciment hidrofug sau garnituri;
- montarea inelului de beton de aducere la cotă Dn 625 mm și monolitizarea acestuia de corpul căminului cu mortar de ciment M100;
- pozarea ramei și capacului (conform STAS 2308-82) care va fi din fontă carosabil, capabil să suporte o sarcină de 400 KN conform SR EN 124/1996, cu balama antifurt și garnitură din neopren;
- montarea scărilor de acces în cămin, executate din oțel cu manson cauciucat \varnothing 20 mm, prima treaptă fiind poziționată la max. 50 cm distanță de capac, iar ultima la max. 30 cm distanță față de bancheta de lucru.

Căminele de rupere de pantă sunt construcții care permit disiparea energiei apei, astfel încât, viteza apei pe canal să nu depășească valorile maxime admise (3,0 m/s din condiția de material pentru tuburi din PVC).

Condițiile tehnologice pe care trebuie să le îndeplinească căminele de rupere de pantă sunt:

- să disipeze energia excedentară a apei;
- să evite formarea depunerilor;
- să fie vizitabile;
- să fie aerisite.

Amplasarea căminelor de rupere de pantă se face în punctele unde terenul prezintă pantă pronunțată sau în anumite puncte, convenabil alese, în cazul când panta terenului este mai mare decât panta admisibilă a canalului. Constructiv, căminele de rupere de pantă pot fi de tipul celor de vizitare descrise în secțiunea anterioară.

Ruperea de pantă se va realiza unde distanța măsurată între generatoarea inferioară a colectorului influent și bancheta colectorului pe care îl intersectează sau la care se racordează depășește 800 mm.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Suprafețele interioare și exterioare ale căminelor din beton se vor proteja după cum urmează:

- La exterior se va prevedea o spoială cu bitum aditivat executat pe strat suport la căminele amplasate în teren fără ape subterane. Pentru căminele amplasate în teren cu ape subterane, se va prevedea o hidroizolație din membrană bituminoasă, atât la suprafețele verticale (pereți), cât și la suprafețele orizontale (între betonul de egalizare și radierul de beton armat).
- La interior se va aplica o tencuială hidrofugă pe bază de ciment, în două straturi, pe suprafețe verticale (pereți).

Capacele și ramele pentru cămine vor fi din fontă, carosabile tip IV, pentru zone de circulație cu trafic intens, care să suporte o sarcină de 400 KN. Vor avea o deschidere de Ø 600 mm conform STAS 2308-81. Capacele vor fi prevazute cu balama, sistem antifurt și garnitură antizgomot și vor avea orificii de aerisire. Toate capacele vor fi protejate intern și extern cu acoperire epoxidică pentru condiții foarte corozive, erozive și trafic greu. Culoarea finisării va fi negru și nu se va decolora în timp. Capacele vor fi etanșe și bine fixate în cadru, pentru a nu vibra la trecerea vehiculelor. Vor avea posibilitatea de blocare, iar pentru deschiderea lor se va folosi o unealtă specifică. Capacele și ramele vor avea un suport prelucrat, pentru a evita zgomotul sau mișcarea când se circulă peste ele. Ramele și capacele trebuie să nu prezinte defectele prevăzute în STAS 782-64 ca de exemplu: defecte de suprafață și de structuri, goluri, crăpături, incluziuni etc., care să influențeze rezistența produsului. În toate situațiile, ramele și capacele de cămin vor fi construite astfel încât să permită reglarea în funcție de cota drumului.

Verificarea calității căminelor de vizitare și proba de etanșeitate se va face concomitent cu verificarea și probarea tronsoanelor de canal realizate, ținând cont de condițiile de exploatare a acestora.

OBIECTUL 2 - RACORDURI INDIVIDUALE LA REȚEAUA DE CANALIZARE MENAJERĂ

În localitățile Vecerd și Zlagna, se vor realiza racorduri individuale la rețeaua de canalizare menajeră pentru toate gospodăriile, instituțiile publice și agenții economici, conform indicațiilor beneficiarului (**cca.239 racorduri**). Fiecare racord va fi terminat cu un **cămin de racord prefabricat Dn 400 mm din PP/PE/ PVC**.

Căminele de racord amplasate în spațiul verde sau în trotuar vor fi acoperite cu capace din fontă, rezistente la clasa de trafic B125, iar cele amplasate în zona carosabilă (dacă va fi cazul) vor fi acoperite cu capace din fontă clasa D400. Căminele de racord vor fi amplasate la limita de proprietate, numai pe domeniul public.

Conducte de racord vor fi realizate din tuburi PVC SN8 cu diametrul nominal de Dn 160 mm. Lungimea medie a unui racord de canalizare este de cca. 6,0 m, rezultând o lungime totală a **conductelor de racord de cca 956,0 m**.

Cuplarea conductelor de racord la rețeaua de canalizare se poate realiza în două variante:

- cuplarea într-un cămin de vizitare din beton. Pentru aceasta, se va perfora căminul de beton și se va monta o piesă de trecere din PVC;
- cuplarea direct pe colectorul menajer prin intermediul ramificațiilor din PVC, având ieșire pe 160 mm la 45° sau prin intermediul cuplajelor cu articulație sferică.

Rama capacului căminului de racord va fi înglobată într-o placă de beton simplu C25/30 turnat pe loc, având dimensiunile în plan de 800x800 mm și grosimea de 15 cm.

OBIECTUL 3 - STAȚII DE POMPARE APĂ UZATĂ

În localitatea Bârghiș există **3 stații de pompare apă uzată menajeră** nefuncționale, cu infiltrații majore. Acestea necesită reabilitarea prin înlocuirea completă a acestora.

În punctele joase ale rețelei de canalizare propuse în localitățile Vecerd și Zlagna, precum și pentru dirijarea apelor menajere către stația de epurare ape uzate din localitatea Bârghiș, se vor monta **2 stații de pompare de apă uzată menajeră**.

Constructiv, pentru prezentul proiect s-au ales **stații de pompare din elemente, care vor fi complet echipate și automatizate cu electropompe submersibile**.

Soluția constructivă adoptată stațiilor de pompare ape uzate menajere

Construcția stațiilor de pompare ape uzate menajere, este alcătuită dintr-un cămin modular din PEHD cu diametrul de 1500 - 2000 mm, în construcție monobloc, cu perețele în construcție dublă, de tip “fagure” în 3 straturi → exterior – fagure – interior, compatibil pentru instalări în soluri cu pânza freatică aproape de suprafață și care în cazul deteriorării unuia dintre pereți să rămână în continuare complet etanș evitându-se infestarea apei din pânza freatică sau apariția infiltrațiilor, echipate cu 2 electropompe (1A + 1R), complet automatizate.

Căminul stației de pompare pentru instalare umedă a electropompelor submersibile, va fi complet echipat potrivit destinației sale, fiind dotat cu:

- 2 electropompe pentru apă uzată (o pompă activă și una de rezervă) montate umed;
- sistem de ghidaj;
- conducte de refulare, vane, fittinguri,
- sistem de ventilație;
- senzori de nivel;
- sistem iluminare interior;
- capac de acoperire carosabil;
- panou electric și de automatizare.

Stațiile de pompare preiau debitul uzat prin intermediul tronsoanelor din PVC SN8 Dn 250 mm.

Pe conducta de canalizare influentă în stația de pompare se va dispune realizarea unei camere gratar, în scopul reținerii corpurilor solide aparute accidental în apa menajeră.

În vederea asigurării ventilației în interiorul construcției, pentru a nu favoriza acumularea de gaze, se va prevedea dispunerea unui sistem de aerisire cu tiraj natural.

Sistemul de ventilație al stațiilor de pompare este astfel conceput încât să fie asigurat un tiraj optim de schimburi pe oră de aer, funcție de volumul interior al căminului stației de pompare.

Căminul este prevăzut cu orificii pentru cablurile electrice Dn 110 mm, orificii pentru ventilații Dn 110 mm, orificii pentru refulare, orificii pentru intrare conductă în cămin.

Accesul în căminul stației se realizează prin intermediul unei scări metalice cu ajutor, gură de acces având dimensiunile Ø800 mm. Căminul va fi prevăzut cu un sistem de iluminare interioară.

În interiorul caminelor se vor monta un senzor de alarmare la gaze toxice, conectat la sistemul de automatizare a stației de pompare, și la sistemul de avertizare sonoră și luminoasă din exteriorul stației.

Stațiile de pompare vor respecta specificațiile din SR EN 752-6 pct. 7.1, printre care și condițiile de control al mirosurilor rezultate, instalația de alarmare pentru gaze inflamabile și ventilația pentru eliminarea gazelor toxice, nocive sau inflamabile.

Supervizarea și controlul de la distanță a stațiilor de pompare va fi posibilă prin intermediul sistemului SCADA, ce va fi asigurată de un automat programabil instalat în tabloul de automatizare, cu transmisie prin fibră optică. Pentru fiecare stație de pompare se va instala o rețea de fibră optică montată îngropat și se va realiza prin grija Executantului Lucrării, de la SPAU către caminul de vane apă din localitate existent pe aducțiune, ce asigură alimentarea cu apă a localității. În acest punct operatorul local S.C. Apa Tarnavei Mari S.A. Medias, dispune de infrastructura în acest sens. Funcționarea stației de pompare va fi complet automatizată, cu supraveghere și control la distanță, fără necesitatea prezenței continue a unui operator local.

Utilajele de dotare a căminului

Electropompele pentru vehicularea apelor uzate cu conținut de fecale, fixate cu dispozitiv pentru instalare verticală umedă, cu 10 m de cablu, vor avea următoarele caracteristici:

- carcasa pompei, carcasa motorului și rotorul pompei vor fi confecționate din fontă;
- arbore din inox;
- senzori de nivel;
- parametrii temperaturii apei: 0° - +50° C;
- motorul este trifazat testat în conformitate cu prevederile: IEC 34 – 5;
- grad de protecție motor - IP 68, clasa de izolație F;
- motor rebobinabil;
- pasaj sferic < 80 mm.

Electropompele vor fi submersibile pentru ape uzate cu rotor adaptat (posibilitatea de a modifica dimensiunea rotorului astfel încât punctul de funcționare să fie situat pe curba pompei), rezistente la coroziune și fără repercursiuni în cazul formării hidrogenului sulfurat.

Etanșarea trebuie să fie alcătuită din două etanșări mecanice dispuse într-o carcasă constând din două părți fixe din material masiv - carbura de siliciu, două inele de alunecare separate din carbură de siliciu și două garnituri de arbore statice. Nu se acceptă lubrifierea etanșării cu lichidul pompat.

Caracteristicile funcționale ale stațiilor de pompare ape uzate propuse pentru rețeaua de canalizare menajeră sunt:

Tabel nr. 1 – Caracteristici funcționale stații de pompare

Nr.crt.	Stația de pompare	Nr. pompe	Debit agregat de pompare [l/s]	Înălțimea de pompare [m]
1	SPAU1	1A+1R	10,7	20,0
2	SPAU2	1A+1R	14,04	15,0
3	SPAU3	1A+1R	21,29	15,0
4	SPAU4	1A+1R	4,50	25,0
5	SPAU5	1A+1R	4,50	20,0

Instalația de alimentare cu energie electrică a fiecărei SPAU, având ca sursă de alimentare rețeaua locală de distribuție, va include un grup de măsură și un tablou de comandă TECL prevăzut cu priză de pământ.

Pentru racordarea la rețeaua electrică existentă în amplasament, pentru fiecare SPAU se va executa câte un branșament trifazic în cablu subteran de 0,4 KV, până la BMPT. Branșamentele la rețeaua electrică vor respecta avizele tehnice de racordare pe care Beneficiarul – comuna Barghis le va solicita și obține de la S.C. ELECTRICA S.A.. Prin aceste ATR-uri se vor impune condițiile furnizorului, S.C. ELECTRICA S.A., de alimentare cu energie electrică a celor 5 stații de pompare.

Amplasamentele corespunzătoare stațiilor de pompare vor fi împrejmuite cu panouri de plasă de 2,00 m înălțime. Panourile se vor fixa pe stâlpi metalici, înglobați în fundații de beton simplu. Toate elementele componente împrejurii vor fi galvanizate.

Accesul în incinte se va realiza prin porți duble cu lungimea de 2.0 m, realizate din țevă metalică rectangulară și din profile de oțel.

Fiecare incintă va fi prevăzută cu câte un stâlp de iluminat cu lampă LED 20W, alimentat din tabloul general al stației de pompare.

Precizari suplimentare privind instalația de împământare

Legaturile de împământare specifice vor respecta standardele în vigoare;

Conductorul de nul (PEN) aferent cablului de alimentare al tabloului TD se va lega la bara de nul de protecție a tabloului, iar aceasta la randul ei se va lega la centura interioară de împământare cu platbanda de oțel 25 x 4 mm zincată, conform normativelor în vigoare.

Legatura de la centura interioară de împământare la bornele de legare la pământ ale tabloului se va executa cu conductor flexibil de cupru de 4 mm² prevăzut la ambele capete cu papuci.

În cadrul stației de pompare se executa o legatura principala de egalizare a potențialelor (bara principala de egalizare a potențialelor), la care se vor lega următoarele elemente:

- conductorul principal de protecție (PEN) aferent tabloului TD;
- elementele metalice ale construcției.

Bara principala de egalizare a potențialelor este constituită din centura interioară de împământare.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Se va realiza legarea la bara principala de egalizare a potentialelor a tuturor carcaselor si confectiilor metalice care nu sunt sub tensiune, dar care in mod accidental pot ajunge sub tensiune datorita unor defecte de izolatie (intre fazele L1, L2, L3 pe de o parte, respectiv carcusele metalice pe de alta parte).

Legatura se va realiza cu conductor de cupru flexibil, conform indicatiilor din proiect.

In cadrul statiei se va executa o priza de pamant utilizand 8 electrozi verticali din teava de otel zincata cu diametrul de 2”, grosimea peretelui de minimum 4,5mm si lungime de 3m.

Legatura intre electrozi se va realiza cu platbanda de otel zincata de 40x4mm.

Se va masura rezistenta de dispersie a prizei de pamant care trebuie sa fie sub 4 Ohmi, iar in cazul in care aceasta valoare nu se atinge se va mari numarul de electrozi.

Electrozii verticali ai prizei de pamant din teava de otel zincata se vor ingropa la o adancime de minimum 0,8 m considerata de la capatul superior al electrodului pina la suprafata solului. Daca electrozii verticali se introduc in gauri forate pamantul de umplutura trebuie bine batut, eventual cu adaos de apa. La introducerea electrozilor prin batere sau prin presare, trebuie acordata o atentie faptului ca electrozii sa nu vibreze, deoarece in caz contrar, in special in partea superioara a electrodului s-ar pierde buna legatura (contactul) cu solul.

Electrozii nu trebuie sa fie acoperiti cu vopsea, gudron sau alte impuritati similare.

Centura exterioara - conductorii de legatura intre electrozi - se executa din banda din otel zincata la o adancime de ingropare de minimum 0,8 m fata de suprafata solului.

Conductorii centurii exterioare se vor racorda la electrozii verticali ai prizei prin sudura prin arc electric, lungimea cordonului de sudura fiind de minimum 80 mm la fiecare electrod.

Centura interioara se racordeaza la priza de pamant pe doua cai, prin intermediul pieselor de separatie.

Platbanda centurii interioare se monteaza pe pereti, la 30 cm de pardoseala, cu suportii tip inel.

Distanta intre suportii va fi de maximum 80-100 cm in cimpurile libere si de maximum 50 cm in cimpurile cu conductoare de ramificatie. Toate imbinarile in si la centura interioara se vor realiza prin sudura electrica, iar lungimea insumata a cordoanelor de sudura, de pe fiecare fata a pieselor, trebuie sa fie de cel putin 80 mm.

Cordoanele de ramificatie la aparate vor fi din platbanda din otel 25 x 4 mm racordate la centura interioara prin sudura. De preferinta, legarea la pamant a carcaselor se realizeaza acolo unde este posibil, prin sudura. In cazul electromotoarelor se va realiza legarea carcaselor acestora la conductorul de ramificatie prin surub.

Fiecare imbinare prin strangere se va face prin doua suruburi avind filet cu minim M 12. Fetele de la piesele imbinare care vin in contact vor fi curatate pina la luciul metalic si unse cu vaselina tehnica inainte de asamblare. Dupa efectuarea imbinarii ansamblul va fi protejat anticoroziv, prin vopsirea partilor exterioare care nu intervin in continuitatea electrica a imbinarii. De asemenea, imbinarile prin suruburi trebuie asigurate impotriva desurubarilor cu contrapiulite, inele de siguranta, etc.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

În afara conductoarelor îngropate în pământ, se vor vopsi în două straturi de vopsea neagră în ulei toate conductoarele din interior și exterior. Operațiunea se execută atât pentru protejarea anticorozivă, cât și pentru marcarea circuitelor de legare la pământ distinct față de restul instalației.

După ce s-a executat toată instalația de legare la pământ (fără să se acopere cu pământ santurile) se verifică fiecare porțiune a prizei pentru depistarea eventualelor nereguli în execuția ei, întocmindu-se schița exactă a traseului prizei, care va ilustra locul exact de plantare a fiecărui electrod vertical, devierile de la traseul stabilit prin proiect, obstacolele întâlnite pe traseu, etc.

Împreună cu delegatul investitorului se verifică exactitatea schiței, calitatea execuției prizei, a îmbinărilor, etc. și se întocmește un proces verbal de lucrări ascunse la care se atasează și schița respectivă.

Fiecare amplasament al stației de pompare va avea prevăzut un stalp de iluminat cu lămpă cu vapori de sodiu 150 W, alimentat din tabloul general al stației de pompare.

Faze de montaj camin PEHD – stație de pompare ape uzate SPAU

Instrucțiuni de instalare și montaj:

a. Excavare

Trebuie avut în vedere că în zona de instalare să nu existe alte rețele de electricitate, gaz, telefonie, etc.

Spațiul minim de lucru în jurul caminului trebuie să fie de minimum $R=50$ cm, astfel se va excava groapa mai mare cu minim $D=100$ cm decât diametrul exterior al caminului.

b. Fundația

Trebuie așezat pe fundul gropii un strat de minim 15 cm de balast care se va compacta, realizându-se o suprafață plană cu înclinare maximă de 3%. Peste stratul de balast se va turna un strat de egalizare din beton simplu, clasa C8/10, în grosime de 5 cm.

Nota : Nu este necesară execuția unui radier din beton.

c. Instalarea caminului

Se așează caminul din PEHD pe stratul de egalizare din beton simplu, cu ajutorul unei macarale și se poziționează corespunzător astfel încât să fie asigurate intrările în camin și de asemenea ieșirea din acesta.

d. Execuția inelului antiflotatie

Se va umple caminul cu apă curată până la nivelul maxim.

Se va turna inelul de beton antiflotatie cu volumul și dimensiunile rezultate din calculul antiflotatie prezentat în Breviarele de calcul anexate în *Vol II – Caiete de sarcini*.

e. Execuția conexiunilor

Se executa conexiunile hidraulice – intrare in camin si refularea.

Se executa conexiunile ventilatiei si aerisirii.

Se executa conexiunile electrice, cablurile se trec printr-un tub de protectie.

f. Compactarea

Se aseaza imprejurul caminului un strat de nisip cu granulatia maxima de 8 mm si gros de minim 300 mm, care se va compacta la fiecare 30 cm.

Diferenta de la 300 mm pana la umplerea gropii se poate realiza cu materialul excavat, evitandu-se a se folosi roci, pietre sau alte materiale cu muchii taioase sau ascutite.

g. Punerea in functiune

Se realizeaza cofrajul si se toarna placa superioara de beton in care se va incastra si rama capacului. Grosimea minima recomandata pentru placa va fi de 30 cm.

Se alimenteaza cu energie electrica pompele.

Se va porni manual una din pompe apoi cealalta pana la golirea efectiva a caminului statiei de pompare.

Se va comuta pe functionare automata si se va proba functionarea pompelor si a senzorilor de nivel, proba fiind facuta cu apa curata.

Camere grătar

Pentru a împiedica accesul corpurilor solide în interiorul căminelor stațiilor de pompare, se impune realizarea de **camere grătar** în amonte de stațiile de pompare.

Camerele grătar vor fi realizate din elemente prefabricate din beton și vor fi echipate cu grătar confecționat din inox. Elemente utilizate la realizarea camerelor grătar vor fi similare celor utilizate pentru realizarea căminelor stațiilor de pompare - elemente prefabricate din beton, circulare, cu diametrul interior de 1500 mm, și se vor monta conform descrierii de mai sus.

Pereților camerelor grătar se vor hidroizola prin aplicarea a 2 straturi de hidroizolație prin pensulare pe suprafețele interioare și exterioare ale acestora.

Reținerea corpurilor solide din apă se va face prin intermediul cu un grătar metalic, executat din bare din oțel inox cu distanța între lamele de 30 mm, având lățimea de 1200 mm și înălțimea de 900 mm, montat sub un unghi de 70 grade.

Camerele grătar vor fi prevăzute cu trepte din oțel cu manșon cauciucat și platforme de acces din oțel inox, care vor facilita accesul operatorului pentru curățirea și întreținerea grătarului.

Similar stațiilor de pompare, camerele grătar vor fi acoperite cu plăci carosabile prefabricate din beton, prevăzute cu gol de acces cu diametrul de min. 800 mm echipat cu capac și ramă din fontă clasa D400.

Admisia și evacuarea din camerele grătar se va face prin conducte PVC SN8 Dn250mm. Pe conductele de admisie în camerele grătar se vor monta îngropat vane cuțit Dn 250 mm.

Vanele vor fi cu ax neascendent și cuțit din oțel inoxidabil AISI 316, cu corp din fontă ductilă GJS-400-15 (GGG-40) și placă suport din oțel, șuruburi și șaibe din oțel inoxidabil, garnitura de

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

etanșare din cauciuc NBR. Secțiunea transversală a vanelor va fi fără reducerea debitului și adecvată pentru flux bidirecțional, cu partea inferioară a secțiunii de trecere netedă, prevenind acumularea reziduurilor. Corpul vanelor va fi acoperit cu strat epoxidic minim 150μm.

Acționarea vanelor se va face manual, de la suprafață, prin intermediul tijelor de manevră. Tijele vor fi protejate împotriva smulgerii și vor fi prevăzute cu cap de acționare din fontă ductilă EN-GJS-400-15, profil pătrat fără joc pentru asamblare, cupla din fontă ductilă EN-GJS-400-15 cu splint de fixare pe tija robinetului, precum și tub de protecție din PE.

Sistemele de acționare vor fi montate în cutii de protecție din fontă GJL-250 cu capac GJS-400; ø 90 -100 mm.

Prin închiderea vanelor cuțit se pot izola camerele grătar și stațiile de pompare corespondente.

OBIECTUL 4 - CONDUCTE DE REFLUARE APĂ UZATĂ

Pomparea apelor uzate către punctele situate la o cotă superioară se va face prin intermediul **conductelor de refulare realizate din tuburi PEID PE 100.**

Traseul în plan al conductelor de refulare a fost ales astfel încât apa uzată influentă în stația de pompare să fie transportată către un colector cu curgere gravitațională pe cel mai scurt traseu.

Pozarea conductelor de refulare se va face în tranșee cu lățimea de 0,8 m la adâncimi care să determine o acoperire cu pământ de minim 0,9 m.

Profilul de pozare a conductelor, în special patul de rezemare și modul de compactare a umpluturilor, se vor realiza conform recomandărilor producătorului de material tubular.

Conductele de refulare vor fi realizate din tuburi din PEID PE100 Dn 63/90/160 mm PN10/16, îmbinate prin fuziune cap la cap sau cu mufe de electrofuziune.

Pe traseul conductelor de refulare se vor executa cămine de golire, aerisire, curățire și disipare energie, alcătuite din elemente prefabricate de beton Dn 1000mm, conform STAS 2448-82, prevăzute cu piesă tronconică și capace carosabile din fontă. Distanța dintre 2 cămine de curățire succesive nu va depăși 300 m.

Vanele utilizate pe conductele de refulare vor fi cu ax neascendent și cuțit din oțel inoxidabil AISI 316, cu roată de manevră, cu corp din fontă ductilă GJS-400-15 (GGG-40) și placă suport din oțel, șuruburi și șaibe din oțel inoxidabil, presgarnitură din fontă ductilă GJS-400-15 (GGG-40), garnitura de etanșare din cauciuc NBR întărită cu inserție de oțel și garnituri superioare înlocuibile din cauciuc NBR și PTFE. Secțiunea transversală a vanelor va fi fără reducerea debitului și adecvată pentru flux bidirecțional, cu partea inferioară a secțiunii de trecere netedă, prevenind acumularea reziduurilor. Corpul vanelor va fi acoperit cu strat epoxidic minim 150μm. Vanele vor fi prevăzute cu console de susținere integrate în corp pentru a preveni divierea sertarului cuțit sub presiune.

Lungimea totală a conductelor de refulare propuse este de 7.415,0 m.

Tabel nr. 2 – Caracteristici conducte de refulare

Nr. crt.	Stație de pompare	Caracteristici conductă refulare	Lungime conductă refulare
1	SPAU3	PEID PE100 PN10 Dn 160 mm	500,0 ml
2	SPAU4	PEID PE100 PN10 Dn 90 mm	2.655,0 ml
3	SPAU5	PEID PE100 PN10 Dn 63 mm	4.260,0 ml

După montarea conductelor și a echipamentelor hidromecanice, conductele de refulare se vor supune testului de presiune.

Supervizarea și controlul stațiilor de pompare de la distanță vor fi posibile prin intermediul sistemului SCADA, ce va fi asigurat de un automat programabil instalat în tabloul de automatizare al stațiilor, cu transmisie prin fibră optică. În acest punct operatorul local S.C. Apa Tarnavei Mari S.A. Medias, va dispune de infrastructură pentru transmiterea datelor. Astfel, pentru investiția curentă va fi necesară introducerea a **7.415,0 ml fibră optică pentru preluarea și transmiterea datelor de la cele 3 stații de pompare**. Fibra se va introduce în șanțul conductelor de refulare, unde se va conecta la infrastructura de transmitere a datelor care urmează a se realiza prin POIM.

REFACEREA SUPRAFEȚELOR AFECTATE

Suprafețele ce vor fi afectate în urma lucrărilor pentru introducerea conductelor de canalizare vor fi aduse la starea inițială, prin alocarea de lucrări specifice de refacere.

În zonele carosabile se va realiza o refacere temporară, urmată de o refacere permanentă aplicată numai după consolidarea definitivă a solului. Refacerea permanentă a celorlalte suprafețe - zone verzi, alei, trotuare, rigole, va fi realizată imediat după umplerea tranșeeilor.

Suprafețele cu îmbrăcăminte asfaltică afectate se vor reface pe o lățime egală cu lățimea tranșeeii la care se vor adăuga câte 30 cm de o parte și de cealaltă a tranșeeii. Sistemul carosabil utilizat la refacere va fi dimensionat pentru trafic mediu și va cuprinde următoarele straturi :

- strat de uzură EB 16 rul 50/70 (BA16) g=4 cm;
- mixtură asfaltică EB20 leg 50/70 (BAD20) g=6 cm;
- 20 cm piatra spartă;
- 40 cm balast sau balast optimal;
- umplutură de pământ compactată până la stratul de protecție de nisip al conductei;

Antreprenorul va avea obligația de a aplica metode corespunzătoare pentru sprijiniri și consolidări în scopul păstrării lățimilor tranșeeilor în limitele prevăzute și specificate prin proiect.

Materialul rezultat din desfacerea sistemelor de suprafață (structuri rutiere) va fi încărcat cu utilaje adecvate în mijloace de transport cu benă și va fi transportat în afara șantierului la depozitul Antreprenorului sau la locul stipulat prin Avizul de spargere emis de Consiliul Județean Sibiu.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

La refacerea trotuarelor afectate de lucrări se va utiliza următorul sistem pietonal:

- strat de uzură BA8 g=4 cm;
- strat de beton simplu C8/10 g=10 cm;
- 15 cm balast;

Pentru refacerea străzilor cu suprafață carosabilă pietruită se va așterne la nivelul carosabilului un strat din piatră spartă care va avea o grosime de minim 30 cm după compactare.

Rigolele de beton se vor reface prin turnarea unui strat de beton simplu C25/30 în grosime de 12 cm pe un strat din balast nisipos în grosime de 10 cm după compactare.

În cadrul proiectului au fost prevăzute lucrări de refacere a mediului natural și antropic, în cazul în care acestea vor fi afectate prin lucrările de construcții (ex. stabilizarea solului, replantarea vegetației în zonele cu lucrări, înlocuirea arborilor distruși și a structurilor de delimitare a amplasamentelor).

f3) Racordarea la rețelele utilitare existente în zonă;

Pentru racordarea la rețeaua electrică existentă în amplasament, pentru fiecare SPAU se va executa câte un branșament trifazic în cablu subteran de 0,4 KV, până la BMPT. Branșamentele la rețeaua electrică vor respecta avizele tehnice de racordare pe care Beneficiarul – comuna Barghis le va solicita și obține de la S.C. ELECTRICA S.A.. Prin aceste ATR-uri se vor impune condițiile furnizorului, S.C. ELECTRICA S.A., de alimentare cu energie electrică a celor 5 stații de pompare.

f4) Descrierea lucrărilor de refacere a amplasamentului în zona afectată de execuția investiției;

Suprafețele ce vor fi afectate în urma lucrărilor pentru introducerea conductelor vor fi aduse la starea inițială, prin alocarea de lucrări specifice de refacere a suprafețelor carosabile afectate.

Suprafețele cu îmbracaminte asfaltică se vor reface astfel :

- Pe strazile secundare asfaltate suprafețele afectate vor fie egale cu latimea tranșeei plus o latime suplimentară de 0,30 m de o parte și de alta a tranșeei ;
- Drumurile județene se vor reface pe o latime de 2,0 m de la marginea drumului județean.

În cazul în care latimea tranșeei executate depășește latimea maximă a tranșeei stabilită prin prezenta documentație, se va aduce starea terenului la cea inițială (existența la momentul începerii săpăturii).

Antreprenorul are obligația de a aplica metode corespunzătoare pentru sprijiniri și consolidări în scopul păstrării lățimilor tranșeelelor în limitele prevăzute și specificate prin proiect.

Materialul rezultat din desfacerea sistemelor de suprafață (structuri rutiere) vor fi încărcate cu utilaje adecvate în mijloace de transport cu benă și vor fi transportate în afara șantierului la depozitul Antreprenorului sau la locul stipulat prin Avizul de spargere.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Antreprenorul va asigura imbinarea corespunzătoare cu suprafețele de asfalt existente. Stratul de uzura va acoperi întreaga lățime a suprafeței taiate.

Toate lucrările de refacere a drumurilor vor fi realizate cu personal de specialitate sau de un Sub-antreprenor de specialitate nominalizat de Antreprenor.

Refacerea permanentă a celorlalte suprafețe (zone verzi, alei, trotuare, rigole) va fi realizată imediat după umplere. Aceste zone vor fi readuse la starea lor inițială.

Astfel, pentru aducerea la starea inițială a zonelor afectate, se vor aloca lucrări specifice funcției de natură carosabilului, după cum urmează:

Suprafața carosabilă din asfalt a drumurilor județene :

Pentru refacerea zonelor afectate de lucrările prin introducerea conductelor, structura rutieră va fi realizată astfel:

Sistem carosabil cu suprafețe din asfalt – trafic greu:

- strat de uzura EB 16 rul 50/70 (BA16) g=4 cm;
- mixtura asfaltică EB20 leg 50/70 (BAD20) g=8 cm;
- 20 cm piatră spartă;
- umplutura de balast sau balast optimal până la stratul de protecție de nisip al conductei.

Suprafața carosabilă din asfalt a strazilor secundare:

Sistem carosabil cu suprafețe din asfalt – trafic mediu:

- strat de uzura EB 16 rul 50/70 (BA16) g=4 cm;
- mixtura asfaltică EB20 leg 50/70 (BAD20) g=6 cm;
- 20 cm piatră spartă;
- 40 cm balast sau balast optimal;
- umplutura de pamant compactată până la stratul de protecție de nisip al conductei.

f5) Căi noi de acces sau schimbări ale celor existente;

Accesul în amplasamentul investiției se face prin intermediul drumurilor județene și comunale; DJ106, DJ141, DJ141A, DC32 și DC33.

Antreprenorul se va asigura că drumurile și arterele de circulație folosite de el nu sunt murdărite ca rezultat al utilizării lor, iar cazul în care acestea se murdăresc, conform opiniei Beneficiarului, Antreprenorul va lua toate măsurile pentru a le curăța, fără costuri suplimentare pentru Beneficiar.

Antreprenorul se va asigura că nu există depuneri de pământ și pietriș pe drumurile publice sau private ca rezultat al lucrărilor. Toate vehiculele care părăsesc șantierul vor fi curățate corespunzător.

f6) Resursele naturale folosite în construcție și funcționare;

Pentru faza de construire:

- Lemnul folosit pentru construirea cofrajelor;
- Material de balastieră aprovizionat din balastiere autorizate;
- Energie electrică din rețeaua locală (numai cu acordul Administratorului rețelei);

- Apa din rețeaua locală (numai cu acordul Administratorului rețelei);

Pentru faza de funcționare:

- Energie electrică din rețeaua locală (numai cu acordul Administratorului rețelei);

f7) Metode folosite în construcție/demolare;

În cea mai mare parte, lucrările de construcții constau în:

- **lucrări de terasamente**
 - cu mijloace mecanice - săpături: excavator de capacitate mică;
 - umpluturi: fadroma, buldo-excavator, mai mecanic;
 - cu mijloace manuale: - săpături, sprijiniri, așternere pat de pozare, umpluturi;
 - lucrări de montaj instalații tehnico-edilitare;
- - **lucrări de instalații** – montarea conductelor de alimentare cu apă, montarea tuburilor de canalizare menajeră, realizarea instalațiilor, montaj camin de vane, montarea căminelor de vizitare, montaj stație de pompare ape uzate.

f8) Planul de execuție, cuprinzând faza de construcție, punerea în funcțiune, exploatare, refacere și folosire ulterioară;

Etapa de execuție se va derula pe o perioadă de **15 luni (inclusiv organizarea de șantier)**, și va cuprinde următoarele obiecte de construcție, cu principale tipuri de lucrări grupate, după cum urmează:

Execuția lucrărilor se va derula după emiterea ordinului de începere a execuției eliberat de BENEFIICIAR și având la bază următoarele:

- autorizația de construire;
- contractul de execuție (cu toate anexele);
- proiectul tehnic și detaliile de execuție.

Din partea BENEFIICIARULUI, lucrările vor fi urmărite de dirigintele de șantier, autorizat conform legislației în vigoare, angajat special pentru aceasta conform procedurilor de achiziții publice; CONSTRUCTORUL (EXECUTANTUL) va asigura responsabili tehnici cu execuția lucrărilor atestați în condițiile legislației în vigoare.

Lucrările se vor derula în conformitate cu graficul de execuție și cu documentația tehnică aprobată, vizată spre neschimbare de către emitentul autorizației; controlul calității lucrărilor se va derula conform PROGRAMULUI DE CONTROL AL CALITĂȚII LUCRĂRILOR – piesă din proiectul tehnic semnată de beneficiar, proiectant, executant și Inspectoratul de Stat în Construcții – pe faze și în baza unor documente speciale prevăzute de legislația în vigoare.

Se precizează că lucrările pot fi abordate simultan, respectiv se pot realiza în același timp două sau mai multe categorii de lucrări.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Graficul de implementare a proiectului și de realizare a lucrărilor fundamentate în prezentul proiect este prezentat în tabelul următor :

r. crt.	ETAPE LUCRARI COMPONENTE	Perioada (luni)																									
	ETAPA PREGATITOARE																										
	1. Elaborare proiecte și documentații necesare realizării investiției, obținere Certificat de Urbanism, avize și acorduri, Autorizație de Construire																										
	1.2. Organizarea procedurilor de achiziții publice - lucrări de construcție																										
	1.3. Organizarea șantierului																										
	ETAPA EXECUTIEI LUCRARILOR																										
	Realizare retea canalizare																										
	VERIFICARI FINALE																										
	3.1 Verificati finale, probe tehnologice si receptia lucrarilor																										

f9) Relația cu alte proiecte existente sau planificate;

Nu este cazul.

f10) Detalii privind alternativele care au fost luate în considerare;

Nu este cazul.

f11) Alte activități care pot apărea ca urmare a proiectului (de exemplu, extragerea de agregate, asigurarea unor noi surse de apă, surse sau linii de transport al energiei, creșterea numărului de locuințe, eliminarea apelor uzate și a deșeurilor);

Îmbunătățirea infrastructurii de bază a comunei Bârghiș poate avea ca efect creșterea atractivității turistice a zonei și dezvoltarea în această direcție.

f12) Alte autorizații cerute pentru proiect.

Conform certificatului de Urbanism Nr. 3 din 21.03.2024 emis de Comuna Bârghiș.

IV. Descrierea lucrărilor de demolare necesare

Nu este cazul.

V. Descrierea amplasării proiectului:

Lucrările propuse de realizare a canalizării se vor realiza pe teritoriul administrativ al comunei Bârghiș, respectiv localitățile Vecerd și Zlagna, județul Sibiu.

- distanța față de granițe pentru proiectele care cad sub incidența Convenției privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, adoptată la Espoo la 25 februarie 1991, ratificată prin Legea nr. 22/2001, cu completările ulterioare;

- **proiectul nu este sub incidența Convenției privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontiera (Legea 22/2001);**

- localizarea amplasamentului în raport cu patrimoniul cultural potrivit Listei monumentelor istorice, actualizată, aprobată prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.314/2004, cu modificările ulterioare, și Repertoriului arheologic național prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- **În proximitatea amplasamentului nu există obiective de conservare ale patrimoniului cultural, conform legii. Obiectivul respectă prin proiectare, distanțele reglementare impuse de Codul civil, față de clădirile din jur. Proiectul nu va afecta situri arheologice sau monumente istorice aflate pe teritoriul localităților Bârghiș, Vecerd sau Zlagna.:**

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

- hărți, fotografii ale amplasamentului care pot oferi informații privind caracteristicile fizice ale mediului, atât naturale, cât și artificiale, și alte informații privind: folosințele actuale și planificate ale terenului atât pe amplasament, cât și pe zone adiacente acestuia; politici de zonare și de folosire a terenului; arealele sensibile;

- coordonatele geografice ale amplasamentului proiectului, care vor fi prezentate sub formă de vector în format digital cu referință geografică, în sistem de proiecție națională Stereo 1970;

Coordonate Stereo 70 Amplasament lucrari propuse.		
Punct	Coordonate X	Coordonate Y
<i>SP1 - Bârgăniș</i>	<i>464290.465</i>	<i>499196.919</i>
<i>SP2 – Bârgăniș</i>	<i>464217.233</i>	<i>498187.094</i>
<i>SP3 - Bârgăniș</i>	<i>464395.725</i>	<i>498015.586</i>
<i>Conducta refulare SP3</i>	<i>464395.725</i>	<i>498015.586</i>
<i>Conducta refulare SP3</i>	<i>464696.216</i>	<i>497641.984</i>
<i>Cămin de vizitare CM1 - Vecerd</i>	<i>457664.716</i>	<i>498763.544</i>
<i>Cămin de vizitare CM29 - Vecerd</i>	<i>457759.929</i>	<i>498837.044</i>
<i>Cămin de vizitare CM11 - Vecerd</i>	<i>457923.370</i>	<i>498401.552</i>
<i>Cămin de vizitare CM48 - Vecerd</i>	<i>457810.680</i>	<i>498354.844</i>
<i>Cămin de vizitare CM43 - Vecerd</i>	<i>458131.719</i>	<i>498295.288</i>
<i>Cămin de vizitare CM51 - Vecerd</i>	<i>457905.052</i>	<i>498102.613</i>
<i>SP4 – Vecerd</i>	<i>458131.590</i>	<i>498118.549</i>
<i>Conducta refulare SP4</i>	<i>458131.590</i>	<i>498118.549</i>
<i>Conducta refulare SP4</i>	<i>460138.534</i>	<i>498926.432</i>
<i>Cămin de vizitare CM1 - Zlagna</i>	<i>459170.305</i>	<i>504250.019</i>

Cămin de vizitare CM25 - Zlagna	459252.230	504256.390
Cămin de vizitare CM12 - Zlagna	458992.498	503794.509
Cămin de vizitare CM45 - Zlagna	458734.217	503915.295
Cămin de vizitare CM19 - Zlagna	459157.623	503519.074
SP5 - Zlagna	459145.441	503280.993
Conducta refulare SP5	459145.441	503280.993
Conducta refulare SP5	460381.662	499484.159

- detalii privind orice variantă de amplasament care a fost luată în considerare.

Nu este cazul.

VI. Descrierea tuturor efectelor semnificative posibile asupra mediului ale proiectului, în limita informațiilor disponibile:

A. Surse de poluanți și instalații pentru reținerea, evacuarea și dispersia poluanților în mediu:

a) protecția calității apelor:

- sursele de poluanți pentru ape, locul de evacuare sau emisarul;
- stațiile și instalațiile de epurare sau de preepurare a apelor uzate prevăzute;

Protecția apelor de suprafață și subterane și a ecosistemelor acvatice are ca obiect, menținerea și ameliorarea calității și productivității naturale ale acestora în scopul evitării unor efecte negative asupra mediului, sănătății umane și bunurilor materiale:

- Interzicerea evacuării la întâmplare a reziduurilor de orice fel care ar putea polua apa. Acestea trebuie colectate și îndepărtate prin sisteme de canalizare sau instalații locale de colectare;
- Controlul depozitării deșeurilor solide, astfel încât acestea să nu fie antrenate sau purtate în sursele de apă de suprafață sau subterane.

Impactul asupra apelor se poate produce prin pierderi accidentale de carburanți de la utilajele folosite la execuția lucrărilor și prin pierderi accidentale de materiale folosite la execuția lucrărilor. Aceste forme de impact sunt reduse și pot fi evitate prin instituirea unor măsuri simple de prevenire, așa cum sunt ele menționate anterior.

Sursele de poluanți pentru ape, locul de evacuare sau emisarul:

- **pentru faza de construire:** - Toaleta ecologica utilizata in timpul santierului.

Se va avea in vedere vidanajarea periodica a rezervorului aferent toaletei ecologice de catre firme de specialitate pe bază de contract.

- **pentru faza de functionare:** - nu este cazul.

b) protecția aerului:

- sursele de poluanți pentru aer, poluanți, inclusiv surse de mirosuri;
- instalațiile pentru reținerea și dispersia poluanților în atmosferă;

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Sursele de impurificare a atmosferei în timpul realizării obiectivului, sunt surse aferente metodelor de execuție și sunt nepermanente, ele apărând numai în perioada de execuție, aceste surse fiind reprezentate de emisiile de gaze provenite de la esapamentul mijloacelor de transport și a utilajelor, dotate cu motoare cu aprindere prin compresie (MAC) și praful provocat de acestea în timpul deplasării.

În perioada de funcționare obiectivul nu poluează factorul de mediu aer.

Instalațiile pentru reținerea și dispersia poluanților în atmosferă

Pentru protecția atmosferei în perioada de execuție a lucrărilor:

- se vor utiliza mașini/echipamente performante, cu emisii reduse de poluanți din arderea combustibililor (catalizator, consum de motorină cu conținut redus de sulf, eficiența sporită a arderii în motoare; se va evita utilizarea mașinilor non-Euro);
- se vor alege trasee optime din punct de vedere al protecției mediului, pentru vehiculele care transportă materiale de construcție ce pot elibera în atmosferă particule fine; transportul acestor materiale se va face pe cât posibil cu vehicule cu prelate.
- pentru a se împiedica ridicarea prafului în atmosfera provocat de utilaje, se va umezi terenul acolo unde este necesar.

c) protecția împotriva zgomotului și vibrațiilor:

- sursele de zgomot și de vibrații;
- amenajările și dotările pentru protecția împotriva zgomotului și vibrațiilor;

Sursele de zgomot și vibrații:

- **pentru faza de construire:**

- Zgomote și vibrații generate de lucrările de construcție.
- Din exploatarea echipamentelor de la utilajele și mijloacele auto.
- Din traficul generat de lucrările de construcție.

- **pentru faza de funcționare:**

- Nu este cazul.

Problemele de zgomot trebuie tratate conform cu prevederile din Hotărârea de Guvern nr. 493/2006 privind cerințe minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de zgomot.

Angajatorul trebuie să pună la dispoziția angajaților echipamente individuale de protecție împotriva zgomotului la valori ale zgomotului peste 80 dB(A).

De la 85 dB în sus, zgomotul poate cauza afectarea permanentă a auzului. La valori peste 85 dB(A) purtarea echipamentului individual de protecție de către angajați este obligatorie și zona în care se înregistrează aceste valori se semnalizează corespunzător. Dacă nivelul mediu de zgomot al unei zile de muncă de opt ore depășește 85 dB, trebuie luate măsuri de supraveghere a sănătății (examinări medicale ale auzului).

Limita maximă de expunere: 87 dB(A).

Se vor lua toate măsurile pentru minimizarea zgomotului și vibrațiilor rezultate în timpul lucrărilor. Astfel de măsuri trebuie să includă, dar nu sunt limitate la:

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

- Toate echipamentele trebuie să funcționeze conform indicațiilor producătorului și să fie dotate cu tobe de eșapament adecvate;
 - Echipamentele fixe producătoare de zgomot trebuie menținute acoperite cu carcase antifonice;
 - Echipamentele cu funcționare intermitentă trebuie oprite pe durata în care nu sunt utilizate.
- În plus, Antreprenorul trebuie să ia în considerare acolo unde este necesar, următoarele măsuri de reducere a zgomotului:
- Utilizarea de ecrane de protecție;
 - Utilizarea de incinte antifonice pentru anumite echipamente fixe;
 - Amplasarea depozitelor de materiale în așa fel încât să creeze ecrane de protecție;
 - Orientarea echipamentelor care produc zgomot în direcția în care deranjul vecinilor să fie minim.

Se va respecta programul de lucru, respectându-se zilele libere oficiale. Efectuarea de lucrări în afara acestui program va fi aprobat de către Consultantul de Supervizare.

d) protecția împotriva radiațiilor:

- sursele de radiații;
- amenajările și dotările pentru protecția împotriva radiațiilor;

Nu este cazul.

e) protecția solului și a subsolului:

- sursele de poluanți pentru sol, subsol, ape freatică și de adâncime;
- lucrările și dotările pentru protecția solului și a subsolului;

Sursele de poluanți pentru sol și subsol și ape freatică:

- **pentru faza de construire:** - Eventuale scapări de produse petroliere de la utilajele de lucru.
- **pentru faza de funcționare:** - Consumul de apă potabilă va genera ape uzate menajere.

Lucrările și dotările pentru protecția solului și a subsolului:

In faza de construire, platforma de spălare a roților utilajelor va fi prevăzută cu separator de produse petroliere, racordat la rețeaua de canalizare.

Atât în faza de construire, cât și în faza de funcționare, pentru colectarea gunoierului și a deșeurilor a fost prevăzută o platformă betonată, dotată cu pubele de diverse capacități.

Existența pe amplasament a unei cantități de material absorbant în caz de scapări accidentale în faza de construire.

Este obligatoriu ca, înainte de amplasarea șantierului, să obțină acordul de mediu. Amplasamentul organizării de șantier se face, de preferință, în zone neîmpădurite, zone care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de producție pentru culturi agricole sau silvice, stabilirea acestuia făcându-se pe baza studiilor ecologice, avizate de organele de specialitate.

Antreprenorii lucrărilor amplasate pe terenuri agricole și forestiere, sunt obligați să ia măsuri de depozitare a stratului de sol fertil decopertat, în vederea refolosirii acestuia, de prevenire a eroziunii

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

solului și de stabilizare permanentă a suprafețelor drumurilor în lucru, în special înaintea perioadei de iarnă.

Pe parcursul desfășurării lucrărilor de execuție, se vor lua măsuri pentru asigurarea stabilității solului, corelând lucrările de construcție cu lucrările de ameliorare a terenurilor afectate. La execuția terasamentelor se va evita folosirea materialelor cu risc ecologic imediat sau în timp.

O mare atenție trebuie acordată extracției și manipulării materialului de umplură. Aceasta include selecția zonei de unde se ia pământul și restaurarea acesteia. Zona de lucru va trebui readusă la stadiul inițial sau chiar la o formă mai bună.

Potențialul impact al poluării solului și subsolului în timpul perioadei de construcție este nesemnificativ.

Utilajele care deservește activitatea vor fi verificate periodic pentru a nu funcționa cu pierderi de uleiuri sau alte substanțe poluante. Orice defecțiune la utilaje sau mașini, care ar putea avea efecte negative asupra mediului va fi adusă la cunoștința conducerii Șantierului, pentru a se lua măsurile necesare.

La ieșirea mijloacelor de transport din zona de lucru acestea vor fi curățate corespunzător.

În organizarea de șantier, în cazul în care se va alege varianta folosirii containerelor dormitor, incinta în care vor fi amplasate acestea va fi astfel aleasă încât să aibă amenajate spații igienico-sanitare. Se vor utiliza grupuri sanitare ecologice, iar apele uzate menajere nu vor fi evacuate în emisari naturali sau la sol, ci vor fi colectate în recipiente special instalate.

Responsabilii de lucrare, în momentul în care vor face recunoașterea de teren și vor prelua amplasamentele sondajelor, vor avea în vedere ca tăierea arborilor pentru realizarea investigațiilor se face numai după obținerea avizului Primăriilor și a acordului de mediu de la Agenția Județeană pentru Protecția Mediului și vor anunța beneficiarul pentru obținerea acestor avize.

La executarea lucrărilor de construcții se va avea în vedere ca:

- perimetrul pe care va avea loc descărcarea și depozitarea materialelor să fie cât mai restrâns posibil și cât mai aproape de amplasamentul construcției propriu-zise ce se execută;
- solul vegetal să fie decapat și depozitat corespunzător astfel încât să nu se deterioreze, urmând ca după finalizarea lucrărilor de execuție să fie repus în loc;
- deșeurile rezultate vor fi colectate separat în funcție de tip și caracteristici, vor fi depozitate conform reglementărilor în vigoare și vor fi predate unei societăți autorizate;
- vor fi utilizate în principal drumuri de acces existente.

În timpul execuției lucrărilor de construcție, principalele surse de poluare ale solului sunt reprezentate de:

- poluare accidentală prin deversarea de produse petroliere direct pe sol;
- depozitarea necontrolată a deșeurilor sau a diverselor materiale de construcție provenite din activitățile de construcție desfășurate în amplasament;
- scăpările accidentale de produse petroliere de la utilajele de construcție; în timpul manipulării acestora pot să ajungă în contact cu solul;
- depozitarea direct pe sol a materialelor excavate în cadrul diverselor lucrări necesare.

f) protecția ecosistemelor terestre și acvatice:

- identificarea arealelor sensibile ce pot fi afectate de proiect;
- lucrările, dotările și măsurile pentru protecția biodiversității, monumentelor naturii și ariilor protejate;

Proiectul propus intra sub incidenta art. 28 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 49/2011, cu modificarile si completarile ulterioare, amplasamentul este situat in situl natura 2000, ROSPA0099 Podisul Hartibaciului.

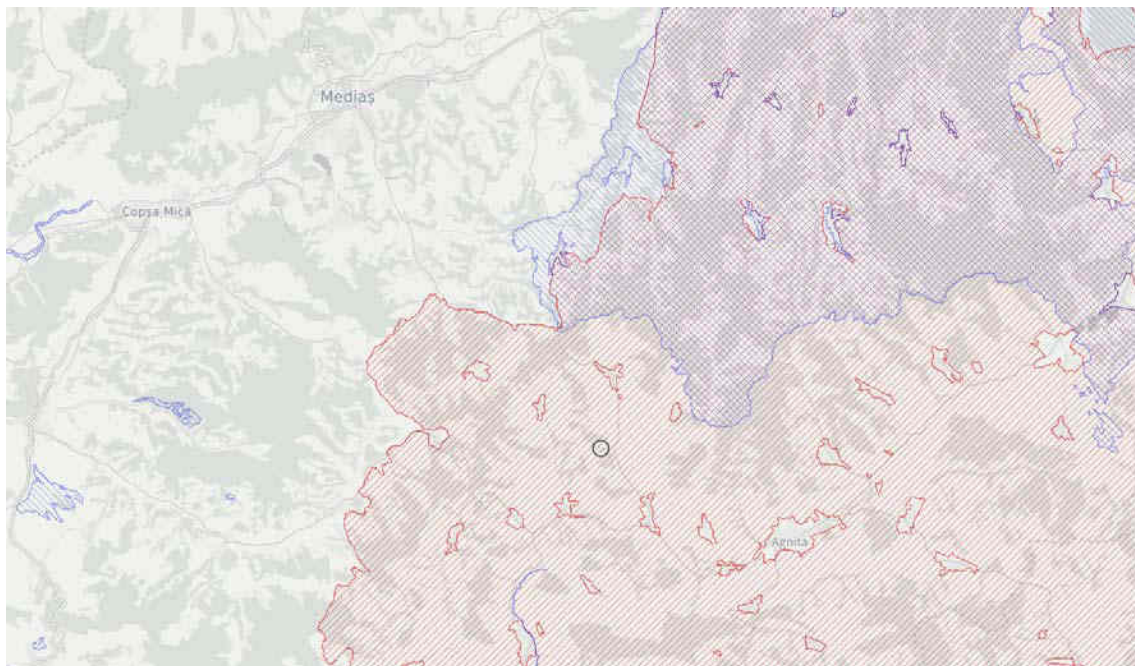

Fig.3 Amplasarea proiectului în cadrul ROSPA0099 Podisul Hartibaciului

g) protecția așezărilor umane și a altor obiective de interes public:

- identificarea obiectivelor de interes public, distanța față de așezările umane, respectiv față de monumente istorice și de arhitectură, alte zone asupra cărora există instituit un regim de restricție, zone de interes tradițional și altele;
- lucrările, dotările și măsurile pentru protecția așezărilor umane și a obiectivelor protejate și/sau de interes public;

Amplasarea șantierului trebuie să se facă fără a prejudicia în vreun fel salubritatea, ambientul, spațiile de odihnă, tratament și recreere, starea de sănătate și de confort a populației.

Se va urmări realizarea și întreținerea unei curățenii perfecte în cadrul șantierului și zonele adiacente:

- se va urmări realizarea unor rampe de spălare a roților mașinilor care ies din șantier pe drumurile publice;
- se va urmări colectarea deșeurilor, respectiv a pământului, balastului, a materialelor rezultate din demontări/demolări, etc. și transportarea acestuia în locuri autorizate;

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

- se va urmări utilizarea în cadrul lucrărilor de materiale prietenoase față de mediu;
- pentru urmărirea activităților legate de utilități – facilități, plan de organizare pentru evacuarea deșeurilor se fac înregistrările conform cu prevederile legale.

h) prevenirea și gestionarea deșeurilor generate pe amplasament în timpul realizării proiectului/în timpul exploataării, inclusiv eliminarea:

- lista deșeurilor (clasificate și codificate în conformitate cu prevederile legislației europene și naționale privind deșeurile), cantități de deșeuri generate;
- programul de prevenire și reducere a cantităților de deșeuri generate;
- planul de gestionare a deșeurilor;

Deșeuri rezultate în faza de construire:

- 170101 - beton;
- 170201 - lemn;
- 170203 - plastic;
- 170405 - fier și oțel;
- 170407 - amestecuri metalice;
- 170411 - cabluri;
- 170504 - pământ și pietre;
- 170604 - materiale izolante;
- 170802 - materiale de construcții pe baza de gips;
- 170904 - amestecuri de deșeuri de la construcții și demolari (inclusiv amestecuri de

deseuri).

Deseuri rezultate în faza de funcționare:

Nu este cazul.

Modul de gospodărire a deșeurilor:

- pentru faza de construire:

Acestea se vor sorta și vor fi evacuate în spații autorizate destinate colectării și neutralizării deșeurilor. Constructorul are obligația de a încheia contract de prestări servicii cu firme specializate pentru astfel de activități.

Se estimează necesitatea a trei containere metalice a câte 1,1 mc prevăzute cu dispozitive de sortare deșeuri.

Vor fi nominalizate persoanele responsabile cu întreținerea șantierului și, în mod special, a căilor de acces pietonal și de circulație a autovehiculelor.

Se va păstra întotdeauna curățenia căilor de acces care intră / ies din șantier, adunându-se eventualele deșeuri și materiale de construcții rezultate în timpul lucrărilor de aprovizionare și transport.

Se va evita pe cât posibil producerea de zgomot și vibrații.

Se vor lua măsuri suplimentare de protecție la încărcarea, descărcarea și transportul materialelor pulverulente, pentru a evita contaminarea cu praf a zonelor adiacente șantierului.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Se vor lua măsuri pentru evacuarea controlată a deșeurilor, cu o gestiune clară, conform legislației de mediu transpusă prin H.G. nr. 856 / 2002 privind gestiunea deșeurilor și H.G. nr. 235 / 2007 privind gestionarea uleiurilor uzate.

i) gospodărirea substanțelor și preparatelor chimice periculoase:

- substanțele și preparatele chimice periculoase utilizate și/sau produse;

- modul de gospodărire a substanțelor și preparatelor chimice periculoase și asigurarea condițiilor de protecție a factorilor de mediu și a sănătății populației.

Nu este cazul.

B. Utilizarea resurselor naturale, în special a solului, a terenurilor, a apei și a biodiversității.

În perioada de implementare a proiectului se vor utiliza, din cadrul resurselor naturale, nisip și diferite sorturi de pietris, precum și apa. În perioada de funcționare a obiectivului nu se vor utiliza resurse naturale.

VII. Descrierea aspectelor de mediu susceptibile a fi afectate în mod semnificativ de proiect:

Ținând cont de tipul de activitate propusă prin proiect, se preconizează ca acest tip de obiectiv nu va avea impact semnificativ asupra calitatii factorilor de mediu din zona influențată, urmând să se înregistreze o ușoară presiune în timpul lucrărilor de amenajare.

Factor de mediu apă

Prin proiect nu se prevede prelevarea de apă din sursă subterană sau de suprafață din zona amplasamentului.

Nu se vor înregistra efecte asupra hidrologiei zonei și nici nu vor fi afectate în secundar alte activități dependente de această resursă. Probabilitatea apariției unui impact asupra factorului de mediu apă ca urmare a implementării proiectului propus este nesemnificativă.

Astfel, prin implementarea proiectului în condițiile specificate anterior și ținând cont de caracteristicile zonei de amplasare, nu se estimează înregistrarea unui impact negativ, direct sau indirect, din punct de vedere cantitativ sau calitativ, asupra resurselor de apă la nivel local.

Factor de mediu aer

Din punct de vedere al impactului asupra atmosferei, se va înregistra influența asupra calitatii aerului pe perioada de construcție, ca urmare a traficului generat de utilajele și autovehiculele implicate în lucrări. Acestea vor genera poluanți caracteristici arderii combustibililor în motoare (NO_x, SO_x, CO, pulberi, metale grele, etc.). Regimul emisiilor acestor poluanți este dependent de nivelul activității zilnice, prezentând o variabilă substanțială de la o zi la alta, de la o fază la alta a procesului de construcție.

De asemenea, în ambele etape de dezvoltare a proiectului (implementare, funcționare) va exista presiune ca urmare a traficului generat. Potențialul și riscul de acumulare vor fi determinate de condițiile atmosferice. În cazul proiectului propus, nu se preconizează ca acesta să se constituie, prin

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

natura lui și tipurile de emisii în aer care îi sunt asociate în cele două faze de dezvoltare (implementare și funcționare), într-un factor de risc ce poate fi evaluat la o scară atât de redusă și să fie cuantificabil pentru sănătatea populației din zonă.

Pe perioada de implementare a proiectului se vor utiliza echipamente și utilaje de generație recentă, prevăzute cu sisteme performante de minimizare și reținere a poluanților în atmosferă. Se impune adaptarea vitezei de rulare a mijloacelor de transport la calitatea suprafeței de rulare.

Factor de mediu sol/subsol

În prezent, impactul direct în zona construită se înregistrează pe termen lung, pe perioada de viață a obiectivului. Nu se va înregistra impact indirect asupra solului urmând activitățile proiectului. Se va interzice efectuarea de intervenții la mijloacele de transport și echipamente la locul lucrării pentru a evita scapări accidentale de produse petroliere și se va achiziționa material absorbant.

Se va interveni prompt în cazul scurgerilor de produse petroliere, pentru a evita migrarea lor spre alte zone.

Factor de mediu biodiversitate

Din punct de vedere al amplasării proiectului față de ariile naturale cu statut special de conservare, acesta se situează în afara zonelor de interes conservativ. Zona este antropizată, cu utilizări mixte. Pe perioada de implementare a proiectului, fiind lucrări limitate în timp și într-o zonă antropizată, nu se prognozează un impact negativ cuantificabil asupra calității biodiversității din zonă învecinată.

Peisajul

În timpul realizării lucrărilor peisajul va fi afectat de prezența utilajelor și a echipelor de muncitori. Se va înregistra un impact vizual negativ pe termen scurt, pe perioada de implementare a proiectului. Impactul va fi cel al unui santier clasic de construcții și se va menține pe toată durata de amenajare a obiectivului.

Prin realizarea obiectivului nu se introduc activități cu caracteristici noi în peisajul natural, ci doar se completează facilitățile din cartierul municipiului Sibiu.

Din punct de vedere al mărimii impactului se consideră următoarele aspecte:

- nu se modifică elemente ale unui cadru natural, ci elemente ale unei zone incluse deja într-o zonă urbană;

- nu se schimbă categoria de folosință a terenului;

- nu se modifică în mod esențial valoarea estetică actuală a peisajului existent.

Mediul social și economic, sănătate umană

Activitatea propusă nu va avea impact asupra caracteristicilor demografice ale populației locale, nu va determina schimbări importante de populație în zonă. Nu sunt preconizate modificări cuantificabile statistic în starea de sănătate a populației, ca urmare a proiectului propus. Măsurile propuse pentru protecția calității factorilor de mediu aer, apă, sol vor avea impact pozitiv și asupra conservării sănătății populației. În perioada executării lucrării de construcție a obiectivului se va avea în vedere aspectul salubru al utilajelor folosite, semnalizarea lucrărilor și asigurarea unui ritm corespunzător de lucru cu efecte asupra minimizării timpului necesar pentru implementare.

VIII. Prevederi pentru monitorizarea mediului - dotări și măsuri prevăzute pentru controlul emisiilor de poluanți în mediu, inclusiv pentru conformarea la cerințele privind monitorizarea emisiilor prevăzute de concluziile celor mai bune tehnici disponibile aplicabile. Se va avea în vedere ca implementarea proiectului să nu influențeze negativ calitatea aerului în zonă.

Pe perioada de implementare a proiectului raportarea modului de gestionare a deșeurilor, precum și a apelor uzate evacuate de pe șantier se va realiza în cadrul organizării de șantier.

IX. Legătura cu alte acte normative și/sau planuri/ programe/ strategii/ documente de planificare:

Nu este cazul.

X. Lucrări necesare organizării de șantier:

În vederea desfășurării lucrărilor de execuție în condiții optime pentru prezentul obiectiv, sunt necesare realizarea unor lucrări provizorii privind organizarea de șantier.

În acest sens, în amplasamentul propus de Beneficiar se va organiza șantierul prin amplasarea unor obiecte provizorii :

- magazia provizorie cu rol de depozitare materiale, vestiar muncitori și depozitare scule ;
- tablou electric;
- punct PSI ;
- platou depozitare materiale.

Antreprenorul are obligația de a asigura alimentarea șantierului cu apă, energie electrică și termică, costurile și cheltuielile care decurg din aceasta privindul.

Antreprenorul general are obligația de a organiza și asigura accesul la sursele de apă și de energie a subantreprenorilor săi sau a antreprenorilor angajați de Investitor, plata consumului de apă și energie electrică și termică privind pe fiecare antreprenor sau subantreprenor în parte.

Pe toată durata șantierului, incinta acestuia, construcțiile de organizare, cât și cele care fac parte din contract vor fi ținute în mod permanent în stare de curățenie, prin grija și cheltuiala Antreprenorului. Antreprenorul este obligat să respecte toate reglementările în vigoare, ale organelor sanitare, ale Poliției și ale municipalității, etc., în scopul asigurării unui climat de ordine în desfășurarea lucrărilor.

Utilajele care deservește activitatea vor fi verificate periodic pentru a nu funcționa cu pierderi de uleiuri sau alte substanțe poluante. Orice defecțiune la utilaje sau mașini, care ar putea avea efecte negative asupra mediului va fi adusă la cunoștința conducerii Șantierului, pentru a se lua măsurile necesare.

La ieșirea mijloacelor de transport din zona de lucru acestea vor fi curățate corespunzător.

În organizarea de șantier, în cazul în care se va alege varianta folosirii containerelor dormitor, incinta în care vor fi amplasate acestea va fi astfel aleasă încât să aibă amenajate spații igienico-sanitare. Se vor utiliza grupuri sanitare ecologice, iar apele uzate menajere nu vor fi evacuate în emisari naturali sau la sol , ci vor fi colectate în recipiente special instalate.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

La executarea lucrărilor de construcții se va avea în vedere ca:

- perimetrul pe care va avea loc descărcarea și depozitarea materialelor să fie cât mai restrâns posibil și cât mai aproape de amplasamentul construcției propriu-zise ce se execută;
- solul vegetal să fie decapat și depozitat corespunzător astfel încât să nu se deterioreze, urmând ca după finalizarea lucrărilor de execuție să fie repus în loc;
- deșeurile rezultate vor fi colectate separat în funcție de tip și caracteristici, vor fi depozitate conform reglementarilor în vigoare și vor fi predate unei societăți autorizate;
- vor fi utilizate în principal drumuri de acces existente.

În timpul execuției lucrărilor de construcție, principalele surse de poluare ale solului sunt reprezentate de:

- poluare accidentală prin deversarea de produse petroliere direct pe sol;
- depozitarea necontrolată a deșeurilor sau a diverselor materiale de construcție provenite din activitățile de construcție desfășurate în amplasament;
- scăpările accidentale de produse petroliere de la utilajele de construcție; în timpul manipulării acestora pot să ajungă în contact cu solul;
- depozitarea direct pe sol a materialelor excavate în cadrul diverselor lucrări necesare.

XI. Lucrări de refacere a amplasamentului la finalizarea investiției, în caz de accidente și/sau la încetarea activității, în măsura în care aceste informații sunt disponibile:

Dupa finalizarea lucrarilor de construire, se va dezafecta organizarea de santier. Aceasta etapa presupune dezafectarea platformei, golirea si curatarea separatorului de produs petrolier, curatarea terenului de posibile resturi de materiale de constructie. Lucrarile de dezafectare se vor face in conditii de protectie pentru calitatea factorilor de mediu.

- lucrările propuse pentru refacerea amplasamentului la finalizarea investiției, în caz de accidente și/sau la încetarea activității;

- aspecte referitoare la prevenirea și modul de răspuns pentru cazuri de poluări accidentale;

- aspecte referitoare la închiderea/dezafectarea/demolarea instalației;

- modalități de refacere a stării inițiale/reabilitare în vederea utilizării ulterioare a terenului.

XII. Anexe - piese desenate:

Nr. crt.	Denumire plansa	Numar plansa	Scara
Planuri generale			
1	Plan de încadrare in zona canalizare menajera	C 01.	%
2	Schemă generală Vecerd rețea canalizare menajeră	C.02	1:2 000
3	Plan de situație plan nr.1 rețea canalizare menajera loc. Vecerd	C.03	1:1 000
4	Plan de situație plan nr.2 rețea canalizare menajera loc. Vecerd	C.04	1:1 000

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Nr. crt.	Denumire planșa	Numar planșa	Scara
5	Plan de situație plan nr.3 rețea canalizare menajera loc. Vecerd	C.05	1:1 000
6	Plan de situație plan nr.4 rețea canalizare menajera loc. Vecerd	C.06	1:1 000
7	Plan de situație plan nr.5 rețea canalizare menajera loc. Vecerd	C.07	1:1 000
8	Schemă generală Zlagna rețea canalizare menajeră	C.08	1:2 000
9	Plan de situație plan nr.1 rețea canalizare menajera loc. Zlagna	C.09	1:1 000
10	Plan de situație plan nr.2 rețea canalizare menajera loc. Zlagna	C.10	1:1 000
11	Plan de situație plan nr.3 rețea canalizare menajera loc. Zlagna	C.11	1:1 000
12	Plan de situație plan nr.4 rețea canalizare menajera loc. Zlagna	C.12	1:1 000
13	Plan de situație plan nr.5 rețea canalizare menajera loc. Zlagna	C.13	1:1 000
14	Plan de situație plan nr.6 rețea canalizare menajera loc. Zlagna	C.14	1:1 000
15	Plan de situație plan nr.7 rețea canalizare menajera loc. Zlagna	C.15	1:1 000
16	Plan de situație plan nr.8 rețea canalizare menajera loc. Zlagna	C.16	1:1 000
17	Schemă generală Bârghiș rețea canalizare menajeră	C.17	1:2 500
18	Plan de situație plan nr.3 amplasament SPAU 1 loc. Bârghiș	C.18	1:500
19	Plan de situație plan nr.6 amplasament SPAU 2 loc. Bârghiș	C.19	1:500
20	Plan de situație plan nr.7 amplasament SPAU 3 loc. Bârghiș	C.20	1:500
21	Plan de situație plan nr.8 refulare SPAU 3 loc. Bârghiș	C.21	1:500

XIII. Pentru proiectele care intră sub incidența prevederilor art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, memoriul va fi completat cu următoarele:

- a) descrierea succintă a proiectului și distanța față de aria naturală protejată de interes comunitar, precum și coordonatele geografice (Stereo 70) ale amplasamentului proiectului. Aceste coordonate vor fi prezentate sub formă de vector în format digital cu referință geografică, în sistem de proiecție națională Stereo 1970, sau de tabel în format electronic conținând coordonatele conturului (X, Y) în sistem de proiecție națională Stereo 1970;

Conform HG 766/97, investiția cuprinsă în cadrul proiectului, se încadrează în categoria de importanță "C" (construcții de importanță normală).

În cadrul investiției „EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”, se propune realizarea unei rețele de canalizare menajera, racorduri de canalizare menajera, stații de pompare ape uzate menajere, conducta de refulare ape uzate, în localitățile Vecerd și Zlagna din comuna Bârghiș, jud. Sibiu. Totodată și reabilitarea stațiilor de pompare apă uzată menajeră și montarea unei camere grătar în amonte pentru fiecare stație de pompare din localitatea Bârghiș

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Lucrările propuse de canalizare menajera se vor realiza pe teritoriul administrativ al comunei Bârghiș, respectiv localitățile Bârghiș, Vecerd și Zlagna.

Reteaua de canalizare menajera

Rețeaua de canalizare menajera va fi formată din tuburi PVC SN8 Dn 250 mm, conducte de racord din PVC Dn 160 mm și conducte de refulare don PIED PE100 PN10/17 Dn 63/90/160 mm, **cu lungimea totală de 12.290,0 ml,**

Apele uzate menajere sunt evacuate necorespunzător, poluând în acest fel stratul freatic prin infiltrații de ape uzate în sol, fiind necesară realizarea unui colector de canalizare menajera pentru fiecare localitate, cu stații de pompare apă uzată care vor pompa prin conductele de refulare din PEID, apă uzată menajera în rețeaua de canalizare menajera existentă din localitatea Bârghiș.

Pe traseul conductelor de canalizare se vor instala **111 cămine de vizitare**, amplasate la o distanță maximă de 50-60 m, alcătuite din tuburi de beton Dn 800 mm.

Pentru transferul apelor uzate în rețeaua de canalizare menajera din localitatea Bârghiș este necesară realizarea a 2 stații de pompare ape uzate complet echipate.

Pentru transferul apelor uzate în stația de epurare apă uzată menajeră existentă în localitatea Bârghiș este necesară reabilitarea a 3 stații de pompare apă uzată din localitatea Bârghiș.

Scopul investiției urmărește asigurarea unei rețele de canalizare menajera, prin realizarea următoarelor lucrări specifice:

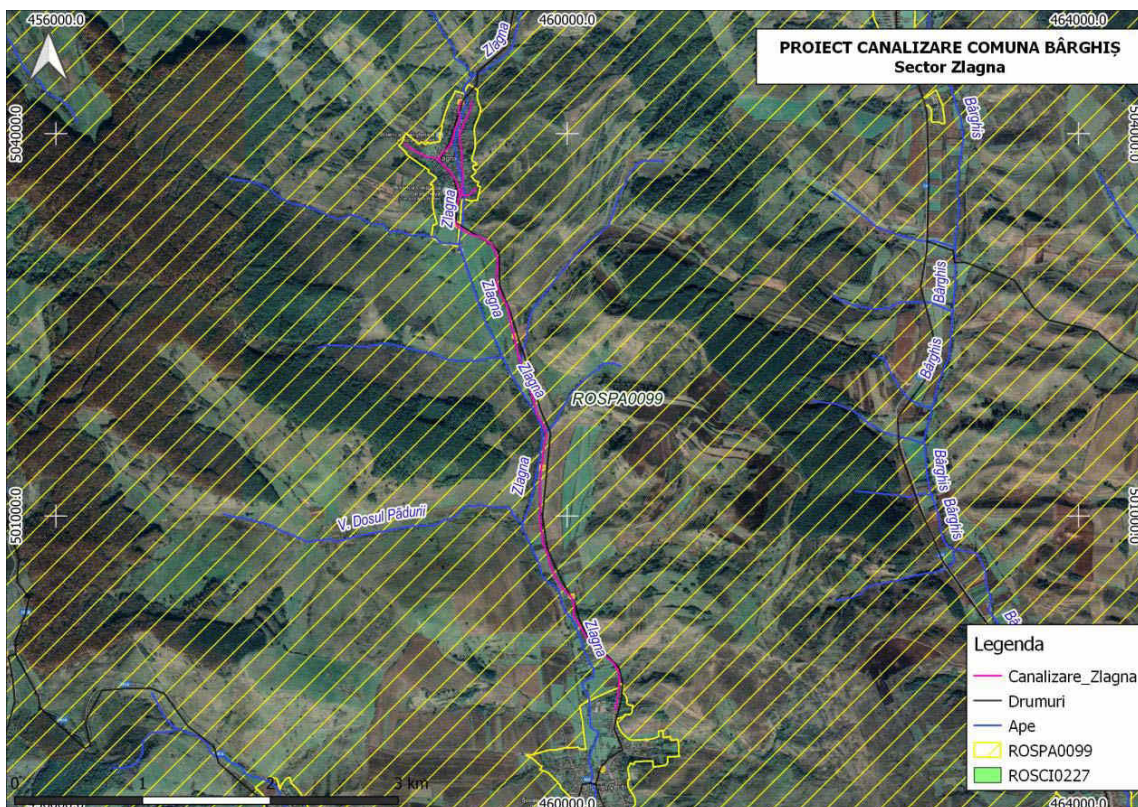
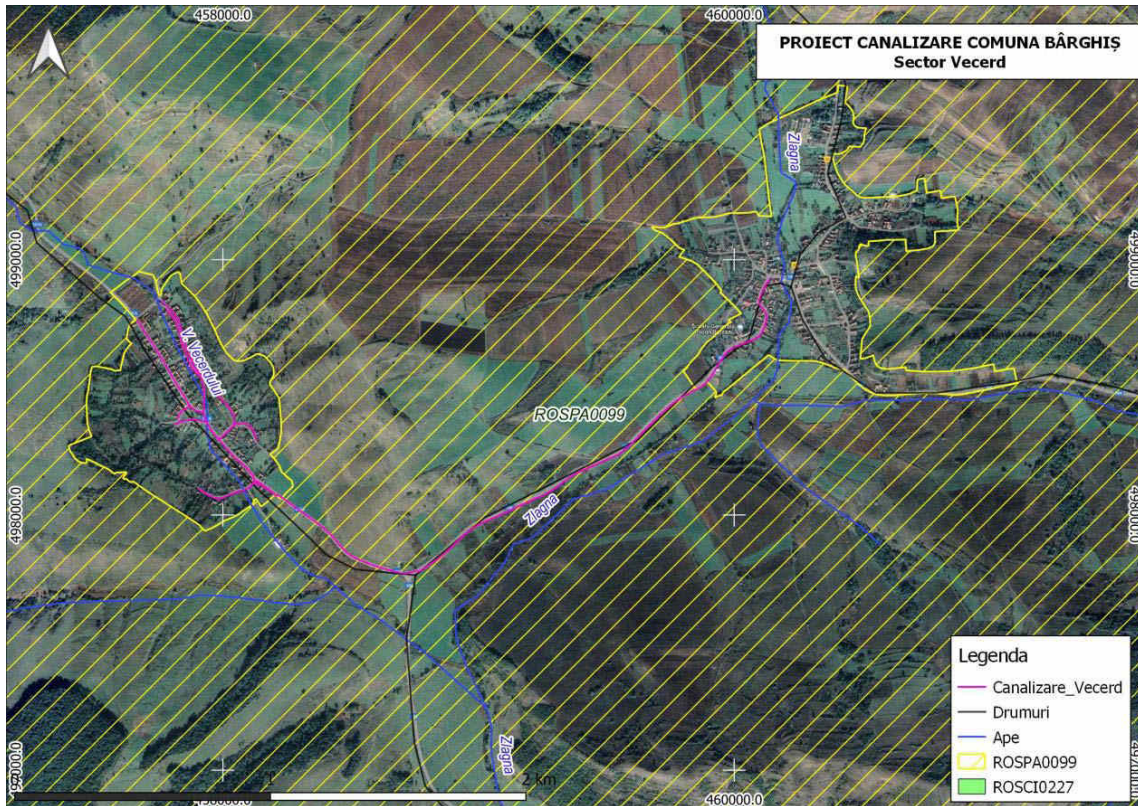
- ✓ realizare colector de canalizare menajera;
- ✓ realizare stație de pompare ape uzate și a conductelor de refulare;
- ✓ asigurarea gradului de conectare de 100% a populației privind cuplarea la rețeaua de canalizare menajera;
- ✓ creșterea gradului de acoperire cu servicii de colectare a apelor uzate, conform Articolului 3 al Directivei 91/271/CEE;
- ✓ realizarea unui impact pozitiv asupra mediului uman, asupra stării de sănătate a populației, cât și asupra mediului fizic, asupra regimului de calitate al apelor subterane, al solului și subsolului.

Scopul investiției urmărește asigurarea unei rețele de canalizare menajera, prin realizarea următoarelor lucrări specifice:

- ✓ realizare colector de canalizare menajera;
- ✓ realizare stație de pompare ape uzate și a conductelor de refulare;
- ✓ asigurarea gradului de conectare de 100% a populației privind cuplarea la rețeaua de canalizare menajera;
- ✓ creșterea gradului de acoperire cu servicii de colectare a apelor uzate, conform Articolului 3 al Directivei 91/271/CEE;
- ✓ realizarea unui impact pozitiv asupra mediului uman, asupra stării de sănătate a populației, cât și asupra mediului fizic, asupra regimului de calitate al apelor subterane, al solului și subsolului.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

În raport cu rețeaua ariilor naturale protejate, proiectul este situat integral în cadrul sitului Natura 2000 ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului, în zona vestică a acestuia.

- b) numele și codul ariei naturale protejate de interes comunitar;

Lucrările se suprapun ariei protejate **ROSPA0099 Podisul Hartibaciului**.

- c) prezența și efectivele/suprafețele acoperite de specii și habitate de interes comunitar în zona proiectului;

Informații privind Aria de Protecție Specială ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului

Suprafața sitului

Aria de Protecție Specială 0099 Podișul Hârtibaciului are o suprafață de 237.515 ha, este situată pe teritoriul administrativ al județelor Brașov – 35%, Mureș- 14% și Sibiu – 51%. Coordonatele sitului : latitudine N 46° 0' 12" longitudine E 24° 47' 38".

Desemnarea sitului

Este caracterizat de lipsa aproape total a arăturilor și abundența terenurilor semi-naturale – pajiti și fânețe extensive. Structura peisajului este mozaicat, constând din alternanța ariilor semi-naturale cu păduri de foioase, ceea ce rezultă într-o biodiversitate foarte ridicată.

Impactul antropic este foarte scăzut, existând puține localități pe o întindere foarte mare. Această zonă este cea mai mare arie semi-naturală coerentă – și probabil cea mai bine conservată – din regiunea biogeografic continentală din Transilvania. Găzduiește efective importante din speciile caracteristice acestei zone, de ex. aici cuibărește cea mai însemnată populație de acvilă țipătoare mică (*Aquila pomarina*) și de viespar (*Pernis apivorus*) din România, densitatea cea mai ridicată fiind atinsă la sud de Valea Hârtibaciului. Efectivele de huhurez mare (*Strix uralensis*), caprimulg (*Caprimulgus europaeus*), ciocnitoare de stejar (*Dendrocopos medius*), ciocârlie de pădure (*Lullula arborea*) și sfrâncioc roșiatic (*Lanius collurio*) sunt și ele cele mai însemnate dintre siturile din țară. Populația de cristel de câmp (*Crex crex*) este semnificativă pe plan global (peste 20 de perechi) dar este și printre primele dintre siturile din România. Este de asemenea printre primele zece situri din țară pentru ghionoaie sură (*Picus canus*).

Descrierea sitului

Situl este situat în regiunea biogeografică continentală. Pe teritoriul județului Brașov cuprinde în general zone de pasuni și fanete, dar apar și terenuri agricole și păduri (în compoziția cărora intra fagul, gorunul, uneori și stejarul - ca specii principale și frasinul, carpenul, etc, ca specii de amestec). Zona este populată de specii de pasări salbatice protejate.

Tipul de proprietate

Zonele cuprinse în situl protejat fac parte din proprietatea statului, dar și proprietăți particulare.

Regiunea Biogeografică

Aria naturală protejată menționată este situată în regiunea biogeografică CONTINENTALĂ.

Fotografii ale amplasamentului proiectului

Fitocenoze herbacee edificate de *Dactylis glomerata* din zona de șanțuri a DJ 141

Informații privind Aria de Protecție Specială ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului

Situl a fost declarat prin Hotărârea Guvernului nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificările și completările ulterioare.

Situl ROSPA0099 are suprafața de 237779.80 ha și se extinde în regiunea administrativă Brașov (34.5% din suprafața sitului), Mureș (13.7%) și Sibiu (51.8%). Situl menționat este situat în regiunea biogeografică Continentală, la altitudinea cuprinsă între 313 m și 744 m.

Tipuri de ecosisteme și habitate

7% - Culturi (teren arabil)

39% - Pășuni

19 % - Alte terenuri arabile

27% - Păduri de foioase

2% - Alte terenuri artificiale (localități, mine..)

6% - Habitate de paduri (păduri de tranziție)

Caracterizarea sitului:

Situl este situat în regiunea biogeografică continentală. Pe teritoriul județului Brașov cuprinde în general zone de pășuni și fânețe, dar apar și terenuri agricole și păduri (în compoziția cărora intra

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

fagul, gorunul, uneori și stejarul – ca specii principale și frasinul, carpenul, etc., ca specii de amestec). Zona este populată de specii de păsări sălbatice protejate.

Calitate și importanță:

Prioritatea nr.1 dintre cele 68 de situri propuse de Grupul Milvus în 22 de județe ale țării.

C1 - efective importante pe plan global – 1 specie:cristel de câmp (Crex crex) C6 – populații importante din specii amenințate la nivelul Uniunii Europene – 10 specii: cristel de câmp

(Crex crex), acvilă țipătoare mică (Aquila pomarina), viespar (Pernis apivorus), huhurez mare (Strix uralensis), caprimulg (Caprimulgus europaeus), ciocănitoare de stejar (Dendrocopos medius), ciocănitoare de grădini (Dendrocopos syriacus), ghionoaie sură (Picus canus), ciocârlie de pădure (Lullula arborea), sfrâncioc roșiatic (Lanius collurio).

Este caracterizată de lipsa aproape totală a arăturilor și abundența terenurilor semi-naturale – pajiști și fânețe extensive. Structura peisajului este mozaicată, constând din alternanța ariilor semi-naturale cu păduri de foioase, ceea ce rezultă într-o biodiversitate foarte ridicată. Cuprinde și lacurile de la Brădeni, un loc important pentru păsări de apă atât în timpul sezonului de cuibărit cât și în timpul pasajului.

Impactul antropic este foarte scăzut, existând puține localități pe o întindere foarte mare. Această zonă este cea mai mare arie semi-naturală coerentă – și probabil cea mai bine conservată – din regiunea biogeografică continentală din Transilvania.

Găzduiește efective importante din speciile caracteristice acestei zone, de ex. aici cuibărește cea mai însemnată populație de acvilă țipătoare mică (Aquila pomarina) și de viespar (Pernis apivorus) din România, densitatea cea mai ridicată fiind atinsă la Sud de Valea Hârtibaciului. Efectivele de huhurez mare (Strix uralensis), caprimulg (Caprimulgus europaeus), ciocănitoare de stejar (Dendrocopos medius), ciocârlie de pădure (Lullula arborea), sfrâncioc roșiatic (Lanius collurio) sunt și ele cele mai însemnate dintre siturile din țară.

Populația de cristel de câmp (Crex crex), este semnificativă pe plan global (peste 20 de perechi) dar este și printre primii dintre siturile din România. Este de asemenea printre primele zece situri din țară pentru ghionoaie sură (Picus canus).

Tipul de proprietate

Zonele cuprinse în situl protejat fac parte din proprietatea statului, dar și proprietăți particulare.

Regiunea Biogeografica

Aria naturală protejată menționată este situată în regiunea biogeografică CONTINENTALĂ..

Vulnerabilitate:

1. defrișările, tăierile ras și lucrările silvice care au ca rezultat tăierea arborilor pe suprafețe mari
2. tăierile selective a arborilor în vârstă sau a unor specii
3. adunarea lemnului pentru foc, culegerea de ciuperci

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

4. turismul necontrolat
5. amenajări forestiere și tăieri în timpul cuibăritului speciilor periclitare
6. vânătoreea în timpul cuibăritului prin deranjul sau zgomotul cauzat de către gonaci
7. vânătoreea în zona locurilor de cuibărire a speciilor periclitare
8. braconaj
9. practicarea sporturilor extreme: enduro, motor de cross, mașini de teren
10. distrugerea cuiburilor, a punții sau a puilor
11. deranjarea păsărilor în timpul cuibăritului
12. prinderea păsărilor cu capcane
13. scoaterea puilor pentru comerț ilegal
14. împăduriri cu specii neindigene (salcâm, oțetar, cenușar etc.)
15. împăduririle zonelor naturale sau seminaturale (pășuni, fânațe etc.)
16. înmulțirea necontrolată a speciilor invazive
17. industrializare și creșterea zonelor urbane
18. electrocutare și coliziune în linii electrice
19. intensificarea agriculturii – schimbarea metodelor de cultivare a terenurilor din cele tradiționale în agricultură intensivă, cu monoculturi mari, folosirea excesivă a chimicalelor, efectuarea lucrărilor numai cu utilaje și mașini
20. schimbarea habitatului semi-natural (fânațe, pășuni) datorită încetării activităților agricole ca cositul sau pășunatul
21. cositul în perioada de cuibărire
22. cositul prea timpuriu (ex. poate distruge punțile de cristel de câmp)
23. arderea vegetației (a miriștii și a pârloagelor).

d) se va preciza dacă proiectul propus nu are legătură directă cu sau nu este necesar pentru managementul conservării ariei naturale protejate de interes comunitar;

Proiectul propus ” **EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU**” nu este necesar pentru managementul ariilor protejate.

e) se va estima impactul potențial al proiectului asupra speciilor și habitatelor din aria naturală protejată de interes comunitar;

A085 Accipiter gentilis (Uliu porumbar).

DESCRIERE

Este o pasăre răpitoare de talie mijlocie (50–65 cm), cu un penaj cafeniu-cenușiu pe spate, pieptul albicios cu dungi transversale întunecate, mai rare pe coada, care are pene albe la radacina. Are coada lungă, aripi scurte, late și cu vârful rotunjit. Ciocul este negru și încovoiat cu baza galbenă, iar capul de culoare gri cu sprânceană albă. Femela este mult mai mare decât masculul. Tinerii prezintă pete lunguiețe pe abdomen.

Uliul porumbar este o specie în general sedentară, cu toate că poate efectua migrații altitudinale în funcție de scăderea temperaturii în anotimpul rece, din zonele înalte la cele de câmpie.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Cuibărește solitar, de obicei în arbori cu coronamentul bogat, cum sunt stejarii sau brazii, dar poate cuibări și în regiuni mai joase, în zone din apropierea trupurilor de apa, în sălcii sau plopi albi și negri. Perechile sunt monogame și se formează de obicei pe toată durata vieții, perioada de cuibărit desfășurându-se în lunile mai-august când femela depune 2-4 ouă. Cuibul este amenajat la îmbinarea crengilor groase cât mai aproape de trunchiul copacului și are un diametru de aproximativ 1 m, fiind format din crenguțe uscate, excremente, puf și pene. Perechile au de obicei o singura ponta pe sezon, dar pot avea două ponte în cazul în care prima este pierdută. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până învață să zboare și devin independenți.

Hrana constă de obicei din păsări de talie mică sau porumbei sălbatici, dar prinde adesea și rozătoare, reptile și chiar amfibieni. Ulii porumbari devin activi pentru reproducere din al doilea an de viață.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului, conform Planului de management, Obiectivelor specifice de conservare și a formularului standard: specie rezidentă, cuibăritoare. Specia nu este menționată în Planul de management.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că s-ar putea afla accidental și în zona proiectului. Habitatele cu arbori cu coronamentul bogat (sălcii, plopi), situați în vecinătatea proiectului este propice instalării cuiburilor.

Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare (trebuie decis în termen de 2 ani dacă este necesară menținere sau îmbunătățire).

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire. În vederea evitării disturbării eventualelor exemplare din vecinătatea proiectului, în perioada de cuibărit, lucrările de execuție a rețelei se vor desfășura în afara perioadei 1 Martie-30 Iunie.

A298 Acrocephalus arundinaceus (Lăcar mare).

DESCRIERE. Traiește în zone cu vegetație acvatică, în special în zonele cu stuf și trestie, la ape mici. Cel mai mare lăcar din Europa are o lungime a corpului de 19-20 de centimetri, o anvergura a aripilor de 25-29 de centimetri și o greutate de 22-31 de grame. Prezintă culori maronii deschise pe partile superioare, albe pe partile inferioare, cu laterale alburii și o dungă întunecată la nivelul ochilor. Ciocul este lung și greu, iar coada este și ea lungă. Nu există deosebiri mari între mascul și femelă. Dieta constă cu preponderență din insecte și alte nevertebrate, ocazional din vertebrate mici, iar toamna mănâncă și fructe. Cea mai longevivă pasare din salbaticie ajunge la vârsta de 10 ani.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT.

Este un vizitator de vară al Europei. Păsările stau peste iarnă în Africa subsahariană, își părăsesc locurile de cuibărit în august și ajung înapoi în Europa în luna martie, sau cel mai târziu în aprilie. Este o specie diurnă, prinde insecte în timp ce topaie prin vegetația mică. În fiecare primăvară, masculul își atrage o femelă cântând cât poate de tare, iar odată ce a găsit-o, cântă ca să își protejeze

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

și să își marcheze teritoriul. Uneori este monogam, dar unii masculi au și câte doua sau trei parteneri. Femela împletește un cuib din frunze în jurul tulpinilor de stuf, la aproximativ un metru deasupra apei.

POPULAȚIE. Populația care cuibărește în Europa este foarte mare, numărul între 1,5 și 2,9 milioane de perechi. Câteva populații de pasări din vest au cunoscut un regres în perioada 1990-2000, dar populațiile cheie din zonele estice, inclusiv din România, au rămas stabile.

REPRODUCERE. Se împerechează în perioada martie-iulie, în funcție de zonă în care se află. Femela depune între trei și șase ouă pe care le incubează pentru o perioadă de două săptămâni. Ambii părinți hrănesc puii, care ajung să părăsească cuibul la 12-14 zile de la eclozare. Rar, femelele scot și un al doilea rând de pui pe an.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârțibaciului:

Conform Planului de management, Obiectivelor specifice de conservare și a formularului standard: specie rezidentă, cuibăritoare. Specia nu este menționată în Planul de management. Specie cuibăritoare foarte comună. Cuibărește în zona Heleșteelor de la Brăden și în alte stufărișuri din sit.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului, aceasta preferând habitatele de stufăriș. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare (trebuie decis în termen de 2 ani dacă este necesară menținere sau îmbunătățire).

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

A296 Acrocephalus palustris (Lăcar de mlaștină)

DESCRIERE.

Este o specie de pasăre cântătoare de talie mică, ce are penajul cu colorit relativ uniform, dorsal gri-maroniu deschis cu o tentă verzuie, iar ventral este mai gălbui. Gușa este mai deschisă la culoare (albicioasă). Sexele sunt asemănătoare. Lungimea corpului este 13 cm, iar greutatea este 10 - 13 g.

DISTRIBUȚIE

Lăcarul de mlaștină cuibărește în zonele temperate din vestul Palearcticii, din vestul Europei și până în zona Munților Urali. În sud ajunge până în regiunile sub-mediteraneene, iar în nord până în sudul Scandinaviei. În România este distribuit pe întreg teritoriul țării, începând din zonele de câmpie, până în zona dealurilor înalte. Lipsește în mare parte din Delta Dunării (prezent doar în partea nordică agriculturalizată).

FENOLOGIE

Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește la sfârșitul lunii aprilie - începutul lunii mai și pleacă spre zonele de iernare în lunile august-septembrie. Iernează în sud-estul Africii.

HABITATE

Cuibărește în zone cu vegetație naturală sau seminaturală din apropierea zonelor umede: întinderi de rogoz sau pipirig, zone cu stuf rar, margini de drumuri, canale sau terenuri agricole cu

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

plante ruderales înalte. Nu cuibărește în zonele umede propriu zise (stufăriș), însă ocupă orice habitat periferic natural sau seminatural.

HRANĂ

Este o specie preponderent insectivoră, însă consumă și o gamă largă de nevertebrate (arahnide, melci mici, viermi). La sfârșitul verii și în toamnă, consumă și fructe de dimensiuni mici.

ALTE INFORMAȚII

Cântecul speciei constă din imitarea sunetelor produse de alte specii. Este una din cele mai performante specii imitatoare, masculii încorporând în cântecele lor pasaje de la peste 70 de specii. Majoritatea speciilor "plagiate" sunt cu distribuție africană (învăță cântecele în zona de iernare); învățarea cântecelor pe care le imită are loc în primul an de viață (vara și prima iarnă).

POPULAȚIE

Populația globală este stimată la 8 750 000 - 15 200 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 4 170 000 - 7 560 000 de perechi cuibăritoare, trendul populațional la nivel european fiind considerat stabil. Populația din România este estimată la 733 455 - 1 139 786 de perechi cuibăritoare, tendința populațională fiind crescătoare.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere se desfășoară din luna mai până în luna iulie. Depune anual 3-6 ouă care sunt clocite pentru o perioadă de 12 - 14 zile. Puii părăsesc cuibul după 15 – 19 zile. Cuibul este o cupă construită din iarbă, mușchi și crenguțe, întărit cu țesătură vegetală, captușit uneori cu puf de plante și păr și este plasat de obicei în zone cu plante dese (adesea urzici) sau tufe.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului, conform Planului de management, Obiectivelor specifice de conservare și a formularului standard: Conform studiului de fundamentare (OSC), în total au fost identificate 189 exemplare la Heleșteele Brădeni, însă nu sunt disponibile date asupra densității / mării populației la nivel de sit. Studiul de fundamentare precizează că este o specie cuibăritoare foarte comună în tot situl. Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului, aceasta preferând habitatele de stufăriș.

Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare (trebuie decis în termen de 2 ani dacă este necesară menținere sau îmbunătățire).

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

A295 Acrocephalus schoenobaenus (Lăcar mic)

DESCRIERE

Este o specie de pasăre cântătoare de talie mică, ce are penajul cu colorit dorsal gri-marونیu cu pete maro închis, ruginiu pe flancuri iar ventral este mai alb-gălbui. Are o sprânceană lată, caracteristică, de culoare alb gălbui, ce contrastează cu creștetul închis la culoare. Sexele sunt asemănătoare. Lungimea corpului este 11,5 - 13 cm, iar greutatea este 8 - 13 g.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Lăcarul mic cuibărește în jumătatea vestică a Palearcticii, de la Atlantic până în Asia Centrală. În Europa ajunge până în extremitatea nordică a Scandinaviei, iar în sud până la Mediterana. În România este distribuit pe întreg teritoriul țării, începând din zonele de câmpie, până în zona dealurilor înalte.

Fenologie

Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește în aprilie și pleacă spre zonele de iernare în lunile august-septembrie. Iernează în Africa la sud de Sahara.

Habitate

Cuibărește în zone cu stuf și papură, cel mai adesea în zone cu întindere mare, asociate unei game foarte largi de habitate acvatice (lacuri, râuri, canale, estuare etc.). Și în perioada de migrație urmărește de obicei habitatele acvatice.

Hrană

Este o specie preponderent insectivoră, însă consumă și o gamă largă de alte nevertebrate (arahnide, melci mici, viermi).

Alte informații

Fiind o specie migratoare de distanță lungă, declinul populațiilor este datorat în mare parte perioadelor extrem de secetoase din zonele de iernare de la sud de Sahara (zona Sahel).

POPULAȚIE

Populația globală este stimată la 12 750 000 - 21 500 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 3 830 000 - 6 440 000 de perechi cuibăritoare, trendul populațional la nivel european fiind considerat stabil. Populația din România este estimată la 114 418 - 224 592 de perechi cuibăritoare, tendința populațională fiind fluctuantă.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere se desfășoară din luna mai până în luna iulie. Depune anual 4-7 ouă care sunt clocite pentru o perioadă de 12 - 14 zile. Puii părăsesc cuibul după 13 - 15 zile. Cuibul este o cupă construită din iarbă, mușchi, întărit cu țesătură vegetală și pânză de păienjeni, căptușit uneori cu puf de plante și păr și este plasat de obicei în interiorul zonelor umede (stuf, papură, tufișuri).

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului, conform Planului de management, Obiectivelor specifice de conservare și a formularului standard: Conform studiului de fundamentare (OSC), este specie cuibăritoare în număr relativ mic. Nu sunt disponibile date asupra densității / mărimii populației la nivel de sit.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului, aceasta preferând habitatele de stufăriș.

Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare (trebuie decis în termen de 2 ani dacă este necesară menținere sau îmbunătățire).

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

A297 Acrocephalus scirpaceus (Lăcar de stuf)

DESCRIERE

Este o specie de pasăre cântătoare de talie mică, ce are penajul cu colorit relativ uniform, dorsal fiind maroniu, iar ventral este alb ruginiu. Gușa este mai deschisă la culoare (albicioasă). Sexele sunt asemănătoare. Lungimea corpului este 12,5 - 14 cm, iar greutatea este 10 - 13 g.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Lăcarul de mlaștină cuibărește în zonele temperate din vestul Palearcticii, din vestul Europei și până în Kazahstan și în jumătatea sudică a Africii. În Europa, în sud, ajunge până în regiunile mediteraneene, iar în nord până în sudul Scandinaviei. În România este distribuit pe întreg teritoriul țării, începând din zonele de câmpie, până în zona dealurilor înalte, cu o abundență mai mare în zonele de stuf întinse asociate cursurilor mari de apă (în special în Delta Dunării).

Fenologie

Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește în aprilie și pleacă spre zonele de iernare în lunile august-septembrie. Iernează în Africa la sud de Sahara (zona Sahel).

Habitat

Cuibărește în zone de stufăriș masiv, compact, cu întinderi mari, asociate cel mai adesea habitatelor acvatice din zonele joase. Pentru hrănire folosește și habitatele adiacente (inclusiv terenuri agricole).

Hrană

Este o specie preponderent insectivoră, însă consumă și o gamă largă de nevertebrate (arahnide, melci mici, viermi). La sfârșitul verii și în toamnă, consumă și fructe de dimensiuni mici.

Alte informații

Lăcarul de stuf este foarte asemănător cu lăcarul de mlaștină, uneori separarea vizuală a celor două specii în teren fiind imposibilă. Cântecul însă este foarte diferit și este cea mai bună metodă de separare a celor două specii în teren, în perioada de reproducere.

POPULAȚIE

Populația globală este stimată la 12 100 000 - 22 200 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 2 120 000 - 3 880 000 de perechi cuibăritoare, trendul populațional la nivel european fiind considerat stabil. Populația din România este estimată la 134 944 - 225 900 de perechi cuibăritoare, tendința populațională fiind deocamdată nesigură.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere se desfășoară din luna mai până în luna iulie. Depune anual 3-5 ouă care sunt clocite pentru o perioadă de 10 - 12 zile. Puii părăsesc cuibul după 10 - 14 zile. Cuibul este o cupă construită în special din frunze și inflorescențe de stuf. Este amplasat în masa de stuf, suspendat de firele de stuf deasupra apei.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului, conform Planului de management, Obiectivelor specifice de conservare și a formularului standard: Conform studiului de fundamentare (OSC), Conform studiului de fundamentare, la Heleșteele Brădeni au fost identificate 2 exemplare. Nu sunt disponibile date asupra densității / mărimii populației la nivel de sit.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului, aceasta preferând habitatele largi de stufăriș.

Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare (trebuie decis în termen de 2 ani dacă este necesară menținere sau îmbunătățire).

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

A168 Actitis hypoleucos (Fluierar de munte)

DESCRIERE

Este caracteristic zonelor din marginea raurilor și a lacurilor. Poate fi găsit într-o varietate de habitate în timpul iernii, inclusiv în estuare, mlastini sarate, locuri umede din apropierea coastelor sau din interiorul unei țări. Are o lungime a corpului de 19-21 de centimetri, o anvergura a aripilor de 38-41 de centimetri și o masă corporală medie de 50 de grame. Partile superioare ale corpului au culoarea maronie, iar burta și pieptul sunt albe. Ciocul este lung și drept, cu o bază de culoare deschisă și varfuri negre, picioarele au culoarea gri-verzuie cu un inel alb, vizibil doar de aproape. În iarnă, penajul capătă o culoare maronie care bate în masliniu. Se hrănește cu nevertebrate, pești, amfibieni și unele plante. Vârsta medie în sălbăcie este de opt ani.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Cuibărește în aproape toată Europa. Majoritatea celor din acest continent migrează iarnă spre Africa, parasind tinuturile de împerechere în lunile iulie-august pentru a reveni în perioada aprilie-mai. Se hrănește mai mult izbind cu ciocul, în timpul zilei. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de doi ani. Perechile ajung deseori împreună în România și obișnuiesc să revină la același cuib în fiecare an. Specia este una monogamă cu rare schimbări de parteneri, deși nu este o specie ai cărei reprezentanți să rămână împreună pe viață. Cuibul este o mică adăncitură în pământ, construit de femelă, deseori ascuns printre copaci și tufisuri. Perechile solitare cuibăresc la distanța de 60-70 de metri una față de cealaltă.

POPULAȚIE

Populația europeană constă în circa 720.000 – 1,6 milioane de perechi, deși specia a suferit un declin în perioada 1990-2000.

REPRODUCERE

În perioada mai-iunie, femela depune trei sau patru ouă, cu o mărime de 36x26 mm, clocite de ambii parteneri pentru 21-22 de zile. Cei doi părinți au grijă de pui, dar unul dintre ei va parasă cuibul înainte ca puii să poată zbura, ceea ce se întâmplă la 26-28 de zile de la eclozare. Perechile scot doar un singur rând de pui pe an.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că s-ar putea afla doar accidental și în zona proiectului.

Conform OSC ale sitului, numărul de perechi cuibăritoare în ROSPA0099 este cel puțin 23, iar numărul de indivizi în pasaj este de cel puțin 31. Conform studiului de fundamentare, mărimea populației este estimată la 10-35 perechi cuibăritoare și 12-50 exemplare în migrație. Conform Formularului standard, mărimea populației speciei în pasaj este de 5-30 indivizi. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare (trebuie decis în termen de 2 ani dacă este necesară menținere sau îmbunătățire).

Impactul proiectului asupra speciei:

Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire. În vederea evitării disturbării eventualelor exemplare din vecinătatea proiectului, în perioada de cuibărit, lucrările de execuție se vor desfășura în afara perioadei 1 Martie-30 Iunie.

Alauda arvensis (Ciocârlie de câmp)

DESCRIERE

Ciocârlia este o specie cu răspândire în toată Europa și Asia. Populațiile central și nord-europene, cele din Peninsula Balcanică, nordul Africii, precum și cele din Rusia, Kazakhstan și sudul Asiei sunt în totalitate migratoare, iar cele din vestul, sudul și sud-vestul, precum și sud-estul Europei și regiunea central sudică a Asiei până în estul continentului sunt populații sedentare. De asemenea există și o populație redusă de ciocârlie în sud-estul Australiei și Noua Zeelandă, unde, conform studiilor, specia a fost introdusă. Preferă habitatele de stepă și câmpie cu vegetație ierboasă abundentă. Coloritul este în general maro deschis, cu pete dese întunecate, cu abdomen alb și cu marginea posterioară a aripii albicioasă. Pe cap are o creastă mică în comparație cu ciocârlanul a cărui creastă este mult mai accentuată. Lungimea corpului este de 18-19 cm, iar anvergura aripilor este de 30-36 cm, cu o masă corporală de 45-55 g. Longevitatea maximă atinsă în sălbăticie este de 10-11 ani.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Populația migratoare centrală, de nord și de est din Europa, a ciocârliei de câmp efectuează migrații sezoniere, deplasându-se spre sud în lunile septembrie-octombrie, pe perioada de iarnă, revenind apoi pentru cuibărit în lunile martie-aprilie al anului următor. Cuibăritul se desfășoară între lunile iunie-august, perechile monogame formându-se relativ devreme în aprilie-mai. La formarea perechilor ambii parteneri se înalță de la sol, ajungând și până la 50-100 m, efectuând piruete unul în jurul celuilalt și urmărindu-se unul pe altul cântând în același timp pe diferite triluri, coborând apoi spre sol cu pauze de plutire în aer. Cuibul este construit direct pe sol într-o adâncitură captușită cu frunze și paie, parte interioară având și material mai fin, cum sunt părul și pânzele de păianjen. Ambii parteneri au grijă de pui, hrănindu-l cu insecte și semințe. Toamna devine tăcută, adunându-se în stoluri mici, mai ales pe miriști, foarte puține rămânând pe timp de iarnă. Păsările devin active pentru reproducere din al doilea an de viață.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

POPULAȚIE

Populația europeană este relativ mare, însumând între 40.000.000 – 80.000.000 de perechi cuibăritoare, fiind în declin în perioada 1970-1990. Cu toate că populația europeană a suferit scăderi în perioada 1990-2000 în unele țări, aceasta a rămas stabilă în estul Europei, dar a suferit scăderi per total. În România efectivele speciei numără aproximativ 460.000-850.000 de perechi cuibăritoare.

REPRODUCERE

Femelele depun 3-5 ouă în lunile mai-iunie, incubajia fiind de 11-15 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până la vârsta de 8-10 zile, părăsind cuibul și devenind independenți după aproximativ 25 de zile. Perechile au o singură pontă pe an.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că s-ar putea afla accidental și în zona proiectului.

Conform OSC ale sitului, numărul de perechi cuibăritoare în ROSPA0099 este cel puțin 23, iar numărul de indivizi în pasaj este de cel puțin 31. Conform studiului de fundamentare, în total au fost identificate 389 exemplare. Numărul total de masculi a fost estimat la 17.950 exemplare, interval de confidență 95%: 10.979-29.103.

Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare (trebuie decis în termen de 2 ani dacă este necesară menținere sau îmbunătățire).

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă, lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ.

A229 Alcedo atthis (Pescăraș albastru)

DESCRIERE

Specie de pasăre de talie mică, viu colorată, cu aspect inconfundabil. Sexele sunt foarte asemănătoare. Capul și spatele sunt albastre cu reflexe metalice (în partea centrală a spatelui mai deschis) iar ventral este portocaliu; gușa este albă. Masculul are ciocul negru complet, iar femela are partea de la bază roșiatică. Lungimea corpului este de 17-99 cm, anvergura aripilor este de 24 – 28 de cm, iar greutatea de 34 – 46 de grame.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia are o distribuție largă în Paleartic, din vestul Europei, până în estul Asiei, inclusiv în Japonia. În nord urcă până în Scandinavia și sudul Siberiei. În sud este prezent până în nordul Africii, India și Indonezia. În România specia cuibărește pe o arie largă, din Delta și Lunca Dunării, până în zonele de deal.

Fenologie

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Este o specie în general sedentară sau parțial migratoare în România. În iernile grele când bazinele acvatice îngheață complet, majoritatea exemplarelor se deplasează uneori pe distanță mare pentru localizarea altor surse de hrană (în general înspre zone mai sudice).

Habitate

Este o specie acvatică, fiind legată de ape stătătoare sau lent curgătoare, bogate în pește de mici dimensiuni. Are nevoie de maluri abrupte, expuse, fără vegetație (lutoase, argiloase sau de altă natură), în care poate să își sape galerii pentru a cuibări.

Hrană

Specie preponderent ihtiofagă, consumând specii de pești de talie mică, după care plonjează și se scufundă, din locul de pândă situat deasupra apei. Suplimentar consumă și nevertebrate (libelule, viermi, melci, creveți etc.) sau amfibieni. Foarte rar, iarna, consumă și fructe de mici dimensiuni (soc) sau tulpini de stuf.

Alte informații

Pescărașul albastru a fost ales ca simbol al Societății Ornitologice Române, încă de la înființare, în anul 1990. Datorită dibăciei sale în prinderea peștilor, în zona Deltei este cunoscut ca Ivan Pescar.

POPULAȚIE

Populația mondială a speciei este estimată preliminar la maxim 600 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 97 500 – 167 000 de perechi. Tendința la nivel european este descrescătoare (aproape 50% în ultimii 15 ani).

În România, populația estimată este de 5 400 – 10 000 de perechi. Tendința populațională este deocamdată necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere începe devreme, uneori în martie. Depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie, femela depunând 3-10 ouă, pe care le clocesc ambele sexe ziua (noaptea doar femela), timp de 19-21 de zile. Puii părăsesc cuibul după 23-27 zile. Uneori poate avea 2 ponte pe sezon. Perechile cuibăresc izolat. Cuibul este amplasat la capătul tunelului săpat în pereții din malul apei (galeria cuibului poate avea 50 – 90 de cm). Uneori cuibul poate fi amplasat și la câteva sute de metri de apă, unde găsește pereți abrupti, potriviți pentru săparea galeriilor.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

În cadrul studiului de fundamentare pentru Planul de management, au fost observate în total 4 exemplare de pescăraș albastru în patru locuri diferite. Toate observațiile erau realizate pe râuri, dar numai una era în interiorul SPA-ului Podișul Hârtibaciu. Specia a lipsit în totalitate de pe pâraie. Conform studiului, pescărașul albastru este o specie cuibăritoare regulată în zona complexului de situri Podișul Hârtibaciului tratat în cadrul Planului de management (denumit PH+), dar efectivele cuibăritoare sunt foarte mici, astfel nu pot fi considerate importante și nu se recomandă adăugarea speciei la lista speciilor de desemnare din formularul standard (Kovács și colab. 2013). Planul de management nu menționează specia. Populația speciei în sit este estimată la 5-10 de perechi cuibăritoare conform Formularului standard.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

În abordarea elaborării obiectivelor de conservare, pe baza principiilor stabilite prin directivele europene de conservare a naturii (în special principiul nedegradării), deși populația la nivel de sit este mică, dat fiind faptul că specia cuibărește în mod regulat în sit, excluderea să din lista de specii ar fi prematură. Trebuie continuate investigațiile privind prezența, distribuția și starea de conservare a speciei, inclusiv oportunitatea extinderii sitului astfel să acopere mai bine distribuția acestei specii.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că zona proiectului nu este propice instalării cuiburilor și nici pentru hrănire.

Conform Planului de management, pescărașul albastru este o specie cuibăritoare regulată în sit, dar efectivele cuibăritoare sunt foarte mici, astfel starea de conservare a speciei nu a putut fi evaluată. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare a speciei, în termen de 2 ani.

Impactul proiectului asupra speciei:

Întrucât este o specie acvatică, fiind legată de ape stătătoare sau lent curgătoare, bogate în pește de mici dimensiuni, specia nu are condiții de habitare în amplasamentul proiectului. În concluzie, investiția luată în discuție nu are impact asupra acestei specii nici în perioada de realizare și nici cea de funcționare.

A054 Anas acuta (Rață sulițar)

DESCRIERE

Este o specie de rață de talie mare. La fel ca la majoritatea speciilor de rațe, dimorfismul sexual este accentuat. Masculul în penaj nupțial are capul maroniu-ciocolatiu, cu o dungă albă contrastantă pe lateralele gâtului, iar partea frontală a gâtului, pieptul și abdomenul sunt de culoare albicioasă. Lateralele corpului și partea dorsală au penajul gri cu vermiculații, penele codale centrale sunt închise la culoare și foarte lungi, iar acoperitoarele cozii sunt de culoare neagră. Primarele sunt gri-maronii, iar pe partea interioară a aripii remigele secundare formează o oglindă de culoare verzui-metalizat flancată de o bandă subterminală neagră și o bandă terminală albă, iar în partea superioară, flancată de o bandă ruginie. Picioarele sunt de culoare gri, iar ciocul este gri cu o dungă centrală neagră. Femela de rață sulițar se aseamnă cu femela de rață mare, dar are o siluetă mai elegantă, cu gâtul ușor mai lung și mai îngust, coada mai lungă și ascuțită, ciocul gri, penajul de pe cap și gât maroniu-gri cu striații foarte fine, penele de pe flancuri au forma unor solzi rotunjiți de culoare maroniu-deschis cu semiluni mai închise la culoare. Penajul de pe spate este maroniu-gri, pătat, aripile sunt de culoare gri-maroniu, iar oglinzile de pe partea interioară a aripilor sunt de culoare maroniu-bronz metalizat, flancate de o dungă albă fină în partea superioară și o bandă terminală albă, lată. Lungimea corpului este de 50 - 66 cm, anvergura de 80 - 95 cm, iar greutatea este de 850 - 1030 g în cazul masculului și de 735 - 871 g în cazul femelei.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia cuibărește pe o arie largă la nivel global, ocupând porțiunile nordice și centrale ale Palearcticului și Nearcticului. Iernează în sudul și centrul Americii de nord, nordul Americii de sud,

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

jumătatea nordică a Africii și jumătatea sudică a Eurasiei. În România apare în perioada de pasaj și iernare pe lacurile de la altitudini mici și medii din toate regiunile țării.

Fenologie

Specia nu cuibărește în România, fiind prezentă doar în perioada de pasaj și de iernare.

Habitate

În perioada de cuibărire preferă habitatele acvatice de apă dulce, eutrofice, cu vegetație palustră abundentă, inclusiv zonele mlăștinoase, lacurile din zonele deschise de la altitudini mici și medii și cursurile de râuri. În timpul pasajului și a iernării, apare inclusiv pe ape salmastre, cum sunt lagunele și uneori se hrănește pe terenurile arabile.

Hrană

Rața sulițar se hrănește preponderent cu semințe, tuberculi, rogoz, și plante acvatice. Consumă de asemenea și nevertebrate acvatice (insecte, moluște și crustacee), amfibieni și pești de dimensiuni mici. Se hrănește de obicei în ape puțin adânci, scufundându-și partea superioară a corpului, sau făcând plonjări scurte, dar se hrănește ocazional și pe uscat.

POPULAȚIE

Populația globală este estimată la 7 100 000 - 7 200 000 de indivizi, respectiv 4 700 000 - 4 800 000 indivizi maturi. Populația europeană este estimată la 210 000 - 269 000 de perechi, iar tendința populațională la nivel european este estimată ca fiind descrescătoare. Populația care iernează în România este estimată la 400 - 1000 de indivizi, tendința populațională fiind deocamdată necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere începe în lunile martie-mai, uneori și început de iunie, aceasta fiind influențată de latitudine. Depune o pontă pe an, două în caz că prima este distrusă, aceasta fiind formată din 6 - 12 ouă (intervalul este de 3 - 14 în America de nord). Acestea sunt clocite de către femelă pentru 21 - 25 de zile și sunt capabili de zbor după 40 - 45 de zile de la eclozare. Cuibul este construit în scorburii superficiale, de obicei în pământ și ascunse în vegetație, fiind căptușite cu iarbă, frunze și alte materiale vegetale.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Numărul de indivizi în pasaj la nivelul sitului este de cel puțin 10, mărimea populației de pasaj a raței sulițare se estimează la 5-10 exemplare. Estimările inițiale la desemnarea sitului erau de 50-150 exemplare, preluate și în versiunile recente ale Formularului standard.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului, în niciuna din etapele ciclului biologic.

Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare (trebuie decis în termen de 2 ani dacă este necesară menținere sau îmbunătățire).

Impactul proiectului asupra speciei:

Întrucât este o specie acvatică, fiind legată de ape stătătoare, bogate în pește de mici dimensiuni, specia nu are condiții de habitare în amplasamentul proiectului. În concluzie, investiția

luata în discuție nu are impact asupra acestei specii nici în perioada de realizare și nici cea de funcționare.

A056 Anas clypeata (Rață lingurar)

DESCRIERE

Este o specie de rață de talie medie. Ca și la toate speciile de rațe, dimorfismul sexual este accentuat. Femela are un colorit general maroniu, marmorat, perfect pentru camuflaj în timpul clocirii ouălor. Masculul este viu colorat, capul este verde, pieptul și conturul lateral alb, partea centrală a flancurilor castanie, spatele și fundul negru. Masculul are oglinda (grupul de pene colorat din aripă) de culoare albastru deschis iar femela verde. Caracteristic ambelor sexe este ciocul de dimensiuni mari, foarte lat la vârf. Lungimea corpului este de 44-52 cm și are o greutate medie de 410-1100 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 73-82 cm.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia cuibărește pe o arie foarte largă, în toată emisfera nordică, din zonele cu climă temperată, până în zonele boreale. În România specia cuibărește localizat, în zonele joase, din Câmpia Transilvaniei, Câmpia de Vest, de-a lungul Oltului, zonele umede din Bărăgan sau de-a lungul litoralului. Nu cuibărește în Delta Dunării.

Fenologie

Specia cuibărește în România, fiind prezentă la noi tot timpul anului. Prezența este constantă, însă în numere mult mai mici ca alte specii de rațe. În perioada de cuibărit este mult dispersată, iar toamna se adună în numere mai mari în zone de câmpie, pe habitate acvatice. Numărul de exemplare este cel mai mare în perioada de toamnă, peste iarnă rămânând în țară efective mult mai mici, specia iernând preponderent în zone mai sudice (din zona mediteraneană până în Africa centrală).

Habitat

În România este relativ localizată în perioada de cuibărit, ocupând habitate acvatice întinse din zonele joase, bogate în vegetație palustră și cu maluri măloase (fără Delta Dunării). În sezonul de toamnă se adună în numere mari, pe suprafețele de apă deschise, la început mult mai dispersat, iar apoi, concentrat. În perioada de iarnă rămân mai puține exemplare, majoritatea iernând în zonele mediteraneene.

Hrană

Rața lingurar este omnivoră, însă preponderent carnivoră, mare parte din dietă constă în specii de nevertebrate acvatice (moluște, crustacee, insecte, viermi) pe care o consumă în zonele măloase de țârm și apă mică. Consumă și materie vegetală, în special părți ale plantelor plutitoare.

Alte informații

Sistemul special de lamele din interiorul ciocului o ajută să filtreze mâlul, pentru a reține nevertebratele cu care se hrănește.

POPULAȚIE

Populația globală este estimată la peste 6 500 000 - 7 000 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 170 000 - 233 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

aproximativ 300 - 1800 de perechi cuibăritoare. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată stabilă, deși la nivel global populația este în declin. În România tendința populațională este deocamdată necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere începe în aprilie, iar depunerea ouălor are loc începând cu prima parte a acestei luni. Femela depune de obicei 9-11 ouă, pe care le clocește singură. Masculul, de obicei, apără teritoriul perechii. Incubarea durează 22-27 de zile. Puii devin zburători la 36-45 de zile. Păsările cuibăresc izolat, uneori și în grupuri laxe, amplasând cuiburile la câțiva metri distanță. Cuiburile sunt amplasate în apropierea apei, direct pe sol, ascunse în vegetație; cuibărește izolat sau în grupuri răsfirate, nu neapărat în vegetație acvatică (uneori pajiști umede).

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Numărul de indivizi în pasaj la nivelul sitului este de cel puțin 30. Pe baza observațiilor făcute la Heleșteele Brădeni, mărimea populației de pasaj a raței lingurar se estimează la 15-30 exemplare. Estimările inițiale la desemnarea sitului erau de 100-2000 exemplare, preluate și în versiunile recente ale Formularului standard.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului, în niciuna din etapele ciclului biologic.

Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare (trebuie decis în termen de 2 ani dacă este necesară menținere sau îmbunătățire).

Impactul proiectului asupra speciei:

Întrucât este o specie acvatică, fiind legată de ape stătătoare, bogate în pește de mici dimensiuni, specia nu are condiții de habitare în amplasamentul proiectului. În concluzie, investiția luată în discuție nu are impact asupra acestei specii nici în perioada de realizare și nici cea de funcționare.

A050 Anas penelope

DESCRIERE

Este o specie de rață de talie medie. Ca și la toate speciile de rațe, dimorfismul sexual este accentuat. Masculul are penajul de pe cap și gât de culoare castanie, cu fruntea maroniu- gălbuie și penele din spatele ochiului de culoare verzui-metalic. Pieptul este rozaliu, lateralele corpului și partea dorsală sunt de culoare gri cu vermiculații, abdomenul este alb, iar coada este gri-albicioasă, înconjurată de penaj de culoare neagră. Ciocul este gri-albăstrui cu vârful negru. Aripa deschisă prezintă o pată mare albă formată de acoperitoarele aripilor, iar pe remigele secundare se formează o oglindă verzui-închis cu flancuri negre. Femela are un aspect mai pestriț, cu capul maroniu-gri, flancurile și gâtul roșcat-rozalii, iar ariile în zbor prezintă o oglindă negricioasă flancată de linii înguste albe, acoperitoarele fiind gri-maronii. Lungimea corpului este de 45 - 51 cm, anvergura este

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

de 75 - 86 cm, iar greutatea este de 600 - 1000 de g în cazul masculului și 500 - 800 g în cazul femelei.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia cuibărește în nordul Europei (inclusiv Islanda) și în jumătatea nordică a Asiei, cuprinzând aproape toată Rusia, nordul Kazahstanului, nordul Mongoliei și nord-estul Chinei. Iernează în centrul și sudul Europei, sudul Asiei, nordul și centrul Africii, dar și în jumătatea sudică a Americii de nord. În România, specia apare în pasaj și în perioada de iernare pe lacurile de la altitudini mici și medii din toate regiunile țării, dar și în zona costieră.

Fenologie

Specia nu cuibărește în România, fiind prezentă doar în jumătatea rece a anului, în perioada de pasaj și iernare. Apare începând cu lunile august-septembrie fiind prezentă până în martie-aprilie.

Habitat

În perioada de cuibărit, rața fluierătoare preferă mlaștinile, lacurile și lagunele din pădurile boreale și din zonele de tundră. În afara perioadei de cuibărit apare pe majoritatea tipurilor de ape stătătoare și în zonele costiere.

Hrană

Specia se hrănește preponderent cu plante, consumând frunze, tulpini, rădăcini, rizomi și semințe ale plantelor acvatice și a celor din habitatele palustre. Se hrănește și cu nevertebrate, mai ales în primele zile după eclozare, puii se hrănesc preponderent cu diptere, trecând treptat la o dietă vegetală.

POPULAȚIE

Populația globală este estimată la 2 800 000 - 3 300 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 469 000 - 645 000 de perechi, iar tendința populațională la nivel european este estimată ca fiind stabilă. Populația care iernează în România este estimată la 1000 - 6000 de indivizi, tendința populațională fiind deocamdată necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere începe din lunile aprilie-iunie, aceasta fiind variabilă în funcție de latitudine. Depune 1-2 ponte pe an, formate din 6 - 12 ouă, care sunt clocite de către femelă pentru 24 - 25 de zile. Puii sunt capabili de zbor la 40 - 45 de zile de la eclozare, fiind încă parțial îngrijiți de femelă. Cuibul este construit într-o adâncitură în sol, din iarbă și ramuri și căptușită cu un strat gros de puf.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Numărul de indivizi în pasaj la nivelul sitului este de cel puțin 20. Mărimea populației de pasaj a raței fluierătoare se estimează la 10-20 exemplare. Estimările inițiale la desemnarea sitului erau de 500-850 exemplare, preluate și în versiunile recente ale Formularului standard. Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului, în niciuna din etapele ciclului biologic.

Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

stării de conservare (trebuie decis în termen de 2 ani dacă este necesară menținere sau îmbunătățire).

Impactul proiectului asupra speciei:

Întrucât este o specie acvatică, fiind legată de ape stătătoare, bogate în pește de mici dimensiuni, specia nu are condiții de habitare în amplasamentul proiectului. În concluzie, investiția luată în discuție nu are impact asupra acestei specii nici în perioada de realizare și nici cea de funcționare.

A053 *Anas platyrhynchos* (Rață mare)

DESCRIERE

Este o specie de rață de talie mare. Ca și la toate speciile de rațe, dimorfismul sexual este accentuat. Femela are un colorit general maroniu, marmorat, perfect pentru camuflaj în timpul clocirii ouălor. Masculul este viu colorat, capul și gâtul verde metalic, inel subțire alb la baza gâtului, pieptul castaniu. Corpul cu nuanțe de gri, mai închise dorsal, iar penele din jurul cozii, negre. Ambele sexe au oglinda (grupul de pene colorat din aripă) de culoare albastru închis încadrat de două dungi albe. Lungimea corpului este de 50-60 cm și are o greutate medie de 735-1800 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 81-95 cm.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia cuibărește pe o arie foarte largă, în toată emisfera nordică, din zonele cu climă mediteraneană, până în zonele boreale. În România specia cuibărește pe întreg teritoriul țării, din zona Deltei Dunării, până în zonele submontane.

Fenologie

Specia cuibărește în România, fiind prezentă la noi tot timpul anului. Prezența este constantă, însă diferă ca distribuție și ca efective. În perioada de cuibărit este mult dispersată, iar toamna și iarna se adună în grupuri mari pe suprafețele acvatice care nu îngheață. Numărul de exemplare este mai mare, fiind suplimentat de rațele nordice care vin să ierneze în România.

Habitat

Este foarte răspândită și nepretențioasă, în perioada de cuibărit ocupă orice fel de habitat acvatic disponibil, de la marile întinderi acvatice (Delta Dunării), lacurile izolate sau malurile râurilor, până la canalele sau lacurile de agrement din orașe. Uneori cuibărește și la distanțe mai mari de suprafețele acvatice. În sezonul de iarnă se adună în numere mari, pe suprafețele de apă deschise, la început mult mai dispersat, iar apoi, concentrat pe acele suprafețe care nu îngheață (în general lacurile mari de baraj).

Hrană

Rața mare este omnivoră și oportunistă. Se hrănește atât pe suprafața apei, căutând cu ciocul plante acvatice sau nevertebrate (insecte, moluște, crustacee și ocazional pești mici) în zonele măloase sau ape de adâncime mică, precum și pe uscat cu materiale vegetale sau nevertebrate pe care le poate prinde.

Alte informații

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Din această specie provin majoritatea raselor de rațe domestice. Primele domesticiri au avut loc în Asia de Sud-Est în neolitic. Adeseori au loc împerecheri între populațiile sălbatice și exemplarele domestice, astfel că există un flux genetic continuu între cele două categorii.

POPULAȚIE

Populația globală este estimată la peste 19 000 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 2 850 000 - 4 610 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 61 000 - 75 000 de perechi cuibăritoare. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată stabilă. În România, deocamdată, tendința populațională este necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere poate începe devreme, chiar în luna februarie, iar depunerea ouălor are loc începând cu a doua parte a lunii martie - începutul lunii aprilie. Femela depune de obicei 9-13 ouă, pe care le clocește singură mascul uneori apărând teritoriul. Incubarea durează 26-28 de zile. Puii devin zburători la 50-60 de zile. Păsările cuibăresc izolat, uneori și în grupuri laxe, amplasând cuiburile la câțiva metri distanță. Cuiburile sunt amplasate în apropierea apei, direct pe sol, ascunse în vegetație; uneori poate cuibări și în scorburi sau pe clădiri.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Numărul de indivizi în pasaj la nivelul sitului este de cel puțin 760. Mărimea populației de pasaj a raței mari se estimează la 600-920 exemplare. Conform studiului de fundamentare, populația cuibăritoare la Heleșteele Brădeni nu depășește 5 perechi, însă nu sunt disponibile date la nivel de sit privind populația cuibăritoare. Estimările inițiale la desemnarea sitului erau de 8000-10000 exemplare, preluate și în versiunile recente ale Formularului standard.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului, în niciuna din etapele ciclului biologic.

Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare (trebuie decis în termen de 2 ani dacă este necesară menținere sau îmbunătățire).

Impactul proiectului asupra speciei:

Întrucât este o specie acvatică, fiind legată de ape stătătoare, bogate în pește de mici dimensiuni, specia nu are condiții de habitare în amplasamentul proiectului. În concluzie, investiția luată în discuție nu are impact asupra acestei specii nici în perioada de realizare și nici cea de funcționare.

A055 Anas querquedula (Rață cârâitoare)

DESCRIERE

Arealul acestei specii cuprinde zona temperata a Europei, Asia și zona centrala a Africii. În Romania, poate fi intalnita cuibarind în ape dulci, de mica adancime, bine adapostite.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Deși pot folosi ocazional și localizat habitatele marine, prefera habitatele de apă dulce, de mica adâncime, ascunse, bogate în vegetație, adiacente zonelor acvatice mai mari, pasunilor inundate sau mlăștinilor. Evita, totuși, habitatele cu vegetație acvatică foarte înaltă sau foarte densă.

POPULAȚIE

La nivel global, populația de rată cărătoare este estimată la 2 600 000 – 2 800 000 de indivizi, cu trend ușor descrescător. În Europa populația cuibăritoare este de aproximativ 390 000 – 590 000 de perechi, cele mai mari concentrații fiind întâlnite în Rusia, Belarus, Ucraina.

REPRODUCERE

Specie migratoare, care cuibărește în zona temperată a Europei și Asiei și iernează în Asia de sud și Africa centrală. Parasete zonele de cuibărit la sfârșitul lunii iulie – începutul lunii august și se întoarce în luna aprilie.

Gregară în afara perioadelor de cuibărit. Perechile cuibăritoare cu teritorii bine delimitate. Perechile se formează în timpul perioadei de iarnă. Ritualul de curtare cu elemente similare celorlalte specii de rate dar și comportamente unice: lasă capul pe spate până ce creștetul capului atinge spatul, timp în care scoate sunete specifice. Cuibărește pe sol în vegetație deasă, de obicei în apropierea apei. Depune 8-9 ouă începând de la mijlocul lunii aprilie, pe care le clocește timp de 21 - 23 de zile. După cuibărit, adulții își schimbă penajul într-o perioadă de 3-4 săptămâni în care își pierd capacitatea de zbor. Se hrănesc cu vegetație și hrană de natură animală: moluște, insecte acvatice, larve, crustacee, larve, mormoloci și pești mici. În afara sezonului de cuibărit se hrănesc predominant cu hrană de natură vegetală: semințe, rădăcini, tuberculi, frunze, muguri, iarba.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârțibaciului.

Numărul de indivizi în pasaj la nivelul sitului este de cel puțin 60. Mărimea populației de pasaj a raței cărătoare se estimează la 50-70 exemplare. Estimările inițiale la desemnarea sitului erau de 850-1200 exemplare, preluate și în versiunile recente ale Formularului standard.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului, în niciuna din etapele ciclului biologic.

Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare (trebuie decis în termen de 2 ani dacă este necesară menținere sau îmbunătățire).

Impactul proiectului asupra speciei:

Întrucât este o specie acvatică, fiind legată de ape stătătoare, bogate în pește de mici dimensiuni, specia nu are condiții de habitare în amplasamentul proiectului. În concluzie, investiția luată în discuție nu are impact asupra acestei specii nici în perioada de realizare și nici cea de funcționare.

A051 Anas strepera (Rață pestriță)

DESCRIERE

Prefera apele dulci, statatoare sau ușor curgătoare, productive, în zone deschise de mică altitudine, cu precădere cele ferite, bogate în vegetație emergentă și insule acoperite de vegetație ierboasă. Poate fi întâlnită în canale, iazuri, lacuri.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Specie cu un areal întins ce acoperă Europa și Asia în zona temperată și de sud, partea de nord și zona Nilului în Africa și partea centrală și de sud a Americii de Nord. În România, rata pestriță poate fi întâlnită în zonele acvatice de joasă altitudine, deschise, cu apă de mică adâncime, statatoare sau ușor curgătoare. Specie migratoare în partea de nord a arealului, dar există populații cuibăritoare în zonele temperate. Formează, de obicei, grupuri de mici dimensiuni în afara perioadei de cuibărit. Masculii părăsesc zonele de cuibărit la începutul lunii iulie, cu o lună înaintea femelelor și puilor, deplasându-se către zonele unde are loc schimbarea penajului. Aceasta durează aproximativ 4 săptămâni, după care începe migrația de toamnă. Se întorc din cartierele de iernare în lunile martie-aprilie. Cuibăresc în perechi separate sau în grupuri dispersate.

POPULAȚIE

Populația la nivel global este estimată la 3 200 000 – 3 800 000 de indivizi, trendul populației fiind necunoscut. Populația cuibăritoare din Europa numără aproximativ 60 000 – 96 000 de perechi, cele mai mari concentrații fiind întâlnite în Rusia, Olanda și România.

REPRODUCERE

Cuibul este construit pe sol, bine ascuns în vegetație, arătând o preferință pentru zonele cu vegetație ierboasă iasă, uscată. Poate cuibări destul de departe de apă. Depun 8-12 ouă începând din a doua jumătate a lui aprilie, pe care le incubează timp de 24-26 de zile. Ritualul de curățare tipic ratelor, cu deplasări repetate în jurul perechii și poziții de display. Rata pestriță se hrănește predominant cu vegetație acvatică, dar ocazional se hrănește și cu plante și semănțe de pe culturile agricole.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Numărul de indivizi în pasaj la nivelul sitului este de cel puțin 25. Mărimea populației de pasaj a raței pestrițe se estimează la 4-25 exemplare. Estimările inițiale la desemnarea sitului erau de 20-30 exemplare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului, în niciuna din etapele ciclului biologic.

Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare (trebuie decis în termen de 2 ani dacă este necesară menținere sau îmbunătățire).

Impactul proiectului asupra speciei:

Întrucât este o specie acvatică, fiind legată de zonele acvatice deschise, cu apă de mică adâncime, statatoare sau ușor curgătoare, specia nu are condiții de habitare în amplasamentul

proiectului. În concluzie, investiția luată în discuție nu are impact asupra acestei specii nici în perioada de realizare și nici cea de funcționare.

A255 Anthus campestris (Fâsă de câmp)

DESCRIERE

Specie de pasăre cântătoare de talie mică, cu colorit gri relativ uniform, striaii fine pe lateralele pieptului, abdomen deschis la culoare, coadă lungă și picioare rozalii. Sexele sunt asemănătoare. Juvenilii au penajul asemănător cu al adulților, fiind mult mai striaiți pe cap, piept și spate. Lungimea corpului este de 15,5 – 18 cm, iar greutatea este de 17 - 32 g.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia are o distribuție largă în Palearctic, cuprinzând aproape toată zona centrală și sudică, fiind prezentă din sud-vestul Europei și nord-vestul Africii, până în Kazahstan și vestul Mongoliei, limita sudică fiind reprezentată de nordul Afganistanului și Iranului. În România specia cuibărește în regiunile de câmpie și dealuri joase.

Fenologie

Este o specie migratoare, cuibăritoare în România. Sosește de obicei în luna aprilie și pleacă în luna august. Este migratoare pe distanță lungă, iernând în Africa Subsahariană, Peninsula Arabică și sud-vestul Asiei.

Habitate

Specia preferă habitatele deschise și uscate cu vegetație scundă și tufișuri izolate cum sunt habitatele stepice, marginile terenurilor agricole, pășunile, dar și habitatele semi-deșertice.

Hrană

Este o specie preponderent insectivoră, se hrănește pe sol, uneori și în zbor, hrana fiind constituită în mare parte din insecte (Orthoptera, Isoptera, Odonata, Mantodea, Coleoptera), dar și alte nevertebrate (Mollusca), semințe și mai rar vertebrate mici (reptile).

Alte informații

Este cea mai mare specie de fâsă care cuibărește în România și singura de interes conservativ, inclusă în anexa a II-a a Directivei Păsări, pentru care statele membre au desemnat Arii Speciale de Protecție Avifaunistică (SPA).

POPULAȚIE

Populația globală este estimată la 4 000 000 - 9 000 000 de indivizi, iar cea europeană este estimată la 909 000 - 1 720 000 de indivizi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 150 000 – 250 000 de perechi cuibăritoare. Având în vedere teritoriul de răspândire întins și populația globală relativ mare, specia este clasificată în categoria "Risc scăzut". Tendința populațională la nivel global este considerată stabilă. Atât la nivel European cât și în România, deocamdată, tendința populațională este necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere se desfășoară de la mijlocul lunii aprilie până la mijlocul lunii august. Depune 1-2 ponte pe an, constituite din 3-6 ouă, clocite preponderent de femelă, dar poate participa și

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

masculul, perioada de incubație fiind de aproximativ 11-14 zile. Puii părăsesc cuibul după o perioadă de 13-14 zile, dar sunt hrăniți în continuare de ambii părinți pentru încă 4-5 săptămâni. Cuibul este construit preponderent de femelă și este constituit din fire de iarbă, frunze și rădăcini, fiind căptușit cu fire de păr și și materiale vegetale fine. Cuibul este amplasat la nivelul solului în găuri formate de denivelări superficiale, de cele mai multe ori sub plante. Cuibărește în regiuni deschise, aride și nisipoase, cu vegetație joasă, pe alocuri cu tufe și copaci mici, cum ar fi dunele, poieni, balastiere. Evită terenul abrupt și pietros, vegetația înaltă sau densă și habitatele închise. Din acest motiv adeseori se stabilește în habitate artificiale; de- a lungul drumurilor de pământ, balastiere, terenuri arabile, pârlouge recente, cariere.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Populația cuibăritoare a speciei în sit este estimată la 555 perechi cuibăritoare. Starea de conservare a speciei este favorabilă (corespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare.

Conform studiului de fundamentare, densitatea speciei în zona studiată este 0,7 exemplare/km², cu un interval de confidență 95% de 0,3-1,7 exemplare/km². Efectivele estimate în zona PH+ sunt 1220 (523-2963) exemplare, ceea ce corespunde unei populații de 610 (261-1481) perechi cuibăritoare. Efectivele din SPA sunt estimate la 555 (238-1348) perechi. Din cauza numărului mic de observații, datele sunt destul de imprecise (intervalul de confidență este larg), dar oferă o idee despre magnitudinea efectivelor.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia poate apărea accidental în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă, lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

A257 Anthus pratensis (Fâsă de luncă)

Specia are o distribuție largă în Palearctic, cuprinzând aproape toată zona centrală și sudică, fiind prezentă din sud-vestul Europei și nord-vestul Africii, până în Kazahstan și vestul Mongoliei, limita sudică fiind reprezentată de nordul Afganistanului și Iranului. În România specia cuibărește în regiunile de câmpie și dealuri joase.

Fenologie

Este o specie migratoare, cuibăritoare în România. Sosește de obicei în luna aprilie și pleacă în luna august. Este migratoare pe distanță lungă, iernând în Africa Subsahariană, Peninsula Arabică și sud-vestul Asiei.

Habitat

Specia preferă habitatele deschise și uscate cu vegetație scundă și tufișuri izolate cum sunt habitatele stepice, marginile terenurilor agricole, pășunile, dar și habitatele semi-deșertice.

Hrană

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Este o specie preponderent insectivoră, se hrănește pe sol, uneori și în zbor, hrana fiind constituită în mare parte din insecte (Orthoptera, Isoptera, Odonata, Mantodea, Coleoptera), dar și alte nevertebrate (Mollusca), semințe și mai rar vertebrate mici (reptile).

Alte informații

Este cea mai mare specie de fâsă care cuibărește în România și singura de interes conservativ, inclusă în anexa a II-a a Directivei Păsări, pentru care statele membre au desemnat Arii Speciale de Protecție Avifaunistică (SPA).

La noi cuibărește rar, apare mai mult la iernat.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârțibaciului.

Conform studiului de fundamentare, în total au fost identificate 9 exemplare. Nu sunt disponibile date despre mărimea populației la nivel de sit.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului, în niciuna din etapele ciclului biologic.

Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare (trebuie decis în termen de 2 ani dacă este necesară menținere sau îmbunătățire).

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă, lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

Anthus spinoletta (Fâsă de munte)

Mărimea: 16 – 17 cm. Descriere: Penajul nupțial este cenușiu pe cap, brun – cenușiu pe spate și aripi, având o “sprânceană” albă foarte vizibilă. Pieptul este brun deschis, iar abdomenul albicios. În penaj de iarnă este mai brună, cu pieptul și flancurile striate. În zborul nupțial se lansează de pe o piatră, ascensiunea fiind destul de scurtă, aterizarea având loc tot pe o piatră sau un loc mai ridicat. Mod de cuibărire: aprilie - iulie. Cuibul este amplasat între stânci sau în denivelările terenului, fiind alcătuit din ierburi uscate. Depune 4-5 ouă de culoare cenușiu alburie cu pete dese întunecate. Clocește numai femela. Ambii părinți hrănesc puii. Puii sunt nidicoli.

Habitat: golul alpin și alte peisaje deschise din zona montană înaltă. Hrana: diferite insecte.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârțibaciului.

Conform studiului de fundamentare, în total au fost identificate 9 exemplare. Nu sunt disponibile date despre mărimea populației la nivel de sit.

Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare (trebuie decis în termen de 2 ani dacă este necesară menținere sau îmbunătățire).

Impactul proiectului asupra speciei:

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă, lucrările pot cel mult să distorbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

Anthus trivialis (Fâsă de pădure)

DESCRIERE

Specie de pasăre cântătoare de talie mică, cu colorit gri-măsliniu relativ uniform, picioare rozalii, abdomen deschis la culoare și striații pe creștet, spate și piept, precum și striații mai fine pe lateralele corpului. Sexele sunt asemănătoare. Lungimea corpului este 14-15 cm, iar greutatea este de 15-39 g.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia are o distribuție paleartică, cuprinzând toată Europa (cu excepția Irlandei și Islandei) și mare parte din zona temperată a Asiei, jumătatea sudică a Rusiei până la limita Munților Verhoiansk, nordul Kazahstanului și Mongoliei, nord-vestul Chinei și estul Afganistanului. Este prezentă pe tot teritoriul României cu excepția unor porțiuni din Câmpia Română, Dobrogea și Câmpia de Vest.

Fenologie

Este o specie migratoare, cuibăritoare în România. Sosește de obicei în luna aprilie și pleacă în luna august-septembrie. Este migratoare pe distanță lungă, iernând în Africa Subsahariană și India.

Habitat

Specia preferă lizierele pădurilor de foioase și conifere, luminișurile și pădurile în regenerare, dar poate apărea și în zone cu pâlcuri de copaci izolați sau pajiștile unde se instalează tufărișurile.

Hrană

Este o specie preponderent insectivoră, se hrănește pe sol, hrana fiind constituită în mare parte din insecte (Coleoptera, Hemiptera, Orthoptera, Diptera), dar și alte nevertebrate (Mollusca) și materiale vegetale (fructe și semințe).

Alte informații

Masculul teritorial face un adevărat spectacol în momentul emiterii cântecului, zburând câțiva metri înălțime din punctul înalt al unei tufe sau al unui arbore și plutind înapoi într-un zbor ondulat, toate acestea în timp ce cântă.

POPULAȚIE

Populația globală este estimată la 100 000 000 - 160 000 000 de indivizi, iar cea europeană este estimată la 26 900 000 - 38 100 000 de perechi cuibăritoare. În România, estimările arată o populație de aproximativ 500 000 – 900 000 de perechi cuibăritoare. Având în vedere teritoriul de răspândire întins și populația globală relativ mare, specia este clasificată în categoria "Risc scăzut". Tendința populațională la nivel global și european este considerată descrescătoare. În România, tendința populațională este deocamdată fluctuantă.

REPRODUCERE

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Perioada de reproducere se desfășoară de la sfârșitul lunii aprilie până în luna august. Depune 2 ponde pe an, rareori 3, formate 2-8 ouă care sunt clocite de femelă, perioada de incubație fiind de 12-14 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și părăsesc cuibul după o perioadă de 12-14 zile. Cuibul este construit de femelă, sub forma unei cupe din fire de iarbă uscate și mușchi, fiind amplasat în mici depresiuni la nivelul solului.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Conform studiului de fundamentare, în total au fost identificate 226 exemplare. Numărul total de masculi a fost estimat la 5228, interval de confidență 95%: 3.311-7.668.

Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare (trebuie decis în termen de 2 ani dacă este necesară menținere sau îmbunătățire).

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă, lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

A089 Aquila pomarina (Acvila țipătoare mică)

DESCRIERE

Este o specie de acvilă de talie medie spre mare. Sexele au penajul asemănător, de culoare maronie relativ uniformă, cu penele de zbor și coadă mai închise la culoare. În zbor se disting două semiluni deschise la culoare pe fiecare aripă pe partea ventrală, iar pe partea dorsală se distinge o bandă albă pe acoperitoarele cozii. Picioarele sunt de culoare galbenă, iar irisul adulților este galben-maroniu. Juvenili au vârful acoperitoarelor penelor de zbor de culoare deschisă, dând un aspect pestrîț penajului. Lungimea corpului este de 55 - 65 de cm, iar greutatea este de 1300 - 2200 de grame. Anvergura aripilor este cuprinsă între 143 - 168 de cm.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia are o distribuție relativ redusă și fragmentată, ocupând centrul și estul Europei, sud-vestul Rusiei și Orientul Apropiat. Specia iernează în Africa sub-sahariană. În România, specia cuibărește fragmentat pe aproape tot teritoriul, în regiunile cu altitudini mici și medii, cu densități mai mari în interiorul arcului Carpatic.

Fenologie

Este o specie migratoare care cuibărește în România. Sosește în arealul de cuibărire în luna aprilie și pleacă spre cartierele de iernare în lunile august - septembrie.

Habitat

Specia cuibărește în păduri deschise de foioase, conifere sau mixte, preferând lizierele și pădurile ripariene, mai ales acelea situate în proximitatea zonelor agricole, necesare pentru procurarea hranei.

Hrană

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Acvila țipătoare mică este o specie carnivoră care se hrănește în principal cu mamifere mici, amfibieni, reptile, păsări și unele insecte. Proporțiile tipurilor de hrană variază în funcție de regiune și de variația populațiilor speciilor utilizate ca hrană.

Alte informații

Specia este cunoscută pentru fenomenul de cainism, puiul mai puternic îl elimină de obicei pe cel mai slab, astfel, mai multă energie este consumată pentru creșterea unui singur pui. În zonele sau în anii când hrana este abundentă, este posibil ca ambii pui să supraviețuiască.

POPULAȚIE

Populația mondială a speciei este estimată la 40 000 - 60 000 de indivizi. Populația europeană este stimată la 16 400 - 22 100 de perechi. Tendința populațională în Europa este considerată stabilă. În România, populația este estimată la 1900 - 3400 de perechi, tendința populațională fiind descrescătoare.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii aprilie, începutul lunii mai și se desfășoară până la începutul lunii august. Femela depune 1 - 3 ouă, în general 2 ouă, care sunt incubate pentru o perioadă de 36 - 41 de zile. De cele mai multe ori, al doilea pui eclozat este eliminat de primul, iar acesta este hrănit la cuib și părăsește cuibul după o perioadă de 8 săptămâni. Cuibărește solitar, în arbori înalți, la înălțimi cuprinse între 5 - 30 de m și de obicei destul de aproape de liziera pădurii. Cuibul este mare, cu diametrul de 50 - 150 cm, construit din crengi și în interior cu crengi mai mici și uneori fire de iarbă, acesta fiind folosit până la 10 ani consecutivi.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Populația cuibăritoare a speciei în sit este estimată la 128-202 perechi. Conform Planului de management, starea de conservare a speciei este nefavorabilă (necorespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea stării de conservare.

Conform studiului de fundamentare, după eliminarea perechilor văzute de pe mai multe puncte de observație, numărul perechilor observate a fost estimat la 178-218. Dintre acestea, 9 perechi certe și 3 potențiale, cuibăresc și folosesc în mare parte habitatele de hrănire din afara zonei de studiu, iar 13 perechi certe și 3 posibile, zonele din afara SPA-ului Podișul Hârtibaciu, dar din interiorul SCI-ului Sighișoara – Târnava Mare. Astfel numărul perechilor observate a fost estimat la 169-206 în zona de studiu, respectiv 156-190 în SPA. După eliminarea perechilor văzute de pe mai multe puncte de observație, numărul perechilor observate a fost estimat la 178-218. Dintre acestea, 9 perechi certe și 3 potențiale, cuibăresc și folosesc în mare parte habitatele de hrănire din afara zonei de studiu, iar 13 perechi certe și 3 posibile, zonele din afara SPA-ului Podișul Hârtibaciu, dar din interiorul SCI-ului Sighișoara – Târnava Mare. Astfel numărul perechilor observate a fost estimat la 169-206 în zona de studiu, respectiv 156-190 în SPA.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia are condiții de habitare în zona proiectului doar ca potențial habitat de hrănire.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă, lucrările pot cel mult să distorbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

A221 Asio otus (Ciuf de pădure)

DESCRIERE

Specie de pasăre răpitoare de noapte de talie medie. Sexele sunt asemănătoare (femela fiind ușor mai mare), masculul fiind în medie mai deschis, cu mai puține striații ventral, iar față mai deschisă la culoare. Dorsal penajul este crem-ruginiu, fin pătat, iar partea ventrală este striată în întregime. Aripile sunt proporțional mai mici și mai late. Pe cap prezintă două moțuri lungi (ciufi) care nu sunt vizibile în zbor sau când sunt relaxați. Ochii sunt de culoare portocalie. Discul facial este uniform și prezintă două arcuri albe la ochi. Lungimea corpului este de 31-37 cm, anvergura aripilor este de 86- 98 cm și are o greutate medie de 220-305 grame.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia are o distribuție largă în toată emisfera nordică, fiind distribuită pe arii largi în Europa, Asia și America de Nord. În nord urcă până în zonele sub-arctice, iar în sud ajunge în toată zona Mediteranei, inclusiv în nordul Africii. În România este distribuită pe întreg teritoriul țării, din zonele joase de câmpie și luncă (inclusiv Delta Dunării), până în zona de dealuri înalte.

Fenologie

Este o specie sedentară în România.

Habitate

Cuibărește în habitate mozaicate semi-deschise, preferând zăvoaie, liziere de păduri deschise sau fragmentate, în crângurile dintre terenurile arabile, arbori izolați din terenuri deschise sau zone umede, dar și în parcuri mari ce au arbori maturi. Iarna se adună în parcuri, cimitire, aliniamente de arbori sau arbori mari (în special conifere) unde formează colonii de iernare. Grupurile de iernare pot fi formate din zeci sau chiar sute de indivizi care rămân în colonie până la sfârșitul lunii februarie. Este o specie comună în România.

Hrană

Specie carnivoră, se hrănește predominant cu mamifere mici (șoareci) dar consumă și păsări mici. Majoritatea prăzii este localizată după sunet și capturată din zbor sau vânează de pe diferite suporturi. Specie nocturnă și crepusculară.

Alte informații

Precum și în cazul altor răpitoare de noapte, oasele nedigerate ale rozătoarelor pe care le consumă sunt regurgitate sub formă de ingluvii, pe care iarna le putem găsi pe sol în zona unde s-a format colonia de iernare. La această specie s-a înregistrat un record de longevitate în sălbăticie de 27 de ani și 9 luni.

POPULAȚIE

Populația mondială a speciei este estimată preliminar la 2 180 000 - 5 540 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 304 000 - 776 000 de perechi. Tendința la nivel european este

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

considerată necunoscută. În România, populația estimată este de 8000- 30 000 de perechi. Tendința populațională în România este de asemenea necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere începe devreme, la sfârșitul lunii februarie. Depune 5-7 ouă, pe care le clocește femela, timp de 26 - 28 de zile, perioadă în care este hrănită de către mascul. Puii părăsesc cuibul după aproximativ 21 de zile dar rămân în vegetația din zona cuibului și sunt hrăniți de către adulți. Devin capabili de zbor la aproximativ 35 de zile. Specie monogamă, ocazional poligamă. Cuibărește solitar, însă uneori are tendința de a cuibări în colonii mici. Cuibărește în cuiburile părăsite de cioară de semănătură, cioară grivă și coțofană, ce sunt amplasate adesea în arbori la înălțime.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Conform studiului de fundamentare, în total au fost identificate 2 exemplare pe punctele de monitorizare. Nu sunt disponibile date de mărimea populației la nivel de sit.

Obiectivul de conservare este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare (trebuie decis în termen de 2 ani dacă este necesară menținere sau îmbunătățire)

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia are condiții de habitare în zona proiectului doar ca potențial habitat de hrănire.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă accidental, însă lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

Athene noctua (Cucuvea)

DESCRIERE

Specie de pasăre răpitoare de noapte de talie mică. Sexele sunt asemănătoare (femela fiind ușor mai mare). Capul și spatele sunt maro cu pete albe, iar ventral este de culoare albă cu pete maro dispuse vertical. Ochii sunt de culoare galbenă, deasupra lor fiind vizibilă o sprânceană pronunțată de culoare albă. Lungimea corpului este de 23-27 cm, anvergura aripilor este de 50 – 57 de cm, iar greutatea de 162 – 206 grame.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia are o distribuție largă în regiunea Paleartică, în zonele calde și temperate din vestul Europei, până în estul Asiei (China). În nord urcă până în țările Baltice. În sud este prezentă până în nordul Africii și peninsula Arabă. În România specia este larg răspândită, cuibărind pe întreg teritoriul țării, cu excepția zonelor montane.

Fenologie

Este o specie sedentară în România.

Habitat

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Este o specie de zone deschise și semideschise, cuibărind într-o gamă foarte largă de habitate, precum livezi, parcuri, grădini, zone de pajști și pășuni. În România însă, specia este majoritar asociată cu habitatele antropice (zone rurale, ferme etc.).

Hrană

Specie carnivoră, consumă insecte (în special cu zbor crepuscular și nocturn, precum ortoptere, dermoptere, lepidoptere), mamifere de talie mică (șoareci), uneori râme. Dieta preponderentă se schimbă cu latitudinea, proporția de nevertebrate (în special insecte) crescând dinspre nord spre sud (datorită disponibilității mai reduse de micromamifere în zonele mediteraneene).

Alte informații

Este specia de bufniță cea mai răspândită și abundentă din România. Fiind parțial antropofilă, este atrasă concentrările de insecte ce se aglomerează în zonele luminate. De-a lungul timpului a fost asociată cu moartea (și adesea persecutată, inclusiv în prezent), pentru că era prezentă (datorită luminii aprinse peste noapte, care atrage insectele cu care se hrănește) în locațiile unde existau persoane recent decedate și oamenii se adunau pentru priveghi.

POPULAȚIE

Populația mondială a speciei este estimată preliminar la 4 960 000 - 9 360 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 618 000 – 1 170 000 de perechi. Tendința la nivel european este stabilă.

În România, populația estimată este de 15 000 – 40 000 de perechi. Tendința populațională este deocamdată necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere începe devreme, în prima parte a lunii martie. Depune 3-6 ouă, pe care le clocesc femelele, timp de 28 - 33 de zile. Puii părăsesc cuibul după 30 - 35 de zile. Perechile cuibăresc izolat. Cuibul este rudimentar, constând adesea într-o zonă curățată și ușor scobită, amplasat în cavități, situate într-o gamă foarte largă de locații: arbori, clădiri (adesea în horn sau pod), ruine, anexe abandonate, pereți verticali de loess. Ocupă și scorburile artificiale amplasate în locații potrivite.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Nu sunt disponibile date de mărimea populației la nivel de sit. Obiectivul de conservare este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia nu poate fi prezentă, în concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nul, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

A028 Ardea cinerea (Stârc cenușiu)

DESCRIERE

Este o specie de stârc de talie mare. Dimorfismul sexual este redus, masculii fiind în medie mai mari decât femelele. Penajul general este gri, de diferite nuanțe, cu penele de zbor mai închise la

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

culoare, creștetul, fruntea și lateralul capului sunt de culoare albicioasă, aflate în contrast cu sprânceana de culoare neagră care se extinde până în spatele capului prin pene lungi, elegante. Ventral, penajul este albicios, pe gât și piept având pete negricioase organizate în șiruri. Lungimea corpului este de 90 - 98 cm, greutatea de 1020 - 2073 g și anvergura de 175 - 195 cm.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia cuibărește în aproape toată Europa (cu excepția unor zone din sud), jumătatea sudică a Asiei (inclusiv Arhipelagul Indo-malaiezian) și în Africa. Populațiile din vestul Europei, sudul Asiei și din Africa sunt rezidente. Iernează în sudul Europei și al Asiei. În România, stârcul cenușiu cuibărește fragmentat în toate regiunile țării, cu excepția etajului montan.

Fenologie

Specia cuibărește în România, fiind parțial migratoare. În sezonul rece, numărul și distribuția indivizilor poate varia în funcție de gradul de acoperire cu gheață al suprafețelor acvatice.

Habitate

Specia este prezentă în majoritatea tipurilor de habitate acvatice, dar și în pajiști umede sau zone agricole. Pentru cuibărire preferă arborii înalți din apropierea zonelor umede, dar și habitatele palustre cu arbuști.

Hrană

Este o specie în principal carnivoră, oportunistă, hrăindu-se preponderent cu pești. Pe lângă pești, consumă și: amfibieni, reptile, moluște, crustacee, insecte acvatice, micromamifere, mamifere de talie medie (iepuri, veverițe etc.) dar și păsări și puii acestora, mai ales specii atașate prin ecologia lor de habitatele acvatice. Consumă în cantități mai mici materie vegetală și uneori leșuri.

Alte informații

Competiția dintre puii aflați în același cuib poate duce uneori la eliminarea puilor mai tineri și mai puțin dezvoltați, recurgându-se uneori la canibalism.

POPULAȚIE

Populația globală este estimată la 790 000 - 3 700 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 223 000 - 391 000 de perechi, tendința populațională la nivel european fiind considerată moderat-crescătoare în perioada 1980 - 2013, dar ușor în declin în perioada 2000 - 2012.

Populația din România este estimată la 4500 - 6000 de perechi, tendința populațională fiind considerată stabilă.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere se desfășoară în intervalul ianuarie - iunie. Ponta este formată din 1 - 10 ouă (de obicei 4 - 6 oua în Europa), care sunt clocite pentru o perioadă de 23 - 32 de zile de către ambii părinți. Puii sunt capabili de zbor după 42 - 55 de zile de la eclozare, dar folosesc cuibul pentru încă 10 - 20 de zile. Cuibărește colonial, de multe ori în colonii mixte cu alte specii de stârci. Cuibul este amplasat în arbori și este construit din crengi și alte materiale vegetale uscate, fiind de cele mai multe ori folosit mai mulți ani la rând, uneori fiind folosit și de răpitoare.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Conform studiului de fundamentare, au fost identificate maxim 150 exemplare. Conform Formularului standard mărimea populației în pasaj este de 400-600 exemplare. Cu ocazia recensământului din anii 2012-2013 au fost observate în jur de 20-30 exemplare de stârci cenușii, păsările fiind prezente la heleștee pe tot parcursul perioadei de reproducere. Colonia de cuibărit se află în trupul de pădure de pini, aflat în apropierea localității Brădeni și a heleșteelor.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia are condiții de habitare în zona proiectului doar ca potențial habitat de hrănire.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă accidental, însă lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

Aythya ferina (Rață cu cap castaniu)

DESCRIERE

Este o specie de rață de talie medie ce prezintă dimorfism sexual. Masculul în penaj nupțial are capul de culoare castanie, pieptul, ceafa, coada, târțița și subcodalele sunt de culoare neagră, iar spatele, abdomenul și aripile sunt de culoare gri cu vermiculații. Femela are penajul în culori șterse, capul maroniu-deschis cu sprânceana mai deschisă la culoare, pieptul, ceafa, târțița și coada de culoare maronie, iar spatele și lateralele corpului de culoare gri-maroniu. Lungimea corpului este de 42 - 49 cm, anvergura de 72 - 82 cm, iar greutatea este de 585 - 1240 g în cazul masculului și 468 - 1090 g în cazul femelei.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia are o distribuție largă la nivelul Palearcticului de vest, fiind prezentă din vestul și sud-vestul Europei, până în sud-estul Siberiei și nordul Chinei. Unele populații din sudul și sud-vestul zonei de cuibărire sunt sedentare. Iernează în sudul și vestul Europei, jumătatea nordică a Africii, precum și în sudul și estul Asiei. În România, specia cuibărește pe tot teritoriul țării, din zonele joase până în zonele de deal, acolo unde există zone umede.

Fenologie

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. În perioada de cuibărire specia are o prezentă mai dispersată, în locurile de cuibărire, iar în perioada rece a anului specia este prezentă pe majoritatea suprafețelor acvatice (mai puțin pe apele curgătoare), existând influx de indivizi din nordul distribuției. Abundența indivizilor poate fi diferită de la un sezon la altul, în funcție de gradul de acoperire cu gheață al suprafețelor acvatice.

Habitate

Specia preferă pentru cuibărire zonele umede cu ape stătătoare sau ușor curgătoare, mediu-eutrofizate, cum sunt mlaștinile, lacurile, zonele lagunare etc. În afara perioadei de cuibărire este puțin pretențioasă, fiind observată pe majoritatea suprafețelor acvatice.

Hrană

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Rața cu cap castaniu este omnivoră, hrana vegetală fiind compusă din rădăcini, semințe, diferite părți ale plantelor acvatice sau palustre, iar cea animală, din: insecte acvatice și larvele acestora, moluște, crustacee, viermi, amfibieni și pești de dimensiuni reduce.

Alte informații

Populația europeană a suferit în ultimii ani un declin considerabil, ceea ce a determinat IUCN (Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii) să încadreze specia ca amenințată (categoria Vulnerabilă).

POPULAȚIE

Populația mondială a speciei este estimată la 1 950 000 - 2 250 000 de indivizi, tendința populațională la nivel mondial fiind în scădere. Populația din România este estimată la 20 698 - 28 762 de perechi cuibăritoare, tendința populațională fiind deocamdată necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere începe în lunile aprilie/mai. Depune în medie 8 - 10 ouă (3 - 22 ouă), care sunt clocite pentru 24 - 28 de zile. Cuiburile care conțin peste 15 ouă fiind probabil un rezultat al parazitismului nidicol. Puii sunt capabili de zbor după 50 - 55 de zile. Cuibul este situat în apropierea apei sau în vegetația palustră și este sub forma unei adâncituri superficiale, în vegetație densă, căptușit cu fire de iarbă și frunze. Perechile se formează din timpul iernii sau începutul primăverii. Cuibărește solitar sau colonial, uneori în colonii mixte cu Pescărușul răzător, prezența acestuia conferind un grad de protecție împotriva prădătorilor (corvide, mustelide etc.). În cazul acestei specii este dovedit parazitismul nidicol atât intraspecific cât și interspecific, fenomen care apare la mai multe specii de rațe.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare (trebuie decis în termen de 2 ani dacă este necesară menținere sau îmbunătățire). Mărirea populației raței cu cap castaniu se estimează la 30-150 exemplare și 0-1 perechi cuibăritoare. Estimările inițiale la desemnarea sitului erau de 500-600 exemplare în pasaj.

Impactul proiectului asupra speciei:

Întrucât este o specie acvatică, fiind legată de ape stătătoare, bogate în pește de mici dimensiuni, specia nu are condiții de habitare în amplasamentul proiectului. În concluzie, investiția luată în discuție nu are impact asupra acestei specii nici în perioada de realizare și nici cea de funcționare.

Aythya fuligula (Rața moțată)

DESCRIERE

Este o specie de rață de talie medie. Ca și la toate speciile de rațe, dimorfismul sexual este accentuat. Femela are un colorit general maroniu, cu spatele mai închis la culoare și flancurile mai deschise; capul și gâtul au o nuanță castanie, iar moțul este foarte slab conturat. Masculul are spatele, capul și gâtul negre, iar flancurile albe; moțul caracteristic speciei este bine dezvoltat și foarte vizibil.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Lungimea corpului este de 40-47 cm și are o greutate medie de 560-1020 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 65-72 cm.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia cuibărește pe o arie foarte largă, în toată regiunea Paleartică, din Europa de Vest, până pe coastele Pacificului, la latitudini medii și mari. În România specia cuibărește izolat și localizat, în foarte puține zone, în câteva locații de-a lungul Oltului și în Câmpia de Vest.

Fenologie

Cuibărește în România, fiind prezentă la noi tot timpul anului. Abundența însă nu este constantă. În perioada de cuibărit este mult dispersată, și în numere foarte mici, în general în locurile de cuibărit. Toamna și peste iarnă, se adună în grupuri mari pe suprafețele acvatice care nu îngheață. Numărul de exemplare este mult mai mare, fiind suplimentat de rațele nordice care vin să ierneze în România.

Habitate

Foarte rară și localizată în România în perioada de cuibărit, ocupă habitate acvatice cu vegetație de-a lungul lacurilor de baraj sau cele naturale de câmpie. În restul teritoriului, preferă zone umede din zonele joase, cu lacuri eutrofice, adesea cu insule pentru cuibărit. În sezonul de iarnă se adună în numere mari, pe suprafețele de apă deschise, la început mult mai dispersat, iar apoi, concentrat pe acele suprafețe care nu îngheață (în general lacurile mari de baraj).

Hrană

Rața moțată este omnivoră, însă mare parte din dietă constă în specii de moluște, crustacee și insecte acvatice, după care se scufundă la adâncimi de 3 până la 14 metri, unde stă în medie 20 de secunde. Consumă și materie vegetală, în special fructe, semințe și muguri alte plantelor acvatice sau palustre.

Alte informații

Este o specie foarte gregară, pe perioada de iarnă adunându-se în stoluri de câteva mii de indivizi.

POPULAȚIE

Populația globală este estimată la 2 600 000 - 2 900 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 551 000 - 742 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 20 - 50 de perechi cuibăritoare. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată stabilă. În România tendința populațională este ușor crescătoare.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere începe în luna mai, iar depunerea ouălor are loc începând cu a doua parte a lunii mai. Femela depune de obicei 8-11 ouă, pe care le clocește singură. Incubarea durează 23-28 de zile. Puii devin zburători la 45-50 de zile. Păsările cuibăresc izolat, uneori și în grupuri laxe, amplasând cuiburile la câțiva metri distanță. Cuiburile sunt amplasate în apropierea apei, direct pe sol, ascunse în vegetație; cuibărește izolat sau în grupuri răsfirate, uneori în cadrul coloniilor altor specii (pescăruș răsător).

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Număr de indivizi în pasaj este de cel puțin 10. Mărimea populației de pasaj a raței moțate se estimează la 4-10 exemplare. Estimările inițiale la desemnarea sitului erau de 100-200 exemplare.

Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare (trebuie decis în termen de 2 ani dacă este necesară menținere sau îmbunătățire). Mărimea populației raței cu cap castaniu se estimează la 30-150 exemplare și 0-1 perechi cuibăritoare. Estimările inițiale la desemnarea sitului erau de 500-600 exemplare în pasaj.

Impactul proiectului asupra speciei:

Întrucât este o specie acvatică, fiind legată de ape stătătoare, bogate în pește de mici dimensiuni, specia nu are condiții de habitare în amplasamentul proiectului. În concluzie, investiția luată în discuție nu are impact asupra acestei specii nici în perioada de realizare și nici cea de funcționare.

A060 Aythya nyroca

DESCRIERE

Este o specie de rață de talie medie. Ca și la toate speciile de rațe, există dimorfism sexual, însă este mai puțin accentuat. Ambele sexe au colorit general maroniu, cu spatele contrastant mai închis la culoare decât flancurile sau abdomenul. Masculul are coloritul capului mai deschis și maroniul cu nuanțe roșcate, iar irisul deschis la culoare. Lungimea corpului este de 38-42 cm și are o greutate medie de 460-730 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 60-67 cm.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia cuibărește pe o arie foarte largă, în regiunea Palearctică, din Europa centrală, până în Asia centrală, la latitudini temperate și în zona mediteraneană. În România specia cuibărește în toate regiunile mai joase ale țării, din Delta Dunării până în zonele de deal, în regiuni cu zone umede întinse de lacuri cu vegetație acvatică bogată.

Fenologie

Specia cuibărește în România, fiind prezentă la noi tot timpul anului. Abundența însă nu este constantă. În perioada de cuibărit este mult dispersată, și în numere mai mari, în general în locurile de cuibărit. Toamna, se adună în grupuri suprafețele acvatice. Peste iarnă, numărul de exemplare este mult mai redus, mare parte din indivizi iernând în zonele sudice ale Europei și Asiei sau în Africa.

Habitat

În România este prezentă în toate zonele umede mari în perioada de cuibărit, ocupând habitate acvatice întinse din zonele joase, bogate în vegetație palustră și cu maluri măloase, fiind mai abundentă în Delta Dunării și în zonele umede din lunca râurilor mari. În sezonul de toamnă se adună în numere mai mari, pe suprafețele de apă deschise, la început mult mai dispersat, iar apoi, concentrat. În perioada de iarnă rămân mai puține exemplare, majoritatea iernând în zonele mediteraneene.

Hrană

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Rața roșie este omnivoră, însă mare parte din dietă constă în specii vegetale (macroalge, muguri și frunze ale speciilor de plante acvatice etc.); nevertebratele acvatice constituie o bună parte din dietă în special în perioada de cuibărit (moluște, crustacee și insecte acvatice).

Alte informații

Fiind mai rară și în declin, este un taxon de interes comunitar, fiind specie țintă pentru desemnarea ariilor Natura 2000. România este una dintre țările europene de importanță majoră pentru conservarea acestei specii.

POPULAȚIE

Populația globală este estimată la 180 700 - 238 300 de indivizi. Cea europeană este estimată la 17 400 - 30 100 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 11 700 - 18 000 de perechi cuibăritoare. Specia este clasificată ca "Aproape amenințată". Tendința populațională la nivel european este considerată descrescătoare. În România tendința populațională este deocamdată necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere începe în luna aprilie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna mai. Femela depune de obicei 8-10 ouă, pe care le clocește singură. Incubarea durează 25-28 de zile. Puii devin zburători la 55-60 de zile. Păsările cuibăresc izolat, uneori și în grupuri laxe, amplasând cuiburile la câțiva metri distanță. Cuiburile sunt amplasate în apropierea apei, direct pe sol, ascunse în vegetație sau uneori în cavități sau sub rădăcini; cuibărește izolat sau în grupuri răsfrate, uneori în cadrul coloniilor altor specii (pescăruși).

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Conform Planului de management, populația acestei specii în sit este estimată la 15-90 exemplare în pasaj. Starea de conservare a speciei este favorabilă (corespunzătoare).

Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare. Impactul proiectului asupra speciei.

În decursul celor doi ani de recensământ în cadrul studiului de fundamentare, rața roșie a apărut în mod regulat la Heleșteele Brădeni, singurul loc din sit unde a fost observat la nivel de sit. Numărul exemplarelor observate a variat între 17-78 pe an. Populația în migrație este estimată la 15-90 exemplare. Primele variante ale Formularului standard supraestima mărimea populației. Rața roșie a fost menționată în primele versiuni ale Formularului standard ca specie cuibăritoare cu efective de 8-10 perechi. În cursul celor două sezoane de reproducere specia nu a cuibărit la heleștee. Cu toate că nu se poate exclude posibilitatea că 1-2 perechi cuibăresc ocazional, aceste valori par exagerate. S-a recomandat modificarea acestei valori la 0-2 perechi.

Impactul proiectului asupra speciei:

Întrucât este o specie acvatică, fiind legată de ape stătătoare, bogate în pește de mici dimensiuni, specia nu are condiții de habitare în amplasamentul proiectului. În concluzie, investiția luată în discuție nu are impact asupra acestei specii nici în perioada de realizare și nici cea de funcționare.

Botaurus stellaris (Buhai de baltă)

DESCRIERE

Este o specie de stârc de talie mare, cu dimorfism sexual redus, masculul fiind ușor mai mare decât femela. Penajul general este maroniu-gălbui, pestriț, fiind foarte bine camuflat în stufărișuri. Creștetul capului este negru, ciocul este galben, iar picioarele sunt scurte și de culoare verzui-galbene. Lungimea corpului este de 64 - 80 cm, anvergura de 125 - 135 cm și greutatea de 750 - 2060 g în cazul femelei, respectiv 650 - 1150 g în cazul masculului.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia cuibărește în zona temperată a Eurasiei și în sudul Africii. Populațiile din Africa, sudul și vestul Europei, precum și mai restrâns din sudul Asiei, sunt rezidente. Iernează în sudul și vestul Europei, sudul Asiei și în jumătatea nordică a Africii. În România cuibărește în majoritatea zonelor umede situate la altitudini mici.

Fenologie

Cuibărește în România, fiind parțial migratoare. Populațiile din Delta Dunării sunt rezidente. Sosește începând cu luna martie și părăsește locurile de cuibărit în iulie - septembrie.

Habitate

Buhaiul de baltă preferă în perioada de cuibărit habitatele palustre extinse cu ochiuri de apă izolate, fluctuații minime ale nivelului apei și deranj antropic limitat. În afara sezonului de cuibărit este prezent în majoritatea tipurilor de habitate acvatice.

Hrană

Este o specie carnivoră, hrănindu-se în special cu pești, dar și cu amfibieni, reptile, insecte și larvele acestora, crustacee, moluște, micromamifere, precum și păsări și puii acestora.

Alte informații

Specia are un stil de viață retras, prezența ei fiind dezvăluită pe baza sunetelor produse de mascul, care se pot auzi până la câțiva kilometri distanță, asemănătoare sunetelor grave ale unei bovine.

POPULAȚIE

Populația globală a speciei este estimată la 115 000 -340 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 75 300 - 133 000 de indivizi maturi, tendința populațională la nivel european fiind considerată stabilă. Populația din România este estimată la 1 000 - 5 000 de masculi teritoriali, tendința populațională fiind deocamdată necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere se desfășoară în intervalul martie - iulie. Depune o pontă pe an, rareori două ponte, formate din 1 - 7 ouă, care sunt clocite de către femelă pentru 25 - 26 zile. Eclozarea este desincronizată, puii părăsind cuibul după o perioadă de 50 - 55 de zile, aceștia fiind hrăniți în preajma cuibului pentru încă 15 - 20 zile. Cuibul este construit de femelă din stof uscat, frunze și alte materiale vegetale, fiind căptușit cu materiale mai fine. Acesta este amplasat pe vegetație plutitoare sau pe platforme formate din rădăcini de stof, rareori în arbori.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Specia nu a fost inclusă în primele versiuni ale Formularului standard, fiind identificată ca specie cuibăritoare în sit în cadrul studiului de fundamentare pentru Planul de management. Conform studiului, populația este estimată la 1-2 perechi cuibăritoare și 1-5 exemplare în migrație. Starea de conservare a speciei este favorabilă (corespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare

Conform studiului de fundamentare, populația speciei în sit este estimată la 1-2 perechi cuibăritoare. Buhaiul de baltă a fost observat numai la Heleșteele Brădeni. Habitatele speciei sunt zonele umede cu vegetație palustră. Trebuie clarificate suprafețele, compoziția și configurația habitatelor de cuibărit (structuri cruciale pentru cuibărit sau reproducere) și hrănire în termen de 2 ani. Specia este prezentă numai pe Heleșteele Brădeni.

Impactul proiectului asupra speciei:

Întrucât este o specie acvatică, fiind legată de ape stătătoare, bogate în pește de mici dimensiuni, specia nu are condiții de habitare în amplasamentul proiectului. În concluzie, investiția luată în discuție nu are impact asupra acestei specii nici în perioada de realizare și nici cea de funcționare.

Bubo bubo, (Buhă)

DESCRIERE

Specie de pasăre răpitoare de noapte de talie mare, fiind cea mai mare specie dintre răpitoarele de noapte din Europa. Sexele sunt asemănătoare (femela fiind mai mare). Penajul este brun întunecat, cu striuri late și vermicule negre dorsal. Partea ventrală este de culoare brun-gălbuie cu striuri negre, late pe piept. Capul este mare și prezintă deasupra urechilor smocuri lungi, care sunt vizibile în special când este deranjată sau cântă. Ochii sunt mari, roșii-portocalii. Lungimea corpului este de 59-73 cm, anvergura aripilor este de 138-170 de cm, iar greutatea de 1500-2800 grame la mascul și 1750-4200 grame la femelă.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Buha are o distribuție largă, Palearctică, fiind prezentă de la oceanul Atlantic până la Pacific, din zonele sub-tropicale până în tundră. În Europa cuibărește pe aproape tot continentul, cu excepția unor zone din vest și centru. În România este prezentă pe aproape întreg teritoriul, cu excepția zonelor montane înalte și a sudului țării, însă distribuită foarte fragmentat și discret.

Fenologie

Specia cuibărește în România, fiind sedentară.

Habitate

Buha este prezentă în zone împădurite sau semideschise cu stâncării, pante abrupte și arbori maturi. În timpul zilei poate fi observată odihnindu-se în arbori bătrâni, crăpături în stâncă sau în grote. Preferă zonele sălbatice, nefrecventate, văi ale râurilor cu chei, cariere acoperite de vegetație etc. De asemenea poate fi observată în apropierea terenurilor agricole din zonele stâncoase, precum și în apropierea gropilor de gunoi.

Hrană

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Specia se hrănește cu mamifere (șoareci, șobolani, arici, iepuri) și păsări (ciori, pescăruși, rațe sau chiar păsări de pradă). Dieta poate varia în funcție de anotimp și de abundența prăzii, astfel ocazional consumă și amfibieni, reptile, pești sau nevertebrate. Specia recurge uneori la canibalism, cei mai slabi pui sunt mâncați de către frați sau părinți.

Alte informații

Este o specie nocturnă și parțial crepusculară; dat fiind comportamentul discret, specia este foarte dificil de localizat (și în consecință de studiat), deși vocalizarea ei puternică poate fi auzită de la câțiva kilometri.

POPULAȚIE

Populația mondială a speciei este estimată preliminar la 180 000-300 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 18 500-30 300 de perechi. Tendința la nivel european este în creștere. În România, populația estimată este de 100-300 de perechi. Tendința populațională este deocamdată necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere începe devreme, respectiv la începutul lunii martie sau chiar în februarie în anumite zone de distribuție. Depune 2-4 ouă, pe care le clocește femela timp de 34-36 de zile, perioadă în care aceasta este hrănită de către mascul. Puii sunt hrăniți de către femelă cu prada adusă de către mascul; aceștia părăsesc cuibul după aproximativ cinci săptămâni, dar rămân în preajma adulților, devenind independenți după 20-24 de săptămâni. Buha este o specie monogamă și solitară; folosește același cuib pentru o perioadă de mai mulți ani sau prin rotație. Cuibărește pe margini de stâncă inaccesibile, în crăpăturile stâncilor, la intrare în peșteri, pe sol sub stânci sau printre pietre. În mod excepțional folosește cuiburi de păsări răpitoare de zi abandonate sau hambare și fabrici părăsite.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Conform studiului de fundamentare, populația cuibăritoare a speciei în sit a fost evaluată la 2-5 perechi. Starea de conservare a fost evaluată ca necunoscută în cadrul studiului, însă pe baza informațiilor disponibile, a mărimii mici a populației și a presiunilor care amenință specia, starea de conservare este necunoscută. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare.

Conform studiului de fundamentare, în urma vizitelor efectuate a fost identificată o singură pereche cuibăritoare, dar în afara limitei SPA-ului (la 130 metri de limita SPA). În cursul anului 2013 a fost identificată încă o pereche în sit, iar alte două perechi în afara limitei SPA-ului.

Preferă pereți stâncoși sau râpe cu peșteri, crăpături sau cornișe potrivite pentru cuibărit. Poate cuibări și pe copaci bătrâni, în scorburi sau în cuiburile părăsite ale păsărilor răpitoare de zi, sau rareori pe sol, în balastiere și clădiri părăsite. Este important prezența apei în apropiere (pâraie, râuri, mlaștini, terenuri inundabile, pășuni umede etc.). Are nevoie de terenuri deschise (poini, marginea pădurii, câmpuri) pentru a vâna, dar câteodată vânează și în pădure. Trebuie clarificate suprafețele, compoziția și configurația habitatelor de odihnă și hrănire în termen de 2 ani.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului, putând apărea doar accidental în zona amplasamentului.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă accidental, însă lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nul, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

Buteo buteo (Șorecar comun)

DESCRIERE

Pasăre răpitoare de talie medie spre mare. Sexele au coloritul general similar, dorsal fiind maroniu relativ uniform (cu pete albicioase la formele deschise). Ventral, coloritul variază foarte mult, de la exemplare cu colorit maroniu închis complet, până la exemplare foarte deschise (albe). Pe piept au o dungă deschisă la culoare, ce se continuă și în partea mediană a aripilor. Juvenilii au petele ventrale dispuse vertical. Dimensiunea femelelor este ușor mai mare. Lungimea corpului este de 48 - 56 de cm și are o greutate medie de 525 - 1183 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 110 - 130 de cm.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia are o distribuție largă în vestul Palearticului, în special în Europa, din zona Mediteranei până în Scandinavia. În est cuibărește până zonele centrale ale Asiei (Mongolia). În România specia cuibărește pe o arie largă, din Delta și Lunca Dunării, până în zonele montane înalte.

Fenologie

Specia cuibărește în România. Este o specie în general sedentară sau parțial migratoare în România. Exemplarele din regiunile nordice coboară în numere mari înspre sud iarna (fiind prezente în numere mari la noi pe timpul iernii).

Habitat

Este foarte răspândită, fiind prezentă pe întreg teritoriul țării. Cuibărește în zone forestiere (în special păduri, dar și plantații cu suprafețe forestiere mai mari), în zone în care există suficiente spații deschise în imediata apropiere (pajiști, pășuni, terenuri agricole), pe care le folosește pentru hrănire.

Hrană

Se hrănește în special cu micromamifere (dar și reptile, păsări de talie mică sau insecte), pe care le vânează zburând la punct fix, la o înălțime de câțiva metri. Ocazional consumă și cadavre, în special pe timpul iernii.

Alte informații

În România este prezentă și subspecia vulpinus - șorecarul de stepă - cu răspândire estică (din Moldova și Dobrogea, până în Asia centrală). De dimensiuni ușor mai reduse, are colorit distinct, cu nuanțe roșiatice (oarecum similare cu ale șorecarului mare). Dorsal coloritul este neuniform, mai deschis în partea distală a aripilor și la baza cozii. Subspecia este migratoare.

POPULAȚIE

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Populația mondială a speciei este estimată preliminar la 2 170 000 - 3 690 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 814 000 – 1 390 000 de perechi. Tendința la nivel european este stabilă. Specia este clasificată ca "Risc scăzut". În România, populația estimată este de 20 000 – 50 000 de perechi. Tendința populațională este necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere începe în Europa de obicei în martie - aprilie. Depunerea ouălor are loc începând cu sfârșitul lunii martie, femela depunând 2-4 ouă, pe care le clocesc mai ales femelele, timp de 33-38 de zile. Puii părăsesc cuibul după 50 - 60 de zile. Perechile cuibăresc izolat. Își construiește cuibul în interiorul suprafețelor forestiere, însă la distanță mică de lizieră. Cuibul este masiv, amplasat la înălțime în bifurcația crengilor, construit din crengi și resturi vegetale. O pereche poate avea mai multe cuiburi, pe care le utilizează alternativ.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Conform studiului de fundamentare, șorecarul comun este specia de răpitoare cea mai comună și în timpul iernii: a fost prezentă pe toate transectele parcurse în 2011. Numărul total al exemplarelor a fost 113 (0.99 exemplare / km). După analiza datelor s-a obținut o densitate de 1.1 (interval de confidență 95%: 0.7-1.8) exemplare / km². Extrapolând datele pe suprafața zonelor deschise și semideschise, efectivele de iarnă din zona studiului în decembrie 2011 au fost estimate la 1916 (1220-3137) exemplare. Nu sunt disponibile date asupra populației cuibăritoare. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia poate fi prezentă în zona proiectului, pentru hrănire.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă accidental, însă lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

Caprimulgus europaeus (Caprimulg)

DESCRIERE

Caprimulgul este caracteristic zonelor deschise, aride reprezentate de rariști ale pădurilor de conifere sau de amestec și în pășuni. Lungimea corpului este de 25-30 cm și are o greutate de 50-100 g. Aripile sunt lungi, cu o anvergură de circa 53-61 cm, iar silueta este asemănătoare vânturelului roșu (*Falco tinnunculus*). Adulții au înfățișare similară. Penajul gri-maron amintește de cel al capîntorsurii (*Jyns torquilla*) și asigură un camuflaj excelent în timpul zilei, când se odihnește pe crengile copacilor creând impresia unui ciot sau a unei așchii mari din scoarța copacului. Se hrănește cu insecte ce zboară la crepuscul sau noaptea, pe care le prinde în zbor. Longevitatea maximă cunoscută în sălbăticie este de 11 ani, dar trăiește în medie patru ani.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Este o specie prezentă în cea mai mare parte a continentului european. Este activă noaptea, dar vânează și la crepuscul. În timpul ritualului nupțial desfășurat la crepuscul, masculul zboară în jurul femelei. Masculul se ridică și în aer la o altitudine medie și plonjează repetat spre sol. Este o specie teritorială ce își protejează teritoriul prin cântecul repetat îndelung. Este monogamă pe o perioadă îndelungată, uneori pe viață. Cuibărește pe sol, în scobituri de pe pajiști sau la adăpostul copacilor sau tufișurilor. Atunci când este amenințată la cuib, femela atrage următorul, simulând un comportament ce sugerează că este rănită fie la sol, fie pe o creangă. Cuibul poate fi utilizat mai mulți ani succesiv. Iernează în Africa.

POPULAȚIE

Populația europeană este mare, cuprinsă între 470000-1000000 de perechi. A înregistrat un declin moderat în perioada 1970-1990. Deși această descreștere s-a redus în perioada 1990-2000, efectivele prezente în Turcia au continuat să scadă, ceea ce a determinat un declin al populației la nivel european. Populația estimată în România este de 12000-15000 de perechi. Cele mai mari efective sunt în Rusia, Turcia, Spania și Franța.

REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie și început de mai. Femela depune în mod obișnuit 1-3 ouă între a doua parte a lunii mai și începutul lunii iulie, cu o dimensiune medie de 32 x 22 mm și o greutate medie de 8,4 g. Incubația durează în jur de 17-18 zile și este asigurată în special de femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. Puii devin zburători la 16-19 zile și sunt îngrijiți în tot acest timp de către femelă. În cazul în care este depusă o a doua pontă, femela incubează, iar masculul asigură creșterea puilor. Puii sunt îngrijiți de către părinți încă o lună după ce devin zburători.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Conform Planului de management, mărimea populației speciei în sit este estimată la 20-50 perechi cuibăritoare. Starea de conservare este considerată necunoscută datorită numărului limitat de observații directe și lipsa datelor asupra habitatelor și altor factori care pot avea impact. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare. Conform studiului de fundamentare, în cursul recensământului au fost detectate 3 exemplare de caprimulg, dintre care 2 au fost în afara pătratelor de 500x500 m din jurul punctelor de monitorizare. Detectarea unui singur exemplar în eșantioane ar însemna aproximativ 20 de perechi în habitatele deschise și semideschise din sit. Unul dintre exemplare a fost auzit din apropierea unui zăvoi de luncă și al unei păduri. Un alt exemplar a vocalizat dintr-o tăiere ras pe suprafață mare, lângă Dăișoara, iar al treilea exemplar a fost văzut pe o pășune, însă și în acest caz a fost o tăiere rasă de proporții în apropiere. În afara recensământului, specia a fost observată cu alte trei ocazii: odată în apropierea tăierii rase de suprafață mare de lângă Dăișoara, nu departe de observația din recensământ, odată a fost auzit de la o tăiere ras de lângă satul Richiș, respectiv a fost observată și în timpul zilei lângă Hosman, la marginea pădurii. Numărul mic de exemplare observate sugerează că efectivele caprimulgului din primele versiuni ale Formularului standard (700-900 perechi) au fost puternic supraestimate.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia poate fi prezentă accidental în zona proiectului, pentru hrănire.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă accidental, însă lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

Chlidonias hybridus

DESCRIERE

Este o specie de chiră de talie mică - medie, cu aripile mai rotunjite și coada scurtă și ușor bifurcată. Penajul general este de culoare alb-cenușiu cu pieptul și abdomenul cenușiu închis, în contrast cu aripile și coada care sunt mai deschise la culoare. La adulții în penaj de vară, partea dorsală a capului este neagră, contrastând cu obrajii de culoare albă. Ciocul și picioarele sunt de culoare roșie. Lungimea corpului este de 23 - 29 cm, anvergura aripilor de 57 - 63 cm , iar greutatea este de 60 - 101 grame.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia are distribuție largă, dar fragmentată, fiind prezentă în majoritatea regiunilor mai calde ale Palercaticului și anume din centrul și sudul Europei, nordul Africii, până în sud-estul Siberiei, sud-estul Chinei și nordul Indiei, dar și în jumătatea sudică a Africii și în Australia. Iernează în Africa, sudul și sud-estul Asiei și în Australia. În România, specia cuibărește fragmentat mai ales în zonele umede din afara arcului carpatic, fiind mai abundentă în Delta Dunării și complexul lagunar. În interiorul arcului Carpatic cuibărește izolat, doar în câteva locații.

Fenologie

Este o specie migratoare care cuibărește în România. Sosește din luna aprilie și pleacă spre cartierele de iernare în lunile septembrie - octombrie.

Habitate

Specia preferă pentru cuibărire zonele umede de la altitudini joase, mai ales lacurile în proces de colmatare, lacurile cu vegetație plutitoare și submersă abundentă, râuri și mlaștini. În perioada migrației se hrănește în majoritatea habitatelor acvatice, inclusiv golfurile marine.

Hrană

Specia are o dietă diversificată, consumând insecte terestre sau acvatice, crustacee, amfibieni și pești de dimensiuni mici. Hrana este procurată de obicei de la suprafața apei, mai rar plonjând pentru capturarea acesteia.

Alte informații

Este ca mai comună și mai larg răspândită (inclusiv ca locații de cuibărire) dintre toate speciile de chirighițe din România.

POPULAȚIE

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Populația mondială a speciei este estimată la 300 000 - 1 500 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 66 300 - 108 000 de perechi cuibăritoare, tendința populațională la nivel european fiind considerată crescătoare.

În România, populația estimată este de 16 000 – 20 000 de perechi. Tendința în România este deocamdată necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere, în Europa, se desfășoară în lunile mai - iunie. Ponta este formată din 2 - 3 ouă, care sunt clocite pentru o perioadă 18 - 20 zile. Puiul părăsește cuibul în prima zi de la eclozare și este capabil de zbor după aproximativ 23 de zile. Acesta este hrănit de către părinți pentru câteva săptămâni după această perioadă. Formează colonii de până la 10 - 100 de perechi, divizate în sub-colonii, cuiburile fiind plasate la 1 - 2 m distanță unul față de celălalt. Cuiburile sunt construite din papură și sunt poziționate pe vegetația plutitoare sau submersă, în zonele cu apă de adâncime mică.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Conform Planului de management, populația migratoare a speciei în sit este estimată la 5-45 indivizi. Starea de conservare este favorabilă (corespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare. Conform studiului de fundamentare, numărul exemplarelor a fost destul de variat în cursul celor patru etape de recensământ, într-una fiind destul de ridicat (37-45 de ex.), totuși nu atinge efectivele estimate în primele versiuni ale Formularului standard, de 80-120 exemplare.

Habitatul principal al speciei în cadrul sitului este reprezentat de Heleșteele Brădeni, cu o suprafață totală de aproximativ 164 ha.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia nu poate fi prezentă în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia nu are condiții de habitare în nicio fază a ciclului biologic, în concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nul, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

Chlidonias niger- Chirighita neagră

DESCRIERE

Chirighița neagră este caracteristică în perioada cuibăritului zonelor umede de apă dulce și salmastre bogate în vegetație și în perioada iernării zonelor de coastă, golfurilor și lagunelor cu apă sărată. Lungimea corpului este de 23-28 cm și are o greutate de 50-74 g. Anvergura aripilor este de circa 57-65 cm. Adulții au înfățișare similară. Are aripile largi și coada scurtă. Capul și corpul sunt negre, iar aripile sunt gri-argintii. Se hrănește cu insecte, pești mici și broaște.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în cea mai mare parte a continentului european. Planează pe loc fluturându-și aripile în urmărirea prăzii. Pentru a se hrăni prinde pradă de la suprafața apei sau insecte în zbor și foarte rar se scufundă. De obicei se hrănește la o distanță de până la 2-5 km de colonie.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Zboară cu o viteză medie de 34 km/h. Evită pentru cuibărit zonele umede cu o suprafață mai mică de 4 ha. Longevitatea cunoscută este de până la 21 de ani. Cuibărește în colonii mici, așezate pe vegetație acvatică, în zone cu apă având adâncime mică (1-2 m). Cuibul este alcătuit din resturi vegetale și la construirea lui participă ambii parteneri. Iernează în Africa.

POPULAȚIE

Populația europeană este relativ mare, cuprinsă între 83000-170000 de perechi. Un declin moderat s-a manifestat în perioada anilor 1970-1990. Efectivele au scăzut în cele mai multe țări în perioada 1990-2000, fără a se cunoaște tendința în Rusia. Populația estimată în România este de 1200-2500 de perechi. Cele mai mari efective sunt în Rusia, Ucraina și Belarus.

REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie. Femela depune în mod obișnuit 2-3 ouă în a doua parte a lunii mai și în prima parte a lunii iunie, cu o dimensiune medie de 35,9 x 25,3 mm. Ouăle acestei specii sunt rezistente atunci când se udă. Incubația durează în jur de 19-23 de zile și este asigurată de ambii parteneri. Puii părăsesc cuibul la câteva zile după eclozare și sunt îngrijiți de adulți. Devin zburători la 20-25 de zile.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Formularul standard nu cuprinde această specie. Studiul de fundamentare aduce informații despre prezența speciei în sit pe baza observațiilor la Heleșteele Brădeni și propune includerea speciei în Formularul standard, cu efective de 30-70 exemplare în pasaj. Starea de conservare a fost evaluată ca probabil favorabilă. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare

Conform studiului de fundamentare, chirighița neagră a fost observată numai la Heleșteele Brădeni. Este o specie de interes comunitar, care, mai ales primăvara, este prezentă în mod regulat la heleștee cu efective de câteva zeci de exemplare anual.

Habitatul principal al speciei în cadrul sitului este reprezentat de Heleșteele Brădeni, cu o suprafață totală de aproximativ 164 ha. Trebuie documentat compoziția și configurația habitatelor în cadrul acestei locații (stufăriș, apă deschisă etc.) în termen de 1 an..

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia nu poate fi prezentă în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia nu are condiții de habitare în nicio fază a ciclului biologic, în concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nul, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

Ciconia nigra

DESCRIERE

Este o specie de pasăre de talie mare. Nu există dimorfism sexual, atât femela cât și masculul având capul, pieptul, gâtul și spatele negre, cu irizații metalice verzui-violete, în contrast cu abdomenul alb. Adulții au ciocul și picioarele roșii, iar juveniții gri-verzui. Lungimea corpului este de 90-105 cm și are o greutate medie de 2900-3000 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 173-205 cm.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia cuibărește în tot Palearticul, din Spania și până în Orientul îndepărtat (China). În nord este răspândită până în țările baltice și sudul Siberiei. Iernează în sudul continentului African.

Fenologie

Specia cuibărește în România, fiind prezentă la noi doar în perioade de cuibărit. Sosește începând cu luna martie și pleacă înapoi în cartierele de iernare la sfârșitul lui septembrie - începutul lui octombrie.

Habitat

Este o specie evazivă, retrasă, cuibărind în habitate nederanjate. Preferă pădurile deschise, bătrâne, care au în apropiere surse acvatice (bălți, mlaștini, pâraie). Este mai abundentă în pădurile bătrâne din zonele joase, de luncă.

Hrană

Este o specie preponderent ihtiofagă, consumă o gamă foarte largă de pești. Suplimentar, se hrănește și cu alte viețuitoare: micromamifere (șoareci, chițcani), șopârle, șerpi, amfibieni, păsări de talie mică (în special pui, uneori și ouă), insecte de talie mare, nevertebrate acvatice (moluște, crustacee).

Alte informații

Este o specie mult mai rară și mai retrasă, comparativ cu barza albă. Evită complet prezența umană, astfel că și cele mai mici intervenții (în special activități în zona cuibului) la începutul perioadei de reproducere (dar nu numai), pot avea efecte catastrofale asupra succesului de cuibărit.

POPULAȚIE

Populația globală este estimată la 24 000 - 44 000 de indivizi. Cea europeană cuibăritoare este estimată la 9 800 - 13 900 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 415 - 800 de perechi cuibăritoare. Deocamdată, datorită unui teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este necunoscută. Și în România tendința populațională este necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii martie / începutul lunii aprilie. Femela depune de obicei 3-4 ouă. Incubarea durează 32-38 de zile. Puii devin zburători la 63-71 de zile. Perechile cuibăresc izolat. Cuiburile sunt de dimensiuni mari, construite din crengi și căptușite cu iarbă și mușchi. Cuiburile sunt refolosite (adesea de către aceiași pereche) ani la rândul. Uneori ocupă cuiburi de mari dimensiuni ale păsărilor răpitoare. Cuiburile sunt amplasate pe arbori bătrâni și înalți, deseori la o înălțime considerabilă (10-20 de metri), stânci sau alte suporturi similare (polițe în cariere abandonate).

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Conform Planului de management, populația acestei specii în sit este estimată la 8-15 perechi cuibăritoare. Starea de conservare este nefavorabilă (necorespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea stării de conservare. Conform studiului de fundamentare, populația speciei în sit este estimată la 8-15 perechi cuibăritoare. Efectivele berzei

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

negre sunt cunoscute cu precizie similară în puține locuri din România, astfel este greu de evaluat importanța sitului pe plan național. Pe baza estimărilor făcute pentru desemnarea Ariilor de Importanță Faunistică (Papp și Fântână, 2008) pare însă probabil, că SPA-ul Podișul Hârtibaciului se situează între primele zece din țară, în cea ce privește mărimea efectivelor cuibăritoare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia poate fi prezentă accidental în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia nu are condiții de habitare în nicio fază a ciclului biologic, dar poate fi prezentă accidental, în concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nul, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

Ciconia ciconia

DESCRIERE

Este o specie de pasăre de talie mare. Sexele au colorit identic. Penajul este în general alb, cu vârful aripilor (penele de zbor) negre. Picioarele și ciocul sunt de culoare roșu intens (negricioase la juvenili). Lungimea corpului este de 95-110 cm și are o greutate medie de 2400-4400 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 180-218 cm.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia cuibărește în special în Palearticul de vest, din Spania și până în Orientul apropiat (Turcia, Iran), precum și în zona Asiei centrale (Kazahstan). Populațiile europene ierneză în Africa sub-sahariană. În vestul Europei, foarte multe exemplare rămân și peste iarnă, în special în Spania, Franța și sudul Italiei. În estul Europei, prezența exemplarelor pe timpul iernii este în general izolată.

Fenologie:

Specia cuibărește în România, fiind prezentă la noi doar în perioade de cuibărit. Sosește începând cu luna martie și pleacă înapoi în cartierele de iernare la sfârșitul lui august - începutul lui septembrie. Foarte puține exemplare rămân peste iarnă (în special cele cu probleme).

Habitate:

Este o specie antropofilă, majoritatea cuiburilor fiind amplasate în zone populate, sau în apropierea acestora. Cuibărește în zone deschise, bogate în fânețe / pajiști sau terenuri agricole tradiționale, mozaicate. Este abundentă în special în apropierea unor zone mai umede (lunca Dunării sau a râurilor mari, pajiști umede din depresiuni intramontane).

Hrană:

Este o specie carnivoră, consumă o gamă foarte largă de viețuitoare: micromamifere (șoareci, chițcani), șopârle, șerpi, amfibieni, păsări de talie mică (în special pui, uneori și ouă), insecte de talie mare. În zonele acvatice hrana se diversifică și include pești și nevertebrate acvatice (moluște, crustacee).

Alte informații:

În urmă cu 100 de ani, specia își construia cuibul predominant pe suporturi naturale (în special pe arbori bătrâni), dar și pe clădiri. Odată cu apariția rețelelor de electricitate, stâlpii au devenit principalele suporturi. Pentru a ajuta la conservarea speciei, SOR a dezvoltat o aplicație pentru

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

telefoanele mobile, care este folosită pentru înregistrarea cuiburilor de barză în sezonul de cuibărit. Aplicația - Uite Barza! - se adresează publicului larg și este disponibilă pentru Android și iOS (<https://www.sor.ro/Uite-Barza>).

POPULAȚIE

Populația globală este estimată la 700 000 - 704 000 de indivizi. Cea europeană cuibăritoare este estimată la 224 000 - 227 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 5 000 - 6 000 de perechi cuibăritoare. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată crescătoare. Și în România tendința populațională este crescătoare.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii martie / începutul lunii aprilie. Femela depune de obicei 4 ouă, pe care le clocesc ambii părinți. Incubarea durează 33-34 de zile. Puii devin zburători la 58-64 de zile. Perechile cuibăresc izolat sau grupat, pe același suport (acoperișuri sau stâlpi de înaltă tensiune). Cuiburile sunt de dimensiuni mari, construite din crengi și alte resturi vegetale (în multe cazuri obiecte de proveniență umană). Cuiburile sunt refolosite (adesea de către aceeași pereche) iar construcția acestui continuă în anii următori - astfel că unele ating dimensiuni impresionante, ducând la prăbușire (mai ales iarna, sub greutatea zăpezii). Cuiburile sunt amplasate pe o gamă foarte largă de suporturi: stâlpii de electricitate, clădiri sau alte construcții, arbori, stânci.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, populația acestei specii în sit este estimată la 130-140 perechi cuibăritoare și 100-400 exemplare în migrație. Starea de conservare a speciei este favorabilă (corespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare.

Conform studiului de fundamentare, barza albă este reprezentată în zona studiului de efective foarte semnificative pe plan național, SPA-ul situând între primii din țară în cea ce privește mărirea populației. În sit au fost identificate în total 180 de cuiburi sau rămășițe de cuiburi.

În cursul studiului de fundamentare, au fost observate stoluri aflate în migrație sau hoinăritoare la Heleșteele Brădeni și în mai multe zone ale sitului. Este recomandată trecerea speciei în formularul standard și în pasaj cu efective de 100-400 exemplare. Se remarcă prezența stolurilor compuse din exemplare tinere, încă necuibăritoare, care hoinăresc în timpul verii dar au zone relativ fixe de hrănire și de înnoptare.

Cele mai importante habitate de hrănire sunt pajiștile și în special fânețele din apropierea localităților unde cuibărește specia. Rolul deosebit al fânețelor este dat de abundența foarte ridicată a ortopterelor de talie mare care reprezintă principala sursă de hrană a berzei albe în perioada cuibăritului. Perioada imediat următoare a cositului expune insectele mari berzelor. Este foarte important ca activitatea de cosit să se desfășoare gradual și în parcele mici, astfel se prelungește perioada cu hrană abundentă pentru berze. Studiul de fundamentare propune raza de cel puțin 2 km în jurul localităților unde se vor implementa măsurile de conservare care vizează protejarea habitatelor de hrănire: menținerea pajiștilor seminaturale, fără arat, supraînsămânțare, fără utilizarea de îngrășăminte chimice și pesticide respectiv fără împădurire.

Habitatele de cuibărit principale sunt stâlpurile electrice, și în mai mică măsură clădiri. În zona sitului, au fost identificate în total 180 de cuiburi sau rămășițe de cuiburi. Conservarea habitatelor de cuibărit implică menținerea structurilor suport și a cuiburilor, reducerea riscului de electrocutare și incendiere prin aplicarea de suporturi de cuib și izolarea cablurilor. Cuiburile fiind situate în localități, ele nu fac parte din sit însă le trebuie acordată atenție sporită. Astfel la limita sud-estică a SPA-ului există câteva localități cu efective foarte ridicate. Aceste perechi își caută hrana într-o măsură semnificativă în porțiunea inclusă în SPA a luncii

Oltului. În cazul stolurilor aflate în migrație sau cele hoinăritoare, de asemenea, este necesară identificarea și cartarea zonelor de hrănire. Acestea înnoptează de obicei pe arbori solitari sau margini de pădure, microhabitate care reprezintă o componentă importantă din necesitățile ecologice ale speciei.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia poate fi prezentă accidental în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă accidental, însă lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

A080 *Circaetus gallicus* (Șerpar)

DESCRIERE

Șerparul este o specie ce preferă un mozaic de habitate cu zone împădurite folosite pentru cuibărit și zone deschise preferate pentru hrănire. Lungimea corpului este de 62-69 cm și are o greutate de 1200-2000 g pentru mascul și 1300-2300 g pentru femelă. Anvergura aripilor este cuprinsă între 162-178 cm. Adulții au înfățișare similară, femela având coada ceva mai lungă. Penajul este variabil, cu spatele, capul și pieptul maronii, iar abdomenul alb și presărat cu pete maronii. Penele de zbor sunt închise, iar pe coadă se observă 3-4 benzi închise. Se hrănește în special cu șerpi și alege cu precădere speciile neveninoase. Se hrănește și cu șopârle, broaște, mamifere mici și mai rar cu păsări sau nevertebrate.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Este o specie prezentă în cea mai mare parte a continentului european. Zboară la înălțime mare și uneori planează „staționar” (pe loc) în căutarea prăzii. Este o specie tăcută ce trăiește până la 17 ani. Își construiește anual câte un cuib și uneori alungă de la cuibul lor alte specii. Cuibărește în copaci și mult mai rar pe stânci. Cuibul este construit din crengi și căptușit cu iarbă. Iernează în Africa.

POPULAȚIE

Populația europeană a speciei este mică, cuprinsă între 8400-13000 de perechi. S-a menținut stabilă între 1970-1990. Specia a descrescut în Turcia în perioada 1990-2000 și s-a menținut stabilă în restul continentului. În România, populația estimată este de 220-300 de perechi. Cele mai mari efective sunt în Franța, Spania și Turcia.

REPRODUCERE

Cuibul este construit de ambii părinți. Femela depune un ou în luna mai, cu o dimensiune de circa 72,8 x 58,6 mm. Incubația durează 45-47 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită de mascul în toată această perioadă. Puii devin zburători la 60-80 de zile.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Conform Planului de management, populația cuibăritoare a speciei în sit este estimată la 2-4 perechi cuibăritoare. Starea de conservare a speciei este necunoscută. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare. Conform studiului de fundamentare, populația speciei în sit este estimată la 2-4 perechi cuibăritoare. Specia este rară în acest sit, este mult mai abundentă în sudul țării. Importanța sitului pentru conservarea acestei specii pe plan regional este mai mare, dar și în Transilvania există zone cu densități și efective mai ridicate (de exemplu în Munții Trascău).

Nu sunt disponibile informații privind suprafața habitatelor speciei. Trebuie clarificate suprafețele, compoziția și configurația habitatelor de cuibărit (structuri cruciale pentru cuibărit sau reproducere) și hrănire în termen de 2 ani.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia poate fi prezentă doar accidental în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia nu are condiții de habitare în nicio fază a ciclului biologic, dar poate fi prezentă accidental, în concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nul, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

A081 Circus aeruginosus (Erete de stuf)

DESCRIERE

Pasăre răpitoare de talie medie, cu coadă lungă, aripi înguste cu 5 remige primare "digitale" și corp suplu. Prezintă dimorfism sexual accentuat. Masculul are coada și aripile deschise la culoare, cu vârful aripilor negru și penajul de corp de culoare ruginie, ușor pestriț pe piept. Femela are penajul general maroniu închis, cu creștetul, gâtul și coada deschise la culoare. Lungimea corpului este de 43 - 54 cm, anvergura este de 115 - 145 cm, iar greutatea este de 540 - 960 g în cazul femelei și 405 - 730 g în cazul masculului.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia este prezentă din Europa până în nordul Mongoliei, ocupând tot sud-vestul Asiei și nordul Africii. Populațiile din sudul și vestul Europei, nordul Africii și Orientul apropiat sunt rezidente. În România specia este prezentă pe tot teritoriul țării, acolo unde există zone umede, cu excepția zonelor montane.

Fenologie

Specia cuibărește în România, majoritatea exemplarelor fiind migratoare. În perioada rece a anului se pot observa exemplare în sudul țării.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Habitate

Specia preferă zonele umede cu habitate palustre extinse, însă nu necesită neapărat prezența suprafețelor acvatice. Este prezent și se hrănește și în alte habitate cum sunt terenurile agricole, pășunile și pădurile, acolo unde acestea sunt în apropierea zonelor umede.

Hrană

Este o specie oportunistă, nefiind specializată pe un tip anume de pradă, fiind condiționată de resursele locale disponibile. Hrană este constituită de obicei din: păsări de talie mică-medie, puii și ouăle acestora, mamifere (în special rozătoare și iepuri), dar și pești, reptile, amfibieni și nevertebrate.

POPULAȚIE

Populația mondială a speciei este estimată la 415 000 - 765 000 de indivizi maturi. Populația europeană este estimată la 99 300 - 184 000 de femele cuibăritoare (echivalentul a 199 000 - 367 000 de indivizi maturi), tendința populațională la nivel european fiind estimată ca fiind crescătoare. Populația din România este estimată la 2000 - 4000 de femele cuibăritoare, tendința populațională la nivel național fiind deocamdată necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere începe în lunile aprilie - mai (chiar și în luna iunie, în nordul Europei). Ponta este formată de obicei din 2 - 7 ouă (de obicei 3 - 6 ouă), ouăle fiind depuse la interval de 1-2 zile unul de altul, și sunt clocite de către femelă pentru 31 - 38 zile. Puii sunt hrăniți la cuib în prima parte a vieții cu hrana procurată de mascul, apoi ambii adulți vânează activ pentru hrănirea puilor. Puii părăsesc cuibul la 35 - 40 de zile de la eclozare. Juvenilii apoi rămân în preajma adulților pentru încă 25 - 37 de zile. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de 2 - 3 ani. Este o specie în general monogamă, dar uneori masculii pot avea mai multe partenere. Cuibărește solitar sau în colonii mici unde distanța între cuiburi este relativ mare. Pentru plasarea cuibului specia preferă habitatele palustre extinse, cum sunt stufărișurile, păpurișurile etc. Cuibul este construit sub forma unei grămezi de tulpini de stuf și alte materiale vegetale, fiind construit de femelă, masculul participând prin adăugare de material pe parcursul perioadei de cuibărit.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Conform Planului de management, populația cuibăritoare a speciei în sit este estimată la 2-4 perechi, iar cea în migrație la 30-100 indivizi. Starea de conservare a speciei este favorabilă (corespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare.

Conform studiului de fundamentare, populația speciei în sit este estimată la 2-4 perechi cuibăritoare și 30-200 indivizi în migrație. Studiul de fundamentare confirmă estimările cuprinse în primele variante ale Formularului standard cu privire la mărimea populației cuibăritoare. Cu privire la mărimea populației în migrație, concluzia studiului de fundamentare este că valorile inițiale introduse în Formularul standard 100-200 de exemplare a fost o supraestimare și trebuie corectate la 30-100 exemplare.

Nu sunt disponibile informații privind suprafața habitatelor speciei. Trebuie clarificate suprafețele, compoziția și configurația habitatelor de cuibărit (structuri cruciale pentru cuibărit sau

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

reproducere) și hrănire în termen de 2 ani. De importanță majoră sunt stufărișurile mari compacte cu stuf vechi, însă mai rar specia cuibărește și în stufărișuri cu suprafață mică.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia poate fi prezentă doar accidental în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia nu are condiții de habitare în nicio fază a ciclului biologic, dar poate fi prezentă accidental, în concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nul, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

A082 Circus cyaneus (Erete vânăt)

DESCRIERE

Pasăre răpitoare de talie medie, cu siluetă tipică ereților: coadă și aripi lungi, zbor jos, cu aripi ridicate în formă de "V" când planează. Specia prezintă dimorfism sexual. Masculul are părțile dorsale gri-albăstrui cu supracodale albe și vârful aripilor negre; părțile ventrale sunt albe cu o bandă terminală întunecată pe partea ventrală a aripii. Femela are un colorit general maroniu, cu spatele mai închis la culoare și supraalare mijlocii cu tentă gălbuie, care formează o bandă pe aripă. Supracodalele sunt albe, iar ventral penajul este gălbui-maroniu deschis cu striții brune. Lungimea corpului este de 45 - 55 cm și are o greutate medie de 350-530 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 97 - 118 cm.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia este prezentă în regiunile centrale și nordice ale întregii zone Palearctice. În Europa cuibărește în regiunile centrale, în Scandinavia, insulele britanice și partea europeană a Rusiei. În vestul Europei, zona de cuibărire se întinde și la latitudini mai sudice (până în Spania). Populațiile vestice sunt sedentare, iar cele nordice și estice sunt migratoare, iernând în jumătatea sudică a continentului și nordul Africii. În România specia iernează, fiind prezentă pe tot teritoriul țării, însă mai frecvent în zonele joase.

Fenologie

Specia nu cuibărește în România. Exemplarele nordice iernează la noi, specia fiind prezentă doar în sezonul rece, în principal din octombrie până în martie/ începutul lunii aprilie.

Habitate

Cuibărește în regiuni deschise, în special pajiști/pășuni, dar și zone mlăștinoase, plantații tinere de conifere, turbării din taiga, terenuri agricole din zone joase sau deluroase. Iernează în zone deschise, în special la altitudini mai mici și este întâlnit adesea pe terenurile agricole.

Hrană

Se hrănește în special cu mamifere de talie mică (șoareci, șobolani, iepuri) și păsări de talie mică. În perioada de reproducere hrana predominantă este reprezentată de pui de pasăre sau păsări de talie mică. Ocazional consumă și nevertebrate, reptile, amfibieni sau ouă de pasăre. Prada este capturată în principal pe sol.

Alte informații

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Spre deosebire de alți ereți se bazează mult pe sunet în detectarea prăzii ascunse în vegetație, deși se folosește și de văz.

POPULAȚIE

Populația mondială a speciei este estimată preliminar la 176 000- 321 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 30 000- 54 400 de perechi. Tendința la nivel european este descrescătoare. În România, populația care ierneză este estimată este de 500 – 3000 de indivizi. Tendința populațională este necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere începe târziu, în aprilie - iunie. Depunerea ouălor are loc începând cu luna mai, femela depunând 3 - 6 ouă pe care le clocește timp de 29 - 31 de zile, perioadă în care este hrănită de către mascul. Puii părăsesc cuibul după 29 - 38 de zile, dar sunt dependenți de părinți pentru încă câteva săptămâni. Cuibul este amplasat pe sol, în vegetație deasă și înaltă. Acesta este construit de către femelă din crengi mici și iarbă.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, populația în perioada de iernare a speciei în sit este estimată la 40-90 indivizi. Starea de conservare a speciei este favorabilă (satisfăcătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare.

Conform studiului de fundamentare, populația speciei în sit este estimată la 40-90 indivizi în iernare. Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia poate fi prezentă accidental în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă accidental, însă lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

A122 *Crex crex* (Cristel de câmp)

DESCRIERE

Este o specie de pasăre de talie medie din familia Rallidae (ce include cărsteii, lișițele și găinușele de baltă). Are un colorit general gri - maroniu, pestrițat. Dorsal are pete maronii mai închise la culoare, colorit ruginiu pe flancuri iar pe piept, gât și cap este gri albăstrui. Lungimea corpului este de 22 - 25 cm, anvergura aripilor este de 42 - 53 cm, iar greutatea este de 129 - 210 g.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia are o distribuție Palearctică largă, cuibărind la latitudini medii din Europa până în Asia estică. În Europa este distribuită pe întreg continentul la latitudini medii (fragmentat în vest și mai continuu în est), lipsind în nordul Scandinaviei și regiunea Mediteraneană. La noi cuibărește pe aproape întreg teritoriul, cu excepția zonelor joase din sud, sud-est și vest, din zonele colinare până în zonele sub-montane. Migratoare pe distanță foarte lungă, ierneză în jumătatea sudică a Africii.

Fenologie

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește în țară în perioada aprilie - mai și pleacă înapoi spre zonele de iernare la sfârșitul verii.

Habitate

Este un specialist de pajiști umede, cu iarbă înaltă. Preferă habitatele deschise sau semi-deschise. Suplimentar poate cuibări și în habitate agricole mozaicate (culturi diverse pe suprafețe mici care alternează cu zone de pajiști).

Hrană

Preponderent carnivor, consumând o largă gamă de nevertebrate (insecte, viermi, melci, arahnide), dar ocazional poate consuma și amfibieni, mici reptile, chiar și mamifere mici sau pui de păsări. Consumă suplimentar și hrană vegetală, precum muguri, semințe etc.

Alte informații

Este o specie foarte activă noaptea, vocalizarea metalică și zgomotoasă având loc și de 20 000 de ori la începutul sezonului, cu un maxim între miezul nopții și ora 3 A.M.

Migrația are loc de asemenea strict pe timpul nopții, stolurile oprindu-se în zone de odihnă pe timpul zilei (adesea sute de indivizi agregați în aceste locuri).

Populațiile locale cuibăritoare pot fluctua foarte mult de la an la an, în funcție de cantitatea de precipitații; în anii ploioși, dacă iarba este suficient de înaltă la sosirea păsărilor din migrație în mai, pot rămâne la cuibărit mai multe păsări; dacă a fost un an secetos și iarba e mică, păsările își continuă migrația spre alte zone.

POPULAȚIE

Populația globală a speciei este estimată la 3 600 000 - 6 700 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 1 290 000 - 2 120 000 de masculi teritoriali, tendința populațională la nivel european fiind stabilă în prezent (însă a suferit un declin semnificativ în trecut, în special în vestul Europei). Populația din România este estimată la 16 300 - 21 527 de masculi teritoriali, tendința populațională fiind deocamdată necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere se desfășoară începând cu luna mai. Ponta este formată din 8 - 12 ouă, clocite de femele pentru 16 - 19 zile. Puii părăsesc cuibul aproape imediat după eclozare și sunt capabili de zbor după 34 - 38 de zile. Cuibărește direct pe sol, cuibul fiind construit din crenguțe și tulpini de plante ierboase, căptușit cu frunze sau alte materiale vegetale.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, populația cuibăritoare a speciei în sit este estimată la 500-2000 perechi. Starea de conservare este favorabilă (corespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare.

Analizând însă SPA-urile existente, putem afirma că SPA Podișul Hârtibaciului se află cu siguranță printre primele trei în ceea ce privește mărimea efectivelor, iar din motivul că suprafața habitatelor adecvate din celelalte două situri este relativ mică, este posibil, că deține cea mai mare populație la nivel național. Mărimea populației la nivel de sit se estimează la 500-2000 exemplare. Populația fluctuează între anii consecutivi în intervale largi, în funcție de cantitățile de precipitație în lunile aprilie-mai. Din cauza marilor fluctuații, valoarea țintă se stabilește la valoarea inferioară a

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

intervalului, urmând ca studiile din viitor să clarifice și să cuantifice relațiile între nivelul precipitațiilor de primăvară, la care s-ar putea raporta valoarea țintă.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia poate fi prezentă accidental în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă accidental, însă lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

A036 Cygnus olor

DESCRIERE

Specie de talie mare, cu aspect general inconfundabil. Adulții au colorit complet alb. Ciocul are culoare portocalie iar picioarele sunt negre. Juvenilii au colorit alb-murdar (cu tentă maronie) și ciocul maro deschis. Lungimea corpului este de 140-160 cm și are o greutate de 6600-15000 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 200-240 cm.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia cuibărește nativ în zonele temperate ale Europei și Asiei, din Irlanda până în China. A fost introdusă și în America de Nord. În România este distribuită pe întreg teritoriul țării, cuibărind în numere mai mari în zonele joase extracarpatică. În România iernează de obicei în numere mari, pe toate apele interioare care nu îngheață.

Fenologie

Specia cuibărește în România și este sedentară. Pe perioada de iarnă efectivele sunt mai numeroase, datorită exemplarelor nordice care iernează la noi.

Habitate

Specia este legată de habitatele acvatice naturale, întinse, zone de mlaștini și lacuri cu suprafețe de stuf, în care își amplasează cuiburile. În România cuibărește pe întreg teritoriul țării, însă efectivele mai numeroase sunt în regiunile extracarpatică. Cele mai abundente populații sunt în Delta Dunării și în zonele lacurilor mari și a zonelor umede aflate de-a lungul râurilor, din zonele joase ale Moldovei, Bărăgan și Câmpia de Vest.

Hrană

Lebăda de vară este aproape exclusiv vegetariană, hrănindu-se preponderent cu plantele acvatice (inclusiv submerse, la care ajunge folosindu-și gâtul lung, însă fără a se scufunda). Suplimentar, consumă iarbă și plante agricole (inclusiv semințe). Ocazional poate consuma și hrană animală din zonele acvatice (insecte acvatice, viermi, melci, mormoloci etc.).

Alte informații

Fiind o specie carismatică, este una dintre cele mai prezente păsări în cultura umană; o putem găsi atât în mitologiile diferitelor popoare, cât și ca sursă de inspirație a artiștilor în perioadele moderne (muzică, balet, arte plastice).

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

POPULAȚIE

Populația globală este estimată la 598 000 - 615 000 de indivizi. Cea europeană cuibăritoare este estimată la 83 400 - 116 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 3000 - 5000 de perechi cuibăritoare. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată crescătoare. Și în România tendința este la fel, crescătoare.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere începe devreme, uneori pe la sfârșitul lui martie sau începutul lui aprilie. Femela depune de obicei 5-7 ouă, pe care le clocește singură, masculul apărând teritoriul. Incubarea durează 35-41 de zile. Puii devin zburători la 120-150 de zile. Perechile cuibăresc izolat. Cuiburile sunt construite din vegetație acvatică, sub forma unei grămezi masive, amplasate pe mal în imediata vecinătate a apei, în masivul de stuf sau pe insule plutitoare (plauri).

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Mărimea populației lebedei de vară se estimează la 10-40 exemplare în pasaj și 1-2 perechi cuibăritoare. Estimările inițiale la desemnarea sitului erau de 1 pereche cuibăritoare. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia nu poate fi prezentă în zona proiectului, fiind caracteristică habitatelor acvatice.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia nu are condiții de habitare în nicio fază a ciclului biologic, dar poate fi prezentă accidental, în concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nul, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

Dendrocopos leucotos (Ciocănițoarea cu spate alb)

DESCRIERE

Este o specie de ciocănițoare de talie medie, ușor mai mare decât ciocănițoarea pestriță mare. Dimorfismul sexual este redus. Ambele sexe au penajul alb-negru cu aspect pestriț: spatele este negru în partea superioară și alb în partea inferioară, târtița este albă, coadă este neagră cu rectricele laterale barate alb-negru, iar aripile sunt negre și prezintă mai multe dungi albe înguste, lipsind oglinzile albe de la baza aripilor. Abdomenul este alb-rozaliu în partea superioară, spre roșu deschis în partea inferioară, cu striții negre vizibile. Creștetul masculului adult este roșu, în cazul femelei aceste fiind complet negru. Lungimea corpului este de 23 - 28 cm, iar greutatea este de 99 - 112 grame.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia este prezentă în Europa (cu excepția zonei de nord-vest), în nordul Orientului apropiat și toată fâșia centrală a Asiei, până în nord-estul Chinei și Japonia, mai fragmentat și în sud-estul Asiei. În România este prezentă în toate regiunile montane joase (zona fagului), în zonele de deal și în unele zone de podiș din Transilvania și Moldova, precum și în Munții Măcin.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Fenologie

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Deplasări mai accentuate efectuează exemplarele tinere (dispersie).

Habitate

Specia preferă pădurile mature/bătrâne de foioase sau de amestec, unde arborii morți pe picior sunt abundenți. În România este prezentă mai ales în pădurile mature de fag, sau amestec de fag cu cvercinee și amestec de fag cu molid.

Hrană

Ciocănitorea cu spate alb este preponderent insectivoră, consumând mai ales larve de insecte de sub scoarța și din masa lemnoasă a arborilor, mai ales cei uscați (coleoptere, lepidoptere etc.), dar consumă și hrană de origine vegetală (nuci, ghinde, alune, cireșe sălbatice etc.).

Alte informații

Fiind o specie dependentă de păduri mature, cu lemn mort, este un indicator al managementului forestier adaptat nevoilor ecologice ale speciilor protejate (fiind și o specie țintă pentru desemnarea rețelei Natura 2000).

POPULAȚIE

Populația globală a speciei este estimată la 1 320 000 - 3 350 000 de indivizi maturi. Populația europeană este estimată la 232 000 - 586 000 de perechi cuibăritoare, tendința populațională la nivel european fiind stabilă pe termen scurt (2000 - 2012), dar cu posibil declin în anumite zone ale distribuției. Populația din România este estimată la 8 500 - 35 000 de perechi, tendința populațională fiind descrescătoare (2001 - 2012).

REPRODUCERE

Depune pontă începând cu sfârșitul lunii aprilie, aceasta fiind compusă din 3 - 5 ouă care sunt incubate de ambii părinți pentru o perioadă de 14 - 16 zile. Puii sunt hrăniți la cuib de ambii părinți și părăsesc cuibul după 27 - 28 zile de la eclozare. Ambele sexe participă la excavarea cuibului, acesta fiind sub forma unei cavități cu diametrul intrării de 5 - 7 cm și adâncimea de 25 - 37 cm, excavat în arbori de esența mai moale, în secțiuni uscate ale arborilor sau în arbori morți pe picior.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, mărimea populației speciei în sit este estimată la 285-985 perechi. Starea de conservare este nefavorabilă (necorespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea stării de conservare.

Pe baza recensământului în cadrul studiului de fundamentare, efectivele minime ale ciocănitorei cu spatele alb în zona PH+ au fost estimate la 742 (506-978) exemplare. La această specie detectabilitatea a fost influențată negativ de reacția moderată a speciei la stimularea vocală, de comportamentul relativ tăcut (adeseori păsările s-au apropiat, dar au tăcut sau au vocalizat foarte puțin, astfel probabil o parte nu au fost detectate de observator) respectiv de dificultățile de identificare, datorită vocii similare celorlalte specii. Valorile corespunzătoare pentru SPA Podișul Hârtibaciului sunt 570–1970 exemplare, respectiv 285–985 perechi. Studiul menționează că factorul de detectabilitate aduce o incertitudine relativ mare în cifrele obținute, astfel acestea trebuie tratate cu grijă și îmbunătățite prin studii ulterioare. Densitatea mare a speciei combinată cu suprafața relativ

mare a pădurilor din sit rezultă a populație semnificativă, care este cel mai probabil printre primele din SPA-urile din România.

Conform studiului de fundamentare, *Dendrocopos leucotos* este răspândit destul de uniform în partea nordică și sudvestică a sitului, dar probabil lipsește din unele păduri din fâșia vest-estică centrală, respectiv din sud-estul sitului. Distribuția ciocănitorei cu spate alb din sit urmărește distribuția fagului. Specia este mai comună în zona făgetelor și a pădurilor de amestec fag/gorun, și este mai rară sau lipsește din gorunetele și carpino-gorunetele pure din centrul și sud-estul sitului.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia nu poate fi prezentă în zona proiectului, fiind caracteristică habitatelor cu păduri.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia nu are condiții de habitare în nicio fază a ciclului biologic, dar poate fi prezentă accidental, în concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nul, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

A238 *Dendrocopos medius* (Ciocănitore de stejar)

DESCRIERE

Este o specie de ciocănitore de talie mai mică. Dimorfismul sexual este redus. Ambele sexe au coloritul alb cu negru (descriptiv caracterizat prin noțiunea de pestriț); spatele este negru, pe flancuri având o oglindă albă nestriată; abdomenul este alb cu striații, iar în partea inferioară roșu pal (mai intens la mascul). Ambele sexe au o pată roșie pe ceafă (mai extinsă spre ceafă și cu colorit mai intens la mascul). Lungimea corpului este de 19-22 cm și are o greutate medie de 50-85 g.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Este o specie preponderent europeană, răspândită în zonele temperate ale continentului. Este prezentă din nordul peninsulei Iberice, până în estul Ucrainei. În nord ajunge până în țările baltice, iar în sud până în peninsula Balcanică, Asia Mică și Caucaz. În România este prezentă din zonele joase de câmpie (inclusiv Delta Dunării), până în zonele de dealuri înalte, însă legată de habitatele forestiere cu specii de cvercinee.

Fenologie

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Prezența este constantă, fiind o specie cu deplasări în general reduse (mai accentuate la exemplarele tinere). În perioada de iarnă, unele exemplare coboară în zone mai joase.

Habitate

Așa cum îi spune numele, este mai ales legată de habitatele forestiere în compoziția cărora intră specii de arbori din familia stejarilor (cvercinee): stejar, stejar pufos, stejar brumăriu, gorun. Apare și în habitate forestiere pure, dar și de amestec cu alte specii. Este prezent și în zăvoaie de luncă (cu plop, salcie, frasin). Preferă păduri cu arbori maturi și bătrâni, cu lemn mort abundent.

Hrană

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Ciocănitorea de stejar este specializată pe consumul nevertebratelor prezente pe și sub scoarța arborilor. Consumă larve de coleoptere, omizi ale altor insecte, afide etc. Ocazional consumă și hrană vegetală (muguri).

Alte informații

Fiind o specie dependentă de păduri mature, cu lemn mort, este un indicator al managementului forestier adaptat nevoilor ecologice ale speciilor protejate.

POPULAȚIE

Populația europeană este estimată la 301 000-678 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 126 425 - 219 696 de perechi cuibăritoare. Specia este clasificată ca "Risc scăzut".

Tendința populațională în Europa este considerată crescătoare. În România, deocamdată, tendința populațională este nesigură (fluctuantă).

REPRODUCERE

Perioada de reproducere poate începe devreme, chiar în luna februarie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie. Femela depune de obicei 4-8 ouă, pe care le clocesc ambele sexe. Incubarea durează 11-14 zile. Puii devin zburători la 20-26 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt amplasate în scorburi excavate în trunchiul arborilor, în special a celor morți sau lăncezi.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, mărimea populației speciei în sit este estimată la 2225-4240 perechi. Starea de conservare a speciei este nefavorabilă (necorespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea stării de conservare.

Pe baza recensământului s-a obținut o estimare minimă a efectivelor de 4674 (3826-5523) exemplare în zona PH+. Ciocănitorea de stejar a răspuns foarte bine la stimularea vocală, astfel se consideră că detectabilitatea speciei a fost relativ bună, comparativ cu alte specii. Valorile corespunzătoare pentru SPA Podișul Hârtibaciului sunt 4450–8480 exemplare, respectiv 2225–4240 perechi. Se menționează faptul că această estimare a efectivelor reale este una speculativă, bazată pe un grad de detectabilitate estimată.

Ciocănitorea de stejar era distribuită în mod relativ uniform pe toate suprafața sitului. Specia era mai abundentă în partea sudică, și în special sud-estică a șirului, care corelează bine cu distribuția gorunetelor, habitatul preferat al acestei ciocănitore.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia nu poate fi prezentă în zona proiectului, fiind caracteristică habitatelor cu păduri de gorun.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia nu are condiții de habitare în nicio fază a ciclului biologic, dar poate fi prezentă accidental, în concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nul, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

A429 Dendrocopos syriacus (Ciocănitoare de grădini)

DESCRIERE

Este o specie de ciocănitoare de talie medie. Dimorfismul sexual este redus. Ambele sexe au penajul alb-negru cu aspect pestriț: spatele este negru, coada este neagră iar rectricele laterale au puncte mici albe, aripile sunt negre și prezintă mai multe dungi albe înguste, iar la baza aripilor se observă două oglinzi albe. Abdomenul este alb, cu striții negre fine pe lateral, iar partea inferioară este roșu-pal. Masculul adult prezintă o pată roșie pe ceafă (lipsește la femelă). Se deosebește de ciocănitoarea pestriță mare prin: lipsa dungii negre care unește ceafa de mustață, culoarea roșie a părții inferioare a abdomenului este mult mai ștearsă, prezintă pete negre fine pe lateralele abdomenului, iar coada este mult mai puțin striată. Lungimea corpului este de 23 - 25 cm, iar greutatea este de 70 - 82 g.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia are o distribuție relativ restrânsă la nivel global, fiind prezentă în centrul, estul și sud-estul Europei, în Orientul apropiat, vestul Rusiei și mai izolat în Kazahstan. În România este prezentă pe aproape tot teritoriul, cu excepția zonelor montane.

Fenologie

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Efectuează deplasări reduse, cu excepția dispersiei juvenilor.

Habitat

Specia preferă habitatele în care sunt prezenți arbori dispersați, mai ales din interiorul și proximitatea așezărilor umane, cum sunt grădinile, parcurile, livezile, pepinierele, perdelele forestiere etc., dar este prezentă și în zonele de ecoton ale pădurilor sau în păduri cu suprafață redusă, mai ales acolo unde există și zone antropice (ferme izolate, margini de localități, cantoane silvice etc.).

Hrană

Ciocănitoare de grădini consumă hrană de origine animală reprezentată mai ales prin insecte și larvele acestora, dar consumă și hrană vegetală: fructe, semințe, nuci, alune, etc.

Alte informații

Specia a pătruns în România recent, în urma unei expansiuni populaționale din secolul trecut. Primele exemplare încep să cuibărească în anii 1930. S-a extins gradual, dinspre Dobrogea, ajungând în interiorul arcului Carpat în anii 1950.

POPULAȚIE

Populația globală este estimată la 625 000 - 1 460 000 de indivizi maturi. Populația europeană este estimată la 281 000 - 653 000 de perechi, tendința populațională la nivel european fiind stabilă. Populația din România este estimată la 10 000 - 30 000 de perechi, tendința populațională fiind deocamdată necunoscută.

REPRODUCERE

Depune ponta în lunile aprilie-mai (mai rar în iunie). Ponta este formată din 3 - 7 ouă care sunt clocite de ambii părinți pentru 9 - 11 zile. Puii sunt hrăniți la cuib timp de 20 - 24 zile și sunt îngrijiți de adulți pentru încă 2 săptămâni de la părăsirea cuibului. Cavitățile sunt excavate de ambele sexe,

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

având diametrul intrării de 3 - 5 cm și adâncimea de aproximativ 20 cm. Folosește pentru cuibărire o varietate mare de specii de arbori, rareori cuibul este excavat în cadrul structurilor antropice (stâlpi de lemn) și uneori refolosește cavitățile mai vechi.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, mărimea populației speciei în sit este estimată la 5-25 perechi. Starea de conservare a speciei este necunoscută, obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare.

Conform studiului de fundamentare, ciocănitoarea de grădini este specia cea mai rară de ciocănitori din zona de studiu. Cuibărește în primul rând în habitate antropice, în special în localități. Deoarece localitățile nu mai fac parte din sit, și este destul de greu evaluarea speciei în proprietățile private din localități, în cadrul studiului nu a fost realizată o evaluare a speciei în habitate urbane și rurale, numai în habitatele din jurul localităților. Puținele observații arată că specia este foarte rară în zonă, probabil mult mai rară decât în alte regiuni din zona colinară sau de câmpie a țării. Estimările originale din primele versiuni ale Formularului standard erau cel mai probabil supraestimate (220-260 perechi), Efectivele din sit se estimează la 5-25 perechi.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia nu poate fi prezentă în zona proiectului, fiind caracteristică habitatelor cu pomi din jurul localităților.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia nu are condiții de habitare în nicio fază a ciclului biologic, dar poate fi prezentă accidental, în concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nul, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

A236 *Dryocopus martius* (Ciocănitoare neagră)

DESCRIERE

Este o specie de ciocănitoare de talie foarte mare. Dimorfismul sexual este redus. Ambele sexe au coloritul negru complet. Masculul are o pată roșie pe cap, care se întinde pe tot creștetul și ceafă. La femelă pata roșie este mai redusă, fiind prezentă doar în partea posterioară a creștetului și ceafă. Lungimea corpului este de 40-426 cm și are o greutate medie de 250-370 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 67-73 cm.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia cuibărește pe o arie foarte largă, în tot Palearcticul, din vestul Europei până în extremul orient (inclusiv în nordul Japoniei și Kamceatka). În România specia cuibărește pe întreg teritoriul țării, din zona Deltei Dunării, până în zonele montane.

Fenologie

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Distribuția este relativ uniformă, urmărind însă distribuția habitatelor specifice. Este o specie cu deplasări în general reduse (mai accentuate la exemplarele tinere). În perioada de iarnă, unele exemplare coboară în zone mai joase.

Habitat

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Este foarte răspândită și nepretențioasă, având o distribuție în general uniformă în Transilvania, zonele montane, Subcarpați și nordul Dobrogei (inclusiv Delta Dunării); în restul țării are o distribuție mai restrânsă și prezență izolată în habitate mai bune. Densitățile depind de calitatea habitatelor, prezența arborilor bătrâni și a lemnului mort influențează pozitiv prezența speciei. Cuibărește într-o gamă foarte largă de habitate: forestiere, parcuri, grădini, livezi. Preferă pentru cuibărit habitate cu abundență de arbori, dar poate cuibări și în arbori izolați sau aliniamente (inclusiv zăvoaie).

Hrană

Ciocănitorea neagră este preponderent insectivoră, furnicile reprezentând o parte semnificativă a dietei (adult și larve). De asemenea consumă specii care sunt prezente sub scoarța arborilor și în lemn, pe care le colectează îndepărtând scoarța și excavând găuri masive. Ocazional consumă și melci sau vegetale (în special fructe).

Alte informații

Este cea mai mare specie de ciocănitore din Europa; având în vedere că scorburile săpate de ciocănitorea neagră sunt foarte mari, poate fi considerată o specie cheie în ecosistem: furnizează scorburile pentru alte specii de talie mare (care nu sapă): *Aegolius funereus*, *Bucephala clangula* etc.

POPULAȚIE

Populația globală este estimată la 6 300 000 - 10 400 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 1 110 000 - 1 820 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 14 500 - 57 000 de perechi cuibăritoare. Având o populație atât de mare și un teritoriu de răspândire imens, specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată ușor crescătoare. În România, deocamdată, tendința populațională este necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere poate începe devreme, în luna martie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna martie în zonele joase până în mai în zonele înalte. Femela depune de obicei 2-6 ouă, pe care le clocesc ambele sexe (masculul noaptea). Incubarea durează 12-14 de zile. Puii devin zburători la 24-31 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt amplasate în scorburile excavate în trunchiul arborilor înalți (conifere sau foioase). Scorbura este refolosită uneori în anul următor.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, mărimea populației speciei în sit este estimată la 185-590 perechi. Starea de conservare este favorabilă (satisfăcătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare.

Conform studiului de fundamentare, ciocănitorea neagră este o specie relativ comună în zonă. Efectivele minime combinate din habitatele semideschise și forestiere au fost estimate la 487 (329-663) exemplare. Specia este destul de vocală, deci observațiile spontane erau destul de frecvente, și a reacționat bine și la stimulare vocală. Totuși problemele generale legate de detectabilitate rămân valabile și în cazul acestei specii, astfel considerăm, că detectabilitatea reală a speciei s-a situat între 50-80%. Astfel efectivele reale din zona PH+ sunt estimate la 410-1330

exemplare, respectiv 205–665 perechi. Valorile corespunzătoare pentru SPA Podișul Hârtibaciului sunt 370–1180 exemplare, respectiv 185–590 perechi.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia nu poate fi prezentă în zona proiectului, fiind caracteristică habitatelor arbori.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia nu are condiții de habitare în nicio fază a ciclului biologic, dar poate fi prezentă accidental, în concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nul, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

A027 Egretta alba (egretă mare)

DESCRIERE

Este o specie de stârc de talie mare. Nu există dimorfism sexual, atât femela cât și masculul având colorit caracteristic alb complet. Păsările tinere au colorit similar. Ciocul este masiv, lung, galben în afara perioadei de cuibărit și devine închis la culoare (aproape negru) în perioada de reproducere. Picioarele sunt închise la culoare. Lungimea corpului este de 85-100 cm și are o greutate medie de 700-1700 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 145-170 cm.

Aspecte privind ecologia și etologia speciei: egretă mare cuibărește destul de rar în colonii în stufărișurile întinse și intacte, în mlaștini, delte și lagune din sud-estul Europei. Specia poate fi observată adesea și în zona eleșteelor de dimensiuni mai mari. Egreta albă preferă stufărișurile în care se regăsesc și câteva exemplare de sălcii sau arini. Efectivele europene ale speciei sunt migratoare. Migrația de toamnă se desfășoară în luna septembrie, iar cea de primăvară în luna martie. Specia ierneză în lagune salmastre din bazinul Mării Mediteraneene. Indivizii formează, cu precădere în stufăriș, colonii mixte cu alți stârci sau cu pelicani. La tropice cuiburile sunt construite adesea în arbori. Cuibul este construit din stuf și este căptușit cu alte materiale vegetale. Sarcina adunării materialului pentru construcția cuibului revine masculului, în timp ce femela se ocupă de construirea efectivă a acestuia. Femele depune în general o singură pănă formată din 3-4 ouă. Clocitul are loc în perioada în perioada martie – aprilie, durează aproximativ 25 zile și este realizat de ambii adulți. Baza trofică a speciei include pești, mamifere mici și uneori pui ai altor specii de păsări. Dacă există hrană abundentă pe terenuri uscate, toamna pot fi întâlnite exemplare de egretă mare frecventând terenurile agricole.

Distribuție: specia cuibărește în număr ridicat în Delta Dunării. Lipsa suprafețelor întinse de stufărișuri nederanjate face ca specia să cuibărească rar în alte regiuni ale țării. În afara perioadei de înmulțire specia poate fi întâlnită la marginea lacurilor mari, unde apa este puțin adâncă, pe malurile râurilor sau pe terenurile agricole învecinate zonelor umede amintite anterior.

Efective populaționale: se constată că efectivele populaționale la nivel european sunt reduse (aproximativ 11.000-24.000 de perechi). Cu toate acestea în ultima perioadă de timp se înregistrează o creștere semnificativă a efectivelor. La nivel național se înregistrează de asemenea o creștere numărului de indivizi. La ora actuală sunt estimate aproximativ 900-1.000 de perechi cuibăritoare în România.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, populația acestei specii în sit este estimată la 20-60 indivizi în pasaj. Starea de conservare este favorabilă (corespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare.

Conform studiului de fundamentare, ciocănitorea neagră este o specie relativ comună în zonă. Efectivele minime combinate din habitatele semideschise și forestiere au fost estimate la 487 (329-663) exemplare. Specia este destul de vocală, deci observațiile spontane erau destul de frecvente, și a reacționat bine și la stimulare vocală. Totuși problemele generale legate de detectabilitate rămân valabile și în cazul acestei specii, astfel considerăm, că detectabilitatea reală a speciei s-a situat între 50-80%. Astfel efectivele reale din zona PH+ sunt estimate la 410-1330 exemplare, respectiv 205–665 perechi. Valorile corespunzătoare pentru SPA Podișul Hârtibaciului sunt 370–1180 exemplare, respectiv 185–590 perechi.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia nu poate fi prezentă în zona proiectului, fiind caracteristică habitatelor arbori.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia nu are condiții de habitare în nicio fază a ciclului biologic, dar poate fi prezentă accidental, în concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nul, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

Falco subbuteo (Șoimul rândunelelor)

DESCRIERE

Pasăre răpitoare (șoim) de talie medie. Sexele au coloritul similar, dorsal fiind gri închis albastrui; ventral este alb, cu pete dense longitudinale, negre. Caracteristic, jumătatea inferioară a abdomenului este roșie. Lungimea corpului este de 29-35 de cm și are o greutate medie de 130-340 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 70-84 de cm.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia are o distribuție largă în Paleartic, din vestul Europei, până în estul Asiei, inclusiv în Japonia. În nord urcă până în nordul Scandinaviei și centru Siberiei. În sud este prezent în zona europeană a Mediteranei, Turcia, Asia centrală și China. Iernează în Africa centrală și sudică. În România specia cuibărește pe o arie largă, din Delta și Lunca Dunării, până în zonele de dealuri înalte și depresiuni intramontane.

Fenologie

Este o specie migratoare pe întreg arealul de răspândire. Sosește în Europa începând cu luna aprilie - și pleacă înspre cartierele de iernare din Africa centrală și sudică în luna octombrie.

Habitate

Cuibărește în habitate semi-deschise, de tipul silvostepelor (zone de stepă cu păduri rare sau reduse ca suprafață, ori deschise). Este întâlnit în zone pajiști/pășuni sau mozaicuri agricole

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

tradiționale, cu arbori maturi, păduri de mici dimensiuni, zăvoaie. Intră adesea și în parcurile mari din orașe.

Hrană

Se hrănește în special cu insecte de talie mare (mai ales Orthoptere, precum greieri, lăcuste, cosași, dar și alte specii) și păsări de talie mică, pe care le prinde în zbor activ. Este un vânător foarte agil, putând executa manevre foarte precise în zbor, inclusiv în zone cu obstacole (coronamentul arborilor). Ocazional consumă și alte animale (șopârle, micromamifere).

Alte informații

Este un vânător aerian agil, putând captura prada în zbor, precum libelule, păsări de talie mică sau lilieci. Prada este adesea ținută în gheare și consumată în timp ce zboară lent în cercuri largi. Poate prinde și păsări cu zbor agil (precum rândunele sau lăstuni, de unde și numele în română), care au dezvoltat chiar și un sunet de alarmă special pentru acest prădător.

POPULAȚIE

Populația mondială a speciei este estimată preliminar la 613 000 - 983 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 92 100 - 147 000 de perechi. Tendința la nivel european este stabilă. Specia este clasificată ca "Risc scăzut". În România, populația estimată este de 5 000 – 12 000 de perechi. Tendința populațională este necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere începe în luna mai. Depunerea ouălor are loc începând cu luna mai, femela depunând 2-4 ouă, pe care le clocesc timp de 28-33 de zile. Puii părăsesc cuibul după 28-34 de zile. Perechile cuibăresc izolat, teritorial. Ocupă cuiburi folosite de alte specii, în special din familia Corvidelor, dar și cuiburi ale altor specii de răpitoare. Cuiburile pot fi folosite ani consecutivi (nu neapărat de aceiași pereche).

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare. Numărul perechilor cuibăritoare ar putea ajunge în sit până la 140-200 perechi. Șoimul rândunelelor nu își construiește cuib propriu, ci ocupă cuibul altor specii. În zona sitului cel mai des folosește cuiburile corvidelor (a corbului, a ciorii grive și a coțofenei). Principala amenințare pentru specie este reducerea numărului locurilor potențiale de cuibărit, pe de o parte datorită tăierii arborilor mari din zone deschise, pe de altă parte datorită persecutării corvidelor.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia poate fi prezentă doar accidental în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia nu are condiții de habitare în nicio fază a ciclului biologic, dar poate fi prezentă accidental, în concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nul, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

Falco vespertinus

DESCRIERE

Pasăre răpitoare de talie mică. Dimorfismul sexual este accentuat. Masculul are colorit general gri-albăstrui închis, partea inferioară a abdomenului, subcodalele și picioarele sunt portocaliu intens. Femela are spatele gri-albăstrui mai deschis, cu pete negre, iar capul, pieptul și burta portocaliu deschis cu puncte negre. Lungimea corpului este de 28-34 de cm și are o greutate medie de 130-197 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 65-76 de cm.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia este distribuită din estul Europei, până în centrul Asiei. Iernează în sudul Africii. În România specia cuibărește în zona extracarpatică, fiind prezentă în Dobrogea (inclusiv Delta), zonele joase ale Munteniei și Moldovei și Câmpia de Vest. În Transilvania cuibărește doar sporadic.

Fenologie

Este o specie migratoare pe întreg arealul de răspândire. Sosește în Europa începând cu sfârșitul lunii aprilie - începutul lunii mai și pleacă înspre cartierele de iernare la sfârșitul lunii septembrie.

Habitate

Cuibărește în special în habitate semi-deschise, precum pajiști/pășuni sau mozaicuri agricole tradiționale, cu arbori maturi, păduri de mici dimensiuni (plantații de salcâm), zăvoaie, unde sunt prezente cuiburi de corvide: colonii de cioară de semănătură sau cuiburi izolate de cioară grivă și coțofană. Pentru cuibărit, ocupă cuiburi ale acestor specii.

Hrană

Se hrănește în special cu insecte (mai ales Orthoptere, precum greieri, lăcuste, cosași, dar și alte specii), pe care le vânează zburând la punct fix, la o înălțime de câțiva metri. În special în perioada de hrănire a puilor, vertebratele de talie mică pot constitui o parte foarte importantă a hranei (micromamifere, șopârle, păsări mici etc.).

Alte informații

Este singura specie europeană de șoim care cuibărește colonial, folosind cuiburile de ciori de semănătură din coloniile acestora.

POPULAȚIE

Populația mondială a speciei este estimată preliminar la 300 000 -800 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 30 000 – 64 000 de perechi. Tendința la nivel european este presupus descrescătoare, cu aproape 30% în ultimii 20 de ani. Specia este clasificată ca "Aproape amenințată". În România, populația estimată este de 1 000 – 1 500 de perechi. Tendința populațională este considerată stabilă.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere începe în luna mai. Depunerea ouălor are loc începând cu sfârșitul lunii mai, femela depunând 3-4 ouă, pe care le clocesc ambele sexe, timp de 22-28 de zile. Puii părăsesc cuibul după 26-30 de zile. Perechile cuibăresc mai ales colonial, dar și izolat, unde găsesc cuiburi disponibile. Ocupă cuiburi folosite de alte specii, din familia Corvidelor.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, populația în pasaj a speciei este estimată la 2-20 indivizi. Starea de conservare este necunoscută. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare. Conform studiului de fundamentare, populația speciei în sit este estimată la 2-20 indivizi în migrație.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia poate fi prezentă accidental în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia nu are condiții de habitare, dar poate fi prezentă accidental, în concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nul, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

A321 Ficedula albicollis (Muscar gulerat)

DESCRIERE

Muscarul gulerat este caracteristic pădurilor de foioase, parcurilor și grădinilor. Are lungimea corpului de 12-13,5 cm, cu o greutate de circa 12,7 g. Anvergura aripilor este de 22 cm. Penajul masculului este alb cu negru și se diferențiază de muscarul negru prin gulerul alb proeminent din jurul gâtului. Femela este maronie pe spate, cu pete albe pe aripi și abdomenul alb. Au ochii închiși la culoare, iar ciocul și picioarele sunt negre. Se hrănește cu insecte și cu fructe de pădure.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Este o specie răspândită în centrul și estul continentului european. Prinde insecte pe care le pânzește de pe crengi, din zbor sau de pe sol. Preferă pentru cuibărit copacii maturi și scorburoși. Cuibărește și în cuiburi artificiale. Specia este în general monogamă, însă masculii din regiunile cu o densitate mică a perechilor, după depunerea ouălor de către femelă, pot căuta un nou teritoriu și pot încerca atragerea altor femele. Începe să se hrănească în Africa. Longevitatea maximă cunoscută este de nouă ani și opt luni.

POPULAȚIE

Populația europeană este mare, cuprinsă între 1400000-2400000 de perechi. S-a menținut stabilă între 1970-1990. În perioada 1990-2000, în ciuda unui declin înregistrat în unele țări, populația s-a menținut stabilă în cea mai mare parte a continentului.

REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 5-7 ouă. Incubația durează 13-15 zile și este asigurată de către femelă. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 12-15 zile. Este depusă o singură pontă pe an.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, mărimea populației speciei în sit este estimată la 23.660 - 46.530 perechi cuibăritoare. Starea de conservare este nefavorabilă (necorespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea stării de conservare. În cadrul studiului de fundamentare, au fost observate în total 182 exemplare de muscar gulerat de pe cele 176

puncte de observație. Densitatea estimată este 0.42 (interval de confidență 95%: 0.30-0.59) masculi/ha.

Conform studiului de fundamentare, probabilitatea prezenței muscarilor era aproximativ egală în pădurile din categoriile de vârstă 2, 3 și 4, dar era mai mică în categoria 1. Datele arată că muscarul gulerat ocupă în primul rând pădurile bătrâne, cu arbori de peste 30 cm diametru la înălțimea pieptului.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia nu poate fi prezentă în zona proiectului, preferând pădurile bătrâne.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia nu are condiții de habitare, în concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nul, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

A320 Ficedula parva (Muscar mic)

DESCRIERE

Denumirea speciei vine din latină și înseamnă pasăre mică ce se hrănește cu smochine. Este caracteristică pădurilor de foioase și de amestec, umbroase și umede. Are lungimea corpului de 11-12 cm, cu o greutate de circa 10-11 g. Anvergura aripilor este de 18,5-21 cm. Masculul se diferențiază prin pieptul portocaliu și capul gri. Spatele este maroniu la fel ca al femelei. Caracteristice sunt petele albe de pe fiecare parte a cozii, foarte evidente când coada este deschisă. Se hrănește cu insecte și ocazional cu fructe.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Este o specie răspândită în nord-estul și centrul continentului european. Este teritorială și monogamă. Preferă pădurile bătrâne de peste 100 de ani cu mult lemn mort și cu un strat de arbuști redus, evitând pădurile tinere de sub 44 de ani. Cuibul, situat de obicei în scorbura unui copac sau în scobitura unei clădiri și mai rar amplasat în tufișuri este alcătuit din mușchi, iarbă și frunze. Este construit la o înălțime de 1-4 m, în cele mai multe cazuri de către femelă. Atinge maturitatea sexuală după un an. Iernează în sudul Asiei și în Africa.

POPULAȚIE

Populația europeană este mare, cuprinsă între 3200000-4600000 de perechi. S-a menținut stabilă între 1970-1990. În perioada 1990-2000, în ciuda unui declin înregistrat în unele țări, populația s-a menținut stabilă în cea mai mare parte a continentului.

REPRODUCERE

Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 4-7 ouă. Incubația durează în jur de 12-15 zile și este asigurată de către femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 11-15 zile. Este depusă o singură pontă pe an și de obicei perechea folosește același teritoriu de cuibărit mai mulți ani.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, mărimea populației speciei în sit este estimată la 300-1200 perechi cuibăritoare. Starea de conservare este nefavorabilă (necorespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea stării de conservare.

Conform studiului de fundamentare a planului de management, în cursul recensământului au fost observate numai 7 exemplare de muscar mic. Efectivele muscarului mic se estimează la la 300-1200 perechi în SPA Podișul Hârțibaciu. Pe baza celor 19 observații (inclusiv cele din afara recensământului) muscarul mic este distribuită aproape exclusiv în partea nordică a sitului iar din sud a fost înregistrată o singură observație. Pe baza datelor disponibile, specia pare mai abundentă în partea nord-estică, la est de valea Stejăreni (Harta 82 din studiu).

Specia este dependentă de păduri, prezentă în anumite zone forestiere din sit în perioada de reproducere. Subarboretul reprezintă un microhabitat important pentru această specie.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia nu poate fi prezentă în zona proiectului, preferând pădurile bătrâne.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia nu are condiții de habitare, în concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nul, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

Fringilla montifringilla (Cinteză de iarnă)

DESCRIERE

Este o specie de cintează de talie medie ce prezintă dimorfism sexual. Penajul de pe creștet este ușor erect, târțița este albă în zona centrală, iar pe aripi prezintă două dungi groase de culoare portocalie. Abdomenul este alb cu lateralele portocaliu-șters și pete negre. Pieptul și bărbia sunt portocalii. Coadă este bifurcată și de culoare neagră, iar subcodalele au o tentă portocalie. Masculul are nuanțele de portocaliu mult mai intense, iar capul este complet negru în penajul nupțial. Lungimea corpului este de 13,5 - 16 cm, iar greutatea este de 17 - 30 grame.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție:

Cuibărește pe o arie largă în regiunea Paleartică, în zona boreală și parțial de tundră, din Scandinavia până în Kamceatka. În Europa cuibărește în peninsula Scandinavă, Finlanda, zona Baltică și nordul Rusiei. În perioada de iarnă coboară înspre Europa centrală și sudică și nordul Africii.

Fenologie

Specia nu cuibărește în România. Este migratoare pe întreg arealul, la noi fiind prezentă doar în perioada rece a anului, în pasaj sau pentru a ierna.

Habitate

În arealul de cuibărire preferă pădurile de foioase dominate de mestecăn, sau amestec de rășinoase cu mestecăn. Ocupă și habitate forestiere cu specii de sălcii și arini. În afara perioadei de cuibărit, apare într-o varietate mare de habitate, incluzând pădurile de foioase și de amestec (preferă pădurile cu fag și carpen), mai ales zonele ecotonale, ce mărginesc teren arabil sau pășuni. Intră frecvent și în interiorul localităților, iarna putând fi un vizitator al hrănitorilor.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Hrană:

Se hrănește predominant cu semințe și fructe, mai ales semințele speciilor de foioase, preferând fructele de fag, carpen sau arini. Consumă și nevertebrate și larvele acestora. Puii sunt hrăniți preponderent cu larve de lepidoptere.

Alte informații:

Deși la noi stolurile foarte numeroase sunt rare (sunt de obicei formate din zeci, sute, sau uneori mii de indivizi), această specie poate forma în perioada de iernare stoluri de sute de mii, chiar milioane de indivizi. Date despre formarea unor asemenea stoluri numeroase, provin din Europa Centrală și de Vest și din Scandinavia.

POPULAȚIE

Populația globală este estimată la 121 200 000 - 192 000 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 15 200 000 - 24 000 000 de perechi. Specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa arată un declin moderat.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere se desfășoară în intervalul mai - august. Ponta este formată din 5 - 7 ouă care sunt clocite de către femelă pentru 11 - 12 zile. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți și părăsesc cuibul la 13 - 14 zile de la eclozare. Cuibul este construit de către femelă sub forma unei cupe, materialele utilizate fiind: iarbă, fibre vegetale, bucăți de scoarță, licheni, păr, lână, pene și pânză de păianjen.

Caracteristicile speciei la nivelul ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

În Planul de management specia nu este menționată. Starea de conservare este necunoscută. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea sau menținerea stării de conservare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii și observațiile din teren, ne indică faptul că specia nu poate fi prezentă în zona proiectului, preferând habitatele de pădure.

Impactul proiectului asupra speciei:

În cadrul amplasamentului proiectului, specia nu are condiții de habitare, în concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nul, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

Fulica atra (Lișiță)

DESCRIERE

Specie de pasăre de talie medie, ușor de recunoscut după penajul relativ uniform negru-cenușiu. Sexele sunt asemănătoare. Capul este mic și rotund, de culoare neagră, contrastând cu restul corpului de culoare cenușiu-închis. Irisul este roșu, iar ciocul alb se continuă cu un scut facial alb. Picioarele sunt puternice, de culoare galben-verzui, cu degetele lungi, lobate. Juvenilii au penajul mai deschis la culoare, cenușiu, cu gâtul și obrajii de culoare alb-cenușiu. Lungimea corpului este de 36 - 39 cm, anvergura aripilor este de 70 - 80 cm, iar greutatea este de 610 - 1200 g.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Specia are o distribuție largă, ocupând aproape toată Europa, nordul Africii, jumătatea sudică a Asiei, Australia și Noua Zeelandă. Populațiile din zona sudică a distribuției sunt rezidente, teritoriile de iernare extinzându-se la sud de aceste zone. În România, specia cuibărește în majoritatea habitatelor acvatice cu excepția zonelor montane.

Fenologie

Specia cuibărește în România și este prezentă pe tot parcursul anului. În perioada de pasaj și iernare apar aglomerări de indivizi în cadrul suprafețelor acvatice, existând un influx de indivizi din populațiile nordice, efectivele populaționale din perioadele reci depinzând mult de gradul de acoperire cu gheață a habitatelor acvatice.

Habitat

Specia este prezentă în majoritatea habitatelor acvatice, preferându-le pe cele cu apă stătătoare sau lin curgătoare, puțin adâncă, cu vegetație submersă abundentă și vegetație palustră. În perioada de cuibărire poate folosi și zonele inundate sau habitatele umede temporare.

Hrană

Este o specie omnivoră, preferând mai ales plante acvatice și semințele acestora, precum și alte materiale vegetale aparținând plantelor din vecinătatea habitatelor acvatice. Hrana de origine animală este constituită din nevertebrate care trăiesc în mediul acvatic, dar și pești, amfibieni, micromamifere, păsări de dimensiuni mici și ouăle acestora.

Alte informații

Este o specie gregară, monogamă, iar în perioada de cuibărire își apără cu tenacitate teritoriul.

POPULAȚIE

Populația globală a speciei este estimată la 7 950 000 - 9 750 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 945 000 - 1 550 000 de perechi, tendința populațională la nivel european fiind în scădere. Populația din România este estimată la 66 888 - 79 370 de perechi, tendința populațională fiind deocamdată necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere se desfășoară între lunile februarie și septembrie, mai concentrat în perioada martie - iulie. Ponta este formată din 1 - 14 ouă, clocite de ambii parteneri pentru o perioadă de 21 - 26 de zile. Puii sunt nidifugi și sunt hrăniți la cuib pentru 3 - 4 zile, apoi sunt îngrijiți de ambii părinți pentru mai mult timp, de multe ori aceștia divizând grupul de pui. Juvenilii din prima pontă din an pot ajuta la creșterea puilor rezultați din pontă următoare (poate depune două ponte într-un sezon). Cuibul este plasat de obicei pe vegetație plutitoare sau submersă, direct pe fundul apei atunci când aceasta nu este adâncă, uneori pe mici insule sau alte corpuri izolate în apă, astfel, scăderea nivelului apei putând duce la izolarea cuibului față de corpurile de apă. Cuibul este construit de ambii părinți, din tulpini, frunze, rădăcini, scoarță și alte materiale vegetale, putând fi ridicat atunci când nivelul apei crește.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Mărimea populației lișiței se estimează la 5-20 perechi cuibăritoare și 100-600 exemplare în pasajexemplare. Estimările inițiale la desemnarea sitului erau de 3000-5000 exemplare, preluate și în

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

versiunile recente ale Formularului standard. Cuibărește în zona Heleșteelor de la Brăden și în alte stufărișuri din sit. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea sau menținerea stării de conservare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului, aceasta preferând habitatele lacuri, bălți cu stufăriș. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare, în funcție de rezultatele investigațiilor care vizează clarificarea stării de conservare (trebuie decis în termen de 2 ani dacă este necesară menținere sau îmbunătățire).

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

Gallinago gallinago (Becațină comună)

DESCRIERE

Cuibărește în mlaștini și zone umede, deseori pe marginea lacurilor și a raurilor. Iarna sta în zone de coastă sau mlaștinoase. Partile superioare sunt de culoare maronie cu pete mai deschise la culoare, partile inferioare sunt de culori palide, cu dungi negre pe piept, iar banda de la ochi este întunecată și marginată de două benzi mai deschise. Picioare scurte, aripi lungi, iar ciocul distinctiv este alungit mult. Masculul seamănă foarte bine cu femela, deși ea are ciocul puțin mai lung. Lungimea corpului este de 25-27 cm, anvergura de 44-47 cm, masa medie corporală de 110 g. Se hrănește cu nevertebrate și plante. În libertate, longevitatea medie este de trei ani.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Cuibărește în aproape toată Europa. Populațiile din nordul și din estul extrem migrează spre sud-vest pentru a ierna, dar ajung și în Africa. Pleacă de pe locurile de cuibărit în luna iulie și revin în anul următor în lunile martie-mai. Se hrănesc la răsărit și la apus de soare, sondând cu ciocul lung în noroi. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de doi ani. Masculii sunt primii care ajung la locurile de cuibărit și stabilesc teritoriile. Femelele selectează un loc de cuib și legătura dintre pasări este întărită de un ritual nupțial în care masculul zboară în cerc, apoi intră în picaj și produce un sunet de toba în timp ce coada îi vibrează în aer. Ambii parteneri preferă o viață fără multe complicații, iar cuibul lor este o mică adăncitură din sol.

POPULAȚIE

Populația care cuibărește în Europa este mare: între 930.000 și 1.900.000 de perechi. În ciuda unui declin din mai multe țări în perioada 1990-2000, mai multe populații europene au rămas stabile în tot acest timp.

REPRODUCERE

Trei-cinci ouă de 40x29 mm sunt depuse în perioada aprilie-iunie. Femela le clocește pentru 18-20 de zile, și fiecare părinte are grijă de jumătate din pui. Aceștia părăsesc cuibul după 19-20 de zile. O singură poptă pe an.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform studiului de fundamentare, mărimea populației în migrație este estimată la 5-50 exemplare. Primele versiuni ale Formularului standard au estimat o populație de 50-100 exemplare.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Cuibărește în zona Heleșteelor de la Brăden și în alte stufărișuri din sit. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea sau menținerea stării de conservare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului, aceasta preferând habitatele lacuri, bălți cu stufăriș.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

Gallinula chloropus (Găinușă de baltă)

DESCRIERE

Poate fi întâlnită într-o varietate de zone cu ape liniștite în care există vegetație abundentă. Preferă râurile, iazurile, lacurile, canalele și mlaștinile adiacente pădurilor sau care au vegetație înaltă în apropiere. Penajul este negru-maroniu, cu țarță albă și o linie albă de-a lungul corpului. Usor de recunoscut după ciocul roșu cu varf galben și scut facial roșu. Ochii sunt negri, iar picioarele și laba piciorului sunt de culoare galben-verzuie. Masculul și femela seamănă foarte bine. Lungimea corpului este de 30-38 de centimetri, anvergura de 50-55 cm, iar masa corporală medie de 320 de grame. Se hrănește cu vegetație acvatică, nevertebrate, pești mici și oua de pasare. În libertate, longevitatea medie este de trei ani.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Cuibărește pe aproape tot continentul nostru. Păsările din regiunile nordice și estice migrează iarnă înspre sud, până în Africa subsahariană. Pleacă de pe terenul de cuibărit în luna septembrie și revin în februarie. Este o specie diurnă, dar se hrănește și în serile cu lumina puternică a lunii. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an. În general, perechile sunt monogame, dar se întâlnesc și cazuri de poligamie și poliandrie. Legătura dintre parteneri poate dura mai mulți ani. În ritualul nuptial, masculul învârtă spre femelă cu ciocul scufundat în apă și îi oferă ierburi acvatice. Cei doi construiesc un cuib în forma de cupă, fie pe sol, ancorat de vegetația adiacentă, fie într-un tufiș sau într-un arbore și își apără teritoriul cu agresivitate.

POPULAȚIE

Populația care cuibărește în Europa este mare, 900.000 – 1.700.000 de perechi și are ramă stabilă pe aproape tot continentul.

REPRODUCERE

Ouale sunt depuse la mijlocul lunii martie. Cei doi părinți clocesc pe rând cele cinci-nouă ouă, cu mărimea de 43x31 mm, timp de 21-22 de zile. Ambii părinți hrănesc puii, până când aceștia devin independenți, la 40-50 de zile de la eclozare. Au două ponte pe an.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform studiului de fundamentare, au fost identificate maxim 33 exemplare. Este o pasăre acvatică, care se ascunde foarte bine în stuf, cuibărește în stuf, astfel că este foarte greu de estimat numărul perechilor cuibăritoare. Specia a fost prezentă la heleștee în perioada de cuibărit, numărul maxim de exemplare observate fiind de 7. De asemenea, au fost observați pui și păsări juvenile, confirmând cuibăritul acestei specii. Efectivele sunt probabil între 3-10 perechi.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea sau menținerea stării de conservare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului, aceasta preferând habitatele lacuri, bălți cu stufăriș.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

A131 Himantopus himantopus (Piciorong)

DESCRIERE

Este o specie de pasăre limicolă de talie medie, ce prezintă dimorfism sexual. Are un aspect distinct și elegant, cu picioarele foarte lungi, de culoare roșu-rozaliu, ciocul lunguieț, subțire, de culoare neagră și penajul general alb-negru. Aripile și spatele sunt de culoare neagră cu reflexii verzui (femela are spatele mai maroniu și fără reflexii verzui), partea ventrală este albă, coada este albă cu barații gri, iar pe cap penajul poate conține suprafețe negre, cu variații individuale și de multe ori mai extins în cazul masculilor. Lungimea corpului este de 35 - 40 cm, iar greutatea este de 166 - 205 g.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia are o distribuție foarte largă la nivel global, arealul de cuibărire cuprinzând: jumătatea sudică a Europei, jumătatea sudică a Asiei (inclusiv Japonia, Arhipelagul Indonezian, Arhipelagul Malaiezian și Arhipelagul Filipinelor), Oceania (inclusiv Australia), Africa, Madagascar, America de sud, America centrală și jumătatea sudică a Americii de nord, la care se adaugă mai multe zone insulare din Oceanul Pacific, Atlantic și Indian. Populațiile din nordul zonei de distribuție sunt migratoare. În România, specia este prezentă pe tot teritoriul țării acolo unde sunt zone umede importante, cu excepția zonelor montane și submontane.

Fenologie

Specia cuibărește în România, fiind un oaspete de vară. Sosește la sfârșit de martie, început de aprilie și părăsește zonele de cuibărit în lunile septembrie-octombrie.

Habitate

Specia preferă pentru cuibărire zonele umede cu apă dulce și puțin adâncă, cum sunt lacurile, mlaștinile, luncile râurilor, zonele inundabile etc. În alte zone ale arealului de distribuție apare și în habitate cu ape sărate dar și la altitudini mult mai mari (până la 4200m altitudine în America de sud).

Hrană

Este o specie preponderent carnivoră, consumând nevertebrate legate prin ecologia lor de zonele umede (diverse insecte și larvele acestora, moluște, păianjeni etc.) dar și mormoloci, pești de dimensiuni mici și icre. Ocazional consumă semințe. Dieta variază considerabil având în vedere distribuția largă a speciei la nivel global.

POPULAȚIE

Populația globală a speciei este estimată la 450 000 - 780 000 de indivizi. Populația europeană a speciei este estimată la 53 900 - 75 700 de perechi, iar tendința populațională la nivel

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

europăean este estimată ca fiind stabilă. Populația din România este estimată la 900 - 2000 de perechi, iar tendința populațională la nivel național este estimată ca fiind în creștere.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere se desfășoară începând cu luna aprilie. Ponta este formată din 3 - 6 ouă (de obicei 4), clocite de ambele sexe pentru 22 - 26 de zile. Puii părăsesc cuibul aproape imediat după eclozare și sunt capabili de zbor după 28 - 32 de zile, fiind dependenți de părinți pentru încă 2 - 4 săptămâni. Cuibărește direct pe sol sau în vegetația din apropierea apelor, uneori pe vegetație plutitoare. Cuibărește uneori solitar, dar de cele mai multe ori în mici colonii.

Informatii despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, populația cuibăritoare a speciei în sit este estimată la 0-3 perechi cuibăritoare. Starea de conservare a speciei este favorabilă (satisfăcătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare.

Conform studiului de fundamentare, populația speciei în sit este estimată la 0-3 de perechi cuibăritoare și 0-30 exemplare în migrație. În cursul celor patru etape de recensământ în una singură am observat piciorongi în zona studiată. În această perioadă, am observat 20-30 exemplare la heleștee, probabil din cauza faptului că unele dintre lacuri au fost desecate temporar. Este o specie care apare neregulat la zonele umede

din Transilvania, astfel și zona studiată poate fi considerată importantă pentru această specie, a cărei apariție depinde mult de managementul habitatelor acvatice adecvate. Piciorongul a fost observat numai la Heleșteele Brădeni

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului, aceasta preferând habitatele lacuri, bălți cu stufăriș.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

A022 *Ixobrychus minutus* (Stârc pitic)

DESCRIERE

Este o specie de stârc de talie mică ce prezintă dimorfism sexual. Masculul adult are spatele, creștetul și penele de zbor de culoare neagră, în zbor acestea fiind în contrast cu pata gălbui-deschis formată de tectricele supraalare. Ventral, penajul este alb-gălbui. Ciocul este

galben, iar picioarele sunt verzui-galbene. Femela este asemănătoare cu masculul, culorile generale fiind mai palide și mai puțin contrastante, penajul de pe spate și abdomen fiind completat de striații. Lungimea corpului este de 27 - 38 cm, anvergura de 40 - 58 cm și greutatea de 59 – 150 g.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Specia cuibărește în toată Europa cu excepția nordului acesteia, în sud-vestul Asiei și în Africa. Populațiile din Africa sunt rezidente, aici fiind și teritoriile de iernare pentru indivizii cuibăritori din Eurasia. În România, specia este prezentă în majoritatea zonelor umede din zonele de câmpie și deal.

Fenologie

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Specia cuibărește în România, fiind prezentă la noi doar în perioada de cuibărit. Sosește de obicei în a doua jumătate a lunii aprilie și pleacă spre cartierele de iernare în lunile august-septembrie.

Habitat

Specia preferă zonele umede unde vegetația palustră este abundentă, preferând stufărișurile întinse, cu apă la bază (adesea cele în cadrul cărora se află și arbuști).

Hrană

Este o specie carnivoră, hrana fiind constituită preponderent din insecte acvatice, dar consumă și: pești, păsări de talie mică și ouăle acestora, reptile, amfibieni, moluște, crustacee etc.

Alte informații

Specia are un stil de viață retras, de cele mai multe ori prezența acesteia este confirmată pe baza sunetelor emise de către indivizii ascunși în stuful compact. Coloritul și silueta îi asigură un camuflaj eficient în masivul de stuf.

POPULAȚIE

Populația globală a speciei este estimată la 630 000 - 1 110 000 de indivizi. Populația europeană este estimată la 63 100 - 111 000 de perechi, tendința populațională la nivel european fiind considerată stabilă.

Populația din România este estimată la 1000 - 15 000 de perechi, tendința populațională fiind stabilă.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere se desfășoară în intervalul mai - iulie. Depune o pontă pe an, dar poate depune două ponte, mai ales în cazul în care prima a fost prădată. Ponta este formată din 2 - 9 ouă, clocite de ambii adulți pentru o perioadă de 16 - 21 de zile. Puii sunt capabili de zbor după 25 - 30 de zile, dar părăsesc cuibul și după 14 - 16 zile. Cuibul este construit din stuf și crengi, sub formă conică, fiind căptușit cu materiale vegetale mai fine, și este plasat în arbori sau arbuști aflați în vegetația palustră.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, populația cuibăritoare a speciei în sit este estimată la 10-20 perechi. Starea de conservare este favorabilă (corespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare.

În afara Heleșteelor Brădeni, au fost observate alte 6 exemplare pe teritoriul sitului: 2 exemplare lângă râul Hârtibaciu, la Agnita respectiv la Alțâna, 1 exemplar lângă un braț mort a Târnavei Mari, 1 exemplar la heleșteele particulare dintre localitatea Criț și Meșendorf, respectiv 3 exemplare lângă brațele moarte de lângă râul Olt (zona localităților Comana de Jos-Crihalma-Cuciulata).

Mărimea populației este estimată la 10-20 de perechi cuibăritoare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitat în zona proiectului, aceasta preferând habitatele lacuri, bălți cu stufăriș.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

A338 Lanius collurio (Sfrâncioc roșiatic)

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

DESCRIERE

Este o specie de sfrâncioc de talie mică. Dimorfismul sexual este mai accentuat decât la restul speciilor de sfrâncioci. Masculul are capul gri, spatele castaniu roșcat și pieptul alb cu nuanțe rozalii; banda neagră din zona ochilor, caracteristică sfrânciocilor este îngustă și se termină în zona ciocului. La femelă culorile sunt mai șterse, capul gri, maro pe spete și aripă, gri deschis cu striaii fine pe laterale; banda din zona ochilor este mai redusă și de culoare maro închis. Lungimea corpului este de 16-18 cm și are o greutate medie de 23-34 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 24-27 cm.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Are o distribuție foarte largă, din Europa vestică, până în centrul Asiei. Pe latitudine, este răspândit din zona centrală a Scandinavei, până în sudul Europei, Turcia și Levant. În România, are o răspândire largă în toată țara, din Delta Dunării și zona de câmpie, până în zonele montane. Apare (în densități mai reduse) și în pajiștile montane/alpine. Fenologie

Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește de obicei începând cu sfârșitul lunii aprilie / începutul lunii mai și pleacă înapoi spre locurile de iernare spre sfârșitul lunii august. Specia ierneză în special în zona estică a Africii, din zona sub-sahariană, până în sudul continentului.

Habitate

Cuibărește în toate habitate deschise, de pajiști și pășuni cu tufăriș, sau mozaicuri agricole, de culturi care alternează cu habitate seminaturale, cu tufe izolate sau în aliniamente. Intră inclusiv în localități unde găsește habitate propice (terenuri virane de la periferie, parcuri, grădini etc.).

Hrană

Specie oportunist carnivoră, se hrănește în special cu insecte de talie mare (ortoptere, coleoptere, odonate etc) și vertebrate de talie mică (rozătoare, șopârle, broaște, păsări de talie mică). Toamna consumă și fructe mici (cireșe sălbatice, fructe de soc etc.).

Alte informații

Este cea mai abundentă și răspândită specie de sfrâncioc din România. Datorită declinului dramatic în Europa de vest, a devenit o specie cheie pentru rețeaua Natura 2000. România, datorită populației abundente, are o responsabilitate mare în ceea ce privește asigurarea conservării speciei pe termen lung.

POPULAȚIE

Populația globală este puțin cunoscută, fiind estimată la 28 800 000 - 47 700 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 7 440 000 - 14 330 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 1 600 000 - 3 600 000 de perechi cuibăritoare. Specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată descrescătoare, care continuă declinul dramatic înregistrat în perioada 1970 - 1990 în vestul și nord-estul continentului. În România, tendința populațională este considerată stabilă.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere poate începe în luna mai, iar depunerea ouălor are loc începând cu mijlocul lunii mai. Depune de obicei 3-7 ouă, pe care le clocește aproape exclusiv femela. Incubarea durează 12-16 zile. Puii devin zburători la 14-16 zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt elaborate, cu structură din plante verzi, căptușite cu materii vegetale, lână puf de plante etc; sunt amplasate în tufe dense și spinoase, de obicei la înălțime mică (1-1,5 m).

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, mărimea populației cuibăritoare în sit este estimată la 27.600-51.700 perechi. Starea de conservare este favorabilă (corespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare.

Conform studiului de fundamentare, populația speciei în sit este estimată la 27600-51700 de perechi cuibăritoare.

Impactul proiectului asupra speciei: În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă în perioada de hrănire (insecte), lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ.

A339 Lanius minor (Sfrâncioc cu frunte neagră)

DESCRIERE

Este o specie de sfrâncioc de talie medie. Dimorfismul sexual este redus. Ambele sexe au coloritul relativ similar: capul și spatele gri, obrajii albi, coada neagră; pieptul are o nuanță deschisă de roz; banda neagră din zona ochilor, caracteristică sfrânciocilor este lată și se continuă și pe frunte; aripile sunt negre, cu o pată albă în zona centrală. Lungimea corpului este de 19-21 cm și are o greutate medie de 41-61 g. Anvergura aripilor este cuprinsă între 32-34 cm.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Distribuție

Are o distribuție largă, din Europa sudică și estică, până în centrul Asiei (lipsește în jumătatea nord vestică a Europei). Pe latitudine, este răspândit din zona mediteraneană și a Asiei Mici, până în sudul Lituaniei. În România, are o răspândire largă în toată țara, din Delta Dunării până în zona dealurilor înalte subcarpatice.

Fenologie

Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește de obicei începând cu sfârșitul lunii aprilie / începutul lunii mai și pleacă înapoi spre locurile de iernare spre sfârșitul lunii august. Specia iernează în sudul continentului African.

Habitate

Cuibărește în habitate deschise, de pajiști sau mozaicuri agricole, cu arbori; uneori cuibărește și în livezi. Preferă pentru cuibărit habitate de pajiște sau pășune cu arbori sau în aliniamente (plopi), inclusiv zăvoaie. Cuibărește frecvent în arborii de pe marginea șoselelor.

Hrană

Specie aproape exclusiv insectivoră, consumă insecte de talie mare (în special ortoptere și coleoptere). Ocazional consumă păianjeni sau alte nevertebrate. Foarte rar consumă și micromamifere sau păsări de talie mică.

Alte informații

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Fiind rar la nivel european (distribuit în special în partea sud-estică a continentului), sfrânciocul cu frunte neagră este o specie de referință pentru rețeaua Natura 2000. România, datorită populației mari, are o responsabilitate mare în ceea ce privește asigurarea conservării speciei pe termen lung.

POPULAȚIE

Populația globală este puțin cunoscută, fiind estimată la 1 200 000 - 3 260 000 de indivizi. Cea europeană este estimată la 331 000 - 896 000 de perechi. În România, estimările arată o populație de aproximativ 65 000 - 130 000 de perechi cuibăritoare. Specia este clasificată ca "Risc scăzut". Tendința populațională în Europa este considerată descrescătoare, iar în perioada 1999 - 2013 specia a înregistrat un declin abrupt. În România, tendința populațională este deocamdată necunoscută.

REPRODUCERE

Perioada de reproducere poate începe în luna mai, iar depunerea ouălor are loc începând cu mijlocul lunii mai. Depune de obicei 3-7 ouă, pe care le clocește femela (masculul hrănește femela). Incubarea durează 14-16 zile. Puii devin zburători la 14-19 zile. Păsările cuibăresc în general semi-colonial (uneori și izolat), câteva perechi împărțind același teritoriu. Cuiburile sunt elaborate, cu structură din plante verzi, căptușite cu materii vegetale, în special plante aromatice, lână, puf de plante etc; sunt amplasate în arbori pe ramurile laterale.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, mărimea populației cuibăritoare în sit este estimată la 170-200 perechi. Starea de conservare este nefavorabilă (necorespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea stării de conservare.

Conform studiului de fundamentare, populația speciei în sit este estimată la 170-200 de perechi cuibăritoare.

Impactul proiectului asupra speciei: În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă în perioada de hrănire (insecte), lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ.

A459 Larus cachinnans (Pescăruș pontic)

DISTRIBUȚIE

Pescărușul pontic este o specie paleartică, cu populații cuibăritoare în Europa de Est, nord-vestul Africii și din Orientul Mijlociu până în Asia Centrală. Există posibilitatea ca populațiile de-a lungul Mării Negre până la coasta Mării Caspice să fie sedentare. Populațiile migratoare ierneză în regiunile nordice din Franța și Germania, Europa Centrală, Peninsula Balcanică și prin regiunea coastei Orientului Mijlociu, ajungând până în India.

În România cuibărește în regiunea Dobrogei și în Delta Dunării.

POPULAȚIE

Populația cuibăritoare europeană a acestei specii este cuprinsă între 54.100 și 87.500 de perechi, fiind în creștere.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

În România, populația cuibăritoare este cuprinsă între 2.000 și 4.000 de perechi, iar în timpul pasajului pot fi văzute între 10.000 și 50.000 de exemplare. De asemenea, teritoriul țării este și loc de iernare pentru 718-14.561 de exemplare.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Cuibărește în zona lacurilor împrejurate de stufărișuri întinse din regiunile de stepă și semideșert, pe lacuri de acumulare, râuri și pe insulele râurilor cu vegetație scurtă cu iarbă și tufișuri. Formează colonii atât pe stâncile de-a lungul coastelor, cât și pe insulele și secțiunile de litoral pietroase, nisipoase, pe limbi de pământ, dune de nisip și mlaștini salmastre de-a lungul coastelor. În afara sezonului de cuibărit apare mai des în zonele de coastă, dar își procură hrana și de pe zonele agricole și de-a lungul râurilor mari. Specia poate fi observată frecvent pe depozitele mari de gunoi.

Consumă pești, moluște, crustacee, insecte, reptile, mamifere mici, deșeuri, chiar și ouă sau pui de pasăre.

Femela este cea care alege masculul, ea se apropie de acesta, iar el la rândul lui începe să atace și să alunge alți masculi din preajmă, înainte de a se alătura femelei preferate. De asemenea, în ritualul de împerechere femela îi cere mâncare masculului, care o regurgitează direct în ciocul acesteia. După formarea perechii este ales locul de cuibărit și cuibul este construit de ambele păsări. Masculul își apară zona de cuibărit de alți intruși care îndrăznesc să se apropie, face mișcări agresive cu ciocul în jos în sol și smulge rapid numeroase fire de iarbă. Luptele dintre masculi se rezuma însă doar la aceste mișcări de smulgere a firelor de iarbă. Cuibărește în colonii monospecifice de peste 8.000 de perechi, sau în grupuri mici care se intercalează în colonii mixte și întinse. Cuibul este construit din materiale diverse precum vegetație, pene etc. De obicei este poziționat lângă sau sub un tufiș, pe stânci sau pe insule. Ponta este alcătuită din 2-3 ouă de culoare brună, cu pete mai întunecate, și este incubată pe rând de către ambii părinți timp de 27-31 de zile. Puii părăsesc cuibul la câteva zile de la ecloziune, ascunzându-se în vegetație, devenind apți de zbor în 35-40 de zile.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Mărimea populației de pasaj a acestei specii se estimează la 0-5 exemplare. Estimările inițiale la desemnarea sitului erau de 20-100 exemplare, preluate și în versiunile recente ale Formularului standard. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului, aceasta preferând habitatele lacuri, bălți cu stufăriș.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

Larus canus (Pescăruș sur)

DISTRIBUȚIE

Pescărușul sur este o specie larg răspândită, care cuibărește în partea de nord a Eurasiei și în partea nord-vestică a Americii de Nord. Majoritatea populațiilor din zona Mării Baltice și a Oceanului Arctic, cu excepția celor din Islanda și a câtorva de pe coastele din Canada, migrează spre sud. Astfel, teritoriul se extinde de la coastele pacifice ale Americii de Nord până la Baja California (Mexic), de la coasta pacifică din Asia până în Vietnam, la coastele atlantice ale Franței și Portugaliei, coastele

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

sudice și estice ale Mediteranei, coasta întreagă a Mării Negre și a golfului Persic și coasta sudică a Mării Caspice.

În România apare numai în timpul iernii pe litoral, în Dobrogea și de-a lungul Dunării.

POPULAȚIE

Populația cuibăritoare în Europa este mare, fiind cuprinsă între 640.000 și 1.080.000 de perechi, însă se estimează un declin de până la 25% în decursul a trei generații (aproximativ 30 de ani).

În România cuibăresc între 0 și 2 perechi, tendința fiind crescătoare, iar în timpul pasajelor trec între 5.000 și 15.000 de indivizi.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Cuibărește în zone de stepă și de climă temperată până în teritoriile boreale și subarctice. De asemenea, se găsește din interiorul continentului până pe coaste și insule, evitând părțile înghețate sau de deșert. Spre deosebire de alte specii de pescăruși, este adaptat atât la zonele expuse de coastă, cât și la teritorii din interiorul continentului, situate în apropiere sau departe de habitate acvatice. Ajunge să cuibărească și la o altitudine de 900 m în Scoția și la 1.400 m în apropierea lacurilor montane din Norvegia. Pe coastă ocupă teritorii de cuibărit pe stânci, insule, versanți cu vegetație sau pietriș, dune de nisip și estuare. La râuri preferă limbile de pământ, insulele și mlaștinile. Apare mai frecvent pe bălți, lacuri, în zone deschise, mai departe de apă sau chiar și pe terenuri arabile. Când puii pot zbura se mută în fânețe și terenuri arabile sau în estuare și zone litorale nisipoase. Se odihnește de obicei în estuare și lacuri. În timpul iernii ocupă habitate litorale. În afara perioadei de cuibărit este gregar, hrănindu-se în stoluri de 100 sau chiar mai mulți indivizi. Longevitatea maximă atinsă în libertate este de 33 de ani și șapte luni.

Hrana este alcătuită de viermi, insecte, nevertebrate acvatice și terestre și pești mici. În timpul primăverii consumă și semințe.

Cuibărește începând cu luna mai în perechi solitare sau în colonii mari de până la 300 de perechi, alcătuite din una sau mai multe specii. Cuibul este construit din bucăți de vegetație și este amplasat pe stâncă, nisip, pietriș, sol sau pe vegetația plutitoare. Specia poate cuibări și pe diferite structuri artificiale, în copaci sau pe diverse platforme artificiale de cuibărit. Depune o singură pontă pe an formată din 2-5 ouă, care sunt clocite de ambii părinți timp de 22-28 de zile. Juvenili sunt îngrijiți de părinți până la vârsta de 30-35 de zile, când devin zburători.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Mărimea populației de pasaj a acestei specii se estimează la 0-5 exemplare. Estimările inițiale la desemnarea sitului erau de 20-100 exemplare, preluate și în versiunile recente ale Formularului standard. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului, aceasta preferând habitatele lacuri, bălți cu stufăriș.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

Larus ridibundus (Pescăruș râzător)

DISTRIBUȚIE

Pescărușul răzător cuibărește în America de Nord și în majoritatea Europei și a Asiei, în afară de părțile nordice ale fiecărui continent (partea de nord a Scandinaviei și Rusiei) și de Asia de Sud. Câteva populații din America de Nord și din părțile moderate ale Europei sunt rezidente, iar restul populațiilor ierneză pe coastele de sud ale Eurasiei și coastele centrale și de nord ale Africii.

În România există populații rezidente de-a lungul Dunării, în Deltă, în Dobrogea, în zonele de câmpie din Moldova, în Depresiunea Transilvaniei și în zonele de câmpie în partea de vest a țării.

POPULAȚIE

Populația cuibăritoare din Europa este foarte mare, fiind cuprinsă între 1.340.000 și 1.990.000 de perechi, între 1990 și 2013 suferind un declin moderat.

În România, populația cuibăritoare este cuprinsă între 4.000 și 10.000 de perechi și are o tendință crescătoare, iar efectivele care trec în timpul pasajelor sunt formate din 100.000-300.000 de exemplare.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Specia cuibărește în principal în interiorul continentului și preferă zonele umede superficiale, inundate temporar, cu vegetație înaltă. Alcătuieste colonii pe malul lacurilor, lagunelor, râurilor lent curgătoare, în delte, estuare și mlaștini cu movile, dar pot cuibări în zonele ridicate ale mlaștinilor sărate, pe dune și insule în apropierea coastelor. Mai folosește și habitate artificiale, precum bălți, canalizări, balastiere, canale și zone inundate și poate cuibări și în mlaștini desecate, pe dune de nisip, în zone litorale și pe insule stâncoase. În timpul iernii apare mai ales în habitate din zona coastei, având o preferință față de estuare cu maluri nisipoase sau nămolose și în general evită zonele de coastă stâncoase sau expuse. În această perioadă poate să apară în interiorul continentului vizitând terenuri arabile, pășuni umede, parcuri, stații de epurare, rezervoare de apă și înnoptează pe malurile nisipoase și cu pietriș ale lacurilor.

În sălbăticie, durata medie de viață este de 11 ani. Maturitatea sexuală este atinsă la vârsta de doi ani.

Se hrănește în diferite habitate, în principal cu hrană de origine animală. Urmărește tractoarele care seamănă, vizitează depozitele de deșeuri și locurile de deversare a reziduurilor menajere pe malul râurilor. Prinde animale vii, dar mănâncă și hoituri.

Cuibărește în lunile aprilie și mai în colonii cu densitate mare, alcătuite din mai multe mii de perechi, adeseori cu alte specii de pescăruși și chire. În aceste colonii fiecare pereche își apără teritoriul. În ritualul nupțial, masculul hrănește femela. Comportamentul indivizilor în colonie este influențat de ritualuri bine definite și complexe, care sunt însoțite de strigăte puternice. Cuibul este unul foarte simplu, amplasat pe sol sau între plante. Ponta de 2-3 ouă este clocită de ambii părinți, timp de 23-26 de zile. Dimensiunea unui ou este de 53 x 37 mm. Puii nu părăsesc imediat cuibul, dar la vârsta de 10 zile deja se îndepărtează de acesta. Ei părăsesc definitiv cuibul după 33-37 de zile, când deja știu să zboare. În tot acest interval sunt apărați și hrăniți de către ambii părinți. O pereche scoate un singur rând de pui pe an.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Mărimea populației de pasaj a pescărușului râzător se estimează la 130-350 exemplare. Estimările inițiale la desemnarea sitului erau de 800-1500 exemplare, preluate și în versiunile recente ale Formularului standard. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului, aceasta preferând habitatele lacuri, bălți cu stufăriș.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

A156 *Limosa limosa* (Sitar de mal)

DISTRIBUȚIE

Sitarul de mal dispune de un areal mare, dar este răspândit insular. În Europa, zona cuibăritoare este reprezentată în mare parte de estul și nord-vestul continentului, întinzându-se din Islanda până în Rusia estică, Mongolia și China. Este o specie migratoare, care iernează în sudul Europei și al Asiei, în zonele de coastă și în centrul Africii și în Australia.

POPULAȚIE

Populația cuibăritoare din Europa este cuprinsă între 102.000 și 149.000 de perechi, estimându-se un declin de până la 30-49% în decursul a trei generații (25 de ani).

În România, populația cuibăritoare este cuprinsă între 10 și 100 de perechi, iar în pasaj pot tranzita țara noastră efective cuprinse între 25.000 și 50.000 de exemplare.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Habitatele preferate în timpul cuibăritului sunt reprezentate de pajiști cu iarbă înaltă și sol moale, în special pășuni, fânețe, pajiști umede, mlaștini ierboase și margini de lacuri. În afara perioadelor de cuibărit, specia se regăsește în apropierea habitatelor acvatice cu apă dulce, preferând marginile lacurilor, pajiștile inundate, orezăriile, lagunele și estuarele mlăștinoase, precum și habitatele sărăturate (mlăștini sau pajiști). Longevitatea maximă atinsă în sălbăticie este de 23 de ani.

Dieta este omnivoră, preferând însă nevertebratele, precum larve de insecte, anelide, polichete, crustacee, păianjeni, icre de pește, ponte și mormoloci de broaște. În timpul migrației, ortopterele predomină în dieta lor, în timp ce, pe parcursul iernii, se hrănește și cu materie vegetală, cum ar fi fructe de pădure, semințe sau boabe de orez.

Se întoarce din cartierele de iernare în perioada februarie-aprilie, la aceleași locuri de cuibărit, fiind cunoscută ca o specie care are o afinitate crescută asupra acestor locuri. Cuibărește în colonii mici. Mai multe cuiburi sunt construite de masculi pentru a cuceri femela, fiecare cuib fiind apărat până când se formează perechea și se stabilește la unul dintre acestea. Perimetrul cuibului este apărat pe o rază de 35-50 m. Cuibul este amplasat pe pământ, în vegetație mică și deseori luxuriantă, are un diametru de 12-15 cm și este căptușit cu un strat gros de iarbă, frunze și alte materiale vegetale disponibile. Femela depune o pontă formată din 3-6 ouă de culoare verde-oliv, maroniu-închis. Dimensiunile unui ou sunt 55 x 37 mm. Incubația este realizată de ambii părinți și durează circa 22-24 de zile. Puii sunt nidifugi și sunt încălziiți de către părinți în nopțile reci. După eclozare, ei sunt conduși de părinți către habitatele de hrănire specifice, reprezentate de margini de lacuri și mlaștini. Puii devin

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

zburători la 25-30 de zile. După ce puii zboară, adulții hoinăresc în căutare de hrană, dar nu pleacă din arealul de cuibărit până la sfârșitul lui octombrie.

Informatii despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform studiului de fundamentare, mărimea populației în migrație este estimată la 0-5 exemplare. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

A291 *Locustella fluviatilis* (Grelușel de zăvoi)

DISTRIBUȚIE

Cuibărește din Europa Centrală și de Est până în partea de sud-vest a Siberiei și nord-vestul Kazahstanului. Migrează pe distanțe lungi, iernând în zonele estice și sudice ale Africii.

În România poate fi găsit în toată țara în habitatele corespunzătoare speciei, cu excepția zonelor montane. Astfel, apare în Delta Dunării, în Dobrogea, pe Câmpia Dunării, în zonele de câmpie din vestul țării, în Depresiunea Transilvaniei și în est, de-a lungul graniței cu Moldova.

POPULAȚIE

Populația din Europa reprezintă 80% din populația globală, fiind cuprinsă între 2.330.000 și 5.360.000 de perechi cuibăritoare, între anii 1982-2013 aflându-se în declin.

Populația din România este cuprinsă între 6.474 și 38.595 de perechi cuibăritoare, tendința nefiind cunoscută.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Cuibărește în vegetație densă, pe pajiști cu urzică (*Urtica dioica*) și vegetație înaltă, în tufărișuri, păduri riverane, zăvoaie, tufărișuri de anin și de salcie, luminișuri umede, mlaștini cu rogoz, dar și pe terenuri agricole destelenite.

Se hrănește în general cu insecte, dar consumă și păianjeni (*Araneae*), căpușe (*Acari*), diplopode și moluște mici. Pentru a-și procura hrana fuge pe sol sau în vegetația densă, dar nu se înalță prea sus de la sol.

Perioada de cuibărit durează de la sfârșitul lunii mai până la mijlocul lunii iulie, specia având o singură pontă pe an. Este monogamă, singuratică și teritorială, dar poate cuibări și în mici grupuri. Masculul cântă, marcându-și teritoriul de pe un fir de vegetație mai înalt. Cuibul este alcătuit din rămurele mici și fire de iarbă și este căptușit cu vegetație fină și păr de mamifere. Este amplasat pe sol sau în vegetația densă, la maximum 30 cm de sol, pe cât se poate de mult în apropierea unei zone umede. Adulții ajung la cuib printr-un tunel în vegetație sau pe o cărare bătătorită. Ponta este formată din 4-6 ouă netede, lucioase, albe, pătate cu pete maro sau roșu-violet. Incubația durează 11-12 zile și este asigurată numai de către femelă. Puii sunt hrăniți de către ambii părinți și ajung să părăsească cuibul după 14-16 zile de la eclozare.

Informatii despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Conform studiului de fundamentare, mărimea populației este estimată la 3660 exemplare (interval de confidență 95% 1917-7145). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

Locustella luscinioides (Grelușel de stof)

DISTRIBUȚIE

Grelușelul de stof cuibărește în special în partea de est și sud-est a Europei, cu populații foarte mari, mai ales în România. Apare sporadic și spre vestul și nordul continentului, dar și în Asia, în aceste zone lipsind din habitate aparent adecvate. Câteva dintre țările baltice au fost colonizate recent, populațiile din aceste regiuni fiind în creștere. Migrează pe distanțe lungi, petrecând iarna în Africa de Est.

În România, specia este distribuită în toată țara, cu excepția zonelor montane.

POPULAȚIE

Populația din Europa reprezintă 65% din populația mondială, fiind cuprinsă între 281.000 și 474.000 de perechi cuibăritoare. Între anii 1980-2011 tendința a fost stabilă.

În România, populația cuibăritoare este cuprinsă între 114.498 și 205.782 de perechi.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Cuibărește în stufărișuri, pe pajiști mlăștinoase cu papură, în rogoz, sălcii, anini și pe malurile lacurilor, de obicei în zone de câmpie, până la înălțimea de 360 m în Europa, dar ajunge și la 1.200 m în Kazahstan.

Longevitatea maximă atinsă în libertate este de șapte ani și cinci luni. Ajunge la maturitatea sexuală la vârsta de un an.

Vânează insecte mici, de 2-4 mm, precum efemeroptere, libelule, lăcuste mici, lepidoptere, diptere și coleoptere, pe care le prinde în apropierea apei, agățându-se de tulpinile de stof. Câteodată consumă și păianjeni (Araneae) și melci.

Perioada de cuibărit începe din mijlocul lunii mai și durează până la începutul lunii iulie, specia având adeseori două ponte într-un sezon de reproducere (prima la mijlocul lui mai și a doua în iulie). Este monogamă, singuratică și teritorială. Masculul își marchează teritoriul prin cântece executate de pe vegetația înaltă. Cuibul este construit din fire de iarbă, stof, papură sau rogoz uscat și este amplasat lângă apă, în partea jos a tulpinilor de stof. Interiorul cuibului este căptușit cu frunze și fire fine de iarbă. Ponta este formată din 3-6 ouă și este clocită de către femelă timp de 10-12 zile. Ouăle au o dimensiune de 19,5 x 14,5 mm, având un fundal gri-alburiu și fiind complet acoperite de puncte sau pete gri, maro sau violet. După eclozare, puii sunt hrăniți la început numai de către femelă, apoi de către ambii părinți. Ei devin zburători și părăsesc cuibul după 11-15 zile.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Specie cuibăritoare relativ comună la Heleșteele Brădeni. Nu sunt disponibile date asupra densității / mărimii populației la nivel de sit. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

Lullula arborea (Ciocârlia de pădure)

DISTRIBUȚIE

Ciocârlia de pădure este larg răspândită în toată Europa, ceea ce reprezintă 90% din arealul global al speciei. Majoritatea populațiilor migrează pentru iernare în Orientul Mijlociu, cu excepția populațiilor din zona Mării Mediterane, care sunt sedentare.

În România are o distribuție aproape omogenă, apărând în toate habitatele corespunzătoare speciei, cu populații sedentare în Lunca Dunării și în Dobrogea.

POPULAȚIE

Populația cuibăritoare din Europa este cuprinsă între 1.890.000 și 3.890.000 de perechi, ceea ce reprezintă 90% din populația mondială, fiind în creștere moderată.

Populația din România cuprinde între 282.694 și 395.256 de perechi cuibăritoare.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Cuibărește în diferite habitate deschise și semideschise mozaicate cu tufărișuri, în zonele de agricultură și pășunile abandonate, în livezile tratate în mod tradițional extensiv, în lizierele pădurilor și în regenerările naturale ale habitatelor forestiere. Arată o preferință pentru solurile nisipoase, acide și aride, cu vegetație ierboasă rară și scurtă (sub 5 cm). Foarte rar pot fi găsite cuibărind și în habitate antropice, precum parcurile de mari dimensiuni din localități. Migrează în timpul zilei. Este o specie solitară, cu excepția perioadei de reproducere, când stă în perechi sau în grupuri familiale mici.

În timpul cuibăritului consumă mai ales insecte (gândaci, muște, fluturi de zi și fluturi de noapte), pe care le prinde pe sol, în proximitatea cuibului (la maximum 100 m de acesta). În migrație și în timpul iernării consumă în special semințe de diverse plante.

După iernare, masculii revin de obicei la aceleași locuri de cuibărit, femelele nemanifestând un atașament față de acestea. Teritoriul este marcat prin cântec, acesta fiind efectuat dimineața devreme și seara. Ambii parteneri cântă, atât în zbor, cât și așezați pe un suport sau chiar pe sol. Este o specie monogamă. Cuibul este construit de către femelă pe sol, într-o zonă protejată de iarbă mai înaltă sau tufișuri. Baza cuibului este o adâncitură rotundă în sol, ascunsă sub o tufă, iar ca materiale de construcție sunt folosite rădăcini fine, mușchi și crenguțe subțiri; la final, cuibul este captușit la interior cu păr de cal, frunze și fire de iarbă mai fine. Ponta constă din 3-5 ouă gri-albicioase cu pete maro-roșcate, care sunt clocite numai de către femelă, care alternează perioadele de clocire cu scurte perioade de hrănire și adăpare. Timpul de incubare este de 14-15 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți exclusiv cu insecte. Ei părăsesc cuibul la vârsta de 10-12 zile (ocasional și mai repede dacă cuibul este deranjat) și devin capabili de zbor peste 3-4 zile. Dacă este depusă o a doua pontă, masculul

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

hrănește puii din prima generație. Aceștia rămân pe teritoriul părinților până când și a doua pontă este îngrijită, iar la sfârșitul cuibăritului părinții împreună cu cele două rânduri de pui zburători formează un stol mic. Poate exista și o a treia pontă într-un sezon de reproducere, dacă există condiții favorabile de mediu și hrană suficientă.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, mărimea populației speciei în sit este estimată la 2062-4283 perechi. Starea de conservare este nefavorabilă (necorespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea stării de conservare.

Conform studiului de fundamentare, efectivele din SPA Podișul Hârtibaciului au fost estimate la 3014 (2062-4283) perechi; densitatea speciei nu este printre cele mai ridicate din țară. Considerăm, totuși, că densitatea speciei este în genera mare, însă specia a ocolit clar terenurile arabile, respectiv pajiștile fără tufărișuri și arbori, iar cel mai probabil nu preferă nici zonele cu o acoperire de peste 50%.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

Luscinia luscinia (Privighetoare de zăvoi)

DISTRIBUȚIE

Privighetoarea de zăvoi este răspândită în partea centrală și estică a Eurasiei, din Scandinavia până în Rusia. Arealul speciei este în expansiune spre vestul Europei.

În România, specia este răspândită mai ales în partea de nord și nord-est. Este o specie migratoare, care iernează în estul Africii, mai ales la sud de ecuator.

POPULAȚIE

În Europa, populația cuibăritoare este stabilă, fiind cuprinsă între 3.780.000 și 6.360.000 de perechi, ceea ce reprezintă 60% din populația mondială.

În România, populația de privighetoare de zăvoi este apreciată la 31.948-83.922 de perechi cuibăritoare.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Habitatul specific este reprezentat de pădurile dese de foioase (de preferință arini, *Alnus* sp., și mesteceni, *Betula* sp.), cu tufișuri și desișuri abundente. Apare chiar și în habitate antropice, precum parcurile sau grădinile cu tufișuri dese din localități. Manifestă preferință pentru solurile umede sau apropierea de un curs de apă.

Longevitatea maximă în libertate este de opt ani și nouă luni. Maturitatea sexuală este atinsă la vârsta de un an.

Regimul alimentar al privighetorii de zăvoi este format mai ales din insecte, furnici, melci, fructe (soc sau coacăze) și uneori semințe.

Cuibul este instalat pe sol, de obicei în mijlocul unui desiș de urzică (*Urtica dioica*), fiind foarte bine camuflat. El este construit de către femelă din fire de ierburi sau crenguțe și este captușit cu fire

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

vegetale subțiri și păr de mamifere. Ponta este depusă în luna mai și este formată de obicei din 4-5 ouă, mai rar 6, clocite numai de către femelă timp de 13-14 zile. Ouăle au dimensiunea de 21,7 x 16,2 mm și au o culoare albastru-lăptos, simple sau ornate cu pete de culoare brun-ruginie. În timpul de incubare a pondei, femela este hrănită de către mascul. Puii părăsesc cuibul la 9-11 zile de la eclozare și devin independenți după alte 14 zile, în tot acest timp ei fiind hrăniți de către ambii părinți.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Mărimea populației este estimată la 5751 exemplare (interval de confidență 95% 3834-8714). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

Miliaria calandra (Presură sură)

DISTRIBUȚIE

Arealul speciei este reprezentat în principal de sudul și centrul Europei, nordul Africii și Asia până în Kazahstan, unde este limita estică a speciei. În cea mai mare parte a arealului său este o specie sedentară, dar populațiile din zonele reci pot migra spre sud.

POPULAȚIE

Populația europeană este cuprinsă între 18.300.000 și 31.300.000 de perechi cuibăritoare, reprezentând 20% din populația globală. În perioada 1980-2013 populația a cunoscut un declin moderat.

În România, populația cuibăritoare este cuprinsă între 4.047.595 și 4.790.635 de perechi, cu tendință ascendentă.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Presura sură este o specie întâlnită mai cu seamă în câmpuri deschise, presărate cu tufișuri sau copaci, preferând terenurile agricole, în special pășunile și câmpurile cu cereale. Odată cu venirea sezonului rece, indivizii speciei se adună în stoluri, deseori împreună cu presura galbenă (*Emberiza citrinella*).

Longevitatea în sălbăticie este de aproximativ 10 ani.

Este o specie predominant vegetariană, dar se hrănește și cu nevertebrate mici, puii fiind aproape în exclusivitate hrăniți cu insecte. Dieta să conste în proporție de 75% din diverse semințe, cereale, frunze sau fructe de pădure, fiind suplinită cu insecte mici, păianjeni și melci.

Masculul începe să cânte în perioada martie-aprilie, de obicei ocupând pentru aceasta locuri înalte, precum copaci, tufișuri, scabei înalți, linii de telefonie sau electricitate. Își apără teritoriul în timpul sezonului de reproducere și poate fi poligin, împerechindu-se cu până la trei femele (excepțional, cu șapte femele). Raportul dintre sexe este de 1:1, ceea ce înseamnă că anumiți masculi rămân fără pereche. Fiind de cele mai multe ori poligin, masculul nu joacă un rol important în creșterea puilor, hrănindu-i doar după ce sunt aproape mari.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Cuibul este construit de către femelă și este de obicei amplasat pe pământ. Este realizat din iarbă și căptușit cu păr de mamifer sau fire de iarbă fine. Femela depune

3-5 ouă de culoare maroniu-roșiatică cu vermiculații fine, caracteristice presurilor, și le incubează singură timp de 12-14 zile. Puii sunt hrăniți în primele 4 zile de la eclozare doar de către femelă, apoi alăturându-se și masculul. Ei părăsesc cuibul la 9-12 zile de la eclozare și se ascund în tufișurile din apropiere, fiind încă incapabili de zbor; mai sunt hrăniți de către adulți o perioadă, până ce zboară și sunt complet independenți de părinți. Uneori există și o a doua pontă, în anii cu condiții climatice favorabile și hrană suficientă.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Mărimea populației a fost evaluată la 3485 masculi, interval de confidență 95%:1394-8365. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia poate fi întâlnită în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei: În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă, însă lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

Motacilla flava (Codobatură galbenă)

DISTRIBUȚIE

Codobatura galbenă este o specie larg răspândită în palearctic, cuibărind în toată Eurasia, cu excepția teritoriilor extrem nordice sau sudice (nu are populații cuibăritoare în partea de nord a Siberiei, în Peninsula Arabă și cea Indiană și în majoritatea Chinei). În partea de sud a Asiei apare numai în afara perioadei de reproducere, iarna migrând la sud de Sahara și în regiunea Indo-Malaysiană.

În România cuibărește în toată țara, cu excepția Carpaților.

POPULAȚIE

Populația cuibăritoare din Europa este cuprinsă între 9.630.000 și 16.000.000 de perechi, ceea ce reprezintă 30% din populația mondială, aflându-se într-un declin moderat.

Populația din țară a fost estimată la 3.792.724-4.743.598 de perechi cuibăritoare și este în prezent în creștere.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Trăiește în habitate deschise, precum pășuni, fânețe, terenuri arabile, mlaștini, pășuni din apropierea apelor sau a stațiilor de epurare; apare și în zonele defrișate, întinse în arealul nordic al răspândirii. Este frecvent văzută hrănindu-se în vegetația scundă a malurilor de râuri și în alte zone umede, însă apare frecvent și în zone xerice. De asemenea, poate fi văzută în jurul cirezilor de vite sau altor mamifere mari, mai ales în timpul migrației și al iernilor. În arealul vast ocupat de codobatura galbenă s-au dezvoltat mai multe subspecii, la care masculii diferă doar prin coloritul capului. În timpul migrațiilor realizează stoluri foarte mari, frecvent împreună cu codobatura de munte, Motacilla cinerea.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Longevitatea maximă în libertate este de opt ani și opt luni.

Este o specie insectivoră, hrănindu-se în principal cu diptere, hemiptere, coleoptere, lăcuste, lepidoptere și furnici. Ocazional consumă și libelule, acestea fiind o sursă de hrană importantă, având în vedere greutatea acestor insecte. Își procură hrana în trei feluri diferite: o culege de pe suprafața solului sau a apei, aleargă repede spre insecte și le prinde în momentul decolării sau sare în aer ca muscarii. Frecvent este observată urmărind turmele de animale domestice care pasc și vânând insectele deranjate de acestea.

Migrează pe distanțe lungi; păsările din România probabil ierneză în zona Sahel, la sud de Sahara. Primăvara, primele grupuri de câteva exemplare apar în martie, separându-se apoi în perechi și începând cuibăritul în aprilie.

Este o specie monogamă, singuratică și teritorială. Teritoriile acestei specii sunt mai mici (de până la 60 m), fiind apărate de alte exemplare din aceeași specie. Cuibul are formă de ceașcă și este construit îndeosebi de către femelă, din fire împletite de iarbă, fiind căptușit la final cu păr de mamifere. Este amplasat aproape de pământ sau direct pe pământ, într-o scobitură superficială. O pereche depune două ponte pe an, fiecare fiind formată din 4-6 ouă, care sunt clocite 11-13 zile de ambii părinți, dar femela este cea care stă mai mult pe cuib. Ouăle sunt alb-gălbui, foarte fine și mărunte ornate cu puncte gri-maronii, astfel încât aproape că nu se mai vede culoarea lor de bază. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și părăsesc cuibul după 10-14 zile, devenind independenți peste câteva săptămâni. Cuibul acestei specii este frecvent parazitat de către cuc (*Cuculus canorus*).

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârțibaciului:

Mărimea populației este estimată la 4008 exemplare (interval de confidență 95% 2266-6797). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia poate fi prezentă în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei: În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă, însă lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

A023 *Nycticorax nycticorax* (Stârc de noapte)

DISTRIBUȚIE

Specia are un areal vast, care cuprinde la nivel global în special zonele temperate, cele subtropicale și tropicale din America de Nord și Sud, Europa și Africa, respectiv Asia. Este absentă din zonele reci și din Australia. În Europa distribuția este fragmentată. Ierneză în Africa tropicală.

În România, este prezentă ca specie cuibăritoare mai ales în lunca și Delta Dunării, în luncile râurilor mari și ale zonelor inundabile de-a lungul acestora, dar și în alte zone umede din interiorul țării, fiind mai numeroasă în Muntenia și Moldova.

POPULAȚIE

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Populația europeană este relativ mică, comparativ cu cea la nivel global, și este estimată la 60.000-86.100 de perechi cuibăritoare, tendința fiind descrescătoare.

La nivel național se regăsește aproape 10% din populația europeană, numărul de perechi cuibăritoare fiind estimat între 4.000 și 8.000, dintre care majoritatea se află în Delta Dunării.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Specia utilizează o gamă foarte variată de zone umede pentru hrănire, preferând mai ales lacurile cu vegetație palustră, cursurile mari de ape, heleșteiele, canalele cu vegetație și apă puțin adâncă, iazurile etc. Caută hrană la marginea corpurilor de apă, în zonele în care este prezentă o vegetație palustră bogată. Cuibărește aproape exclusiv în copaci, arbori și tufe de salcie, în zone umede (păduri de luncă, sălcii în stufărișuri, plantații de plop etc.). În România, ca în toată partea sudică a Europei, specia este oaspete de vară. La sfârșitul perioadei de cuibărit se dispersează pe suprafețe mari (în special juvenilii). Zboară cu precădere noaptea sau în perioadele crepusculare. În timpul zilei se retrage în copaci sau tufișuri. Se hrănesc solitar, însă pot fi observați uneori zburând în grupuri mici în perioada de cuibărit. În afara perioadei de cuibărit, stârcii de noapte sunt gregari, adunându-se în stoluri care pot număra sute de exemplare.

Atinge maturitatea sexuală la vârsta de doi ani.

Se hrănește în special cu pești de talie mică, la care se adaugă și amfibieni, lipitori, mormoloci și diverse insecte, capturate pe malul apei. Iese la vânătoare mai ales în timpul crepusculului, la începutul sau la sfârșitul zilei.

Revin în zonele de cuibărit la sfârșitul lunii martie, începutul lunii aprilie. Rar, unele exemplare rămân în zona Dunării și a Deltei. Specia este monogamă pe perioada cuibăritului. Cuibărește în colonii monospecifice sau mixte, împreună cu cormorani și alte specii de stârci. Cuiburile sunt amplasate în copaci, uneori la înălțimi considerabile. Împerecherea adulților are loc în preajma locului de cuibărit, încă din prima sau a doua zi după ce perechea este formată. La construirea cuibului, care are forma unei farfurii puțin adânci, alcătuit din crenguțe și stuf, participă cei doi părinți. Ponta este depusă spre sfârșitul lunii aprilie și constă din 2-3 ouă, care sunt clocite de către ambii adulți timp de 21-22 de zile. Dimensiunea medie a unui ou este de 51,05 x 35,1 mm, iar culoarea este verde-albăstruie. Schimbarea la cuib se face cu un ritual care include mișcări de etalare a penajului. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până devin independenți, la vârsta de 50-60 de zile. De la vârsta de două săptămâni ei ies din cuib și rămân în imediata apropiere a acestuia, așteptând hrană de la adulți. Au tendința de a regurgita hrana atunci când colonia este deranjată. Părinții nu își recunosc întotdeauna propriii pui, hrănind astfel juvenilii din cuiburi vecine, dacă aceștia cerșesc insistent de mâncare.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, populația în migrație a speciei în sit este estimată la 10-40 indivizi. Starea de conservare este favorabilă (corespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare.

Conform studiului de fundamentare, populația speciei în sit este estimată la 80-100 de perechi cuibăritoare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

A337 Oriolus oriolus (Grangur)

DISTRIBUȚIE

Grangurul este un vizitator de vară larg răspândit în Europa, lipsind doar din zona nordică a continentului, acest teritoriu reprezentând mai mult de jumătate din arealul cuibăritor al speciei. Specia mai cuibărește din vestul Asiei până în Mongolia și China, India și nord-vestul Africii. Exceptând partea centrală a Indiei, unde poate fi sedentară, specia migrează în centrul și sudul Africii, iar populațiile din zona Indiei se deplasează pentru a ierna în sudul peninsulei.

POPULAȚIE

Populația europeană este cuprinsă între 4.370.000 și 8.020.000 de perechi cuibăritoare, reprezentând mai mult de jumătate din populația globală a speciei. În perioada 1982-2013 populația de grangur din Europa a fost stabilă.

Populația de grangur din România este cuprinsă între 400.000 și 800.000 de perechi cuibăritoare, având o tendință descrescătoare.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

În Europa, grangurul cuibărește într-o varietate de habitate, dar preferă pădurile ripariene, pădurile deschise de foioase, livezile sau chiar grădinile mai mari. În partea estică a Europei poate trăi și în păduri mai compacte, în păduri mixte sau în păduri de conifere. Evită zonele fără copaci, dar poate zbura în astfel de zone pentru a se hrăni. În cartierele de iernare poate fi întâlnit în habitate precum păduri semiaride sau umede, păduri înalte, mozaicuri formate din păduri și savană sau doar savană. Este o pasăre timidă, care stă mereu ascunsă în frunziș; migrația este realizată pe timp de noapte.

Longevitatea maximă atinsă în natură este de 14 ani și opt luni.

Este o specie predominant insectivoră, dar se hrănește și cu cireșe sau alte fructe. Prada este căutată în special în vârful copacilor, dar și în frunziș sau este culeasă chiar de pe sol. Se poate adăpa din zbor, precum rândunicile.

Se întorc din cartierele de iernare în mai-iunie. Cuibul este construit de către femelă și este asemănător unui hamac, fiind deseori agățat de ramuri în formă de furcă. Cuibul de 12-15 cm are o formă de cupă și este construit din papus de trestie, iarbă, mușchi, bucăți de pânză, hârtie, scoarță de copac, licheni etc. Pe interior este căptușit cu pene sau fire de lână și păr de cal, atunci când acestea sunt disponibile. Femela depune o pontă formată din 2-5 ouă albe cu stropi brun-ruginii. Puii eclozează după o incubație care durează 16-18 zile și zboară de la cuib după ce părinții îi hrănesc intensiv timp de 17-18 zile. Incubația ouălor este asigurată în special de către femelă, aceasta fiind uneori înlocuită de mascul. După ce părăsesc cuibul, ei mai stau încă 10-14 zile împreună cu adulții. O pereche depune o singură pontă într-un sezon de reproducere, însă poate exista o pontă de înlocuire dacă este distrus primul cuibar.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Starea de conservare este favorabilă (corespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea sau menținerea stării de conservare.

Mărimea populației a fost evaluată la 3485 exemplare, interval de confidență 95%: 2440-5054.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu are condiții de habitare în zona proiectului, evitând zonele fără arbori.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

A214 Otus scops (Ciuș)

DISTRIBUȚIE

Cuibărește în toată țările din Europa. Lipsește din partea sudică a Eurasiei, din deșerturile și semideșerturile africane și din pădurile tropicale.

POPULAȚIE

În Europa, populația cuibăritoare este cuprinsă între 227.000 și 381.000 de perechi cuibăritoare, reprezentând 57% din arealul de răspândire, tendința nefiind cunoscută.

Populația din România este cuprinsă între 41.306 și 50.265 de perechi cuibăritoare.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Cuibărește în zonele de câmpie și de deal, încălzite și aride, la altitudini mai joase. Apare frecvent în zonele temperate și mediteraneene, dar și în cele stepice și oceanice. Ocazional apare și în zona alpină, între 1.400 și 1.500 m altitudine. Deoarece este o specie nocturnă, arboricolă, care vânează în zonele deschise, are nevoie de suprafețe întinse, acoperite cu arbori, care asigură locuri potrivite pentru odihnă și cuibărit și care se află în vecinătatea habitatelor bogate în insecte. De obicei evită locurile cu păduri închise sau habitatele fără arbori, preferând suprafețele semideschise cu tufăriș și copaci bătrâni. Astfel de habitate se întâlnesc mai ales în apropierea localităților, în habitate antropizate, cum ar fi livezi, vii, parcuri, grădini, aliniamente de arbori situate de-a lungul drumurilor sau alei cu copaci. Iarna, în Africa, populează o gamă variată de habitate, printre care tufișurile dense, care sunt importante pentru odihna din timpul zilei, specia evitând astfel pătrunderea în pădurile tropicale. În România este singura specie de răpitoare de noapte care migrează.

Atinge în libertate longevitatea maximă de șapte ani. Ajunge la maturitatea sexuală la vârsta de un an.

Se hrănește în mare parte cu insecte și alte nevertebrate, dar din dieta să fac parte și păsări mici, reptile, amfibieni și mamifere. Are diverse strategii de vânătoare, dar de obicei pânzăște poziționat în locuri înalte, de unde se lansează pentru a-și prinde prada cu ghearele. Poate vâna destul de bine și mergând pe sol. Fluturii de noapte sunt prinși de obicei în zbor cu ghearele, iar cosașii și gândacii la sol. Prăzile mici sunt înghițite întregi, iar cele mari sunt mai întâi mărunțite; păsările sunt de obicei jumulte înainte de a fi mâncate.

Cuibul este poziționat în scorburile copacilor bătrâni, în cavități realizate de ciocănitore, în găuri din clădiri sau ziduri și ocazional în cuiburile altor păsări, cum ar fi coțofana. Întotdeauna însă își alege locul de cuibărit la înălțimi destul de mari. Femela depune în luna mai o pontă formată din 4-6 ouă albe, mate, incubația acestora fiind asigurată în cea mai mare parte tot de către femelă, timp de

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

24-25 de zile. Pe toată perioada clocitului, masculul își hrănește femela aducându-i la cuib diverse animale. Acesta face același lucru și după ce eclozează ponda, femela preluând doar hrana și împărțind-o puilor. Juvenili sunt nidicoli, de culoare alb-gri și zboară de la cuib după 21-25 de zile de la eclozare. Ciușul scoate un singur rând de pui într-un sezon de reproducere.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Starea de conservare este favorabilă (corespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea sau menținerea stării de conservare.

Au fost identificate în total 41-43 de teritorii, dintre care 23-24 în interiorul pătratelor de 500x500 m, iar 18-19 în afara acestora. În 18 cazuri masculul și femela au fost auziți împreună, în restul cazurilor, cu o singură excepție, a răspuns numai masculul. Numărul mediu al perechilor, calculat pe un pătrat de 500x500 m (0.25 km²), este 0.041– 0.043±0.009 SE, care corespundă unei densități de 16.4-17.2±3.6 SE perechi/100 km² de habitat deschis și semideschis (toate habitatele din sit incluse în afara pădurilor), respectiv a unei populații de 170-442 perechi pe toată suprafața sitului. Dintre cele 43 de teritorii identificate, în cazul a 6 exemplare (14%) nu s-a putut decide locația exactă a păsării. În rest analiza habitatului a arătat, că ciușii preferă trei tipuri de habitate semideschise:

- În 19 cazuri (44%) teritoriul s-a situat în zăvoaiele de luncă ale pâraurilor și râurilor, în toate cazurile cu pășuni și/sau fânațe, iar uneori și terenuri arabile în apropiere.

- În 9 (21%) cazuri teritoriul s-a situat pe pășuni cu o acoperire de 10-40% cu arbori și tufișuri.

- În 7 (16%) cazuri teritoriul s-a situat în livezi, de obicei în apropierea unor pășuni sau fânațe (5 cazuri) sau adeseori în interiorul sau în apropierea localităților (4 cazuri).

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia poate fi prezentă accidental în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, specia utilizând terenul agricol care caracterizează amplasamentul cel mult pentru hrănire, în timpul nopții. În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă, însă lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

A072 Pernis apivorus (Viespar)

DISTRIBUȚIE

Viesparul este o specie cu răspândire largă pe tot continentul european și în vestul Asiei, limita estică fiind estul Mongoliei. Cuibărește în aproape toată Europa, exceptând Islanda, Irlanda, Scandinavia și sudul Spaniei. Este o specie migratoare care iernează în Africa, din centrul până în sudul continentului, exceptând o enclavă din care face în mare parte Africa de Sud și sudul Namibiei și al Botswanei.

POPULAȚIE

Populația europeană a speciei este cuprinsă între 118.000 și 171.000 de perechi cuibăritoare, reducându-se cu 25% în decursul ultimelor trei generații (35 de ani), tendința fiind descrescătoare.

În România, populația cuibăritoare este estimată la 8.944-13.555 de perechi.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Viesparul este o specie caracteristică pădurilor de foioase cu poieni, aflate pe soluri ușoare și uscate, în care poate săpa ușor după hrană. Uneori poate fi văzut planând și utilizând curenții termici ascendenți, într-o poziție specifică. De obicei zboară la mică înălțime de la sol, iar atunci când se așază pe crengi își păstrează corpul într-o poziție orizontală, caracteristică speciei, cu coada lăsată în jos. Sare de pe o creangă pe alta cu o singură bătaie de aripi, auzindu-se un zgomot specific. Longevitatea maximă cunoscută este de 29 de ani. Atinge maturitatea sexuală la trei ani.

Se hrănește cu larve și adulți de insecte, în special viespi și albine, dar și cu rozătoare, amfibieni, mamifere mici, șopârle, șerpi, ouă sau puii altor păsări. Rar, se poate hrăni și cu păianjeni, viermi și chiar diverse fructe. Poate săpa rapid în pământ după cuiburi de viespi sau bondari, până la o adâncime de 40 cm. Distanța pe care se deplasează pe sol, în căutare de cuiburi de insecte sau mici mamifere, poate să ajungă la 500 m. Ca adaptare pentru consumul de insecte cu ac cu venin, prezintă nările foarte înguste, ca niște fante, picioare puternice, acoperite de solzi groși, degete cu gheare ușor curbate (adaptate la mersul pe jos și săpat) și penaj dens și foarte compact.

Sosește din cartierele de iernare la începutul lunii mai. Uneori perechea se formează încă din cartierele de iernare. Este o specie monogamă, perechea având un teritoriu vast, de până la 10 km², dar care însă are suprapuneri cu teritoriile perechilor învecinate. La realizarea cuibului participă ambii părinți. Cuibărește și în cuiburi părăsite de cioară de semănătură (*Corvus frugilegus*) și de obicei o pereche cuibărește în aceeași zonă mai mulți ani la rând. Cel mai adesea perechea își face un cuib nou în fiecare an, acesta fiind situat la înălțime într-un copac mare (în special fag, stejar sau pin), pe o ramură laterală. El este confecționat din crengi proaspete, care au încă frunze. Aceste crengi cu frunze verzi sunt adăugate permanent în timpul cuibăritului, pentru camuflarea cu succes a cuibului în coronamentul arborelui. Femela depune o pontă formată din 1-3 ouă albe, pătate cu maro, la sfârșitul lunii mai și începutul lui iunie, cu o dimensiune medie de circa 52 x 40 mm. Incubația durează 30-35 de zile și este asigurată în special de către femelă. Pe cuibul acestei specii se găsește frecvent miere, fiind un criteriu sigur de identificare. Puii devin zburători la vârsta de 40-44 de zile, însă rămân la cuib până la 55 de zile, stând pe ramurile aflate în apropiere și revenind în cuib la sosirea părintelui cu hrană. Ambii adulți aduc mâncare la cuib, masculul hrănind deseori puii chiar și în prezența femelei (comportament mai rar întâlnit la păsările răpitoare, la care, de obicei, femela preia hrana și o plasează puilor). Frecvent, unul dintre părinți pleacă și își începe migrația spre cartierele de iernare din Africa.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, mărimea populației speciei în sit este estimată la 307-427 perechi cuibăritoare. Starea de conservare este nefavorabilă (necorespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea stării de conservare.

Conform studiului, viesparul a fost observat pe 171 din cele 185 puncte de observație. Numărul perechilor observate a fost estimat la 273-318 în SPA.

Specia are nevoie de păduri bătrâne pentru cuibărit. Suprafața pădurilor bătrâne a scăzut în mod semnificativ în ultimul timp, dar nu este sigur că într-o măsură, care a avut deja efect negativ asupra speciei. Un alt factor negativ, care pare mai importantă în momentul de față, este deranjarea

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

păsărilor cuibăritoare, în primul rând de lucrările silvice, care pot conduce la eșuarea cuibăritului. Studiul respectiv Planul de management nu oferă informații cuantificate asupra mărimii habitatului.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

A017 Phalacrocorax carbo (Cormoran mare)

DISTRIBUȚIE

Cormoranul mare cuibărește în aproape toată Europa, care reprezintă astfel mai puțin de jumătate din suprafața globală de cuibărit a speciei. Se întâlnește pe toată coasta Oceanului Atlantic, precum și pe coastele Mării Mediterane și pe cele ale Mării Negre.

În România, specia este parțial migratoare, iarna staționând cu precădere pe apele stătătoare, interioare, neînghețate sau chiar pe cursurile râurilor mari, iar vara putând fi observată pe suprafața apei în marea majoritate a habitatelor acvatice (de exemplu, în amenajări piscicole, lacuri de acumulare, pe cursul Dunării, în complexul lagunar Razelm-Sinoe, Delta Dunării, pe râuri mai mari cu apă liniștită etc.).

POPULAȚIE

Populația din Europa este estimată la 401.000-512.000 de perechi cuibăritoare, cu tendință de creștere. Dintre țările europene cu cele mai mari efective de cormoran mare menționăm Danemarca, Germania, Olanda, Norvegia, Rusia, Ucraina și Suedia.

Populația cuibăritoare din România a fost apreciată la 12.000-20.000 de perechi, întâlnite preponderent pe apele interioare și în Delta Dunării. În timpul pasajelor se pot observa între 20.000 și 50.000 de exemplare și pe teritoriul țării noastre ierneză un număr de 2.815-14.153 de exemplare.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Specia frecventează atât habitatele costiere, cât și zonele umede, interioare. În mediul marin este întâlnit în zonele de coastă protejate, precum estuare, lacuri salmastre, lagune, păduri inundabile, delte și golfuri. Habitatul cu apă dulce sunt reprezentate de lacuri, râuri, zone inundate, mlaștini cu ochiuri de apă, iazuri piscicole etc. Este un foarte bun înotător și scufundător, plutind cu corpul scos la suprafață, iar în cazul în care se simte în pericol, intră în imersie, lăsând afară numai capul și gâtul. Pe uscat se mișcă destul de greu, iar pentru a se ridica în zbor trebuie să fugă pășind pe apă. Atinge în libertate longevitatea maximă de 23 de ani și 5 luni. Ajunge la maturitatea sexuală la vârsta de trei ani.

Hrana este alcătuită în general din pești de până la 30-40 cm lungime. Obține hrana prin scufundare de la suprafața apei, folosindu-se pentru propulsie de picioare sau de aripi. Adâncimea la care se scufundă este de până la 8 m, timpul petrecut sub apă ajungând la 2 minute. Consumă prada atât în timpul scufundării, cât și la suprafața apei, în funcție de mărimea ei. Dintre speciile de apă dulce preferate sunt carasul, crapul, știuca, plătica sau bibanul, iar dintre speciile marine preferă zglăvoaca, chefalul, barbunul, șprotul și hamsia.

Împerecherea este monogamă, perechile formându-se pe un sezon de reproducere, existând cazuri și pe perioade mai lungi, dacă perechea folosește același teritoriu, revenind la vechile lor cuiburi, situate pe arborii de pe ostroave, din păduri inundabile sau direct pe stuf. Cuibărește adesea în colonii mixte de până la 400 de cuiburi, împreună cu alte specii de păsări (stârci sau cormorani

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

mici). Jocurile nupțiale au loc pe cuib, chiar dacă acesta nu este gata. Cuibul este făcut din rămurele, plante și ierburi uscate, toate acestea fiind cimentate cu excrementele păsărilor. Pe același arbore pot exista până la 15 cuiburi, aceștia fiind complet desfrunziți și dezgoliți de scoarță din cauza excrementelor corozive. Ponta este formată din 4-7 ouă, care sunt depuse în lunile mai-iunie, incubajia durând 23-30 de zile. Ambii parteneri clocesc și apără cuibul de prădători. Puii sunt hrăniți la început cu pește digerat, apoi cu pește regurgitat, de 3-5 ori pe zi. Puii încep să se cațare pe crengile arborelui la vârsta de 35 de zile; ei pot înota și sări în apă la 42 de zile de la eclozare. După circa 44 de zile de eclozare pot zbura, iar la 56 de zile părăsesc definitiv cuibul.

Informatii despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Mărimea populației de pasaj a cormoranului mare se estimează la 20-200 exemplare. Estimările inițiale la desemnarea sitului erau de 50-120 exemplare. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

A151 *Philomachus pugnax* (Bătăuș)

DISTRIBUȚIE

Este o specie cu distribuție paleartică, având populații cuibăritoare din partea nordică a Eurasiei până în Peninsula Chukotsky din Siberia. Petrece iarna într-un areal care se întinde din zona Mării Mediterane și Africa subsahariană prin Orientul Mijlociu până la subcontinentul indian. Specia migrează pe un front larg prin Europa, astfel întâlnindu-se frecvent și în țara noastră în timpul migrației.

POPULAȚIE

Populația cuibăritoare din Europa este mare, fiind cuprinsă între 265.000 și 1.650.000 de masculi cântători și reprezentând jumătate din populația globală, estimându-se că a suferit un declin de până la 25% în decursul a trei generații (aproximativ 16 ani).

În România, în timpul pasajelor, tranzitează între 100.000 și 500.000 de exemplare.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Specia cuibărește în habitate de tundră, de la limita pădurilor până la coasta Oceanului Arctic. Preferă pentru împerechere dealurile aride și versanții cu tufișuri de sălcii, *Salix* sp., și mesteacăn, *Betula* sp., iar pentru cuibărit se deplasează în teritorii cu rogozuri înalte.

Se hrănește în zone litorale, delte, mlaștini sărate și în zone umede de câmpie (precum bălți mici cu vegetație la margine și mlaștini cu movile). În afara perioadei de reproducere, specia poate fi văzută căutându-și hrana la malurile noroioase ale bălților salmastre, saline și alcaline, pe maluri de râuri, mlaștini și în zone inundate, dar și în fânețe, pășuni sau pe terenuri agricole (cultivate în special cu grâu sau orez). Migrează în stoluri mari, de mii de indivizi, iar pe teritoriile de iernare formează grupuri uriașe. Greutatea păsărilor variază foarte mult în perioada migrației, când consumul energetic este foarte mare. Atunci când staționează pe rutele de pasaj și se hrănesc intens, își pot dubla greutatea în 10-14 zile. Femelele sunt mai sociabile, amestecându-se deseori în stoluri mixte cu alte limicole, însă masculii realizează mai multe grupuri monospecifice.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Atinge în libertate longevitatea maximă de 13 ani și nouă luni. Ajunge la maturitatea sexuală la vârsta de doi ani.

În perioada de cuibărire, hrana este reprezentată aproape în întregime de insecte terestre și acvatică (în special coleoptere și diptere). În migrație și în timpul iernii se hrănește cu insecte diptere, efemeroptere, lăcuste, crustacee, arahnide, moluște, anelide, broaște și pești de talie mică. Dieta este completată cu hrană de origine vegetală, cel mai des consumând boabe de orez și alte cereale.

Este o specie poligamă. Masculul este un pic mai mare decât femela, iar în perioada împerecherii adoptă un penaj extrem de spectaculos, dezvoltând un guler din pene în jurul gâtului, pe care îl etalează în fața femelelor și în luptele între masculi. Aceste lupte sunt rituale și simulate, cu rolul de a impresiona femelele, ele având loc în zone speciale, numite arene, care se păstrează de la an la an. Culoarea penajului și în special a gulerului diferă de la un mascul la altul. Astfel, gulerul poate fi alb, negru, ruginiu sau o combinație a acestor culori. Unii masculi dezvoltă și smocuri proeminente de pene în zona urechilor. Acest penaj nupțial se poate vedea foarte rar la exemplarele din România, fiind remarcat doar în perioada de sfârșit a migrației de primăvară.

Cuibărește din luna mai până în luna august în zone mlăștinoase și greu accesibile pentru eventualii prădători. Cuiburile sunt foarte bine camuflate în vegetația înaltă și sunt făcute într-o scobitură mică din pământ, care este căptușită cu iarbă. Masculii se împerechează de obicei cu o singură femelă, însă nu participă la clocit și la creșterea puilor, ei adunându-se în stoluri. Femelele clocesc singure cele 2-4 ouă verzui și cresc bobocii solitar sau în grupe semicoloniale. Incubația durează 20-23 de zile, puii fiind nidifugi și urmându-și mama imediat după eclozare. Ei devin zburători și independenți la vârsta de 25-28 de zile de la eclozare. Este depusă o singură pontă într-un sezon de reproducere.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, populația acestei specii în sit în cursul migrației este estimată la 10-250 indivizi. Starea de conservare este favorabilă (corespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare

Conform studiului de fundamentare, populația speciei în sit este estimată la 10-250 indivizi în pasaj. Specia apare în mod regulat la Heleșteele Brădeni.

Ca și fluierarul de mlaștină, și bățușul este o specie care preferă lacurile desecate parțial în perioada de migrație. În cursul recensământului specia a avut o prezență regulată la heleștee, uneori au fost observate stoluri relativ mari în perioada de migrație. Astfel heleșteele sunt considerate importante pentru specie. Bățușul a fost observată numai la Heleșteele Brădeni

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

A234 Picus canus (Ghionoaie sură)

DISTRIBUȚIE

În Europa, ghionoaia sură cuibărește în climat temperat și în regiunile boreale cu un climat mai moderat. Are o răspândire foarte largă în Eurasia, din vestul Europei până în Japonia. Lipsește în

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

totalitate din sud-vestul Europei și din Marea Britanie. Unele subspecii cuibăresc în zone subtropicale și tropicale.

Este o specie cu o distribuție largă în România, în unele zone putând fi considerată chiar comună.

POPULAȚIE

În Europa, populația cuibăritoare este cuprinsă între 187.000 și 360.000 de perechi, reprezentând 40% din populația globală, tendința fiind crescătoare.

În România cuibăresc între 30.294 și 48.182 de perechi, ceea ce reprezintă populația cea mai mare de pe continent (exceptând-o pe cea din Rusia); aceasta are o importanță deosebită pe plan european.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Specia este considerată ca una specializată, care preferă pădurile de foioase din regiuni colinare și muntoase, fiind prezentă în special în pădurile dominate de fag sau stejar, rareori în păduri de zadă, Larix decidua. Îi plac porțiunile de pădure mai umede și de multe ori cuibărește în apropierea pâraielor; de aceea, populații semnificative se pot întâlni în pădurile de luncă. Pășunile împădurite pot fi considerate habitat secundar pentru această specie. Habitatul de cuibărit și cel de hrănire diferă, dar sunt strâns legate între ele, din aceste considerente specia fiind catalogată ca o specie-indicator pentru calitatea habitatelor forestiere. În România cuibărește în principal în pădurile dominate de fag și de stejar în Carpați, Subcarpați și în zonele colinare ale Podișului Transilvaniei. O populație importantă există și în zona pădurilor de luncă de-a lungul râurilor mai mari și în Delta Dunării. Se odihnește în timpul nopții în scorburi. Nu este fricoasă, iar în caz de pericol pasărea se ascunde pe partea cealaltă a trunchiului copacului, unde stă nemișcată chiar și 30 de minute.

Ajunge la maturitate sexuală la vârsta de un an.

Se hrănește săpând cu ciocul în sol și pe crengile rupte și putrezite din copaci. Mănâncă în principal furnici și larvele acestora (de multe ori direct din mușuroi), dar prinde cu limba lipicioasă și muște, greieri, gândaci, fluturi, păianjeni. Consumă și diferite fructe și semințe.

Este o specie monogamă, solitară și teritorială. Cuibărește în scorburi cu diametrul mediu de 5-7 cm. Își apară agresiv teritoriile, care au resurse bogate în furnici și care prezintă multe excavații folosite ca locuri de odihnă sau cuibărit. Teritoriul unei perechi este de circa 50-100 ha și este mai mic decât cel folosit iarna pentru hrănire; din acest teritoriu apără activ numai zonele cele mai importante de pe suprafața teritoriului (cuib, zonele preferate pentru hrănire etc.). Zonele mai extinse ale teritoriului sunt revendicate doar prin cântec și baterea darabanei, fără a fi apărate activ. Masculii rivali se urmăresc în zbor și atrag femelele prin darabană, care se aude de la distanțe relativ mari. Această ciocănire este efectuată de obicei pe un copac mare și uscat, care este folosit ca rezonator. Loviturile (20-40 pe secundă) sunt bruște și durează 1-2 secunde. Ambii parteneri contribuie la realizarea excavației care va fi folosită pentru cuibărit, aceasta fiind plasată frecvent în apropierea celei folosite în anul anterior. În timpul ritualului de împerechere masculul hrănește femela. Cele 4-11 ouă albe cu dimensiunea de 27,6 x 21,2 mm sunt depuse în aprilie. Incubarea pondei durează 15-17 zile, iar puii se dezvoltă îngrijiți de ambii părinți în 24-28 de zile, devenind independenți în scurt timp după părăsirea scorburii.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Informatii despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, mărimea populației speciei în sit este estimată la 630-1670 perechi cuibăritoare. Starea de conservare este favorabilă (corespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare.

Conform celor mai recente date disponibile (FS, 2019), în sit populația este estimată la 630-1670 perechi cuibăritoare.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

A005 Podiceps cristatus (Corocodel mare)

DISTRIBUȚIE

Este o specie în general sedentară în Europa, cuibărind în centrul, estul și nordul Europei, precum și centrul, sudul și estul Asiei. Unele populații migrează către sudul Africii și Australia, precum și în sud-estul Asiei pe perioada de iarnă.

În România, specia este parțial migratoare, iarna staționând cu precădere pe apele interioare stătătoare, neînghețate sau chiar pe cursurile râurilor mari, iar vara putând fi observată pe suprafața apei în marea majoritate a habitatelor acvatice (amenajări piscicole, lacuri de acumulare, cursul Dunării, complexul lagunar Razelm-Sinoe, Delta Dunării, râuri cu apă liniștită etc.).

POPULAȚIE

Populația cuibăritoare din Europa este estimată la 330.000-498.000 de perechi. Populația este în declin.

Efectivul din România a fost evaluat la 15.000-30.000 de perechi, întâlnite preponderent pe apele interioare, precum lacuri, heleșteie, bazine piscicole, bălți, mlaștini etc., dar și în Delta Dunării.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Este o specie parțial migratoare, care cuibărește într-o mare varietate de tipuri de habitate acvatice, cum sunt lacurile cu apă dulce sau salmastră cu vegetație emersă și submersă abundentă, preferând și apele eutrofizate și pe cele nonacide, care au substrat mâlos sau nisipos și maluri mai mult sau mai puțin abrupte. În general, preferă habitatele acvatice care au adâncimi de până la 5 m și o suprafață mare a luciului de apă. În timpul iernilor, este o specie comună pe lacuri cu deschidere mare, unde apa nu îngheață, și poate fi observată doar ocazional de-a lungul coastei habitatelor marine, în estuare sau golfuri protejate de acțiunea valurilor mari. Corocodelul mare duce de obicei o viață solitară, rareori fiind observat în grupuri mari de 100 de indivizi. Este puțin activ la suprafața apei, dar un foarte bun înotător și scufundător. Poate pluti pe suprafața apei sau poate intra în imersie, lăsându-și afară numai gâtul și capul, în cazul în care simte un pericol. Pe uscat se mișcă destul de greu, iar pentru a se ridica în zbor de pe apă trebuie să-și ia avânt fugind pe apă; nu poate zbura de la nivelul solului. Atinge în libertate longevitatea maximă de 19 ani și 2 luni. Ajunge la maturitate sexuală la vârsta de doi ani.

Hrana este alcătuită în general din insecte acvatice și pești de talie mică și medie, de până la 25-30 cm lungime. Obține hrana prin scufundare de la suprafața apei, folosindu-se pentru propulsie de picioare sau de aripi. Adâncimea la care se scufundă este de până la 4 m, însă poate ajunge

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

excepțional și la 6 m, timpul petrecut sub apă fiind de până la 1 minut. Consumă prada atât în timpul scufundării, cât și la suprafața apei, în funcție de mărimea ei. Dintre insecte preferă efemeropterele, ploșnițele de apă, larvele de libelule, gândacii de apă etc., iar dintre speciile de pești de apă dulce menționăm zglăvoaca și puietul de crap, plătica, bibanul etc. Rareori se mai poate hrăni și cu șerpi mici de apă și amfibieni.

Este o specie monogamă, perechile menținându-se un sezon de cuibărit, existând cazuri și pe perioade mai lungi, dacă perechea folosește același teritoriu. Jocurile nuptiale sunt foarte animate, mimând simularea curățirii penelor, scuturarea capului, prezentarea materialului de cuib etc., la care uneori participă mai multe păsări. Cuibărește de obicei în perechi solitare, însă au fost semnalate și colonii de peste 20 de cuiburi, între care a existat o distanță de 20-25 m. Cuibul este format din plante acvatice plutitoare și este ancorat de vegetația emergentă. Ponta este formată din 3-6 ouă care sunt depuse în lunile mai-iunie, incubația fiind de 21-29 de zile și fiind asigurată de ambii parteneri. Când pleacă de pe cuib, ei acoperă ouăle cu vegetație în descompunere, pentru a le păstra temperatura. Puii ies pe rând și înoată sau se scufundă încă din prima zi, fiind îngrijiți de părinți până la vârsta de 10-11 săptămâni. Pe timp nefavorabil, puii pot fi purtați pe spate de părinți, iar în caz de pericol aceștia pot intra în imersie cu tot cu pui.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Mărimea populației corcodelului mare se estimează la 5-15 perechi cuibăritoare și 80-160 exemplare în pasaj. Estimările inițiale la desemnarea sitului erau de 150-300 exemplare. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea sau menținerea stării de conservare. Specia apare în mod regulat la Heleșteele Brădeni. Astfel heleșteele sunt considerate importante pentru specie.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

A006 Podiceps grisegena (Corocodel cu gât roșu)

DISTRIBUȚIE

Acest corocodel cuibărește în toată Europa, vestul și estul Asiei și în nordul Americii de Nord, migrând pentru a ierna către centrul și sudul Africii, precum și în sudul și sud-estul Asiei.

În România este oaspete în general de vară, cuibărind cu precădere pe apele stătătoare interioare sau chiar pe bălțile formate de-a lungul râurilor; iarna, în numere mici, poate fi observat în zonele costiere și pe lacurile de acumulare cu suprafață mare (complexul lagunar Razelm-Sinoe, lacurile din Delta Dunării etc.).

POPULAȚIE

Populația cuibăritoare din Europa este estimată la 27.700-47.900 de perechi. În prezent, populația este în creștere. Dintre țările europene cu cele mai mari efective de corocodel cu gât roșu menționăm Danemarca, Finlanda, Germania, Letonia, Polonia, Rusia și Ucraina.

Populația din România a fost apreciată la 130-1.300 de perechi cuibăritoare, iar în timpul iernii pot fi văzute între 1 și 10 exemplare.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Specia cuibărește pe lacurile interioare cu suprafață mică de până la 3 ha, cu adâncimi de maximum 2 m și vegetație emergentă abundentă, preferând apele din zone împădurite. Habitatele de hrănire includ heleșteie și lacuri mici, bălți formate de-a lungul râurilor, precum și lagune costiere și estuare. În habitatele marine sunt preferate zonele mai depărtate de mal, spre largul mării, cu adâncimi de până la 15 m și cu substrat de nisip și pietriș, stânci solitare și bancuri de alge plutitoare. Iarna este comun pe lacuri cu deschidere mare, unde apa nu a înghețat, și poate fi observat ocazional de-a lungul coastei pe estuare sau golfuri protejate de acțiunea valurilor mari, abundente în pește. De obicei, ziua stă în desigur, iar spre seară pe luciul de apă. Pe uscat iese rar și se mișcă greu, iar pentru a se ridica în zbor de pe apă trebuie să-și ia avânt fugind pe apă. Nu poate zbura de la nivelul solului. Este mai puțin sociabilă, spre deosebire de alte specii de corcodel. Ajunge la maturitate sexuală la vârsta de un an.

Hrana este alcătuită în general din nevertebrate acvatice, precum insecte, moluște și crustacee, în măsură mai mică hrănindu-se cu pești de talie mică. Obține hrana prin scufundare sau prin înot la suprafață, cu capul scufundat. Adâncimea la care se scufundă este 7-10 m, timpul petrecut sub apă fiind de până la 74 de secunde. Consumă prada atât în timpul scufundării, cât și la suprafața apei, în funcție de mărimea ei. Rareori se hrănește și cu reptile și broaște.

Este o specie monogamă, perechile formându-se pe durata unui sezon de cuibărit și păstrându-se în anii următori, dacă partenerii revin în același teritoriu. Jocurile nupțiale se observă greu, deoarece au loc mai mult în desigur de stof. În general, seamănă cu ale corcodelului mare, dar nu sunt atât de complexe. Au fost observate comportamentul de urmărire a femelei de către masculul care înoată cu corpul scufundat, ținând numai capul la suprafață, prezentări reciproce de materii vegetale, intense manifestări vocale și diferite posturi ale corpului celor doi parteneri. Cuibărește de obicei în perechi solitare. Cuibul este construit de ambii părinți din plante acvatice plutitoare, ancorat de vegetația emergentă sau plutitoare. S-a observat și cuibăritul în colonii, cu o distanță de 50 m între cuiburi. Ponta este formată din 3-6 ouă albe, care sunt depuse în lunile mai-iunie, incubația durând 20-23 de zile. Acolo unde există mai multe ouă într-un cuib, se bănuiește a fi pona depusă de mai multe femele. Ambii parteneri clocesc ouăle și apără cuibul de prădători. Puii ies pe rând și înoată și se scufundă din prima zi, rareori întorcându-se la cuib. Până la 7-15 zile sunt îngrijiți de părinți și deseori sunt purtați pe spate, apoi încep să devină independenți și se dezvoltă complet până la vârsta de 8-10 săptămâni. Familiile rămân de obicei la locurile de cuibărit și se separă abia la începutul migrației de toamnă. Au fost semnalate cazuri frecvente în care o pereche a scos și un al doilea rând de pui într-un sezon de reproducere.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Mărimea populației corcodelului cu gât roșu se estimează la 1-5 exemplare în pasaj și 0-1 perechi cuibăritoare. Estimările inițiale la desemnarea sitului erau de 1-3 exemplare în pasaj. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea sau menținerea stării de conservare. Specia apare în mod regulat la Heleșteele Brădeni. Astfel heleșteele sunt considerate importante pentru specie.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

Podiceps nigricollis (Corocodel cu gât negru)

DISTRIBUȚIE

Este o specie migratoare, care are arealul de răspândire în toată Europa. Sudul continentului reprezintă cartierele în care migrează pentru a ierna. Populația asiatică cuibărește în centrul și vestul continentului, migrând către sud-est pentru iernare. Efectivele nord-americane cuibăresc în centrul și vestul continentului, migrând apoi către America Centrală și regiunea sudică a Americii de Nord.

În România, specia este parțial migratoare, cuibărind în special în sud-estul țării (zona lacurilor din Bărăgan și Delta Dunării), multe exemplare rămânând și peste iarnă, în special în zona lacurilor litorale, a lacurilor mari de baraj și în Delta Dunării.

POPULAȚIE

Populația cuibăritoare din Europa este estimată la 46.400-77.500 de perechi. Dintre țările europene cu cele mai mari efective de corcodel cu gât negru menționăm Franța, Germania, Polonia, Rusia și Ucraina.

Populația din România a fost evaluată la 300-3.000 de perechi cuibăritoare, dintre care efectivele cele mai mari sunt prezente în Delta Dunării și în complexul Razelm-Sinoe. În timpul pasajelor se pot vedea între 20.000 și 50.000 de exemplare și iernează pe teritoriul țării între 283 și 1.815 exemplare.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Pe timpul sezonului de cuibărit, specia frecventează bazine temporare sau permanente, puternic eutrofizate, cu apă puțin adâncă și vegetație abundentă, cum sunt mlaștinile și lacurile cu vegetație submersă dispersată și pâlcuri de stuf. De asemenea, preferă și heleșteiele și iazurile piscicole, canalele de irigație, bălțile formate de-a lungul râurilor și zonele inundabile. În afara sezonului de cuibărit, specia se mută pe lacuri sărate, lacuri de acumulare și chiar în estuare costiere, golfuri și canale marine cu apă puțin adâncă. De obicei, ziua stă în desigur de vegetație, iar noaptea iese pe luciul de apă. Înnoată foarte repede la suprafața apei, fiind de asemenea și un bun scufundător. Pe uscat iese rar și se mișcă greu. Pentru a se ridica în zbor de pe apă trebuia să-și ia avânt fugind pe apă. Nu poate zbura de la nivelul solului. Este cel mai sociabil dintre corcodei și de obicei se observă în grupuri. În timpul pasajelor și în cartierele de iernare formează stoluri, uneori foarte mari.

Hrana este alcătuită, în general, din nevertebrate acvatice, precum larve și adulți de insecte, moluște și crustacee, în măsură mai mică hrănindu-se și cu viermi, melci, pești mici, amfibieni și chiar șerpi de talie mică. Obține hrana rotindu-și capul dintr-o parte în alta la suprafața apei sau se scufundă până la 5,5 m, stând imersat până la 1 minut. Consumă prada atât în timpul scufundării, cât și la suprafața apei, în funcție de mărimea ei.

Este o specie monogamă, perechile formându-se pentru un sezon de cuibărit, existând cazuri și pe perioade mai lungi, dacă perechea folosește același teritoriu. Cuibărește de obicei în perechi solitare, cu toate că în România a fost observat cuibărind în colonii de câteva zeci de cuiburi. Cuibul este format din plante acvatice plutitoare și este ancorat de vegetația emergentă sau plutitoare. Ponta este formată din 3-4 ouă de culoare alb-gălbuie, care sunt depuse în lunile mai-iunie, incubația durând 20-21 de zile. Ambii parteneri clocesc ouăle și apără cuibul de eventuali prădători. Puii ies pe rând și înnoată și se scufundă din prima zi, rareori întorcându-se la cuib. Dacă ponta este mare, deseori

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

responsabilitatea părinților se împarte, fiecare îngrijind o parte din pui. În luna august puii sunt complet dezvoltati. După perioada de cuibărit, păsările fie rămân în aceleași locuri până la începutul migrației de toamnă, fie trec pe lacuri mari, cu suprafață mare a luciului de apă, sau chiar pe mare.

Informatii despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Mărimea populației de pasaj a corcodelului cu gât negru se estimează la 6-10 exemplare. Estimările inițiale la desemnarea sitului erau de 30-50 exemplare. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea sau menținerea stării de conservare. Specia apare în mod regulat la Heleșteele Brădeni. Astfel heleșteele sunt considerate importante pentru specie.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

A120 Porzana parva (Crestet cenușiu)

DISTRIBUȚIE

Crestetul pestriț este o specie larg răspândită în Europa și Asia de Vest până în Mongolia, care reprezintă limita estică a arealului său. Arealul european este format din mai multe enclave, fiind puternic fragmentat, în special în partea vestică și centrală a Europei.

În România este o specie larg răspândită, regăsindu-se aproape în toate zonele joase ale țării. Este o pasăre migratoare care ierneză în Africa, Pakistan și India.

POPULAȚIE

Populația cuibăritoare din Europa este cuprinsă între 161.000 și 251.000 de masculi cântători, ceea ce reprezintă 55% din populația globală, tendința nefiind cunoscută.

În România, populația cuibăritoare este cuprinsă între 80 și 830 de masculi cântători.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Crestetul pestriț este o specie caracteristică zonelor umede, mlăștinoase, care au multă vegetație. Preferă pentru cuibărit habitate cu apă mică, cu o adâncime de sub 15 cm, însă necesită pentru hrănire zone în care apa este mai mică de 7 cm și este presărată cu tufe de vegetație joasă, fiind totodată și bogată în nevertebrate. Preferă aproximativ aceleași tipuri de habitat atât în sezonul de reproducere, cât și în timpul iernării, regăsindu-se des în mlaștini sezoniere sau permanente, pe pajiști umede, marginile canalelor de drenaj, bălți, marginile ierboase ale lacurilor, precum și pe râuri lent curgătoare. Duce o viață retrasă și este o pasăre greu de observat. Migrația este efectuată în timpul nopților.

Longevitatea maximă cunoscută este de șapte ani și două luni. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an.

Este o specie omnivoră, dar preferă în dietă nevertebrate precum insecte acvatice mici și larvele acestora (cum ar fi trichoptere, libelule, diptere, coleoptere, ploșnițe), râme, moluște, păianjeni și chiar pești de talie mică. Dieta vegetală este formată din alge, lăstari, rădăcini și semințe de diverse plante.

Pasăre monogamă, formează perechi care se păstrează pe durata unui sezon de cuibărit. Este o specie teritorială, atât în regiunea de cuibărit, cât și în cea de iernare. În timpul ritualului nupțial,

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

masculul cântă în reprize de câteva minute, de la înserare până târziu în noapte. Cântecul femelei este mai încet și de obicei este executat în duel cu cel al masculului.

Cuibul este o cupă cu pereți groși, construit în vegetația deasă, la nivelul apei sau deasupra acesteia. El este realizat de ambii parteneri din frunze și tulpini, precum și alte materiale vegetale disponibile. Sosește din cartierele de iernare la începutul lunii aprilie. Femela depune de obicei 8-12 ouă de culoare crem cu pete maroniu-închis, în a doua jumătate a lunii mai, cu o dimensiune medie de 35,9 x 22 mm. Incubația durează 18-24 de zile și este asigurată de ambii parteneri. Puii ies din ou cu un puf negru, lucios, și se pot recunoaște după ciocul roșu la bază și alb în vârf. Puii își urmează părinții, care le asigură hrana, devenind zburători la vârsta de 50 de zile. Perechea scoate de obicei două rânduri de pui într-un sezon de reproducere.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, populația cuibăritoare a speciei în sit este estimată la 1-5 perechi cuibăritoare. Starea de conservare este favorabilă (corespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare.

Conform studiului de fundamentare, populația speciei în sit este estimată la 1-5 perechi cuibăritoare și 1-10 exemplare în migrație. Creștețul cenușiu a fost observat numai la Heleșteele Brădeni. În 2012 au fost identificați în total 3 masculi de creșteți cenușii cu comportament teritorial. A fost observat câte un mascul pe lacurile 2, 3 și 4. Toate cele trei exemplare au fost auzite în două sau trei etape. În 2013 a fost observat un singur mascul pe lacul 3, acesta fiind activ predominant în a doua etapă a recensământului.

Creștețul cenușiu a fost observat numai la Heleșteele Brădeni.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

A193 *Sterna hirundo* (Chiră de baltă)

DISTRIBUȚIE

Chira de baltă este o specie circumpolară care are un areal foarte mare, putând fi întâlnită pe toate continentele, exceptând Antarctica. Este o specie puternic migratoare, care ierneză în emisfera sudică, fiind întâlnită de-a lungul zonelor de coastă ale Americii de Sud, ale Africii, ale Indiei, în Madagascar și arhipelagul indo-malaysian, în Australia și în zonele adiacente acesteia.

La noi în țară, populația cuibăritoare cu cel mai mare efectiv este în Delta Dunării, dar pot fi întâlnite populații importante și în interiorul țării, acolo unde găsește habitate favorabile.

POPULAȚIE

Populația europeană este mare, fiind cuprinsă între 316.000 și 605.000 de perechi cuibăritoare și având o tendință crescătoare.

Populația estimată din România este de 6.000-15.000 de perechi cuibăritoare, iar în timpul migrației se pot întâlni efective cuprinse între 50.000 și 200.000 de indivizi.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Chira de baltă este caracteristică zonelor umede costiere, dar și lacurilor interioare cu apă dulce. Cuibărește pe plaje nisipoase sau pe insule, pe dune de nisip din interiorul bălților, uneori pe resturi vegetale sau pe vegetație plutitoare.

În libertate, longevitatea maximă înregistrată este de 33 de ani. Atinge maturitatea sexuală la trei ani.

Pentru a se hrăni plonjează după detectarea prăzii, de la 1-6 m înălțime până la o adâncime de 50 cm. Planează pe loc, fluturându-și aripile în urmărirea prăzii. Se hrănește la o distanță de până la 5-10 km de colonie. Din dieta să fac parte în special pești de dimensiuni mici, dar capturează și crustacee mici, anelide, moluște și insecte.

Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie. Cuibărește în colonii mici monospecifice sau mixte, iar distanța dintre cuiburi poate fluctua de la 0,5 m la 3,5 m. Este o specie monogamă și teritorială. Masculul selectează teritoriul de cuibărit și, dacă femela din anul anterior întârzie mai mult de cinci zile, începe să caute altă parteneră. De obicei, perechea folosește același teritoriu pentru cuibărit, manifestând un puternic atașament pentru acesta și este cunoscută o situație când o pereche s-a întors an de an în același loc, timp de 17 ani. Ritualul nupțial se manifestă prin zboruri în care partenerii se înalță în cercuri până la o înălțime de 200 m, după care coboară împreună, zburând în zig-zag. Pe sol, masculul îi oferă pește femelei. După ce s-a format perechea, cei doi parteneri realizează câteva adâncituri în sol, una dintre acestea fiind aleasă de femelă pentru viitorul cuib. Ponta depusă în a doua parte a lunii mai și în iunie este formată în mod obișnuit din 2-3 ouă, cu o dimensiune medie de 41,1 x 30,4 mm. Incubația durează în jur de 22-28 de zile și este asigurată de ambii parteneri. Specia are un caracter foarte ofensiv în apropierea cuibului sau a puilor, astfel încât poate ataca specii de prădători de talie mare. Puii părăsesc cuibul la câteva zile după eclozare și sunt îngrijiți de adulți până când devin zburători, la circa 27-30 de zile.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, populația în migrație a speciei în sit este scăzută (s-au observat 7-24 exemplare). Starea de conservare este favorabilă (corespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare.

Conform studiului de fundamentare, populația speciei în sit este scăzută, identificându-se 7-24 exemplare în migrație. Specia nu cuibărește în sit. Studiul de fundamentare propune ca valoare limită pentru starea favorabilă de conservare media numărului de exemplare observate în cursul a trei ani: 5 exemplare.

Chira de baltă a fost observată numai la Heleşteele Brădeni.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

Streptopelia turtur (Turturică)

DISTRIBUȚIE

Specia este răspândită în Europa, la sud de 60° latitudine nordică, în Asia până în vestul Chinei și în nordul Africii. Iernează la sud de Sahara, în centura de stepă care străbate Africa.

În România cuibărește atât în zonele de câmpie și deal, cât și în regiunea muntoasă.

POPULAȚIE

Populația cuibăritoare din Europa este cuprinsă între 3.150.000 și 5.940.000 de perechi, reprezentând 25-49% din populația globală, estimându-se un declin de până la 30-49% în decursul a trei generații (aproximativ 16 ani).

Efectivul din România este cuprins între 120.000 și 300.000 de perechi cuibăritoare.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Specia poate fi întâlnită de la altitudini joase, începând cu 300 m, unde cuibărește în păduri de foioase, până în zonele montane, la peste 1.800 m, unde cuibărește în păduri de conifere. Preferă însă pădurile de deal și câmpie din apropierea terenurilor agricole. Se întâlnește în pădurile de foioase cu arbori înalți și subarbori, în perdele forestiere sau în locuri diverse care au arbori bătrâni. Are preferință pentru rariști și liziere. În România a fost o specie de pădure numeroasă în prima jumătate a secolului XX, fiind o pasăre obișnuită de vânat. După anul 1950 s-a observat o continuă diminuare a efectivelor, astfel încât astăzi turturica este o pasăre puțin numeroasă sau chiar rară. Caracterizată ca specie timidă și sociabilă, de obicei se adună în stoluri și se hrănește de pe sol. Este o pasăre migratoare, care pleacă în septembrie-octombrie și revine în aprilie. România este o zonă de pasaj pentru exemplarele care migrează din nordul Europei. Prezența munților frânează parțial migrația de primăvară a turturelei și fragmentează frontul păsărilor de pasaj; astfel se poate explica de ce în zona de sud-vest a țării sosirea turturelei are loc mai târziu decât în partea de est. În trecut, această specie cuibărea și în orașe, însă au fost concurate și apoi eliminate treptat de către guguștiuc (*Streptopelia decaocto*), la începutul expansiunii sale, cel puțin în Transilvania și Banat (anii 1940–1950).

Atinge în libertate longevitatea maximă de 13 ani și două luni. Ajunge la maturitate sexuală la vârsta de un an.

Pentru a se hrăni, turturica pleacă din zonele împădurite către câmpiile din apropiere. Hrana constă din diverse semințe, cereale și fructe.

Este o specie monogamă, cuplul care ține un sezon de reproducere începând să se formeze încă în locurile de iernare. Are un cântec teritorial foarte caracteristic, constând din sunete destul de adânci, vibrante. Depune două ponte pe an, în lunile mai-iunie și iunie-august. Zborul nupțial este asemănător cu cel al guguștiucului, fiind un zbor amplu și în formă de cerc, cu undulații mai puțin vizibile. Masculul propune variante pentru amplasarea cuibului și femela alege una în mod definitiv. Perechea apără doar cuibul, astfel putându-se întâlni perechi care clocesc la câțiva metri una de alta. Turturica își construiește cuibul în arbori, în stilul specific al porumbeilor, acesta fiind o mică platformă de crenguțe ancorată la bifurcația câtorva ramuri ale arborelui. Specia are o prolificitate redusă, femela depunând doar câte 2 ouă, ovale sau subeliptice, netede și puțin strălucitoare. Ambii parteneri clocesc timp de 14-17 zile, începând cu al doilea ou. Puii nidicoli sunt hrăniți cu „lapte de gușă”, apoi cu diferite materii vegetale. Ei rămân la cuib timp de 3 săptămâni, fiind capabili de zbor după circa 4 săptămâni.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Mărimea populației a fost evaluată la 2440 exemplare, interval de confidență 95%: 1220-5054. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea sau menținerea stării de conservare.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia poate fi prezentă accidental în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, specia utilizând terenul care caracterizează amplasamentul cel mult pentru hrănire, în timpul nopții. În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă, însă lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

A220 *Strix uralensis* (Huhurez mare)

DISTRIBUȚIE

Huhurezul mare este o specie cu distribuție eurasiatică, limita vestică a arealului său fiind Germania, iar cea vestică Japonia și Coreea. Exceptând zona muntoasă din Europa, specia se încadrează între 65° latitudine nordică și limita sudică a taigalei. În zona central-europeană se regăsește subspecia *S.u. macroura*, în Polonia și Scandinavia *S.u. liturata*, iar populația din munții Ural și la vest de aceștia face parte din subspecia nominală (*S.u. uralensis*). În Europa Centrală trăiește în zone înalte, preferând pădurile de foioase.

POPULAȚIE

Populația europeană este relativ mică și cuprinde între 50.000 și 143.000 de perechi cuibăritoare, ceea ce reprezintă un sfert din populația globală a speciei, tendința fiind crescătoare.

În România cuibăresc în medie 20.985 de perechi.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Huhurezul mare este o pasăre caracteristică zonelor acoperite cu păduri de foioase și mixte, care au largi suprafețe deschise. În România apare până la o altitudine de 1.600 m. Este o specie preponderent sedentară, deși în iernile grele coboară în zone mai joase. Huhurezi mari pot fi observați iarna și în vecinătatea satelor și în parcuri, căutând hrană.

Vânează pândind de pe crengi, iar hrana sa principală o constituie micromamiferele, dar din dieta lui mai fac parte și insecte mari, broaște și păsări precum porumbei, mierle, sturzi și chiar galinacee. Surplusul de hrană poate fi depozitat fie la cuib, fie în ascunzători apropiate acestuia. Este o specie activă noaptea, în special după asfințit și înainte de răsărit.

Longevitatea maximă cunoscută este de 23 de ani și opt luni. Atinge maturitatea sexuală la un an.

În perioada cuibăritului masculii își anunță prezența prin cântec. Cântecul masculului este alcătuit dintr-o secvență de sunete grave, care se repetă la un interval de 10-50 de secunde. De multe ori se aud duete ale celor doi parteneri. Își păstrează teritoriul mai mulți ani și este o specie monogamă pe întreaga durată a vieții. Deși este o pasăre discretă de-a lungul anului, în perioada cuibăritului și mai ales înainte de părăsirea cuibului de către pui, adulții devin foarte agresivi cu orice intrus. Femelele sunt mai agresive decât masculii. Cuibărește în scorburi prezente în trunchiul copacilor, în cuiburi mai vechi ale altor specii de păsări sau chiar veverițe, în cuiburi artificiale, fisuri ale stâncilor și chiar în clădiri abandonate. Femela depune în mod obișnuit 3-4 ouă de culoare albă în ultima parte a lunii martie și prima jumătate a lunii aprilie, cu o dimensiune medie de 49,5 x 41,5 mm.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Incubația începe la depunerea primului ou, durează în jur de 28-35 de zile și este asigurată numai de către femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. Puii eclozează la intervale diferite, după cum a fost depus oul; aceștia sunt hrăniți de ambii părinți și părăsesc cuibul după circa 35 de zile. Ei pot zbura relativ bine la vârsta de 45 de zile, însă nu pleacă din teritoriul părinților și sunt hrăniți în continuare de către aceștia timp de încă 2 luni.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, efectivele estimate pentru huhurezul mare au fost de 320-800 perechi. Starea de conservare a speciei este favorabilă (satisfăcătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare.

Studiul de fundamentare estimează mărimea populației la 320-800 perechi. Estimările anterioare cuprinse în primele versiuni ale Formularului standard erau de 80-110, o subestimare pe baza rezultatelor studiului.

Cu toate că pot exista densități similare și în alte zone ale țării, datorită suprafeței foarte mari al SPA-ului Podișul Hârtibaciului, acesta foarte probabil deține cea mai importantă populație a speciei dintre SPA-urile din România.

Densitatea foarte ridicată a huhurezului mare în zona studiului poate fi explicată de existența simultană a mai multor condiții ecologice optime. Printre aceste condiții se poate număra altitudinea, numărul mare a locurilor posibile de cuibărit (scorburi de dimensiuni mari, cuiburi de răpitoare de zi), care în zona de studiu încă sunt relativ abundente, procentul relativ mare a pădurilor bătrâne, structura peisajului (relativ multe pete de pădure, aflate la distanțe relativ mici unul de celălalt, legate de coridoare de arbori, proporția adecvată a pădurilor și a habitatelor deschise/semideschise), numărul relativ mic și structura compactă a localităților, dar pot exista și alte aspecte legate de exemplu de hrană. Conform studiului, huhurezul mare are o răspândire uniformă în zona de studiu, fiind prezent aproape în toate pădurile din sit.

O sursă a diferențelor zonale este rezultatul abundenței pădurilor, astfel de exemplu zona mai puțin împădurită din fâșia vest-estică din centrul sitului deține o populație mai mică, decât partea nordică sau sudică. O altă sursă a variației constă în abundența diferită a speciei în pădurile situate în diferitele regiuni ale sitului.

Studiul nu a identificat diferență semnificativă din punct de vedere statistic între ani în distribuția punctelor cu prezență și absență. Nu a fost detectată diferență semnificativă între sesiuni nici la distribuția numărului de exemplare în diferitele categorii de teritorialitate și nici numărul de exemplare observate pe punct.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu poate fi prezentă în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul agricol, care caracterizează amplasamentul (este specie caracteristică habitatelor forestiere).

A351 *Sturnus vulgaris* (Graur)

DISTRIBUȚIE

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Este o specie larg răspândită în emisfera nordică. Originară din Eurasia, este întâlnită în toată Europa, Africa de Nord (din Maroc până în Egipt), India (în special în nord, dar se extinde în mod constant spre sud), Nepal, Orientul Mijlociu, inclusiv Siria, Iran, Irak și nord-vestul Chinei. Graurii din sudul și vestul Europei și cei de la sud de paralela 40 sunt predominant sedentari. Populațiile nordice din regiunile cu iarnă aspră migrează. Astfel, un număr mare de păsări din nordul Europei ierneză în Rusia și Ucraina și migrează spre sud-vest și sud-est. În America de Nord, populațiile nordice migrează toamna din Canada spre sud-vestul Statelor Unite.

POPULAȚIE

Populația europeană reprezintă 55% din populația mondială și este cuprinsă între 28.800.000 și 52.400.000 de perechi cuibăritoare. Între anii 1980-2015 populația a cunoscut un declin moderat.

În țara noastră, populația de graur este cuprinsă între 2.749.791 și 3.584.757 de perechi cuibăritoare.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Graurii preferă zonele antropice urbane sau suburbane, unde structurile artificiale și copacii le oferă locuri de cuibărit. Păsările se hrănesc de obicei în zone ierboase, cum ar fi terenuri agricole, pășuni, terenuri de sport sau aerodromuri, cazuri în care iarba scurtă face posibilă hrănirea. În afara localităților, preferă pădurile deschise cu arbori bătrâni și scorburoși. Capacitatea lor de a se adapta la o mare varietate de habitate le-a permis să se disperseze și să se stabilească în diverse locuri din lume, astfel încât specia este prezentă într-o gamă foarte largă de habitate, din zone umede de coastă la păduri alpine, unde ajunge la peste 1.900 m altitudine. Graurul este o pasăre foarte gregară, mai ales toamna și iarna. Stolurile sunt de dimensiuni foarte variabile și zgomotoase, având rol în apărarea împotriva atacurilor prădătorilor. Ele execută mișcări de extindere și contractare, cu schimbarea permanentă a formei; mișcarea unui individ în stol este determinată de mișcările efectuate de vecinii săi cei mai apropiați. Unele stoluri pot ajunge în mod excepțional până la 1,5 milioane de păsări, putând crea în centrele orașelor probleme cu excrementele lor. Pentru a se curăța de paraziți, graurii folosesc acidul formic al furnicilor, pe care îl răspândesc pe pene cu ajutorul ciocului.

Atinge în libertate longevitatea maximă de 22 de ani și nouă luni. Ajunge la maturitate sexuală la vârsta de un an.

În mare măsură sunt păsări insectivore și au o gamă largă de insecte cu care se hrănesc: muște, fluturi de noapte, libelule, lăcuste, tricoptere, gândaci, albine, viespi, furnici etc., chiar și păianjeni. O altă sursă de hrană este reprezentată de râme, melci și chiar vertebratele mici, cum ar fi broaște și șopârle. Pot consuma și cereale, semințe, fructe, nectar și deșeuri alimentare. Graurii, dacă au perioade fără acces la hrană sau dacă există o reducere a orelor de lumină disponibile pentru hrănire, compensează acest deficit cu creșterea masei corporale prin depunerea de grăsime.

Este o specie monogamă, care cuibărește începând cu luna aprilie în cavități diverse, precum scorburi, fisuri în pietre, iar în localități folosește orice adăpost închis găsește (fisuri în ziduri, sub acoperișuri, în hornuri etc.). Depun două ponte pe an, a câte 3-7 ouă fiecare, de culoare albastru-deschis, cu dimensiunea de 26,5 x 34,5 mm. Cei doi parteneri clocesc cu schimbul, perioada de incubare fiind de 12-14 zile. Puii sunt îngrijiți de către ambii părinți timp de 3 săptămâni.

Informatii despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Mărimea populației a fost evaluată la 59.252 exemplare, interval de confidență 95%: 40.256-87.484. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea sau menținerea stării de conservare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia poate fi prezentă accidental în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, specia utilizând terenul care caracterizează amplasamentul cel mult pentru hrănire. În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă, însă lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

A310 Sylvia borin (Silvie de grădină)

DISTRIBUȚIE

Silvia de zăvoi este o specie larg răspândită în Europa și Asia de Vest, limita estică a habitatului apropiindu-se de Mongolia. Este o specie puternic migratoare, care ierneză în centrul și sudul Africii.

POPULAȚIE

Populația europeană este cuprinsă între 16.700.000 și 26.900.000 de perechi cuibăritoare și reprezintă 80% din populația totală a speciei. În perioada 1980-2013 populația din Europa a intrat într-un declin moderat.

În România, populația cuibăritoare de silvie de zăvoi este cuprinsă între 188.386 și 354.318 perechi.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Habitatul caracteristic sezonului de reproducere este reprezentat de zone deschise cu tufișuri dense și liziere de pădure. Sunt preferate zonele umbroase cu arbuști și vegetație erbacee, dar și pădurile adiacente râurilor sau chiar trestiișurile. Tolează salcia, arinul și mestecănușul, fapt ce-i permite să cuibărească în zone nordice și totodată la altitudini mai mari, care ajung până la 2.600 m în Asia, întrecând astfel orice specie de silvie din Europa. Evită totuși pădurile de conifere, deși plantațiile tinere de conifere cu covor erbaceu bogat sunt compatibile cu cuibăritul. În cartierele de iernare preferă habitate similare, evitând însă pădurile dense sau zonele aride.

Longevitatea maximă înregistrată de specie a fost de 14 ani în sălbăticie. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an.

Este o specie omnivoră, care se hrănește predominant cu insecte, dar capturează și alte nevertebrate mici precum păianjenii. Prada este capturată de pe frunze și tulpini, câteodată zburând în punct fix pentru a o prinde, într-o manieră similară muscarilor. De obicei se hrănește până la o înălțime de 6 m deasupra solului.

Sezonul de reproducere este variabil în funcție de condițiile climatice, fiind cuprins între lunile martie și iulie. La întoarcerea din cartierele de iernare, masculii își stabilesc un teritoriu și îl apără atât contra masculilor din propria specie, cât și față de masculii altor specii de silvii. Habitatele silviei cu cap negru și cele ale silviei de zăvoi se suprapun în mare parte, însă, datorită teritorialității specifice,

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

cele două specii nu se vor găsi cuibărind în același punct. Densitatea perechilor poate varia de la 3 la 10 perechi pe hectar, în funcție de habitat. Masculul atrage femelele prin cântec și printr-un ritual nupțial care implică bătăi rapide din aripi, în timp ce se află într-o zonă înaltă. El construiește o serie de cuiburi simple pe care le arată femelei, dar în puține cazuri aceasta termină construcția unui astfel de cuib, de cele mai multe ori fiind început unul nou după formarea perechii. Cuibul este ascuns în vegetație, aceasta variind în funcție de regiune; în zona temperată cea mai folosită plantă este murul. Cuibul este construit la 0,3-1,2 m de sol și are 8 cm înălțime și 12 cm lățime. El este realizat din iarbă, frunze, rămurile și alte materiale vegetale disponibile. Femela depune o pontă formată din 2-6 ouă albicioase sau maro-deschis cu pete mai închise la culoare, având dimensiunea medie de 20 x 15 mm. Ponta este incubată de ambii părinți, însă masculul cuibărește numai ziua. Eclozarea puilor are loc la 11-12 zile. Aceștia sunt nidicoli, însă devin zburători în doar 10 zile, datorită faptului că părinții îi hrănesc în mod intensiv. Puii pleacă de la cuib de obicei înainte de a fi capabili de zbor, însă rămân împreună cu adulții încă 2 săptămâni. O pereche scoate în mod normal un singur rând de pui, însă au fost raportate destul de frecvent cazuri de depunere a celei de-a doua ponte în același sezon de reproducere.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Mărimea populației nu a fost evaluată. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea sau menținerea stării de conservare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia poate fi prezentă accidental în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, specia utilizând terenul care caracterizează amplasamentul cel mult pentru hrănire. În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă, însă lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

A307 Sylvia nisoria (Silvie porumbacă)

DISTRIBUȚIE

Silvia porumbacă este o specie răspândită în centrul și estul continentului european, precum și în Asia Centrală și de Vest. Migrează pentru a ierna pe continentul african, în Etiopia, Kenia, Tanzania și Uganda.

POPULAȚIE

Populația europeană este cuprinsă între 506.000 și 968.000 de perechi cuibăritoare, ceea ce reprezintă 25% din populația globală a speciei, tendința fiind incertă începând cu anul 1982.

În România, populația cuibăritoare este cuprinsă între 177.916 și 364.962 de perechi, tendința fiind ascendentă.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Silvia porumbacă este caracteristică zonelor deschise cu tufărișuri și copaci izolați, având preferințe similare cu sfrânciocul roșiatic (*Lanius collurio*). Limita altitudinală a cuibăritului este de 1.600 m.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Longevitatea maximă cunoscută este de 11 ani și nouă luni. Deși atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an, în mod obișnuit cuibărește numai din al treilea an.

Se hrănește culegând hrana de pe sol, în zbor sau de pe frunzele și tulpinile arbuștilor. Este o specie omnivoră, dar consumă predominant nevertebrate precum muște, furnici, păianjeni și coleoptere mici. Din dieta să vegetală fac parte în special murele și boabele de soc, acestea din urmă fiind consumate în special la sfârșitul verii.

Sosește din cartierele de iernare în mai. Masculul construiește o platformă nefinisată pentru cuibărit. După formarea perechii, femela folosește materialul acestei platforme pentru a construi un cuib mai elaborat, care este amplasat de obicei într-un arbust cu spini, la o înălțime de maximum 1 m de la sol. Cuibul este construit adeseori în vecinătatea unui de sfrâncioc roșiatic, fiind cunoscut în literatură faptul că speciile obișnuiesc să cuibărească împreună, astfel rezultând un număr mai mare de pui care zboară de la cuib din ambele specii, comparativ cu perechile care aleg să cuibărească izolat. Acest lucru se explică prin agresivitatea ridicată a ambelor specii față de prădători, beneficiind astfel mutual de pe urma acestui tip de comportament. Femela depune în mod obișnuit 3-6 ouă de culoare gălbui-albicioasă cu pete mici, verzui. Dimensiunea medie a unui ou este de 21 x 16 mm. După depunerea ouălor este posibil ca masculul să abandoneze femela și ponta și să caute un nou teritoriu pentru atragerea altei femele. O parte dintre masculii aleg să rămână cu prima femelă, în această situație formându-se o relație monogamă. Incubația durează 12-13 zile și este asigurată de către ambii părinți atunci când masculul rămâne la cuib. În cazul în care acesta pleacă, femela incubează singură ouăle, iar după eclozare hrănește, de asemenea, singură puii. Ei devin zburători după 10-12 zile și rămân în preajma adulților circa 3 săptămâni.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, populația cuibăritoare a speciei în sit este estimată la 635-2140 perechi. Starea de conservare este favorabilă (satisfăcătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare.

Conform studiului de fundamentare, populația speciei în sit este estimată la 635-2140 de perechi cuibăritoare. Rezultatele sugerează o preferință a speciei față de zonele cu acoperire mai mare cu tufărișuri. Totodată, habitatele cu o acoperire mică sunt evitate.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia poate fi prezentă accidental în zona proiectului.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia nu poate fi prezentă în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul agricol, care caracterizează amplasamentul (este specie caracteristică habitatelor forestiere).

A004 Tachybaptus ruficollis (Corcodel mic)

DISTRIBUȚIE

Corcodelul mic este o specie migratoare în Europa, cuibărind în centrul și sud-estul Europei și centrul și estul Asiei. Migrează pentru a ierna în centrul și sudul Africii, precum și în sudul Asiei.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

În România, specia este parțial migratoare, o parte din exemplare rămânând și peste iarnă, staționând cu precădere pe apele stătătoare interioare, neînghețate sau chiar în apropierea malurilor Mării Negre. Poate fi observat și în amenajări piscicole, pe lacuri de acumulare, cursul Dunării, în complexul lagunar Razelm-Sinoe, Delta Dunării, pe râuri cu apă liniștită etc.

POPULAȚIE

Populația cuibăritoare din Europa este estimată între 129.000 și 208.000 de perechi, fiind considerată stabilă.

Populația care cuibărește în România a fost evaluată la la 2.400-24.000 de perechi, iar cea care iernează este de 1.086-2.351 de exemplare.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Specia este întâlnită într-o mare varietate de tipuri de habitate acvatice mici și cu adâncimi de până la 1 m, care au vegetație bogată și o densitate mare de nevertebrate acvatice. Totodată, nu sunt preferate de specie habitatele acvatice care au pești răpitori mari. Habitatul propice pentru corcodelul mic includ lacuri mici, heleșteie, golfuri ale zonelor cu luciu mare de apă, dar care au malurile acoperite de vegetație, lacuri alcaline sau saline și de acumulare, râuri încet curgătoare, canale, meandre inundate, lagune costiere, zone inundabile sezoniere, mlaștini, lacuri din balastiere și chiar culturi de orez.

În România, specia este întâlnită preponderent în Delta Dunării și pe apele interioare mici, precum heleșteiele și bazinele piscicole; iarna este comună pe lacuri cu deschidere mare și poate fi observată ocazional de-a lungul coastei Mării Negre, în golfuri protejate de acțiunea valurilor mari. Când își schimbă penajul, specia necesită zone cu hrană abundentă. Duce de obicei o viață ascunsă, greu de observat. Este o specie foarte vioaie, fiind un foarte bun înotător și scufundător. Pe uscat, pasărea se mișcă destul de greu, neîndepărtându-se la mai mult de 0,5 m de malul apei. Zboară destul de bine, iar pentru a se ridica de pe apă își ia puțin avânt, bătând apa cu picioarele. Nu se poate ridica în zbor direct de la sol. Atinge în libertate longevitatea maximă de 17 ani și 5 luni. Ajunge la maturitate sexuală la vârsta de un an.

Hrana este alcătuită în general din insecte acvatice, larve, moluște mici, crustacee, broaște și, rareori, puiet de pește. Obține hrana prin scufundare de la suprafața apei, folosindu-se pentru propulsie de picioare sau de aripi. Adâncimea la care se scufundă este de maximum 2 m, timpul petrecut sub apă fiind de maximum 30 de secunde. Prada de talie mică este înghițită sub apă, iar pe cea mai mare o consumă la suprafața apei.

Împerecherea este monogamă, perechile formându-se pe toată durata perioadei de cuibărit, existând cazuri și pe perioade mai lungi, dacă perechea folosește același teritoriu. Formarea perechilor începe spre sfârșitul verii, odată cu năpârlirea. Majoritatea ajung în teritoriile de cuibărit deja în perechi la începutul perioadei de migrație, care are loc în lunile februarie-aprilie. Cuibărește de obicei în perechi solitare. Cuibul este format din plante acvatice plutitoare, ancorat de vegetația emergentă, crengi scufundate sau tufișuri de la marginea lacurilor cu apă puțin adâncă. Ponta este de 4-6 ouă, care sunt depuse în lunile mai-iunie, incubația fiind de 20-21 de zile. Ambii parteneri clocesc ouăle și apără cuibul de eventuali prădători. Puii sunt hrăniți de ambii părinți, iar după 2-3 zile părăsesc cuibul împreună cu adulții, sub aripile acestora sau pe spatele lor. Penele se dezvoltă

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

complet la 44-48 de zile de la eclozare. Puii devin independenți după 30-40 de zile de la dezvoltarea penajului.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârțibaciului:

Mărimea populației corcodelului mic se estimează la 15-40 exemplare în pasaj și 3-6 perechi cuibăritoare. Estimările inițiale la desemnarea sitului erau de 10-20 exemplare. În pasaj. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea sau menținerea stării de conservare.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

Tringa erythropus (Fluierar negru)

DISTRIBUȚIE

Arealul de reproducere al speciei este vast, acoperind jumătatea nordică a Peninsulei Scandinave și o bandă continuă prin nordul Rusiei, de la Arhanghelsk în vest, până aproape de Marea Bering în est. Teritoriile de iernare europene includ zone costiere din Irlanda și din Marea Britanie (mai puțin Scoția), de pe coasta sudică a Mării Nordului (Germania și Olanda), de pe coasta de vest a Franței și coastele de sud ale Spaniei (unde ierneză și în arii interioare), din sudul Sardiniei și al Siciliei, din nordul și centrul Italiei, precum și de pe coastele Croației. Mai departe, sunt incluse zone de coastă și din interiorul Peninsulei Balcanice, inclusiv țărmul bulgăresc al Mării Negre. În Asia, teritoriile de iernare sunt formate din zone mari din Turcia (atât pe coaste cât și în interior), sudul Israelului și vestul Iordaniei, centrul și sudul Irakului, zone mari din Iran, arii din estul Peninsulei Arabe, estul Pakistanului, vestul și sudul Indiei, precum și coastele sud-estice al continentului (din sudul Myanmarului până în Taiwan) și Malaezia. În Africa, cartierele de iernare cuprind coastele din nordul continentului, precum și cele din vest aflate la nord de ecuator (cu o întrerupere în Sahara de Vest). Apoi, includ o bandă centrală la sud de Sahara, mai lată în est, unde coboară până în centrul Tanzaniei, precum și Valea Nilului.

În România este o specie comună pe perioada migrației.

POPULAȚIE

Populația europeană este cuprinsă între 20.500 și 54.000 de perechi cuibăritoare, tendința nefiind cunoscută.

Populația care tranzitează România pe parcursul migrației este estimată la 25.000-50.000 de exemplare.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Este o specie migratoare pe distanțe mari. În migrație, majoritatea exemplarelor traversează uscatul pe un front larg, dar există și cel puțin o rută de migrație importantă, de-a lungul coastelor vestice ale Europei. Femelele încep să pornească către sud de la începutul lui iunie, masculii le urmează pe parcursul lui iulie, iar juvenilii migrează în august și septembrie. Migrația este caracterizată prin zboruri lungi între zonele de escală (cum sunt Marea Wadden, coastele Olandei, sudul Ungariei, sud-estul Greciei, centrul Turciei, țărmuri ale Mării Negre și ale Mării Caspice, centrul Kazahstanului, lacul Baikal, lacul Chang, centrul Yacuției, Sakhalin, Japonia și Coreea). Păsările care

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

iernează în Sahel și în zonele de savană din centrul Africii traversează Sahara. Ele ajung în Africa începând cu august, dar majoritatea sosesc în octombrie, această specie fiind prezentă în zonele tropicale cu precădere din octombrie până în aprilie. Se întoarce la teritoriile arctice de reproducere în intervalul cuprins între sfârșitul lunii aprilie și mijlocul lui mai. Puține exemplare rămân la tropice în timpul sezonului de reproducere, mulți dintre indivizii care nu se reproduc putând petrece vara imediat la sud de teritoriile de cuibărit. De regulă, cuibărește în perechi dispersate, dar pot exista și mici colonii de până la 20, în mod excepțional peste 100 de perechi. De obicei, adulții se adună în stoluri mari pe perioada năpârlirii, care se produce înainte de plecarea în migrație, în zone din teritoriile arctice de reproducere. Pe perioada reproducerii specia populează zone joase sau de dealuri/podiș din tundra împădurită sau din cea deschisă, cum sunt pădurile mlăștinoase de pini sau de mesteceni, ori suprafețele mai deschise de tundră, cu tufșuri. Pe parcursul migrației și în teritoriile de iernare specia frecventează o varietate de zone umede cu ape dulci sau salmastre, cum sunt: amenajările de epurare a apei, plantațiile de orez, lagunele salmastre, mlaștinile sărate, sărăturile, țărmurile nămolose adăpostite, mlaștinile și malurile mlăștinoase de lacuri, bălțile și pajiștile inundate.

Fluierarul negru se hrănește atât ziua cât și noaptea. Hrana este de origine animală și e formată mai ales din insecte acvatice și din larvele acestora, din insecte terestre, crustacee mici, moluște, viermi policheți și din pești și amfibieni mici (sub 6-7 cm lungime).

Cuibul speciei este o mică adâncitură în sol, fiind captușit cu material vegetal și poziționat pe smocuri de vegetație, pe ridicături acoperite de mușchi sau în zone de pădure cu tufșuri sau lăstari. Adesea cuibul este amplasat lângă trunchiuri de copaci cazuți sau alte lucruri similare, care permit supravegherea zonei de la o oarecare înălțime. Ponta, formată de regulă din 4 ouă, este depusă în intervalul cuprins între mijlocul lunii mai și sfârșitul lunii iunie. Incubarea începe după depunerea ultimului ou. Ouăle sunt incubate timp de 23-24 de zile. Femela participă la incubație doar în prima perioadă, în ultima săptămână ouăle fiind clocite doar de către mascul, care se ocupă apoi singur de îngrijirea puilor. Puii devin zburători la aproximativ 28 de zile de la ieșirea din ouă.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform studiului de fundamentare, mărimea populației în migrație este estimată la 2-25 exemplare. Primele versiuni ale Formularului standard au estimat o populație de 30-100 exemplare. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea sau menținerea stării de conservare.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

A166 Tringa glareola (Fluierar de mlaștină)

DISTRIBUȚIE

Arealul de reproducere al speciei este foarte vast și cuprinde: Scoția, zone din Danemarca și nordul Germaniei, Peninsula Scandinavă, Statele Baltice, Belarusul, nordul Ucrainei, Rusia cu excepția nordului extrem, nordul Kazahstanului, nordul Mongoliei și al Chinei. Teritoriile de iernare sunt și acestea foarte întinse: zone mici din sudul Spaniei, părți din coastele nord-vestice ale Africii, Valea Nilului, continentul african la sud de Sahara, nordul Israelului, sudul Irakului, părți din sudul

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Peninsulei Arabe, părți din Pakistan și aproape toată India, Indochina, sudul Chinei, Indonezia, Malaezia, Filipine și zone de coastă și interioare din Australia.

În România, specia apare pe perioada migrației, când este probabil cea mai comună specie de fluierar (*Tringa*) de la noi.

POPULAȚIE

Populația europeană este cuprinsă între 763.000 și 1.520.000 de perechi cuibăritoare și pare să fie stabilă.

Populația care tranzitează România pe parcursul migrației este estimată la 50.000-300.000 de exemplare.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Este o specie migratoare, care traversează Europa și Orientul Mijlociu pe un front larg. Adulții încep să părăsească teritoriile de reproducere la sfârșitul lui iunie, iar juveniții îi urmează la sfârșitul lui august, specia ajungând în Africa tropicală în perioada cuprinsă între sfârșitul lunii iulie și octombrie. Pe parcursul migrației spre sud, păsările fac escale frecvente în zone din Europa (mai ales în Franța și Italia), după care zboară peste Sahara. Pornirea spre nord din teritoriile de iernare se face între sfârșitul lunii martie și începutul lui aprilie, iar teritoriile de reproducere încep să fie reocupate la sfârșitul lui aprilie (la începutul lui iunie în zonele nordice ale Rusiei). Reproducerea se realizează din mai până în mijlocul lunii iunie. Unele dintre păsările care nu se reproduc pot rămâne peste vară în zonele sudice.

Cuibărește în perechi solitare dispersate (uzual 1-10 perechi/km², până la 50 de perechi/km² în zona pădurilor de tundră), dar iarna poate să stea în grupuri mici sau chiar în stoluri mai mari (20-50 de exemplare). În migrație se pot forma și stoluri mari, de peste 1.000 de exemplare. În sezonul de reproducere ocupă zonele umede deschise din pădurile boreale, zonele de tufișuri cu sălcii, mesteceni pitici și molizi aflate între tundră și taiga, zonele umede de tundră cu tufișuri, precum și zonele mlăștinoase cu vegetație bogată (rogozuri, mușchi, ierburi). În afara sezonului de reproducere, specia e mult mai puțin regăsită în zonele cu arbori, fiind mai des întâlnită în habitate deschise, cum sunt malurile lacurilor naturale și artificiale cu apă dulce, mlaștinile nămolose, malurile bogat înierbate ale apelor curgătoare, amenajările pentru epurarea apelor, culturile de orez, bălțile temporare, zonele mlăștinoase, câmpurile inundate și canalele de irigație. Apare rar în habitatele de coastă, dar poate fi observată pe lângă curgerile din mlaștinile sărate și prin mlaștinile de mangrove.

În timpul sezonului de reproducere, specia consumă hrană de origine animală: insecte mici (de până la 2 cm lungime), mai ales din grupul celor acvatice (coleoptere, hemiptere, diptere). În afara sezonului de reproducere, specia are o dietă mai variată, formată din insecte acvatice și terestre, viermi, păianjeni, crustacee, melci, pești mici (sub 2 cm lungime) și broaște, precum și din materii vegetale, cum ar fi semințele.

Cuibul este o mică adâncitură în sol, fiind căptușit cu material vegetal și amplasat în vegetația deasă sau pe o ridicătură, caz în care poate să fie uneori înconjurat de apă. Poate să cuibărească și în copaci, în cuiburile abandonate ale altor specii (de exemplu, în foste cuiburi de sturzi). Femela depune o singură pontă pe sezon, formată din 3-4 ouă, care sunt incubate de către ambii părinți timp

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

de 22-23 de zile. În primele 7-10 zile de la ieșirea din ouă, puii sunt îngrijiți de către ambii părinți, iar apoi doar de către mascul. Puii devin capabili de zbor la o lună de la eclozare.

Informatii despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform Planului de management, populația acestei specii în sit în cursul migrației este estimată la 10-150 exemplare. Starea de conservare este favorabilă (corespunzătoare). Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare.

Conform studiului de fundamentare, populația speciei în sit este estimată la 10-150 indivizi. Fluierarul de mlaștină este o specie cu apariție regulată la Heleșteele Brădeni, numărul exemplarelor însă depinde mult de existența unor lacuri desecate. Atunci când există lacuri desecate, Heleșteele Brădeni pot fi considerate importante pe plan regional pentru limicolele migratoare, astfel și pentru fluierarul de mlaștină.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

A165 Tringa ochropus (Fluierar de de zăvoi)

DESCRIERE

Cuibărește în păduri umede și iermează în apropierea apelor dulci continentale cum sunt mlaștinile, șanțuri și albiile râurilor. Adulții au un spate verde-negricios cu pete albe, cap și piept gri-maroniu și abdomen și târtiță albe. În timpul iernii părțile superioare sunt mai puțin pătate și fața și partea de sus a gâtului sunt pale. Ciocul este drept și negru, iar picioarele sunt verzi închise. Sexele sunt similare cu toate că femelele sunt de obicei mai voluminoase. Lungimea corpului este de 20-24 cm, anvergura aripilor de 41-46 cm și greutatea corpului de 75 g. Se hrănește cu nevertebrate mici și pește. Longevitatea maximă înregistrată în sălbăticie este de 11 ani.

LOCALIZARE ȘI COMPORTAMENT

Specia cuibărește predominant în centrul și nordul Europei, iernând în Bazinul Mediteranean și Africa, precum și în sudul Asiei. Păsările încep migrația de toamnă încă din luna iunie și revin în lunile martie-aprilie ale următorului an. Se hrănește prin ciugulirea hranei din apele puțin adânci, uneori stârnind hrana cu picioarele. Reproducerea începe la vârsta de 2 ani. Împerecherea este de obicei monogamă, iar cuibul este instalat într-un copac înalt, de obicei în cuibul abandonat al unei specii de paseriforme, cu toate că ocazional cuibul este amplasat și pe platforme naturale (plauri).

POPULAȚIE

Populația cuibăritoare europeană este mare de 330.000-800.000 de perechi și a rămas stabilă per total din 1970.

REPRODUCERE

Femela depune 3-4 ouă, de 39x28 mm în dimensiune, în lunile aprilie-mai. Ambii parteneri clocesc ouăle pentru 20-23 de zile și se îngrijesc de pui mai întâi, cu toate că femela îi poate părăsi înainte de dezvoltarea penajului la 27-29 de zile de la eclozare. Perechile cresc o singură generație pe sezon.

Informatii despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Conform studiului de fundamentare, mărimea populației cuibăritoare este de 0-10 perechi iar mărimea populației în migrație este estimată la 25-50 exemplare. Primele versiuni ale Formularului standard au estimat o populație de 5-20 exemplare în migrație. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare.

Este o specie cu apariție regulată la Heleșteele Brădeni, numărul exemplarelor însă depinde mult de existența unor lacuri desecate.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

Turdus viscivorus (Sturz de vâsc)

DISTRIBUȚIE

Distribuția să se extinde din Europa, la est de Siberia, în sud de Africa de Nord și în sudul Asiei. Mai mult de jumătate din populația globală se află în Europa. Subspecia nominală se găsește din Europa până în vestul Siberiei și nordul Iranului, iernând în Africa de Nord și în sud-vestul Asiei. Doar în estul și nord-estul ariei sale de răspândire se pare că specia este total migratoare, în timp ce în vest este parțial migratoare.

POPULAȚIE

Populația europeană a speciei este cuprinsă între 4.120.000 și 8.960.000 de perechi cuibăritoare, reprezentând 60% din populația mondială. Între anii 1980-2013 populația de sturz de vâsc a cunoscut un declin moderat.

Populația din România este cuprinsă între 176.961 și 336.928 de perechi cuibăritoare.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Sturzul de vâsc preferă regiunile muntoase, în care este găsit la altitudini medii, cuprinse între 800 și 1.000 m. Evită pădurile dese, dar și zonele despădurite sau cu copaci foarte rari, terenurile întinse lipsite de vegetație sau habitatele umede. În ultimii ani se observă o adaptare a speciei, în anumite regiuni ale distribuției sale, la habitatele urbanizate și o extindere a arealului asociată cu o diversificare a habitatelor. În afara perioadei de cuibărit este deseori gregar, formând stoluri în căutarea hranei, de 50-100 de exemplare. Aceste stoluri sunt mai mari către sfârșitul iernii, deseori fiind stoluri mixte, în care se pot vedea și exemplare din alte specii de sturzi.

Longevitatea maximă înregistrată în sălbăticie este de 21 de ani și două luni. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an.

Se hrănește cu o mare varietate de nevertebrate, fructe și semințe, pe care le culege de pe sol sau din arbori. Nevertebratele care fac parte din dieta să sunt reprezentate de larve de gândaci, fluturi de zi și de noapte, lăcuste, greieri, melci sau râme, dar consumă și vertebrate mici, chiar și pui de pasăre. Hrana să preferată sunt fructele de vâsc (*Viscum album*), alături de cele de tisă (*Taxus sp.*) sau laur (*Ilex sp.*). Semințele de vâsc nu sunt digerate, ele tranzitând tubul digestiv al păsării și fiind eliminate odată cu excrementele pe ramurile copacilor, aceasta fiind o cale de înmulțire zoocoră a plantei. Au fost semnalate și comportamente agresive, prin care sturzul apără de alți pretendenți tufele de vâsc, ca pe o rezervă de hrană pentru zilele reci de iarnă.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Cuibărește de la sfârșitul lunii martie într-un cuib așezat la bifurcația unor ramuri (la o înălțime de maximum 20 m de la sol), pe pervazul unor clădiri, pe fațada unei stânci etc. Cuibul este sub forma unei cupe de mari dimensiuni, alcătuit din trei straturi: unul din ramuri mai groase, bucăți de lemn, iarbă și mușchi, apoi un strat de pământ cu iarbă și frunze, urmat de un strat fin de ierburi, frunze, pene. Acest cuib este apărat de pereche cu agresivitate, chiar și împotriva unor prădători mai mari, precum corbii sau pisicile. Femela depune 3-6 ouă albastre cu pete maro, pe care le clocește aproape singură timp de 12-15 zile, fiind ajutată foarte puțin de către mascul în tot acest timp. După 14-16 zile în care părinții hrănesc intens puii, aceștia părăsesc cuibul. O pereche depune de regulă două ponte într-un sezon de reproducere.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Conform studiului de fundamentare, mărimea populației cuibăritoare este de 0-10 perechi iar mărimea populației în migrație este estimată la 25-50 exemplare. Primele versiuni ale Formularului standard au estimat o populație de 5-20 exemplare în migrație. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este menținerea stării de conservare.

Este o specie cu apariție regulată la Heleșteele Brădeni, numărul exemplarelor însă depinde mult de existența unor lacuri desecate.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nul, specia neutilizând terenul care caracterizează amplasamentul nici pentru cuibărit, nici pentru hrănire.

A232 Upupa epops (Pupăză)

DISTRIBUȚIE

Pupăza este o specie larg răspândită, atât în paleartic, cât și în afrotropic și în regiunea indo-malaysiană. Cuibărește în toată Europa, exceptând Insulele Britanice și Peninsula Scandinavă. Populațiile din paleartic sunt migratoare, cu excepția celor din Peninsula Iberică, în rest specia este sedentară.

În România specia are o răspândire omogenă, evitând regiunile cu altitudini relativ extreme.

POPULAȚIE

Populația europeană este cuprinsă între 1.300.000 și 2.760.000 de perechi cuibăritoare. Numărul perechilor din câteva țări ale Europei a scăzut semnificativ între 1990 și 2000 și probabil că în acei ani toată populația europeană s-a micșorat cu aproximativ 10%, tendința fiind incertă.

În România, populația cuibăritoare este cuprinsă între 43.000 și 430.000 de perechi.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Preferă locurile calde și uscate din regiuni colinare până în depresiunile munților, unde, pe lângă copaci, găsește pereți sau stânci verticale. Cuibărește în scorburi din habitatele deschise și semideschise, precum livezi și vii cultivate în mod tradițional, zone de agricultură extensivă, totodată și în arbori singuratici, grupuri izolate sau alinamente de copaci de-a lungul pământurilor arabile sau al pășunilor. Apare și la marginile pădurilor sau în tufărișurile ripariene cu sălcii vechi, unde își găsește scorburi corespunzătoare pentru cuibărit.

Longevitatea maximă atinsă în sălbăcie este de 11 ani și o lună. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Pupăza se hrănește cu precădere de pe pământ. Ciocul lung și ascuțit este folosit pentru a căuta în soluri moi sau în bălegar. Consumă adulți de insecte mari și larvele acestora, dar și păianjeni, râme, miriapode, melci, pe care le capturează la suprafața solului cu ciocul ei lung și ascuțit sau de sub crusta pământului prin bătăi repezi de cioc. În cazul în care prada este prea mare, aceasta este trântită de mai multe ori de pământ pentru a o rupe în bucăți. Prada omorâtă este aruncată mai întâi în sus, apoi este prinsă și înghițită.

În sezonul de cuibărit, pupăza este o specie teritorială și monogamă, construind cuibul în scorburi sau în alte cavități naturale (fisuri sau găuri în stânci, tuneluri săpate în pereții verticali din malurile râurilor sau ale exploatărilor de nisip). Intră și cuibărește și în adăposturi artificiale, dacă acestea sunt instalate în habitate corespunzătoare. Atunci când cântă, pasărea își înfoaie penele din jurul gâtului și coboară ciocul în jos; în același timp strânge penele crestei, care apar ca un al doilea cioc îndreptat în sus; în caz de pericol, pupezele își desfac creasta de pe cap mult în față, până peste cioc. Cuibul este simplu, slab conturat și captușit doar cu plante, pene, lână, cârpe etc. Ponta este alcătuită din 5-8 ouă de culori diverse (albe, cenușii, gălbui, oliv sau verzui spre cafeniu), care sunt clocite numai de către femelă timp de 16-18 zile, în tot acest timp masculul cărând hrană la cuib pentru aceasta. În acest timp, femelei i se dezvoltă glanda uleioasă de la baza cozii, din care, la nevoie, poate lansa un lichid cu miros foarte greu, cu rol de apărare. Puii părăsesc cuibul în 28-30 de zile, însă părinții continuă să-i hrănească încă o perioadă. Spre sfârșitul cuibăritului, vecinătatea cuibului capătă un miros neplăcut din cauza excrementelor și a resturilor de hrană acumulate. O pereche depune o singură pontă într-un sezon de reproducere.

Informații despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Mărimea populației a fost evaluată la 871 exemplare, interval de confidență 95%: 697-1220. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea sau menținerea stării de conservare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia poate fi prezentă accidental în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, specia utilizând terenul care caracterizează amplasamentul cel mult pentru hrănire. În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă, însă lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

Vanellus vanellus (Nagâț)

DISTRIBUȚIE

Nagâțul este o specie cu răspândire largă, care se regăsește în toată Europa și din părțile temperate ale Asiei până în Mongolia și în partea nordică a Chinei. Specia migrează la distanțe mici, iernând în jurul Mării Mediterane și în partea de sud a Asiei, până în sudul Japoniei și în nordul Africii.

În România cuibărește în toată țara, cu excepția zonei Carpaților.

POPULAȚIE

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Cuibărește în Europa în populații foarte mari, cuprinse între 1.590.000 și 2.580.000 de perechi, ceea ce reprezintă mai mult de jumătate din populația globală, estimându-se însă un declin de până la 30-49% în decursul a trei generații (27 de ani).

La fel stă situația și în România, unde populația cuibăritoare este estimată la 75.080-115.034 de perechi și este în scădere.

MEDIUL DE VIAȚĂ ȘI BIOLOGIA SPECIEI

Specia are o preferință pentru altitudini joase (sub 1.000 m), întâlnindu-se pe pajiști umede naturale sau în fânețe cu suprafețe fără vegetație. Poate fi găsită și pe terenuri mlăștinoase sau terenuri agricole. După cuibărit, păsările se adună în grupuri mari pentru migrație și rămân împreună tot timpul iernii. Aceste grupuri pot fi de mai multe mii de indivizi, uneori formându-se chiar și stoluri mixte, în amestec cu multe alte specii de limicole. Longevitatea maximă înregistrată în sălbăticie este 24 de ani și cinci luni. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de doi ani.

Hrana este procurată de pe pajiști umede, terenuri inundate, maluri de râuri sau de lacuri și mlaștini cu apă sărată sau dulce. Urmărește prada pe distanțe scurte, iar când se oprește execută mișcări de vibrație pe suprafața solului cu unul dintre degete, pentru a speria prada care încearcă să scape, devenind astfel o captură mai ușoară. Este o specie omnivoră, dar se hrănește predominant cu nevertebrate, precum adulți și larve de insecte terestre și acvatice, viermi, păianjeni, melci sau broaște. În cartierele de iernare din Africa se mai hrănește și cu pești mici și semințe. Este o specie activă și în timpul nopții.

Sezonul de reproducere este în perioada aprilie-iulie. În general, specia formează perechi monogame, dar pe teritorii bogate în hrană un mascul poate să aibă mai multe femele. Masculul sapă cavitatea pentru cuib în timp ce bate din coada ridicată, astfel arătându-i femelei partea portocalie de la baza cozii; în cazul în care femela dorește să formeze o pereche cu acesta, rămâne și căpтуșește cuibul. Ea va depune 3-5 ouă de culoare gri-verzui cu pete maroniu-închis, având dimensiunile de 46 x 33 mm. Acestea sunt incubate de către ambii parteneri timp de 21-28 de zile. Puii eclozează sincron, în câteva minute părăsesc cuibul și sunt conduși de părinți pe teritorii umede, bogate în insecte. Ei devin zburători după 35-40 de zile de la eclozare. Specia manifestă atașament față de locurile de cuibărit, atât adulții, cât și păsările tinere, acestea întorcându-se la locurile unde au crescut pentru a cuibări. O pereche depune o singură pontă într-un sezon de reproducere.

Informatii despre specie în interiorul sitului ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului:

Mărimea populației a fost evaluată la 871 exemplare, interval de confidență 95%: 697-1220. Obiectivul de conservare specific sitului pentru această specie este îmbunătățirea sau menținerea stării de conservare.

Identificarea speciei în perimetrul proiectului: Biologia acestei specii ne indică faptul că specia poate fi prezentă accidental în zona proiectului.

Impactul proiectului asupra speciei: Impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, specia utilizând terenul care caracterizează amplasamentul cel mult pentru hrănire. În cadrul amplasamentului proiectului, specia poate fi prezentă, însă lucrările pot cel mult să disturbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Având în vedere obiectele proiectului descrise anterior, se constată că lucrările se vor efectua atât în extravilanul cât și în intravilanul localităților – realizarea rețelei de canalizare.

Un potențial impact negativ este reprezentat de poluarea fonică din timpul lucrărilor de construcție obiectivelor proiectului.

Activitățile de operare în cadrul amplasamentului rețelei de canalizare și a lucrărilor conexe, nu sunt generatoare a unui impact negativ semnificativ asupra avifaunei de interes comunitar, sub rezerva respectării condițiilor de execuție. După punerea în exploatare a lucrărilor nu se vor mai genera factori perturbatori asupra zonelor protejate, ocazional se vor efectua lucrări de intervenție, în caz de avarii.

În concluzie impactul potențial asupra florei și faunei terestre pe durata fazei de exploatare este nesemnificativ, cu respectarea următoarelor condiții/măsuri în perioada execuției:

a) Măsuri legislative generale de reducere a impactului prevăzute în OUG 57/2007 aprobată prin Legea 49/2011:

Pentru speciile de plante și animale sălbatice terestre, acvatice și subterane care trăiesc atât în ariile naturale protejate, cât și în afara lor, sunt interzise:

1. orice formă de recoltare, capturare,ucidere, distrugere sau vătămare a exemplarelor aflate în mediul lor natural, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic;

2. perturbarea intenționată în cursul perioadei de reproducere, de creștere, de hibernare și de migrație;

3. deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau ouălor din natură;

4. deteriorarea și/sau distrugerea locurilor de reproducere ori de odihnă;

5. se interzice depozitare necontrolată a deșeurilor menajere și din activitățile specifice. Se va amenaja un loc special pentru depozitarea deșeurilor și se va asigura transportul acestor cât mai repede pentru a nu constitui un pericol pentru păsările din zonă.

Pentru toate speciile de păsări sunt interzise:

6. uciderea sau capturarea intenționată, indiferent de metoda utilizată;

7. deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau ouălor din natură;

8. culegerea ouălor din natură și păstrarea acestora, chiar dacă sunt goale;

9. perturbarea intenționată, în special în cursul perioadei de reproducere, de creștere și de migrație;

10. deținerea exemplarelor din speciile pentru care sunt interzise vânarea și capturarea;

11. comercializarea, deținerea și/sau transportul în scopul comercializării acestora în stare vie ori moartă sau a oricăror părți ori produse provenite de la acestea, ușor de identificat.

12. Se interzice deranjarea păsărilor prin deplasări cu zgomote de orice natură.

b) Măsuri operationale în perioada de construire/operare – condiții obligatorii de respectat

1. Se va interzice spălarea utilajelor și/sau a mijloacelor de transport în zona amplasamentului.

2. Schimburile de ulei și reparațiile utilajelor vor fi realizate doar la unități de acest profil.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

3. Toate instalațiile și utilajele folosite vor fi omologate conform normelor în vigoare, asigurând în acest fel încadrarea în normele europene privind zgomotul.

4. Pentru reducerea zgomotului se va evita funcționarea în gol a utilajelor.

5. Pentru implementarea proiectului, se recomandă lucru numai în perioada de zi (6.00 – 22.00), respectându-se perioada de odihna a localnicilor;

6. Întreținerea permanentă a drumului, care contribuie la reducerea impactului sonor.

7. Se vor respecta prevederile H.G. nr. 1756/2006 privind limitarea nivelului emisiilor de zgomot în mediu produs de echipamente destinate utilizării în exteriorul clădirilor;

8. Se va ține evidența strictă a cantităților și tipurilor de deșeuri produse și comercializate, circuitul acestora conform H.G. nr. 856 / 2002 privind evidența gestiunii deșeurilor și pentru aprobarea listei cuprinzând deșeurile, inclusiv deșeurile periculoase.

9. Pentru reducerea impactului potențial asupra speciilor de amfibieni, executantul proiectului alături de beneficiar, au obligația de a semnaliza prezența indivizilor acestor specii în faza de execuție și de a le reloca în cel mai apropiat habitat adecvat fiecărei specii;

10. Respectarea eșalonării perioadelor în care se poate implementa proiectul, conform tabelului de mai jos, lucrările de execuție a proiectului fiind permise doar în afara perioadelor de reproducere a speciilor de amfibieni.

11. Se va interzice prezenta cainilor liberi sau a celor comunitari pe amplasament;

12. Îndepărtarea arborilor și arbuștilor se va realiza doar în sezonul rece;

13. Lucrările se vor desfășura strict pe amplasamentul supus avizării, fără a se ocupa suprafețe suplimentare;

14. În vederea diminuării impactului proiectului asupra speciilor de nevertebrate identificate ca fiind potențial afectate, se recomandă relocarea trunchiurilor de arbori uscați și/sau a cioatelor putrezite de pe suprafața și din zona adiacentă amplasamentului propus;

15. Măsurile de eliminare/reducere a emisiilor de praf în incinta șantierului și pe drumul de acces:

a. respectarea tehnologiilor de lucru specifice proiectului propus, pentru care se solicită acordul de mediu;

b. stropirea cu apă a fronturilor de lucru și a drumurilor de pământ, în perioadă de uscăciune;

c. mijloacele de transport vor circula cu viteza redusă pentru a ridica în atmosfera cantități reduse de particule fine de praf;

d. încărcătura vrac va fi acoperită în timpul transportului, sens în care autobasculantele vor fi dotate obligatoriu cu prelate.

16. Depozitele de excedent de săpătură se vor amplasa în afara zonelor de umplutură, excluzându-se posibilitatea antrenării lor;

17. Interzicerea descărcării de deșeuri de orice tip sau resturi de materiale în zona amplasamentului;

18. Organizarea de șantier nu se va realiza în zona fondului forestier

19. După terminarea lucrărilor de șantier, în zonele temporar afectate, se impun măsuri de reamenajare a zonelor afectate, în scopul redării terenului folosinței anterioare. Evitarea substituirii

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

speciilor inițiale cu specii "repede crescătoare", în vederea prevenirii fenomenelor de eroziune a solului;

20. Este interzisă plantarea sau semănarea ulterioară – în scop de regenerare – a unor specii care nu sunt elementele florei locale;

21. Măsurile de gestionare corespunzătoare a deșeurilor:

a. se vor colecta și înmagazina temporar în recipiente specifici și vor fi transportate la depozit ecologic printr-un operator autorizat, ori de câte ori este nevoie sau pot fi reciclate împreună cu terasamentele.

b. terasamente neutilizate la umpluturi (pământ natural) se vor împrăstia în strat uniform cu grosimea de până la 10 cm, în afara zonei construite, în afară ariei naturale protejate, urmând a se înierba în mod natural.

c. deseuri metalice se vor colecta și se vor preda la unități specializate pentru reciclare.

d. uleiuri uzate se colectează și se depozitează în recipiente metalici și se valorifică la unități specializate.

e. ambalaje și resturi de materiale de construcții nevalorificabile se vor depozita și evacua împreună cu deșeurile menajere.

f. Se va ține evidența strictă a cantităților și tipurilor de deșeurile produse și comercializate, circuitul acestora conform H.G. 856 / 2002 privind evidența gestiunii deșeurilor și pentru aprobarea listei cuprinzând deșeurile, inclusiv deșeurile periculoase.

g. colectarea selectivă, reciclarea/valorificarea deșeurilor și depozitarea acestora în condiții de siguranță;

h. colectarea selectivă a deșeurilor să se facă, în containere etichetate corespunzător și amplasate pe platforme special amenajate în interiorul organizării de șantier;

i. ca toate deșeurile reciclabile să fie valorificate;

j. ca transportul deșeurilor menajere și a deșeurilor inerte să se realizeze prin intermediul unei firme specializate la cel mai apropiat depozit de deșeurile inerte;

k. deșeurile de nisip și pământ contaminat cu produse petroliere sunt deșeurile periculoase, vor fi eliminate de agent economic autorizat;

l. deșeurile menajere sau asimilabile: în interiorul organizării de șantier se vor organiza puncte de colectare prevăzute cu containere de tip public.

22. Reparațiile la utilaje și mijloacele de transport în afara incintelor specializate legale, vor fi interzise;

23. Se vor adopta tehnologii de recoltare și colectare a eventualei masei lemnoase care să nu afecteze solul, albia apelor curgătoare, vegetația, animalele sălbatice și alte elemente de mediu.

24. În perioada execuției, activitățile vor fi monitorizate de către un biolog, în vederea evaluării eficienței măsurilor de conservare sau reducere a impactului asupra biodiversității, inclusiv a mortalităților generate de traficul rutier.

f) alte informații prevăzute în legislația în vigoare.

Concluzii:

Prezentele concluzii sunt formulate în baza observațiilor efectuate pe amplasament, ce au vizat evaluarea ecologică a terenului și observații ornitologice în puncte fixe situate în vecinătățile amplasamentului, în baza informațiilor furnizate de Planul de management al ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului, precum și ca urmare a corelării aspectelor de natură ecologică și etologică a avifaunei de interes comunitar cu caracteristicile ecologice ale amplasamentului și cu caracteristicile tehnice ale obiectivului de investiții în faza de construcție.

Impactul proiectului asupra acestor specii va fi negativ nesemnificativ, speciile de păsări utilizând terenul care caracterizează amplasamentul cel mult pentru hrănire. Ecosistemul în cadrul căruia se dorește implementarea proiectului este reprezentat de vegetație cu un grad ridicat de ruderalizare. În urma realizării investiției, terenul va fi adus la stare inițială.

Nu va exista un impact negativ asupra condițiilor necesare speciilor de păsări, declarate protejate, cu condiția respectării condițiilor/masurilor propuse de reducere a impactului.

Portiunile de teren pe care se va realiza investiția nu asigură condiții specifice de cuibarire sau adăpost.

În cadrul amplasamentului proiectului, speciile pot fi prezente, însă lucrările pot cel mult să distorbe eventualele exemplare, în perioada execuției. În concluzie, estimăm că impactul proiectului asupra speciei va fi nesemnificativ, atât în perioada de realizare cât și în cea de funcționare. În vederea evitării disturbării populațiilor de păsări în perioada cuibăritului, lucrările se vor desfășura în afara perioadei 15 Martie-15 Iulie.

Amplasamentul vizat de implementarea obiectivelor de investiții nu corespunde cerințelor minime de habitat ale speciilor de interes comunitar din perimetrul ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului. În acest sens se constată că implementarea proiectului nu va conduce, nici pe termen scurt și nici pe termen lung, la diminuarea de suprafețe corespunzătoare cerințelor ecologice ale avifaunei de interes comunitar ca habitate de adăpost, hrănire și/sau cuibărire, după caz. Corelat cu perioada relativ scurtă de realizare a fazei de construcție, precum și cu faptul că la faza de funcționare a obiectivului de investiții nu se va genera, nici pe termen scurt și nici pe termen lung, o disturbare de intensitate semnificativă, se constată că implementarea proiectului nu va conduce la perturbări asupra niciuneia dintre speciile de păsări sălbatice de interes conservativ din perimetrul ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului.

Având în vedere cele menționate anterior, se constată că, datorită caracteristicilor tehnice ale proiectului, datorită localizării amplasamentului proiectului într-o zonă nefavorabilă habitării avifaunei de interes conservativ, impactul pe termen scurt și lung al implementării proiectului va fi nul sau nesemnificativ asupra tuturor speciilor de păsări sălbatice vizate de managementul conservativ din perimetrul ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului. Din analiza indicatorilor cheie relevanți privind potențialul impact al proiectului analizat asupra avifaunei de interes conservativ se constată fără rezerve că integritatea ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0099 Podișul Hârtibaciului nu va fi afectată sub nicio formă.

XIV. Pentru proiectele care se realizează pe ape sau au legătură cu apele, memoriul va fi completat cu următoarele informații, preluate din Planurile de management bazinale, actualizate.

1. Localizarea proiectului:

Bazin hidrografic: Olt (VIII)

Curs de apă, denumirea și codul cadastral:

- Raul Apos afluent de stanga al raului Barghis Cod cadastral VIII-1.120.11.9.1
- Raul Barghis afluent de dreapta al raului Hârtibaciu Cod cadastral VIII-1.120.11.9
- Raul Zlagna afluent de dreapta al raului Hârtibaciu Cod cadastral VIII-1.120.11.11

Amplasamentul folosintei : Localitatile Apoș, Ighișu Vechi, Pelișor, Vecerd și Zlagna, comuna Bârghiș, jud. Sibiu

Localitatea : Apoș, Ighișu Vechi, Pelișor, Vecerd și Zlagna

Judetul : Sibiu

2. Indicarea stării ecologice/potențialului ecologic și starea chimică a corpului de apă de suprafață; pentru corpul de apă subteran se vor indica starea cantitativă și starea chimică a corpului de apă.

Evacuarea apelor uzate menajere colectate de sistemul de canalizare din localitatile Apoș, Ighișu Vechi, Pelișor, Vecerd și Zlagna se va face în rețeaua de canalizare existentă a localității Barghis.

Epurarea apelor uzate menajere colectate de sistemul de canalizare din localitatile Apoș, Ighișu Vechi, Pelișor, Vecerd și Zlagna se va face în stația de epurare existentă a localității Agnita, care se va reabilita.

Protecția apelor de suprafață și subterane și a ecosistemelor acvatice are ca obiect, menținerea și ameliorarea calității și productivității naturale ale acestora în scopul evitării unor efecte negative asupra mediului, sănătății umane și bunurilor materiale:

- Interzicerea evacuării la întâmplare a reziduurilor de orice fel care ar putea polua apa. Acestea trebuie colectate și îndepărtate prin sisteme de canalizare sau instalații locale de colectare;
- Controlul depozitării deșeurilor solide, astfel încât acestea să nu fie antrenate sau purtate în sursele de apă de suprafață sau subterane.

Impactul asupra apelor se poate produce prin pierderi accidentale de carburanți de la utilajele folosite la execuția lucrărilor și prin pierderi accidentale de materiale folosite la execuția lucrărilor. Aceste forme de impact sunt reduse și pot fi evitate prin instituirea unor măsuri simple de prevenire, așa cum sunt ele menționate anterior.

Întreg ținutul este drenat de văile:

- *valea Hârtibaciului* (alimentată de văile unor cursuri de apă mai mici pe care le adună din stânga sa), vale cu sensul de curgere de la nord-est la sud-vest, afluent al Cibinului, în aval de localitatea Mohu;

Raul Apos este un curs de apă, afluent al râului Barghis.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

Raul Barghis este un curs de apa, afluent al raului Hartibaciu.

În general, stratul acvifer se intercepțeaza de la - 1,80 m fata de cota terenului natural .

Caracteristicile pânzei freatice sunt influențate de următorii factori:

- cantitatea de precipitații căzută în bazinul de colectare;
- interacțiunea între nivelul pânzei freatice și nivelul cursului de ap în bazinul căruia se află pânza freatică.

Din punct de vedere al chimismului apelor, acesta variază în funcție de roci.

3.indicarea obiectivului/obiectivelor de mediu pentru fiecare corp de apă identificat, cu precizarea excepțiilor aplicate și a termenelor aferente, după caz.

In cadrul lucrarilor de canalizare menajera gravitacionala vor fi realizate 6 subtraversari ale cursurilor de apa, una fiind a raului Apos, 2 a raului Barghis si 3 a raului Zlagna.

Traversarile cursurilor de apa se vor executa prin foraj orizontal cu protejarea conductei de canalizare PVC cu tub de protectie din PEID mm, montat pe lungimea traversarii.

Montarea tubului de protectie la traversarile cursurilor de apa se va face la o adancime astfel incat sa se realizeze o acoperire de minim 1,00 m de la nivelul talvegului cursului de apa la generatoarea superioara a tubului de protectie din PEID, sub adâncimea de afuiere a cursului de apă.

În urma calculelor efectuate rezultă că subtraversarea proiectată nu prezintă pericol de afuiere.

XV. Criteriile prevăzute în anexa nr. 3 la Legea nr.292 / 2018 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului se iau în considerare, dacă este cazul, în momentul compilării informațiilor în conformitate cu punctele III-XIV.

INFORMAȚII SUPLIMENTARE CONFORM ORDINULUI 19 / 2010

1. Descrierea succintă a proiectului și amplasarea acestuia în raport cu aria naturală protejată de interes comunitar;

Conform HG 766/97, investitia cuprinsa in cadrul proiectului, se incadreaza in categoria de importanta “C” (constructii de importanta normala).

În cadrul investiției „**EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU**”, se propune realizarea unei retele de canalizare menajera, racorduri de canalizare menajera, statii de pompare ape uzate menajere, conducta de refulare ape uzate, in localitățile Vecerd si Zlagna din comuna Bârghiș, jud. Sibiu. Totodată și reabilitarea stațiilor de pompare apă uzată menajeră si montarea unei camera grătar in amonte pentru fiecare stație de pompare din localitatea Bârghiș

Lucrările propuse de canalizare menajera se vor realiza pe teritoriul administrativ al comunei Bârghiș, respectiv localitățile Bârghiș, Vecerd si Zlagna.

Reteaua de canalizare menajera

Rețeaua de canalizare menajera va fi formata din tuburi PVC SN8 Dn 250 mm, conducte de racord din PVC Dn 160 mm si conducte de refulare don PIED PE100 PN10/17 Dn 63/90/160 mm, **cu lungimea totala de 12.290,0 ml,**

Apele uzate menajere sunt evacuate necorespunzător, poluând în acest fel stratul freatic prin infiltrații de ape uzate în sol, fiind necesar realizarea unui colector de canalizare menajera pentru fiecare localitate, cu stații de pompare apa uzata care vor pompa prin conductele de refulare din PEID, apa uzata menajera in rețeaua de canalizarea menajera existenta din localitatea Bârghiș.

Pe traseul conductelor de canalizare se vor instala **111 cămine de vizitare**, amplasate la o distanta maxima de 50-60 m, alcătuite din tuburi de beton Dn 800 mm.

Pentru transferul apelor uzate in rețeaua de canalizare menajera din localitatea Bârghiș este necesar realizarea a 2 stații de pompare ape uzate complet echipata.

Pentru transferul apelor uzate in stația de epurare apa uzate menajeră existenta in localitatea Bârghiș este necesar reabilitarea a 3 stații de pompare apa uzata din localitatea Bârghiș.

Scopul investiției urmărește asigurarea unei rețele de canalizare menajera, prin realizarea următoarelor lucrări specifice:

- ✓ realizare colector de canalizare menajera;
- ✓ realizare stație de pompare ape uzate si a conductelor de refulare;
- ✓ asigurarea gradului de conectare de 100% a populație privind cuplarea la rețeaua de canalizare menajera;
- ✓ creșterea gradului de acoperire cu servicii de colectare a apelor uzate, conform Articolului 3 al Directivei 91/271/CEE;
- ✓ realizarea unui impact pozitiv asupra mediului uman, asupra stării de sănătate a populației, cât și asupra mediului fizic, asupra regimului de calitate al apelor subterane, al solului și subsolului.

Scopul investitiei urmareste asigurarea unei retele de canalizare menajera, prin realizarea urmatoarelor lucrari specifice:

- ✓ realizare colector de canalizare menajera;
- ✓ realizare statie de pompare ape uzate si a conductelor de refulare;
- ✓ asigurarea gradului de conectare de 100% a populatie privind cuplarea la rețeaua de canalizare menajera;
- ✓ cresterea gradului de acoperire cu servicii de colectare a apelor uzate, conform Articolului 3 al Directivei 91/271/CEE;
- ✓ realizarea unui impact pozitiv asupra mediului uman, asupra stării de sănătate a populației, cât și asupra mediului fizic, asupra regimului de calitate al apelor subterane, al solului și subsolului.

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

g) justificarea necesității proiectului;

În prezent nu există rețea de canalizare și sistem de epurare a apelor uzate menajere. Populația, agenții economici și obiectivele social-culturale nu beneficiază de un sistem de colectare a apelor uzate menajere.

Apele uzate menajere sunt evacuate și stocate în haznale și bazine de stocare vidanjabile, multe improvizate și ne-etanșe, poluând în acest fel stratul freatic prin infiltrații de ape uzate în sol.

Astfel, s-a propus realizarea unei rețele de canalizare menajera pentru fiecare localitate, realizarea a 2 stații de pompare apa uzata menajera, conducte de refulare si reabilitare stațiilor de pompare apa uzata din localitatea Bârghiș.

Realizarea unui sistem complete de canalizare menajera pentru satele Vecerd si Zlagna constituie un pas important în modernizarea infrastructurii publice de bază din comuna Bârghiș, județul Sibiu, reprezentând pentru Primăria Comunei Bârghiș, o țintă importantă în scopul atingerii performanței serviciului public, precum și pentru respectarea de către acesta a celor două responsabilități majore asumate: sănătatea și confortul locuitorilor, respectiv siguranța mediului și protejarea resurselor de apă.

Satele din comuna studiata dețin un potențial uman și natural care poate asigura o frumoasă perspectivă în ceea ce privește dezvoltarea economico-socială.

Astfel, comuna Bârghiș face demersurile necesare realizării rețelei de canalizare si a realizării racordurilor la rețelele de canalizare menajera.

Prin urmare, necesitatea realizării acestei investiții rezultă din necesitatea de a se asigura premisele unei dezvoltări durabile ulterioare, din punct de vedere economic, urbanistic, social, pentru a lăsa generațiilor următoare un mediu propice dezvoltării.

Datorită lipsei sistemelor edilitare corespunzătoare se constată scăderea alarmantă a populației în zonă, în special a populației tinere.

Accesul la apă curentă și canalizare, accesul la electricitate, la gaze naturale, servicii de salubritate, apropierea de furnizorii de servicii educaționale, medico-sanitare, comerciale și sociale etc., toate acestea tind să formeze un tot unitar care dau o măsură a calității locuirii prin accesul la utilități publice – asigură un trai de o calitate superioară.

2. Justificarea dacă proiectul propus nu are legătură directă cu sau nu este necesar pentru managementul conservării ariei naturale protejate de interes comunitar;

Proiectul propus ” **EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”** nu este necesar pentru managementul ariilor protejate.

3. Estimarea impactului potențial al proiectului asupra speciilor și habitatelor din aria naturală protejată de interes comunitar;

Impactul proiectului asupra ariilor protejate de interes comunitar este nesemnificativ intrucat:

- nu vor fi pierdute suprafețe semnificative de habitate de interes comunitar;
- nu vor fi fragmentate habitate ale speciilor de păsări de interes comunitar;

Memoriu de prezentare

„EXTINDERE ȘI REABILITARE SISTEM DE CANALIZARE COM. BÂRGHIȘ JUDEȚUL SIBIU”

- nu se reduce suprafata de teren folosita pentru necesitatile de hranire ale speciilor de pasari de interes comunitar;
- proiectul nu va determina schimbari in densitatea populatiilor speciilor de pasari de interes comunitar.

Intocmit,
Ing. Madalin UNGUR

